KAYIP UYGARLIKLAR–III

MU'NUN KUTSAL SEMBOLLERİ

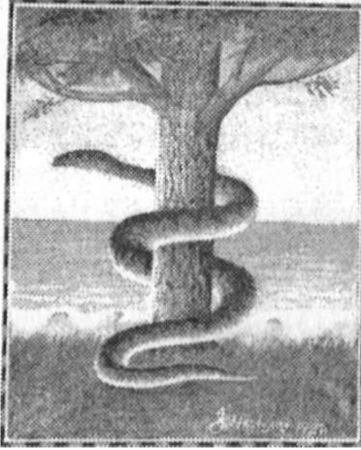
ATATÜRK'ün 1935 yılında çevirtip incelediği kitap

JAMES CHURCHWARD

James **CHURCHWARD**

Mu'nun Kutsal Sembolleri

Çeviren
Rengin EKİZ

EGE META YAYINLARI

KitabIn orijinal adı
THE SACRED SYMBOLS OF MU

**Co-published by BE, Books / Albuquerque, New Mexico, USA &
The C.W. Daniel Company Ltd. / Saffron Walden, Essex England**

**Bu kitabın Türkçe Yayın Haklan BE, Books / Brotherhood of Life, Inc. izniyle
DÖNÜŞÜM YAYINCILIK DANIŞMANLIK TERAPİ ve SEMİNER ORG. TİC. LTD. ŞTİ.'ne aittir.**

İzmir, 2006

ISBN 975-8519-00-X

- **Kapak Tasanmı**
  Hakan Esmergül

- **Kapak Baskı, İç Baskı ve Cilt**
  Kurtiş Matbaacılık San. ve Tic. Ltd. Şti.
  Maltepe Mah. Litros Yolu Fatih San. Sitesi
  No: 12/74 Topkapı / İSTANBUL
  Tel: (0 212) 613 68 94 «Faks: (0 212) 613 68 96
  http://www.kurtismatbaa.com

- Yayın
  DÖNÜŞÜM YAYINCILIK DANIŞMANLIK TERAPİ ve SEMİNER ORG. TİC. LTD. ŞTİ.
  Dr. Mustafabey Cad. No: 1/1 Dt 24 Berki Apt.
  Alsancak / İZMİR
  TEL: (0 232) 421 44 49 «Faks: (0 232) 422 72 12
  http: / / ww w.egemeta .com
  e-mail: info@egemeta.com

İÇİNDEKİLER

RESİMLER

ÇIZIMLER

SUNUŞ

Elinizdeki eser, James Churchward'ın elli yılı aşkın bir zaman içerisinde tüm dünyayı dolaşarak yaptığı araştırmaların sonuçlarını ve elde ettiği belgelerin büyük bir bölümünü içermektedir. Bir araya getirdiği doküman ve kanıtların ortaya çıkardığı tablo, yakın geçmişte ve günümüzde geçerli olan tarih bilgilerini değişime zorlamaktadır. James Churchward, ortaya koyduğu bilgilerle insanlığın Ezoterik Tarihini gün ışığına çıkarmış nadir bir araştırmacıdır. Kapsamlı araştırmalarıyla ve yazdığı kitaplarla bizleri tarihin derinliklerinde hayal bile edemeyeceğimiz kadar eskilere götürmekte ve insanlığın Ana Yurdu olarak ifade ettiği Mu Uygarlığı'nın bilgilerini günümüz insanlığına naklederek bize göre son derece önemli bir vazifeyi yerine getirmiş olmaktadır. Bu alanda böylesine önemli bilgilerden haberdar olmamızı onun yıllar süren yoğun çabalarına borçluyuz.

Yaşamı boyunca ulaşmaya çalıştığı hedefine ulaştığında, bu hedefin tüm insanlığı içine alacak bir anlayış meydana getireceğini mutlaka iyi biliyordu.

Bu noktada bize düşen, onun yaptığı çalışmaları ve ortaya serdiği bilgileri okuyup, üzerinde düşünmektir. Gerek kendi varlığımız, gerekse geçmişimiz hakkındaki mevcut bilgilerimizi sarsma pahasına da olsa, her alanda yenilenmeye ve değişmeye her şeyden daha çok ihtiyaç duyduğumuz bu zamanda düşünen ve üreten zihinlerin bu çalışmaları incelemesinde yarar olacağını düşünüyoruz.

James Churchward'm elde ettiği veriler, Pasifik Okyanusu'nda bulunan ve merkezi ekvatorun biraz altına düşen, büyük bir kıtanın varlığını ortaya çıkartmaktadır. Küçük de olsa bazı kısımları halen su yüzünde bulunan bu büyük kıtanın doğudan batıya uzunluğu yaklaşık 9500 km'dir.

Kıta, günümüzden yaklaşık 12.000 yıl önce çok büyük depremlerle çökerek üzerindeki 60 milyon insanla birlikte kocaman bir su altı mezarlığı haline gelmiştir. Bugünkü Paskalya, Tahiti, Samoa, Cook, Marshall, Gilbert, Caroline, Mariana, Hawaii ve Marquesa adaları bu kadim kıtanın sessiz mezarına bekçilik edercesine ayakta durmaktadırlar.

Churchward, tanınmış Mu serisinin üçüncü kitabında Dünya'daki dinsel sembollerin kökenini, orijinal anlamlarını ve bunların ortak kaynaklarını ele alıyor: Kadim Kıta Mu...

Mu uygarlığının bırakmış olduğu miras, kendinden sonraki tüm uygarlıklar -eski, kaybolmuş ve yeni- tarafından paylaşılan dinsel ve mitik sembollerin birliğinin temellerini oluşturmaktadır.

Churchward elli yılı aşkın süren araştırmalarının sonuçlarını ve şimdiki uygarlığımızın her bakımdan esas temellerini teşkil eden Mu Uygarlığı'nın ileri kültür hazineleri arasında bulduğu bilgelik incilerini bu kitabında da bizlerle paylaşmayı sürdürüyor.

Kitapta; Hitit, Babil, Mısır, Hint, Grek, Güney ve Kuzey Amerika'da bulunan eski kültürlerde göze çarpan ortak semboller ve açıklamaları ile birlikte bunların Mu Uygarlığı ile bağlantıları geniş ve detaylı biçimde ele alınmaktadır.

James Churchward'in arkeolojik tabletleri deşifre ederek aktardığı bilgilerden meydana gelen kitaplarının ülkemizde basılmasının çok ilginç ve önemli bir yönü daha bulunmakta:

Churchward'in bu kıymetli eserleri, ülkemizde 2000 yılının başlarında okuyucuyla buluşuyor. Oysa bundan 68-70 yıl önce bu kitaplar ülkemize getirtilip Türkçe'ye çevirtilmiş, uzun uzun incelenmiş ve hakkında raporlar hazırlanarak Türkiye Cumhuriyeti'nin Mimarı Ulu Önder ***Mustafa Kemal ATATÜRK*** tarafından okunmuştu. Dilerseniz bu vesileyle, konu hakkındaki bazı bilgileri de sizlerle paylaşalım.

Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün en çok üzerinde durduğu ve merak ettiği konulardan biri de Türklerin ve Anadolu insanı-

nın kökleri ve atalarıydı. Cumhuriyetin ilanından sonra Atatürk'ün bu konuya olan ilgisi artarak devam etti. Ve bu amaçtan yola çıkarak Nisan 1930'da "Türk Tarih Kurumu" kuruldu.

"Bizim Türk milletimiz eski ve şerefli bir millettir. Zaten Orta Asya'nın Altay yaylasında yetiştiği için ***kartalın*** *meziyetlerini daha gençliğinde kazanmıştır. Ta* ***uzakları görür,*** *hızlı bir uçuşu vardır ve bu* ***ruhu*** *barındıracak kadar kuvvetli bir beden sahibidir."*

Mustafa Kemal ATATÜRK

Yukarıdaki veciz ifadelerden, Atatürk'ün Anadolu halkının köklerinin Orta Asya'ya dayandığı konusunda şüphesi olmadığı anlaşılmaktadır. Fakat bu gerçekle yetinmek yerine O, bu konuda daha derin bilgilere ulaşmayı arzu ediyordu. Türklerin kökeni Orta Asya'ya dayanıyordu; fakat acaba Orta Asya halklarının kökleri nerelere uzanıyordu?

1930'lu yılların başlarında emekli General Tahsin Mayatepek, Güney Amerika medeniyetlerinden olan Maya toplumunun dil ve kültürleriyle Anadolu ve Orta Asya kültürleri arasındaki benzerlikleri anlatan bir raporu Atatürk'e sundu. Raporu inceleyen Atatürk, konu hakkında daha kapsamlı araştırmalar yapmak üzere Tahsin Mayatepek'i Meksika'ya ateşe olarak atadı. Tahsin Mayatepek Meksika'da yoğun bir şekilde araştırmalar yaptı. Araştırmalar ilerledikçe karşılaştığı bilgi ve veriler konunun başka yönlerine kaymaktaydı. Durumundan sürekli Atatürk'ü haberdar ediyor ve yüreklenerek araştırmalarını sürdürüyordu. Daha sonra, önce arkeolog William Niven'ın Meksika kazıları sonucunda elde ettiği, günümüzden 13.000-15.000 yıl öncesine ait tabletlerin deşifrelerine, daha sonra da James Churchward'ın Hindistan'da bulup deşifre ettiği eski tabletlerin tercümelerinden haberdar oldu. Durumu öğrenen Atatürk, bu bilim adamlarının eserlerinin süratle elde edilip dilimize çevrilmesini istedi. O zamanın şartlarında 60 kişiden oluşan bir çeviri kurulu tarafından bu eserler süratle dilimize çevrilerek Atatürk'e sunuldu. Kitapların tam

metinlerinin yanı sıra başta Tahsin Mayatepek ve diğer araştırmacıların hazırladıkları raporlar da Atatürk'e ulaştırıldı. Atatürk konudan çok etkilenmişti. Raporları inceledi. Çeviriler üzerinde uzun uzun durup, üzerlerine pek çok notlar alarak çalışmalarını sürdürdü.

Özellikle insanın yaratılışı, Mu'nun insanlığın ana yurdu olduğu, nüfusunun 60 milyon olduğu, ilk insanın orada yaratıldığı, Mu'nun batış nedenleri ve göçleri, kolonileri; Orta Asya Uygurlar ve Türklerle ilgili kısımların altlarını çizerek okumuş ve notlar almıştır. Ayrıca Mu kökenli özel ad ve sıfatlar ve bunların öz Türkçe'yle karşılaştırılmaları, Mu'nun yönetim biçimi, güneş enerjisinin aydınlatmada kullanımı gibi konularla ilgili satırların altlarını çizerek işaretlemiş, sayfa yanlarına kendi kalemiyle notlar almıştır.

James Churchward'ın Atatürk'ün okuduğu eserleri, Anıtkabir'deki Atatürk'ün kitaplarının bulunduğu bölümde durmaktadır. Kitapların Anıtkabir Kütüphane numaraları: İngilizceleri 199, 200, 1301, 1302 numaralarda, çevirileri ise 1482, 1483, 1484 ve 1485 numaralara kayıtlıdır. Anıtkabir'e gidenler bu eserleri camekanlı vitrinin içinde görebilirler.

Mustafa Kemal Atatürk'ün bu eserleri okuduğunu ortaya koyan önemli belgelerden biri de ***"Özel İşaretleri, uyarıları ve düştüğü notlar ile ATATÜRK'ÜN OKUDUĞU KİTAPLAR'(*)*** isimli kitabın 376 ile 395. sayfaları arasında yer almaktadır. Bu sayfalarda, Atatürk'ün tercümeler üzerindeki kendi kalemiyle yazdığı işaretler ve notlar da bulunmaktadır.

İlerleyen zaman içinde Tahsin Bey, tüm araştırma ve incelemelerini pek çok resim ve belgelerle birlikte Atatürk'e raporlar halinde sunmuştur.

Atatürk aramızdan ayrıldıktan sonra konu bir daha açılmamış, hazırlanan raporların akibeti de meçhul hale gelmiştir.

Konuyla ilgili daha kapsamlı bilgi edinmek için yaptığımız araştırmalar, bizleri Tarihçi-yazar Sayın Cemal Kutay ile karşılaştırdı. Kendilerine elinizdeki eserden ve serinin diğer kitapla-

rından bahsederek Atatürk'ün bu konudaki araştırmaları hakkında sorular sorduk. Yoğun çalışma temposu içinde olmasına rağmen bizlere faksla bu konudaki bilgilerinden bahsettiler ve bu eserlerin okuyucuya ulaşmasının çok yararlı olacağını düşündüklerini söyleyerek memnuniyetlerini ifade ettiler. Aşağıda Atatürk'ün tarih şuuru ve uygarlığın köklerine yönelik araştırmacı zihniyeti konusunda Cemal Kutay'ın ifadeleri bulunmaktadır. Gösterdikleri ilgiye teşekkür ediyor, saygılarımızı sunuyoruz.

"Atatürk'ün özelliği, o yıllarda, Türklüğün asıl yapısı ve gelecekler adına kimsenin hatırlayamadığı hatta mevcudiyetini bile benimsemediği ihtimallere uzanmış olmasıdır. O, Orta Asya'yı, insanlığın beşiği sayma duygusu içinde, o günlerin kervan yollarını da asla unutmayarak Türk kökeninin nerelere uzandığını merak etmiştir. Ve bu merak duygusunun sınırları içinde, tarihi gerçekleri arama güçlerinin ve genel kültürlerinin yeterli olduğuna inandığı insanlar arasında öylelerine vazifeler vermiştir ki, bunlar onun beklediklerini hayal kırıklığına uğratma yerine, umduklarını gerçekleştirme ümitlerini filizlendirmiştir. Bu tecelliler, dünyanın birleştiği Atatürk dehasının en dikkate değer varlık ispatıdır.

Bu duygu Atatürk'te öylesine derin ve canlı idi ki, o kısacık hayatında, aynı hedefe dönük, birçok yakınlarını vazifelendirmiştir: Hasan Tahsin Mayatepek, Bedri Tahir Şaman, Remzi Oğuz Arık, Necip Asım Yazıksız, Zeki Velidi Togan hemen hatıra gelen isimler arasındadır.
Elinizdeki kitap; O'nun bu bakir tarafı, sizlerde doğruyu bulma arayışlarına devam arzusu uyandırırsa vazifesini yapmış olur.

Emek sahiplerini kutluyor, başarılarının devamını diliyorum."

Cemal Kutay
Tarihçi-Yazar

Yıllar önce Atatürk'ün ilgiyle okuduğu bu değerli çalışmalar, 65-70 yıllık bir gecikmeyle ülkemiz okuruna ulaşıyor.

İnsanlık tarihine yeni ufuklar açan bu değerli araştırmaları sizlere "Kayıp Uygarlıklar" serisi içinde sunuyoruz.

"Batık Kıta Mu'nun Çocukları" ile başlayıp, ***"Kayıp Kıta Mu"*** ile devam ettiğimiz "Kayıp Uygarlıklar" serimize serinin üçüncü kitabı olan, ***"Mu'nun Kutsal Sembolleri"*** (The Sacred Symbols of Mu) ile devam ediyoruz.

Bu eski uygarlıklar hakkındaki bilgilerin, içinde bulunduğumuz zamanda iyi anlaşılmasının bir diğer önemi de, büyük bir değişim dönemecinde olan dünya insanlığının Mu'nun ve Atlantis'in batmadan önce içine girdiği durumla çok büyük benzerlikler sergilemesidir.

Bu noktada özellikle üzerinde yaşadığımız topraklarda yaşamakta olan insanların kökeni, Mu Uygarlığı'yla olan bağlantısı ve psişik yapısının daha iyi anlaşılması açısından Ocak 1997 tarihinde aramızdan ayrılan, İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma Vakfı Başkanı Sayın Ergün Arıkdal'ın bu konuyla ilgili bir konferans özetinden derlediğimiz kısmı da sizlere sunmak istedik. (Ruh ve Madde Dergisi Kasım 98 Realite yazısından alınmıştır.)

"Ezoterik bilgilerimize göre Doğu ve Batı uygarlıklarının iki ana kaynağı vardır. Bunlardan biri Atlantis, diğeri de büyük Anavatan Mu Uygarlığı'dır. Bu kaynaklar, artık kendilerini maddesel olarak yavaş yavaş kabul ettirmektedir.

Mu Uygarlığı'nın en büyük evladı Atlantis'tir. Atlantis de, Grönland'a yakın bölgelerden İrlanda'yı içine alacak şekilde bütün Kuzeydoğu Amerika'nın doğu kıyılarından aşağıya doğru, Güney Amerika'nın doğu kıyılarını kapsayacak şekilde bir bölgede yer almaktadır.

Bu iki uygarlığın birbiriyle senkronizasyonu çok büyüktür. Onlar kendilerinden önceki büyük kozmik uygarlığın birer merkezi halinde çalıştıkları için birbirlerine bağlı olarak gelişmişlerdir. Hem gelişmelerindeki hem de çöküşlerindeki çizgi hemen hemen birbirine paraleldir. Bütün insanlığın uygarlık adına yaptığı her şeyin temel bilgisi ve ilkeleri bu iki büyük merkezden yayılmış veya onların öğretileriyle nakledilmiştir.

Tüm bunlardan sonra şunu sorabiliriz: Acaba Anadolu halkı manevi köken olarak nasıl bir realiteye sahiptir? Tarihçiler fiziki kökeni kendilerine göre bir yerlere bağlayabilirler. Ama Anadolu'ya göçüp gelmiş atalarımızın getirmiş oldukları genetik kodun niteliğini bilemezler ve onların konuları da değildir. Bu genetik kod hakkında elbette yüzyıllardan beri intikal eden bir bilgi akışı var. Ezoterik çalışmalarımızın sonucunda oluşan kanaat şöyledir:

Anadolu topraklarına gelen varlıkların bir özelliği var. Burası hem Atlantis'ten hem de Mu'dan göç edenlerin birleştikleri, harman olup girdaplaştıkları bir bölgedir. Ege Denizi ve İskenderiye'ye kadar uzanan bölge çok önemli bir kavşak noktası haline gelmiştir.

Anadolu halkının en eskisinden en yenisine, yani en son Oğuzların göçüne varana kadar bütün asıl beslenme kaynağı Moğolistan'dır. Atlantis'illerin göçü nasıl Mısır'ı meydana getirmişse, orayı kendileri için büyük bir göç yeri ve temel vatan yapmışlarsa, Mu Uygarlığı'nın insanları da Uygurları temel olarak seçmişlerdir. Dolayısıyla iyilik ve güzellikle, felsefeyle ilgili bütün bilgilerini oraya nakletmişlerdir. Uygur Uygarlığı'nın kaynağı bugünkü Moğolistan ve Gobi Çölünün dağ yamaçlarına yakın olan bölgeleridir.

Uygurların inanç, bilim, sosyolojik yaşam, insan ve doğa arasındaki denge, insan ve kozmos arasındaki yapılar bakımından getirip bıraktıkları esaslar çok doğrudur.

Birtakım doğal olaylar sebebiyle başlamış Uygur göçleri Hindistan'a, Çin'e, Afganistan'a ve İran yoluyla Anadolu'ya kadar sürmüştür.

Büyük Uygur göçüyle birlikte Mu bilgeliği ve Atlantis teknolojisiyle yetişmiş olan büyük insanlık güçleri de, zekası ve zihni de göç etti. Onların içinde karışmış birçok varlıkta tohum halinde kapasite mevcuttur.

Bu insanların en çok taşıdıkları özellik, duyular dışı algılamayla ilgili kodlardır. Bunlar mükemmel bir şekilde hiçbir bozulmaya ve eksilmeye yer bırakılmadan o varlıklar tarafından o göçlerle bu ülkeye, Anadolu'ya yeniden getirilmiştir.

Demek ki Anadolu halkının kalıtımsal olarak getirdiği en büyük nitelik psişiktir. Bu toprakların insanları gerçekten psişik varlıklardır.

Başka bir ifadeyle, buranın varlıkları asıl iç yüzleri ruhsal dünyaya dönük yaşar. Görünüşte hepimiz dünya malı gibi yaşarız; yeriz, içeriz, dans ederiz vs. her şeyi yaparız. Bütün dünyadaki insanların yaptığı işler gibi, ama arada çok ince bir fark vardır: Bizim iç yüzümüz sürekli bir şekilde ruhsal dünyaya dönüktür. Çünkü doğamızda, taşıdığımız DNA'larda bu tarafımız gelişmiştir.

Bunlar bize anavatanımız Mu'dan, Uygur akımından intikal eden bir vazife mirasıdır.

Bu toplumun vazifesi, Mu'da ve Atlantis'te olan, kendisinden sonraki büyük insanlık kitlesinin üzerine bırakacağı bilgi intikalini sağlamaktır."

Bu değerli eserleri sizlere sunarken Atatürk'ün 65 yıl önceki isteğini de yerine getirmenin onur ve mutluluğunu tüm okuyucularımızla paylaşıyoruz.

Her şeyin ortaya çıktığı çağımızda "Güneşin altında söylenmedik söz yoktur." düşüncesinden hareketle, geçmişimize olduğu kadar geleceğimize de ışık tutacak, Dünya'da çeşitli dillere çevrilip defalarca basılan bu eserleri yayınlayarak üzerimize düşen bilgilendirme çabamızı sürdürmeye çalışıyoruz.

"Kayıp Uygarlıklar" serimizin ilk kitabı olan *"Batık Kıta Mu'nun Çocukları"* ve *"Kayıp Kıta Mu"ya* gösterdiğiniz ilgiye çok teşekkür ederiz.

Eseri büyük bir özenle ve süratli biçimde dilimize çeviren Sayın Rengiz Ekiz'e çok teşekkür ederiz.

Ege Meta Yayınları

ÖNSÖZ

Kutsal Sembollerle ilgili bu çalışma, kamuoyunun böyle bir çalışmayı karşılıksız bırakmayacağı duygusunda olan ve beni de bu konuda ikna eden Irving Putnam'ın önerileriyle ortaya çıkmıştır.

Mu hakkındaki ilk iki kitabımın kamuoyunda uyandırdığı derin alaka, bu yoldaki araştırmalarla geçen bir ömrü boşa harcamadığım duygusunu da beraberinde getirdi. Bu sebepten herkese en içten teşekkürlerimi sunmak isterim.

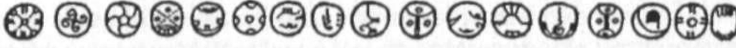
Bu çalışmada, günümüzde din müessesesinin niçin bu denli kaotik bir duruma geldiğine dair *kişisel* görüşlerimi aktardım. Bugün dünyada üç yüzün üzerinde din ve mezhep vardır, oysa ki *Tanrı Tektir.*

JAMES CHURCHWARD

Mu'nun Kutsal Sembolleri

I

Giriş

Her şeyden önce bu eserde, sembollerin günümüzde kabul gören yaygın anlamlarını vermediğimi belirtmek isterim. Benim ilgilendiğim onların **kökenini** ve **orijinal** anlamlarını iletmektir.

Mu'nun battığı zamana kadar bütün semboller orijinal anlamlarını koruyordu. Mu ortadan kalktıktan sonraki 5000 ya da 6000 yılı atlayıp geçmek zorundayım. Görünen odur ki, bu, Hindistan veya Mısır'daki birkaç bilgi kırıntısı dışında tarihin yazılmadığı bir çağdır. Mu'nun ve diğer kara parçalarının yok olması ve ardı sıra süren gaz kuşaklarının ve dağların formasyonundan sonra, insanoğlunun bu uzun zaman dilimini toparlanarak ve yeryüzünü yeniden iskan ederek geçirdiğini anlıyoruz.

6000 yıl öncesinin Mısır'ına girdiğimiz zaman, orijinal sembollerin birçoğunun varlıklarını sürdürdüğünü, ancak büyük ölçüde Mısırlılaştıklarını görürüz. Bu, özellikle dizaynlar için geçerlidir ve içinden çıkılacak gibi olmayan bir teoloji de buna eşlik etmektedir. Bir sürü yeni sembollerin türemesinin yanı sıra bunların çoğunun ezoterik ya da gizli anlamları da vardır.

Bu karmaşa, Yukarı ve Aşağı Mısır tek bir krallıkta birleştiği sırada en üst safhaya ulaşmıştı. Bu birleşme yalnızca halkların değil, iki ayrı grup sembolün de birleşmesiyle sonuçlanmıştı. İki grup sembol, hiçbirisinden bir ayıklama yapılmaksızın tek bir gruba dönüşü vermişti. 4000 veya 5000 yıl önceki Mısır'da bu

sembol karmaşası öyle bir hal almıştı ki, rahiplik teşkilatının yarısı bile birbirinden birkaç kilometre uzaklıktaki mabetlerde ya da ülkenin diğer şehirlerinde kullanılan sembolleri anlayamıyordu.

Mısır tarihinde dikkati çekmek istediğim bir sonraki dönem, Ptolemeler hanedanı zamanıdır.

Çünkü bu dönemden itibaren çok sayıda Grek filozofu Mısır[7] a gelmeye ve Mısır'ın kutsal sırlarıyla yetişmeye başlamışlardı. Akabinde, M.Ö. 600'den başlayarak bu bilgiyi ülkelerine taşıdılar. Kutsal Semboller Grekleşti ve yeni isimler almalarının yanı sıra bunlara ilave bir teoloji de gelişti. Sonuç, genel anlamda, eğlendirici mitlerin ortaya çıkmasıydı. Dolayısıyla birçoğumuzun aşinası olduğumuz Grek mitlerinin Mısır ve Hindistan çıkışlı efsane ve öğretilerin tesiri altında kaldığını söyleyebiliriz.

Belirtmek istediğim bir diğer nokta da, Mu'nun ortadan kalkmasıyla birlikte, onun bir anne gibi kol kanat gerdiği tüm dünya ülkelerindeki din ve ilimler üzerinde kontrolünün de ortadan kalktığıdır. Zaman içinde bu özgün din ve ilimler öylesine dejenere olmuşlardı ki, sonunda İlk Büyük Uygarlığın öğretileri geçmişe karışmış ve bütünüyle unutulmuşlardı. Hayal meyal de olsa bazı yansımalar bulabileceğimiz mitler ve artık her yanı sararak dünya bahçesini nefes alınamayacak duruma getiren çalı çırpının arasından başlarını çıkarmaya gayret eden tek tük çiçekler dışında.

Zamanımıza gelecek olursak, sözde eğitim görmüş bazı yazarların sembollere bütünüyle hayal ürünü, kesinlikle hatalı ve hikayeden ibaret anlamlar yüklediğini görmekteyim. Nereden böyle fikirlere kapıldıkları anlaşılır gibi değildir. Fikirlerinin kadim yazılar olmadığı muhakkaktır. Sonuç olarak bilim bir teoriler çağına sürüklenmiştir. Teoriler gerçeğe hizmet etmek için üretilir. Çılgın teorileri kanıtlanmadığı sürece gerçek dedikleri şey gerçek sayılamaz. Ancak görülmektedir ki teorileri ne kadar akıl almaz ve garipse, o kadar çok bilimsel olduğu düşünülmektedir. Hiç kimsenin hatta sahibinin dahi anlamadığı bir teori bilimsel kabul görmektedir.

SEMBOLLER ve HÜR MASONLUK- Kadim sembollerin çoğu Hür Masonların törenlerinde kullanılmaktadır. Orijinal anlamlarının yitirildiğini kendileri de kabul etmekle beraber köken itibarıyla onların kutsal kavramlarla bağlantılı olduğunu, uzak geçmişte dinsel törenlerde kullanıldığını ve çıkış noktalarıyla, İnsanın İlk Dinine paralel dinsel ve manevi anlamlar taşıdıklarını bilmektedirler.

Semboller ve sembolizm arkeolojinin temel konularının başında gelir. Ben profesyonel bir arkeolog değilim, fakat antik dünyayı seviyorum ve elli yılı aşkın bir süredir bu konuları incelemekte ve öğrenmekteyim. Mu sulara gömüldüğü zaman, arkeoloji de onunla birlikte gitmişti.

ARKEOLOJİ- Arkeolojinin bir bilim olarak öğretilmesi çok eski bir geçmişe dayanır. 15.000 yıldan daha önceki bir tarihte eskilerin arkeoloji eğitimi için özel okullar vardı.

Anavatan Mu battığı ve İlk Büyük Uygarlık yeryüzünden silindiği zaman, tüm diğer eski ilimlere olduğu gibi arkeolojinin üzerine de karanlık çökmüştü. Geriye yalnızca ileride filizlenmiş yeni bir uygarlığa can verecek bazı tohumlar kalmıştı.

Arkeoloji eğitiminin tekrar başlaması bugün hayatta olan kişilerin hafızasında yer alacak kadar yenidir. Günümüzde kendilerini arkeolog diye adlandıran kişilerin yaptığı şey genel olarak 1000 ila 5000 yıl önce yaşamış insanlardan kalan harabelerde kazı çalışması yürütmektir. Bu, insanlık tarihinde dün denilebilecek kadar yakın bir zaman dilimidir. Niçin eskilerin yaptığı gibi başlangıca, 15.000 yıl öncesine gitmezler? Eskilerin arkeolojik çalışmaları, belli astronomik ipuçlarına dayanılarak hesap edilen tarihler kabul ediliyorsa, 200.000 yıl önceki ilk başlangıca doğru tüm insanlık tarihini içerir.

Arkeoloji düşünüldüğünden çok daha fazlasını kapsar. Eskilerin irdelediği şekliyle bu, büyüleyici bir disiplindir. Bir anlamda bir din gibi de kabul edilebilir, çünkü her adımda öğrenci Yüce bir Kavram'ın eserleriyle Yaratıcı'nın kudret ve bilgeliğinin

sembolleriyle karşı karşıya gelir. Görsel malzeme onu kontemplasyona (tefekküre) sevk eder, kontemplasyonu onu En Yüceyle, var olan her şeyin büyük Mimarı ve İnşa Edicisiyle temasa geçirir. Öğrenci ilerleme kaydettikçe diğer bilim dallarının da -jeoloji, kimya, astronomi ve Kozmik Güçler- uyguladığı disiplinle yakından ilişkili olduğunu anlamaya başlar. Atalarımızın bize miras bıraktığı yazılı ve diğer birikimlerden azami yarar sağlamak ve onları daha yüksek bilgiye giden birer yol rehberi olarak kullanmak için tüm bu bilim dallarında da uzmanlaşmak gerekmektedir.

TABİAT- Tabiat insana Hayatın Kökenini gösterir. İnsanın Büyük Kaynakla ve Evreni kontrol eden Büyük Kozmik Güçlerle olan ilişkisini gösterir.

Bunun yanı sıra bu Güçlerin de kökenini gösterir. İşte arkeoloji Yaratılışın ihtişam ve yüceliğini açığa vuran uzun bir kelimenin harflerinden biri gibidir, insanı Semavi Babaya daha çok yakınlaştırır.

Yine, doğal bir sonuç olarak, gerçek bilimin dinin ikiz kardeşi olduğunu gösterir. Onlar ayrılmaz bir bütündür, çünkü din olmadan insan Kozmik Güçleri idrak edemez ve bu Güçler hakkında doğru dürüst bir bilgi elde etmeden Büyük İlahi Yasaya nüfuz edemez.

Tevrat'ın ilk iki bölümü, insanoğluna bu Kozmik Güçlerin işleyişini öğretmek amacını güdüyordu. Ancak Mu'nun Kutsal Metinleri'nin eşi olan ve Musa tarafından, Sina'daki mabedin Baş Rahibi olduğu sırada tefsir edilerek Anavatan'ın üslubu ve harfleriyle yazılan bu metinlerin hatalı tercümesinden dolayı vazifelerini yerine getirememişlerdir. Mısır'ın ezoterik mabet yazıları, Tufan'ın nedenini açıklamakta ve bu fenomenin gerçeğini ortaya koymaktaydı. Ancak elimizde olduğu haliyle Tevrat'ın bu bölümlerini her kim kaleme aldıysa, kadim yazı formuna dair *hiçbir* bilgisi yoktu, tıpkı günümüz insanının semboller ve sembolizmi anlamakta *bütünüyle* yetersiz olduğu gibi.

Neticede, Kitab-ı Mukaddes'in Eski Ahit bölümü niyet edilen görevini *tam olarak* yerine getirememiştir. Musa'nın devrettiği Tevrat, *günümüz insanının kavramlarının üstünde bir ilim anlayışını içeren ve dünya tarihinin gelmiş geçmiş en muazzam ve en engin eseri olan Kutsal ve Vahye Dayalı Metinleri'nin ta kendisiydi.* Ancak görünen odur ki hiçbir şey ebediyen kaybolmamaktadır, çünkü dünyanın farklı yerlerinde keşfedilen ve biraraya getirildiklerinde *Mu'nun Orijinal Vahyedilmiş Kutsal Metinleri'nin* önemli bir bölümünü meydana getiren bazı metinler vardır. Bu metinlerde yer alan bilgiler şu konular hakkındadır:

Yaratılışın aşamaları; İnsanın ve kadının yaratılışı.

Tüm gök cisimlerinin evrendeki hareketleri; onların hareketlerini kontrol eden Güçler ve bu Güçlerin Kaynağı.

Hayatın Kökeni, yeryüzünün gelişimi sırasında hayat tiplerinde oluşan gerekli değişimlerin nedeni ile birlikte Hayatın ne olduğu.

Farklı jeolojik fenomenler ve bunlara neyin yol açtığı.

Ve nihayet Yeryüzünün son yapı taşı: İnsan.

İncil'de sık sık geçen ancak yanlış yorumlanan bir kelime vardır. "Mucize" kelimesini kastediyorum. Mucize diye bir şey yoktur. Bize mucize gibi görünmelerinin nedeni cehaletimizden dolayıdır. Onlar insana yaratılışıyla birlikte verilen kendi Ruhsal Gücünün işlerliği sayesinde meydana getirilen fenomenlerdir. Kutsal Metinler bu Gücün insana *"yeryüzüne hakim olabilmesine olanak sağlamak için"* verildiğini söylerler. Üstatlar Ruhsal Güçlerini kullanabilen kişilerdi. Onların halk tarafından anlaşılamayan bazı olaylarına mucize gözüyle bakılmıştı. Kadim "Üstat" unvanının hedefi de ruhsal güçlerini kullanabilen kişilerdi.

Zamanlarını yalnızca eskilerin bıraktığı nesnel izleri gün ışığına çıkarmak için sarf edenlerin gerçek birer arkeolog olduklarını söylemek mümkün değildir. Bunların bütün işi kazı yapmaktır. Arkeolog, bulduğu taş ve kil parçalar üzerindeki yazıları okur ve kamuoyunu onların anlattıklarından haberdar eder. Üzerinde yazılar bulunan bir taş veya kil tablet, üzerindeki

yazılar okunana kadar ilginç bir taş parçası olmaktan öteye gidemez. Okunduğu zaman ise yazılı tarihin sayfalarından birini oluşturur ve günümüz insanının düşünce ve öğretilerini etkileyebilecek ve değiştirebilecek bir vasıta olma işlevini üstlenmiş olur.

Arkeolojinin bütün değeri bu *okuma* işlevinde yatar ve geçmişimizi bu sayede öğreniriz. Sanki bir ses hiç aralıksız "tabiata başvurun ve onda saklı büyük gerçekleri ve dersleri öğrenin" diye seslenmektedir. Tabiat, büyük bir okul gibidir. Orada kafanızı karıştıracak otoriteler bulamazsınız. *Orada tek ve yegane otorite tabiatın kendisidir.*

Rüzgarın yıprattığı her yaşlı kayanın, her fosilin bir hikayesi vardır; bir ağacın ve çalılıkların üzerindeki yapraklar da size bir öykü fısıldarlar. Evren, mükemmel bir düzen ve şaşmaz bir zaman ölçüsüyle hareket eden sayısız gök cismiyle bizleri gözleme davet eder ve bütün bunların Kaynağını tanımak arzusunu ilham eder. İnsanın bu dünya hayatı içerisinde kendisini sonsuz hayat akışındaki bir sonraki basamağa hazırlamasına katkıda bulunacak bütün bu dersler tabiatın müfredat programında yer alır.

DİNİN KÖKENİ- Din nedir? Max Müller şöyle söyler: "Din duyular ve akıl yürütmekten bağımsız, daha doğrusu duyulara ve akıl yürütmeye rağmen, insanın farklı isimler ve farklı kisveler altındaki Sonsuzu idrak etmesine yarayan zihinsel bir yetenektir. Bu yetenek olmaksızın hiçbir din, hatta putlara ve fetişlere tapma bile mümkün olamazdı ve eğer dikkatle dinleyecek olursak tüm dinlerde Ruhun fısıldayışını, kavranılamayanı kavrama mücadelesini, dile getirilemeyeni dile getirme çabasını ve Sonsuza hasreti, *Tanrı sevgisini* duyabiliriz.

İnsanın düşünce ve duygu hayatından izler bulduğumuz her seferinde, onun bir dini olduğunu da bulguluyoruz.

Nerede karşımıza çıkarsa çıksın, din daima kutsal bir hedefe yöneliktir. Ne kadar eksikleri olursa olsun, din daima insan

ruhunu Tanrı'nın huzuruna getirip koyar ve o dindeki Tanrı kavramı tamlıktan uzak ve çocukça bile olsa mutlaka insan ruhunun o zaman dilimi içinde erişebileceği ve kavrayabileceği en yüksek mükemmellik idealini ifade eder."

Burada Max Müller'in kastettiği dönem, Mu'nun batışından sonraki döneme karşılık gelen jeolojik Pleyistosen çağdır. Dolayısıyla söz konusu bulgular, dağların oluşması ve tufanlar sırasında sağ kalabilenlerin torunlarına aktardığı ve babadan oğula sözlü olarak gelen Anavatan'ın Vahyedilmiş Kutsal Dininin iz düşümleridir.

Aşağıdaki pasajda okuyacağınız gibi, kendi düşünceleri de bu yöndedir:

"Sayacağım bu ilksel ırklar bölünmeden ve dilde, ibadette ve ulus duygularında ayrılık meydana gelmeden önce ilkel bir Ari dini, ilkel bir Semitik (Sami) din ve ilkel bir Turan dini vardı.

Hindistan, Yunanistan, İtalya ve Almanya'nın en eski mitolojilerinde en yüksek Tanrı aynı ismi taşıyor ve bu korunuyordu. Bu isim Sanskritçede Dyaus, Grekçe'de Zeus, Latince'de Jovis ve Germen dilinde Tiu (Wotan?) idi. Bu, gözümüzün önüne sanki dün şahit olmuşuz gibi çok canlı bir sahne getirmektedir.

Tüm Ari ırkının ataları, büyük bir ihtimalle Homer'den ya da Vedalardan binlerce yıl önce, aynı isim altında, Işık ve Gökyüzü adı altında görünmeyen bir varlığa tapıyorlardı. Şimdi omuzlarımızı silkip bunun doğaya tapmak ve putperestlikten başka bir şey olmadığını söylemeyelim. Hayır, belki çok sonraları seviye kaybedip o hale gelmiş olabilir, ama bahsettiğimiz kişilerin niyeti bu değildi. Dyaus'la kastedilen mavi gökyüzü değildi, gökyüzünün kişileştirilmesi de değildi; başka bir şey kastediliyordu (Hindu dininin en eski kutsal kitapları olan) Vedalarda toplu halde "Dyaus Pitar"a niyaz edilirken Greklerde bu "Zue Pater" ve Latince'de de "Jupitar"dır; demek ki kastedilen anlam bu üç dil birbirinden ayrı düşmeden önceki anlamdı: "Gök Baba".

Şimdi bu dillerin henüz parçalanmadığı ve tek bir dil halinde oldukları zamana dönelim. Mu'nun Vahyedilmiş Kutsal Metinleri'nde yani günümüzden 70.000 yıl öncesinde, Tanrı sık sık "Göksel (semavi) Baba" ve "Gökteki Baba" diye tasvir edilir. Bu isim, diğerlerinden daha çok kullanılır. Zaten bu din Tanrı'nın Babalığını ve insanın kardeşliğini esas alıyordu. Kadim yazılardaki belirginliğini göz önüne alırsak, çağlara meydan okumasına şaşmamak gerekir. Öğretileri İlk Dinin saf içeriğinden başka bir şey olmayan İsa, Rabbin Duasını "Gökteki Babamız" diye başlatır.

Bu konuyla ilgili olarak Müller'in dışında bilim dünyasının otorite kabul ettiği daha başka kişilerden de alıntılar sunmak istiyorum.

Hem Kant hem de Schilleren iddiasına göre, "Bir mit çarpıtılmayı veya başlangıçtaki kusursuzluğun düşüş kaydetmesini temsil etmediği gibi duyusallığın mantığa karşı kazandığı bir zafer de değildir, tam tersine, insanın rölatif bir hamlıktan özgürlüğe ve uygarlığa doğru ilerlemesinin tezahürüdür."

Bunlar uyum içinde olabileceğim fikirler değil, çünkü genel mantık aksi yönde bir işleyişin vuku bulduğunu söylemektedir. Mitlerin yüzde doksanında iz sürerek efsanelere ulaşabilirsiniz. Efsaneler sözlü olarak kişiden kişiye geçirilen tarihtir. Tarih ise gerçeklerin saptanmasıdır, o halde mitler "ilerlemenin tezahürü" değil, gerilemenin tezahürüdür; çünkü onlar uygarlığın bir parçası olan tarihin unutulmaya yüz tuttuğunun göstergesidir. Dolayısıyla bu, gerilemiş bir uygarlıktır.

Taylor, "Anthropology" adlı çalışmasında şöyle söyler; "Bir bakıma her din doğru dindir. Biz bugün bütün bu bilgimizle onların zihnini kurcalayan büyük sorunun yarısını bile yanıtlayamıyoruz. Hayatın ne olduğu bazen yanı başımızdadır, ama her zaman değil."

Taylor'un Kuzey Amerika Kızılderilileri'nden, yarı-uygar Polinezyalılardan, Maurilerden, Güney Afrikanin vahşilerinden ve hepsinin üstünde İsa'nın Öğretilerinden danışmanlık alması

çok yararlı olabilirdi. Vahşiler ve yarı vahşiler konu üzerinde büyük bir bilgi sahibi oldukları iddiasında değildirler. Buna karşın onların Mitler Kraliçesi, Bilim tarafından engellenmemiş büyük bir bilgeliğe sahip olduklarını bulguladım.

De Brosses ise "Tüm uluslar fetişlerle başlamak zorunda kaldılar, arkadan çok tanrıcılık geldi ve sonra da tek tanrıcılık." demektedir.

De Brosses acaba Maymunsu kökenimiz hakkındaki teorilerle mi oyalanıyor? Bunlarla karşılaşıp da alt üst olmayanı pek yoktur da. Biz şimdilik bunları geçelim ve Max Müller, Dr. Happell ve Prof. Pfliderer gibi bilim adamlarının bu tip varsayımların doğrudan karşısında yer aldıklarını belirtmekle yetinelim.

Bundan sonraki bölümde, dinin başlangıcını ele alırken insanın tek tanrıcılıkla başladığını ve çok tanrıcılığın ve putperestliğin Mu ortadan kalktıktan sonra devreye girdiğini göstereceğim. Aynı derecede iddialı bir başka beyanla bitirmek istiyorum:

"Mısır, Babil, Meksika ve Peru uygarlıklarının çok uzak bir döneminde, Güneş Tanrısı tüm tanrıların önde geleni ve en büyüğü olarak üstünlüğü ele geçirmişti."

Böyle bir iddia tüm kadim metinleri karşısına almaktadır. Eskiler Güneş'i tanrı olarak değil, yalnızca Tanrılığın bir sembolü olarak görmüşlerdi. Bu nedenle de ona tapmıyorlardı. Ta başlangıçtan itibaren güneş, Tanrı'nın monoteistik sembolüydü. Tanrı'nın monoteistik ya da kolektif sembolü olması nedeniyle de tüm kutsal sembollerin en kutsalı olarak kabul görmüştü.

Tann'nın monoteistik sembolü güneş, insanoğlu Mısır'a, Babil'e, Meksika'ya veya Peru'ya yerleşmeden on binlerce yıl önce mevcuttu. O halde, bu uygarlıklar sırasında üstünlüğü ele geçirmesi diye bir şey nasıl mümkün olabilirdi?

II
Dinler

MU DİNİ- Bütün dinlerin ortak bir kökenden geldikleri saptaması sağlam bir zemine oturmuştur. Şimdi bu kaynak nedir, ona bir bakalım.

İlk dinsel kayıtlar 70.000 yıldan daha eskidir. Bunlar bize Mu'dan gelen ve Naakaller denilen yetişmiş bir üstatlar topluluğunun Anavatan'ın Vahyedilmiş Kutsal Dinini kolonilere ve koloni imparatorluklarına taşıdıklarını anlatmaktadır. Bu Naakaller, girdikleri her ülkede rahiplik düzeyindeki din eğitimi ve diğer bilimlerin öğretilmesi için okullar kuruyorlardı. Bu okullarda oluşturulan rahiplik kurumu da halkı eğitiyordu. Babil'de, Kaldi denilen bu okullarla ilgili çok ilginç kadim bir yazıt vardır. Şöyle der: "İster prens isterse bir köle olsun, kapı herkese açıktı. Doğrudan mabede geçerlerdi, eşittiler, çünkü Göksel Baba'nm, hepsinin Babasının huzurundaydılar ve burada gerçekten kardeştiler. Hiçbir ücret alınmazdı; her şey karşılıksızdı."

Koloni ve koloni imparatorluklarının hepsinde bu öğretiler, Kutsal Sırlar adı altında toplanmıştı ki, bu bugün de aynı şekilde kullanılmaktadır. Doğuda bunlar ayrıca Altın Çağın Kitapları diye anılıyordu. Daha sonraki çağlarda, Maya ve Mısır metinlerinde anlatıldığı üzere, İlahi Sırların yalnızca rahiplik kurumunun üst düzey üyelerine ve bilgiye layık görülen varislerine emanet edildiğini bulguladım.

İskenderiyeli Clement şöyle yazmıştır: "Kutsal Sırlar yalnızca yüksek mertebelere erişen rahiplere ve yükseleceği belli olan varislerine teslim edilirdi." Buna rağmen bunun istisnaları olduğunu da görüyoruz. Mısır'a giden ve aralarında Solon, Eflatun, Fisagor ve Thales gibi isimlerin de bulunduğu pek çok Yunan filozofu da bu bilgileri öğrenmişti.

Neferit de denilen çeşitli Naakal yazılarına ve Vahyedilmiş Kutsal Metinlerin çevirilerine dayanarak İlk Dinin bir özetini sunmaya ve ilkel insana nasıl öğretildiğini göstermeye çalışacağım.

Din, insanlık tarihinin çok erken bir döneminde, insanın üstü kapalı hiçbir şeyi anlayamayacağı sıralarda başlamıştır. Bu nedenle de bazı kavramların açıklanması için sözcüklerin işe yaramadığı yerde görsellikten yardım alınarak nesnelerin, yani sembollerin kullanılması gerekli görülmüştü. En erken dönem sembollerin sade bir karakterde, düz çizgiler ve basit geometrik şekillerden ibaret olduğuna tanık oluyoruz. 70.000 yıldan daha önceki bir tarihten bahsetmekteyiz, çünkü kayıtlara göre bu tarihte insan, bugün bile büyük bilim adamlarımızın içinden çıkamadığı, çözümü en güç çizimlerde, tablolarda, vs. uzmanlaşacak kadar çok ilerlemişti.

Açıkça görülebildiği gibi, din orijinal halinde belli aşamalarla öğretiliyordu.

Birinci: İnsana önce Sonsuz, her şeye Kadir ve Yüce bir Varlığın olduğu öğretiliyordu. Ve O'nun aşağıda ve yukarıdaki her şeyin Yaratıcısı olduğu... Ve insanın bu Kadir Varlık tarafından yaratıldığı ve O'nun tarafından yaratıldığı için onun oğlu olduğu ve aynı şekilde bu Varlık'ın insanın Semavi Babası olduğu...

İkinci: İnsan yaratıldığı zaman Yaratıcı, insanın bedenine asla ölmeyen fakat ebediyen var olan bir ruh yerleştirmişti.

Üçüncü: İnsan yaratıldığı zaman, maddesel bedeninin, geldiği yer olan toprağa geri dönmesi takdir olunmuştu. Bu maddesel beden öldüğü zaman ruh serbest kalıyor ve ötealeme giderek bir başka maddesel bedeni işgal etmek üzere yeni bir çağrı alana dek orada bekliyordu.

Şurası bellidir ki, ilkel zihni bu verileri kavrar kavramaz, ruhuna belli bir vazifenin verildiği öğretilmişti. Bu vazife, maddi arzulara galip gelmek suretiyle ruhun maddesel bedene hükmetmesiydi. Bunu başardığı zaman Yüce Kaynağa geri çağrılacak ve artık sonsuza kadar kusursuz bir uyum, iç ferahlığı ve mutluluk içinde yaşayacaktı.

Yalnızca tek bir maddesel yaşamın tüm maddi arzuların üstesinden gelmeye yetmeyecek kadar kısa olduğu, buna bağlı olarak bu vazifeyi tamamlayana kadar ruhunun birçok maddesel bedenle birleşerek birçok kez gelmesinin takdir olunduğu öğretiliyordu; bu enkarnasyonlar ruhun kurtuluşuydu.

Dördüncü: Semavi Baba'nın *Yüce Sevgi* olduğu ve bu Yüce Sevgi'nin tüm Evren'i yönettiği ve asla ölmediği, bireyin zihnine iyice işleniyordu. Semavi Baba'nın sevgisinin, Semavi Baba'nın bir yansıması olan dünyadaki babasının sevgisinden çok daha büyük olduğu öğretiliyordu. Dolayısıyla her zaman Semavi Babasına korku veya endişe duymadan, tam bir güven ve sevgiyle yaklaşmalı, O'nun kendisine sevgiyle kucak açacağını bilebilmeliydi.

Beşinci: Tüm insanların aynı Semavi Baba tarafından yaratıldığı işleniyordu; bu nedenle bütün insanlar kardeşti ve birbirleriyle ilişkilerinde bu gerçek esas alınmalıydı.

Altıncı: Son olarak dünyadaki görevleri, öte tarafa çağrıldığı zaman en elverişli geçişi yapabilmek için nasıl yaşaması ve kendisini nasıl hazırlaması gerektiği öğretiliyordu. Özellikle de Doğruluk, Sevgi, Yardımseverlik, Safiyet ve Göksel Babasına tam bir sevgi, güven ve teslimiyet yolunu izlemesi gerektiği anımsatılıyordu.

Ana hatlarını kısaca ve kapsamsız bir şekilde çizdiğimiz bu tablo, insanın ilk dininin hangi temel prensiplere dayandığını ortaya koymaktadır: *Tanrının Babalığı ve İnsanların Kardeşliği.*

Vahyedilmiş Kutsal Metinlerdeki çeşitli öğretilere dayanarak ileri sürdüğümüz "İnsanların Kardeşliği" teriminin bütün insanların kan kardeşi olduğu fikrini iletmeye yönelik olduğunu

savunmuyorum. Benim kanaatime göre bu sembolik bir ifadedir veya mecazi anlamda kullanılmaktadır. Günümüzde kullandığımız şu örneklemenin kastedilen anlama karşılık geldiği ve günümüz insanının zihnine daha uygun bir açıklama olduğu düşüncesindeyim: "Kendine yapılmasını istediğin şeyleri sen de başkasına yap." Osiris Ayinindeki kırk iki soru da bunu doğrular niteliktedir. Eğer hepimiz bu "Altın Kural"ı izliyor olsaydık, insanların arasında kavga olmaz ve dünya hakiki bir kardeşlik bağıyla kuşatılmış olurdu.

Yine, "yardımseverlik" kelimesinin bugün tam olarak idrak edilebildiğini sanmıyorum. Burada kastedilen insanın madde tarafından ziyade ruhudur. Yalnızca açları yedirmek ve yoksulları giydirmek gibi maddeye yönelik bir hayırseverliği değil, aynı zamanda başka kişiler için iyi ve yardımsever düşünce ve duygular beslemek anlamını da içerir. Kimse için sağlıksız düşünceler üretmemeli, onların zayıflıklarının üstesinden gelebilmeleri için yardım etmeye çalışmalıyız. Büyük Üstat İsa bunun nasıl olması gerektiğini örneklemişti.

SEMBOLLER- Eğitimi boyunca erken dönem insanına, ne kadar kutsal olursa olsun hiçbir sembolün herhangi bir şekilde putlaştırılmayacağı sürekli anımsatılıyordu; sembollerin asıl kullanılma nedeni, zihnini yalnızca Tanrı'ya veya tefekkür ettiği konu üzerine yoğunlaştırmasına imkan sağlamasıydı. Gözlerini sembolden ayırmamak suretiyle, diğer nesneler görüş alanının dışında kalmış oluyordu.

Sembollerin günümüzde kiliselerde bazı durumlarda kullanıldığı tartışılmaz. Bir seferinde kilisede zengin bir borsa ajanının tam arkasındaki sırada oturuyordum. Cemaat dua sırasında diz çökmüştü ve o da bu sırada raftan dua kitabı görünümünde bir kitap almıştı. Sayfaları çevirdiği zaman onun gelir ve gider hanelerini gösteren bir hesap defteri olduğunu gördüm. Parmağını aşağı yukarı hareket ettirerek rakamların üzerinden geçiyor, bu arada çevresindekilerin onun da duaya katıldığını düşünmeleri

için devamlı olarak bir şeyler mırıldanıyordu. O sırada Tanrı'yı mı düşünüyordu? Onun kullandığı sembol, onu ruhsal tarafa değil maddi tarafa yöneltmişti.

TEOLOJİ- Mu dininin teolojisi ya da dogmaları yoktu. Her şey, eğitimsiz zihnin bile kavrayabileceği, basit ve anlaşılır bir dille öğretiliyordu.

Teolojiler ve dogmalar dine, Anavatan'ın batışından sonra sızdılar. Kontrol edici tesir ortadan kalkmıştı. Dinde çelişkiler başlamıştı ve bugün de bütün hızıyla sürmektedir. Dinin şu anki durumuyla ilgili bir değerlendirme yapmak isteyen herhangi bir kişi, onun bir ufalanma sürecine girdiğini, bir enkaz yığınına dönüşmesinin yalnızca bir zaman meselesi olduğunu görecektir. **Sonra bu enkaz yığınları temizlenecek, yerlerini spiritüel gerçeklerle ilgili yeni ve daha saf bir kavrayışa terk edeceklerdir. İnsan, kendisi için takdir edilen kemale ulaşmadan dinin ölmesi mümkün değildir.**

Şu andaki dinsel durumumuz yeni bir şey değildir. Din daha önce de iki kere teolojiler ve sonuçlarına bağlı olarak çökmüş ve bunların küllerinden yeni dinler doğmuştur. Şu andaki dinin küllerinden de bir yenisi doğacaktır. "Tanrılar yok etmek istedikleri kişiyi cince çıldırtırlar." Günümüzün çılgınlığı ise bağnazlık, yerine getirilmesi mümkün olmayan teolojiler ve diğer bütün yanılgılar şeklinde tezahür etmektedir.

GEÇMİŞTEKİ DİNLER NİÇİN ÇÖKMÜŞTÜR?- İnsanlık tarihinin çeşitli dönemlerinde ilkesiz rahiplik kurumlarının dinin içine icatlar, aşırılıklar ve sapkınlıkla dolu bozuk teoloji sistemleri sokmaları, tüm dinlerin kaynağı olan Mu'nun Vahye Dayalı Kutsal Dininden birçok kısımların devre dışı kalması ve hatalı çeviriler dinin düşüşüne yol açmıştır.

Bu sistemler, insanların kalbine batıl inanç tarzı korkular sokarak onları bedenen ve ruhen rahiplik kurumuna esir etmek isteyen düzeysiz rahipler tarafından icat edilmişti. Bunu başar-

dıkları zaman, bu teşkilatların zenginleşmeleri ve iktidarı ele geçirmeleri fazla zaman almadı. Yalnızca ülkenin zenginlik kaynaklarına değil, aynı zamanda yönetime de el koyan Mısır'ın Ammon Rahipleri bunun en canlı örneğidir. Ancak silah gücünü de kontrol etmek istedikleri zaman askerler isyan etmiş, bunun üzerine çatışma noktasında Habeşistan'a sürülmüşler ve tekrar Mısır'a dönmeleri engellenmişti. Zenginliğin tek yerde toplanmasının bir ülkeyi bozguna sürüklemesi kaçınılmazdır. Tarihi kayıtlarda bunun birçok örneğini görebiliriz.

Tarihi belgelerden dindeki ilk büyük dejenerasyonun 22.000 yıl önce Atlantis'te vuku bulduğunu bulguladım. Bu oluşumdan, "rahiplik kurumunun dinde aşırıya gitmesi" diye bahsedilmektedir. Büyük üstat Osiris bu aşırılıkları gidermiş ve Tanrı'nın Babalığı ve İnsanın Kardeşliği esasına dayanan orijinal dine yeniden eski itibarını iade etmişti. Bu büyük üstadın anısını korumak üzere Din, onun adıyla anılmaya başlamıştı.

OSİRİS DİNİ- Mısır tarihi, Atlantisli Thot'un (Ç.N. Hermes) Nil deltasındaki koloniyi kurmasıyla başladı. Thoth, Sais'teki ilk mabedi inşa etti ve orada kendisinden 6.000 yıl önce Osiris tarafından saflaştırılan dini öğretti.

Mu yok olmaya doğru giderken, Anavatan'ın Kralı ve Baş Rahibi Ra Mu, çaresizlik içinde yakaran kalabalıklara şöyle hitap etmişti:

"Bütün o hizmetkarlarınız ve şatafatınızla birlikte öleceksiniz ve sizin küllerinizden yeni uluslar can bulacak. Eğer onlar da üstünlüğün bir şeyler edinmekle değil, vermekle kazanıldığını unuturlarsa, aynı şey onların da başına gelecek."

Bu da, bu kişilerin mabet öğretilerinden ayrıldığına, materyalist olduklarına ve Tanrı'yı unuttuklarına işaret etmektedir; sapma nedenleri rahiplerin yozlaştırmaları değildi. Anlaşıldığı kadarıyla, servetlerini biriktirerek ve Tanrı'yı unutarak madde uğruna ruhsal yönü ayağa düşürmüşlerdi. Ra Mu'nun söylediği kaydedilen şu beyanı da bunu desteklemiyor mu?

"Bütün bunların olacağını size önceden haber vermemiş miydim?"

Mısır'da ise tüm ülkeyi silip süpüren sahte tanrılar, putperestlik ve ruhsal düşüş dalgasının nedeni rahiplik kurumuydu. Süfli (bayağı) dizaynlarıyla öyle bir tesir alanı yaratmışlardı ki, bu anlayış her yana yayılmış ve tüm dünyayı dindeki manevi çöküşle sonuçlanan bir girdabın içine fırlatmıştı. Bu 5.000 yıl önce başlamıştı ve o arada kirletilip kötüye kullanılan güzel Osiris dininden geriye bir şey kalmamıştı. Aşırılıkların ve eklemelerin birçoğu günümüze kadar yaşamıştır ve bizlerin dinsel kavramlarında da kendilerini göstermektedir.

Sembollere tapmayı ilk öğreten Mısırlılardır ki bu Kadim Dinlerde sıkı sıkıya yasaklanmış bir şeydi. Böylece putperestlik başladı. Bir sonraki adım Set adını verdikleri bir şeytanın varlığıydı. Bu habis varlık için bir nüfuz bölgesi hayal ettiler ve buna da Cehennem adını verdiler.

Bu bölgenin tanımındaki aşırılıklar sınır tanımıyordu ve kişi, aklı başında bir insan bunları nasıl kabul edebilmiştir diye düşünmekten kendini alamaz. Bu öğretilere göre orası hiç sönmeyen kükürtlü alevlerle dolu bir yerdi. Oraya atılan Ruh ebediyen yanardı.

İnsanın ruhu bir madde değildir. Hiçbir element ruha dokunamaz. Kükürt ise bir elementtir. Yani herhangi bir ruhla temasa geçemez; çünkü ruh elementlerin oluşturduğu maddeye göre negatiftir.

Bir de şeytanın bir görünüm kazanmayı nasıl becerdiğini gördüm. İddiaya göre Şeytan aslında bir baş melekti ve erdemlerini kaybettiği için cennetten cehenneme sürülmüştü. Dört baş melek, Max Müller'in deyimiyle "çeşitli kılıklara giren" Dört Büyük İlksel (Primary) Gücün zaman içinde aldığı görünümlerden biridir. Büyük İlksel Güçler başlangıçta olduğu gibi şimdi de var olduklarına, evrende işlediklerine ve onu denetlemeyi sürdürdüklerine göre, Lusifer hikayesinin bizi inanmaya sevk ettiği gibi hiçbirisi de düşmüş filan değildir.

İşte Mısır'ın 10.000 yıl önce başlayan tarihine eşlik eden saf Osiris Dini, sapkın rahiplik teşkilatı tarafından böyle kirletilmiş ve beraberinde Mısır halkını da aşağı çekerek yabancı istilacıların esareti altına girmelerine yol açmıştı. Mısırlılar tarafından icat edilene kadar şeytan diye bir şey bilinmiyordu. Sadece, insana bu dünyadaki yaşamı sırasında iki tip tesire maruz kaldığı öğretiliyordu: fiziksel bedeninden kaynaklanan maddi tesir ve ruhundan gelen ruhsal tesir. Ruhsal tesir maddeye üstün gelme gücüne sahipti ve zaten hedefi ya da kaderi nihayetinde ona egemen olmaktı. Ancak bunun gerçekleşmesi ve ruhun, geldiği Büyük Kaynağa geri dönebilmesi çok sayıda enkarnasyonu (yaşamı) gerektirebilirdi.

Kendilerine maddi anlamda bir avantaj sağlayacak herhangi bir şeyi çabucak benimseyen Hindu rahipleri de dinin çarpıtılmasında Mısırlı rahipleri izlemekte tereddüt etmemişlerdi. Fakat önce önlerindeki engeli, yani öğretmenleri olan Naakalleri bertaraf etmeleri gerekiyordu. Naakaller İlk Dinin öğretilerine büyük bir sadakatle bağlıydılar. Bunun üzerine Brahman rahipleri onlara eziyet etmeye başladılar ve sonunda onları Kuzey bölgelerin karlarla kaplı dağlarına sürmeyi başardılar. Bu kutsal adamlar ortalıktan temizlendikten sonra da dindeki sapmalar başladı.

Şeytanlarını Mısır'dan ödünç almayı uygun görmeyen Brahman rahipleri Şiva adını verdikleri kendilerine özgü bir tanrı icat ettiler.

Tarih göstermektedir ki Anavatan zamanından beri uygarlığın zirvesinde olan Hindular, Şiva'nın Hindu dinine girmesiyle beraber bu zirveden aşağı doğru kaymaya başladılar. Eski tarih kitaplarında yer alan şu bilgiler de bunu desteklemektedir:

Universal History ve M.D. *Voltaire* M.S. 1758, Cilt 3, Sf. 13.

"Kadim gynosofistlerin mensup olduğu ekol, büyük Benares şehrinin Ganj kıyılarında hala varlığını sürdürüyordu. Burada Brahmanlar, *Hanferit* dedikleri *Kutsal Dilde* yetişiyor ve onu tüm dillerin en eskisi olarak kabul ediyorlardı. (Burada Hanferit

diye adlandırılan yazılar Naakal metinleridir) (Gynosofistler; eskiden Hindistanda bulunan ve çıplak gezen filozof sınıfındaki kişiler Ç.N.)

İlk İranlılar gibi onlar da Cinleri (Genii) kabul ederler. *Müritlere,* sembollerin yalnızca kişinin dikkatini odaklamak amacına dönük olarak tasarlandığı ve Tanrı'nın farklı *rumuzları* olduğu *anlatılır.* Fakat bu sağlıklı teolojiyi *çıkara dönüştürmek mümkün olmadığından,* halktan saklanmıştır. (Ve onlara batıl inançla karışık bir huşu ve korku üreten şeyler öğretilmiştir.)

Bunun sonucunda da, Hindistan eski Greklerin yetişmek için onca yol teptikleri *üstün bilgiye* sahip insanların ülkesi olmaktan çıkmıştı."

Grek felsefesinin beşiği Hindistan'dı. M.Ö. 500'e kadar Grekler eğitim görmek için Hindistan'a gidiyorlardı. Buna ne zaman başladıklarını bilmiyorum. Söylediğimiz tarihten 1000 yıl öncesinden beri olması muhtemeldir.

W. Robertson, *"Hindistan Tarihi Üzerine Bir İnceleme",* Basımı 1794, Sf. 274:

"Brahmanlar, gayet iyi bilindiği gibi, *dinlerini* ve uygarlıklarının *diğer bütün ilimlerini yüksek düzeyde uygarlaşmış* ancak ileriki dönemlerde *acımasızca zulmedilen Nagalardan almışlardı."*

Hindu rahiplerinin uydurmalarından birisi de İnsanın ilk olarak bir ot, sonra bir balık olarak yaratıldığı, balıktan hem karada hem suda yaşayabilen bir hayvana geçtiği, sonra bir sürüngen olduğu, sürüngenden memeliye geçtiği ve sonra da insan olduğudur. Ayrıca her şeyin Tanrı'nın bir parçası olduğu ve tüm bunların hep birlikte Tanrı'yı teşkil ettiğini öğretiyorlardı. Öte yandan aynı rahiplik düzeni putperestliğin günah olduğunu söyler. Şimdi bunu biraz analiz edelim.

Putperestlik günahtır. Putperestlik tahtadan ve taştan yapılmış putlara tapmaya denir. Tanrı'ya ibadet etmek veya tapmak putperestlik değildir. Taş ve tahta Tanrı'nın birer parçası olduğuna göre, taşa ve tahtaya ibadet etmek Tanrı'nın parçalarına ibadet etmek anlamına gelebilir; dolayısıyla aslında putperestlik di-

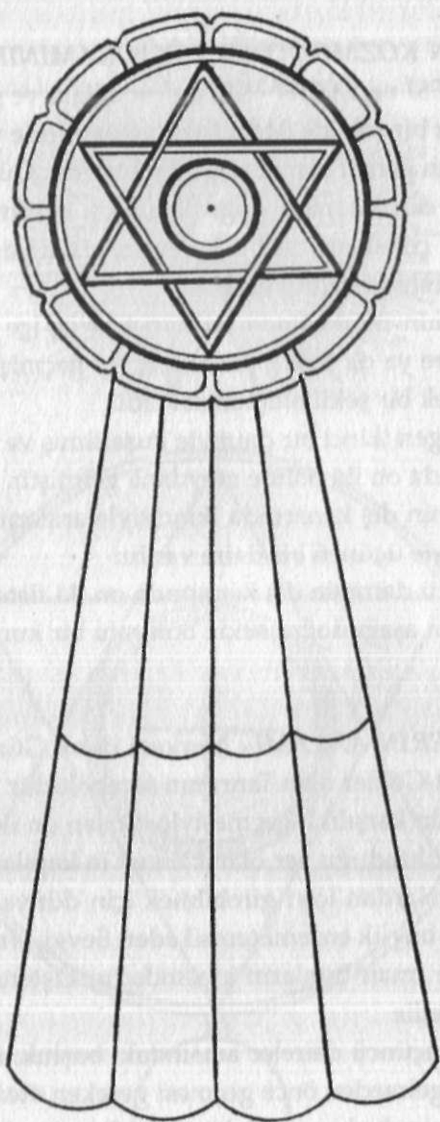
ye bir şey yoktur, çünkü ibadet edilen her neyse, o zaten Tanrı'nın bir parçasıdır. Bundan daha aşırı bir fantezi düşünülebilir mi? Buna rağmen bizim bazı dinsel mezheplerimizde de aynı kavramın mevcudiyetini görebiliriz ve bu kişiler kendilerine Hristiyan adını vermektedirler. İsa'nın bu denli abes ve saçma şeyler söylediği duyulmuş mudur?

Brahman rahipleri işlerini çok iyi yürütmüşler ve halkın özgürlüğünü kısıtlayarak beyinlerini dondurmuşlardı. Fakat Hindistan günümüzde uyanmaya başlamıştır. Rahipler tarafından vurulan zincirlerden kurtulmaya ve eski dinine ve uygarlığına yeniden kavuşarak uluslar arasındaki gıpta edilecek yerini tekrar kazanma sürecine girmiştir. Ve eski iftihar dolu durumuna yükselmesi çok uzak değildir. Dokunulmazlar artık Dokunulmaz olmayacak, herkes gibi kardeşler arasındaki yerlerini alacaklardır. Fakat Hindular halihazırda yalnızca çıkış *sürecinde* olduklarını unutmamalıdırlar, zirve henüz net olarak görünmemiştir.

Birkaç bin yıl önce rahiplik kurumları genel bir yaygınlıkla dinin son yapı taşını dehşetle ördüler; insan kurban etme gibi korkunç bir uygulamayı yerleştirdiler. Dine getirilen bu ekleme tüm ülke halklarında bir korku dalgası yarattı. Hiç kimse kanlı sunağa bir sonra kimin götürüleceğini veya kimin bir ateş yığınına çıra edileceğini bilmiyordu. Her yerde müthiş bir dehşet hüküm sürüyordu. İnsan kurban etmenin "uygarlaşmış" diye nitelendirilen halklarda herhalde çoktan ortadan kalkmış olması icap eder. Ama öyle midir acaba? Bugün insan kurban etme olgusu kılık değiştirmiş olarak aramızda yaşamıyor mu? Ya günümüzde hakim dinlere ve onların cemaatlerine ne demeli? 3000 yıl öncesinden tek farkımız vahşiliğimizin üzerini örten kılıfın biraz daha kalınlaşmasından ibarettir.

Roma Kilisesi'nin belgeleri engizisyonun kanlı sayfalarıyla kirlenmiştir.

Protestan Kilisesi, sancağında cadıların yakılmasıyla meydana gelen büyük bir leke taşımaktadır.

Mu'nun Kozmogonik Diyagramı

Hristiyanlar vaazlarında yalnızca nezaket ve kardeşçe sevgiyi işleyen Büyük Üstat İsa'nın öğretilerini mi izlemişlerdir? Öyle olmadığına kuşku yoktur! Fanatizm ve bağnazlıkla daha da beslenen bencil ve kan talep eden iştahlarının arkasından gitmişlerdir. Ya bizler, bugün daha iyi bir durumda mıyız? Hiç sanmıyorum. Kan dökme arzumuz insanları yasa adına asmamıza, vurmamıza ve elektrikli sandalyeye oturtmamıza yol açmaktadır. Hangi yasa? Tanrı'nın yasası olmadığı kesindir, çünkü O'nun yasasında *"Öldürmeyeceksin"* emri yer almaktadır. Tüm uygarca uzmanlık alanlarımıza rağmen kalbimizde birer vahşi olmaktan ileri gidemedik. Kaldı ki ben, bizden çok daha uygar olan bir sürü vahşi tanıdım. Biz durmadan kule gibi binalar dikmekte, iktidar ve servet açgözlülüğüyle birbirimizle korkunç savaşlara girmekteyiz. Şimdi bu gerçek uygarlık mıdır yoksa yalnızca göstermelik midir? Domuzu altınla kaplasanız da domuz domuzdur. Altın, onun üzerine geçirilen bir kılıf olmaktan ileri gidemez, domuz hala oradadır. Bizim uygarlığımız da gerçek benliğimizin üzerine geçirilen bir kılıftan ibarettir; ne yüreğimizi ne de kişiliğimizi etkilememektedir, çünkü hala neysek oyuzdur.

Şimdi İlk İnsanın Dinini, Mu'nun Vahyedilmiş Kutsal Dinini anlatan Mu'nun Kozmogonik Diyagramını ele alalım.

MU'NUN KOZMOGONİK DİYAGRAMI- Bu diyagram dünyada bulunan tüm diğer kozmogonik diyagramların anasıdır. İkinci derecedeki bütün diyagramlar Anavatan asıllı bu özgün tasarımdan türemiştir.

Yeni anlamlara uyum sağlamak üzere icat edilen, değiştirilen ve eklenen bütün çizgiler bunları birer kabusa döndürmüştür.

Hindu, Babil, Asur, Kaide ve Mısır'daki en belirgin eklemelerden birisi cehennemdir. Çeşitli diyagramlarda bu cehennem, ana figürün altına, evreni simgeleyen dairenin dışına kondurulan küçük bir daire şeklinde gösteriliyordu ve böylece yeryüzünün uzağında yer aldığı belirtiliyordu. Mu'da şeytan diye bir şey bilinmediğinden, kozmogonik diyagramında cehennem diye bir şey de yoktur.

MU'NUN KOZMOGONİK DİYAGRAMININ DEŞİFRESİ ve YAPISI- Mu'da çocuklara ve gençlere bu diyagram etraflı bir şekilde öğretiliyor ve üzerinde yazılanlar ruhsal inançlarının gereği olarak tekrarlatılıyordu. Günümüz çocuklarının kendi din kitapları doğrultusunda eğitilmeleri benzeri, kayıp kıtanın çocukları da bu kozmogonik diyagramdaki talimatlar çerçevesinde eğitiliyorlardı.

Diyagramın merkezinde iki karşıt ve iç içe geçmiş üçgen içinde bir daire ya da halka yer alır. İç içe geçmiş oldukları için bu üçgenler tek bir şekil oluşturmaktadır.

Bu iki üçgen ikinci bir daireyle kuşatılmış ve bu şekilde daireyle aralarında on iki bölme meydana gelmiştir.

Bu dairenin dış kenarında ikincisiyle aralarında bir boşluk oluşacak şekilde üçüncü bir daire vardır.

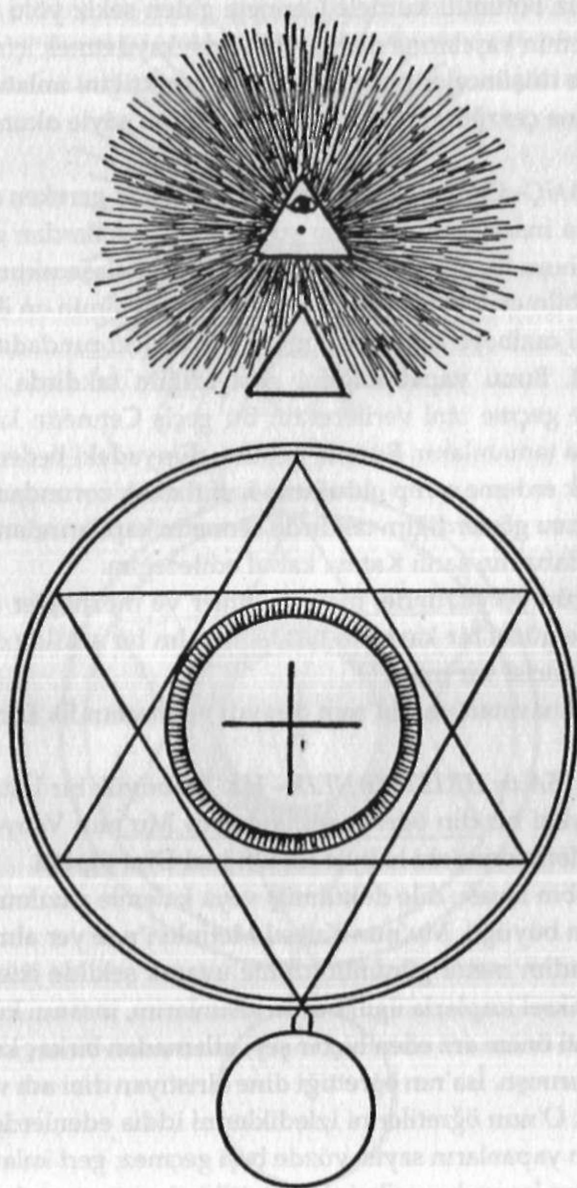
Bu üçüncü dairenin dış kenarında on iki fisto bulunmaktadır. Fistolardan aşağı doğru sekiz bölümlü bir kurdele sarkmaktadır.

FİGÜRLERİN ANLAMI- Merkezi daire Güneşin resmidir ve yeri Cennet-Gökler olan Tanrı'nın sembolüdür.

İki üçgenin karşılıklı geçmesiyle oluşan on iki bölüm Göksel Baba'nın bulunduğu yer olan Cennet'in kapılarıdır. Bu kapılar insanın bunlardan içeri girebilmek için dünyada kazanması gereken on iki büyük erdemi temsil eder; Sevgi, Ümit, Yardımseverlik, İffet ve İman bunların arasındadır. Listenin en başında Sevgi gelmektedir.

İkinci ve üçüncü daireler arasındaki boşluk, ruhun Cennetin kapılarına gelmeden önce geçmesi gereken ötealemdir.

Dış dairenin dış kenarındaki on iki fisto ötealeme açılan on iki kapıdır ve ruhun ötedeki aleme geçmeden önce maddi beden içerisinde üstesinden gelmesi gereken on iki büyük dünyevi cazibeyi ya da dürtüyü temsil ederler.

Babil'in Kozmogonik Diyagramı

Sekiz bölümlü kurdele Cennete giden sekiz yolu simgeler ve ötealemin kapılarına doğru yükselme kaydetmek için insanın eylem ve düşüncelerinin nasıl olması gerektiğini anlatır. Günümüz diline çevrildiği takdirde, bu diyagram şöyle okunur:

İNANÇ- Cennete ulaşmak için katetmem gereken sekiz yol olduğuna inanıyorum (bunlar söylenir). Bu yollardan geçtikten sonra ruhum ilk olarak ötealemin kapılarına ulaşacaktır. Bunlardan girebilmek için ruhum önce fiziksel bedenimin on iki büyük dünyasal cazibeye galip geldiğini göstermek zorundadır (bunlar söylenir). Bunu yapabildiğimi gösterdiğim takdirde, ruhuma ötealeme geçme izni verilecektir. Bu geçiş Cennetin kapılarına varmakla tamamlanır. Burada ruhum, dünyadaki bedenimin on iki büyük erdeme sahip olduğunu kanıtlamak zorundadır. Bunu başardığımı gösterdiğim takdirde cennetin kapılarından girerek, Semavi Baba'nın şanlı Katına kabul edileceğim.

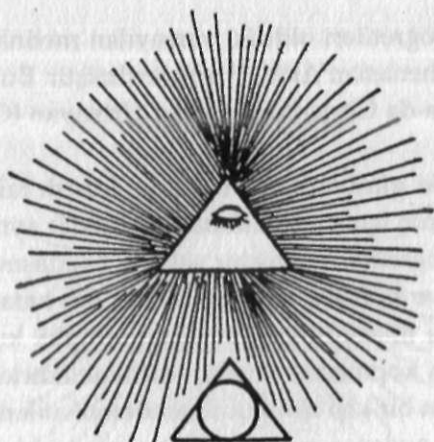
Bugün yeryüzünde, mevcut dinler ve mezhepler arasında böylesine güzel bir kavramı bu denli yalın bir şekilde dile getiren bir ikincisi var mıdır?

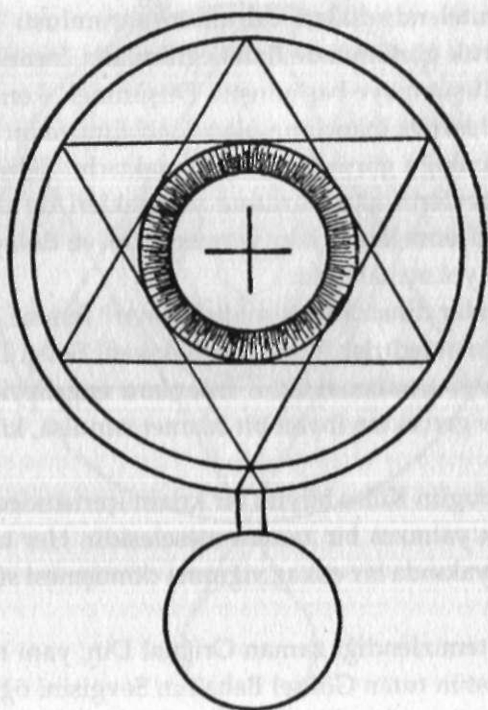
Bu Anavatan'ın, Mu'nun diniydi ve İnsanın İlk Dinidir.

Hz. İSA ve HRİSTİYANLIK- Hz. İsa büyük bir Üstattı.

O, yeni bir din öğretmedi; yalnızca Mu'nun Vahye Dayalı Kutsal Metinlerindeki haliyle İlk Orijinal Dini öğretti.

Rabbin Duası, dile dökülmüş veya kalemle yazılmış emsallerinin en büyüğü, Mu'nun Kutsal Metinleri'nde yer almaktadır. İsa bu kadim metni gününün diline uyacak şekilde özetlemişti. Dinin fiziksel icaplarla ilgili bütün kısımlarını, insanın kurtuluşu için hayati önem arz eden hiçbir şeyi atlamadan birkaç kısa cümleye sığdırmıştı. İsa'nın öğrettiği dine Hristiyan dini adı verilmiştir, ancak O'nun öğretilerini izlediklerini iddia edenlerden bunu gerçekten yapanların sayısı yüzde beşi geçmez; geri kalan yüzde doksan beş İsa ve havarilerinin katettikleri uzun mesafenin üzerinden yıllar geçtikten sonra bir rahipler konseyince düzenlenen

Kalde Kozmogonik Diyagramı, Sri Santara

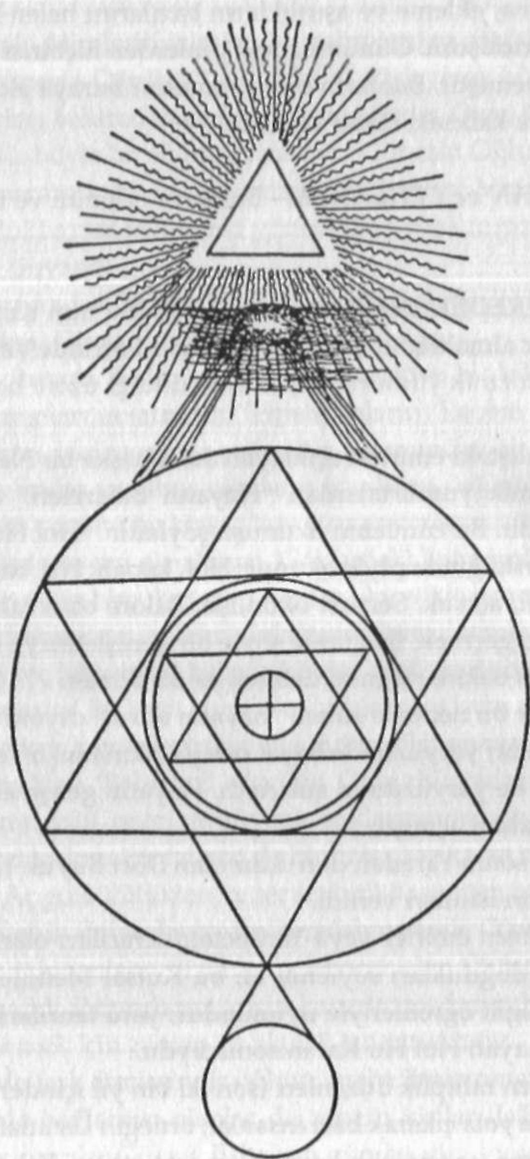
ve havarilerin öğretileri olduğu varsayılan metinleri izlemektedirler. Buna Athenasian Akidesi adı verilmiştir. Bu inancın altında toplananlara da Christ'ten türeyen Hristiyan (Christian) adını seçmişlerdir.

Ne yazık ki günümüzde bu dinde, Mısırlı rahipler tarafından Osiris dininin içine sokulan bazı aşırılıklar aynen yer alır ve İsa'nın hakiki öğretileriyle hiçbir şekilde bağdaşmazlar. Teolojiler, bağnazlık ve bunlara ilaveten bir de dik kafalılık bu dinin ölüm fermanını imzalamıştır. Bu dinin rahiplik kurumları, halkın kiliselerden kopmasını kınayıp durmaktadırlar. Bu konuda biraz kafa yoran bir kişi için bunun nedenini anlamak zor değildir. Ancak her nedense rahiplik kurumları hiçbir zaman böyle bir düşünce faaliyeti içerisinde olmamışlardır. "Kiliselerden kopuş" diye nitelendirdikleri durumun sorumlusu kendileridir. Kamuoyu artık günümüzde daha eğitimlidir. İnsanlar bağımsız bir şekilde düşünmeye başlamıştır. Düşünmek, kendilerine empoze edilen teori ve inançların olanaksızlığını ve bu konuda sergilenen tutuculuğu görmelerini sağlamaktadır. Eğitimde mesafe almış bu bireylerin akıl yürütme yetenekleri de doğal olarak bunları kabul etmelerine izin vermemekte ve dolayısıyla uzak durmalarına yol açmaktadır.

Bu insanlar dinsizleşmiş midir? Hayır! Tersine, giderek daha dindar olmaktadırlar. Yürekleri hakikati, Sevgi Dolu Göksel Babayı bilmeyi arzulamaktadır. İnsanlara engelleyici olmayan, sadelikten ve gerçekten ibaret bir hizmet sunulsa, kiliseler dolar taşardı.

Ancak bugün Kilise büyük bir krizin içerisindedir. Bu yapının yıkılması yalnızca bir zaman meselesidir. Her tarafı dökülmektedir ve yakında bir enkaz yığınına dönüşmesi sürpriz sayılmamalıdır.

Ortalık temizlendiği zaman Orijinal Din, yani ruhsal yönü maddeden üstün tutan Göksel Baba'nın Sevgisini öğreten ve insanları kardeş ilan eden din, Anavatan'da öğretildiği şekliyle geri dönecektir.

Hindu Kozmogonik Diyagramı

Halihazırda dinin içine ilkesiz rahiplik düzenlerinin soktuğu uydurma, ekleme ve aşırılıkların bazılarını halen koruduğumuzu belirtmiştim. Günümüzdeki dinlerden hiçbirisi bunlardan temizlenmemiştir. Bunların birkaç tanesini buraya aldım; hepsini saymaya kalksak, ciltler dolardı:

ŞEYTAN ***ve CEHENNEM-*** Bunların orijinini ve tarihini anlatmıştık.

BAKİREDEN DOĞUM- Bunun aslı Mu'nun Kutsal Metinlerinde yer almaktadır. Yaratılışın Beşinci Emrinde verilmiştir:

"Bu kozmik yumurtalardan emredildiği üzere hayat ortaya çıktı."

Yaratılıştaki emirleri açıklayan daha başka bir Naakal tabletinde kozmik yumurtalardan "Hayatın Bakireleri" olarak söz edilmektedir. Bu cümlenin okunuşu şöyledir: "Hol Hu Kal". Dilimize çevrildiğinde şöyle okunur; Hol, kapalı; Hu, bakire bir rahim ve Kal, açmak. Serbest okunuşu: Bakire olan rahmi açmak ya da delip geçmek. Bu cümle şöyle bir genişletmeye de müsaittir: Hayatın bakire rahmini delmek ya da açmak.

Eskiler bu nedenle sulara "hayatın anası" diyordu; çünkü o zamana kadar yeryüzünde hayat ortaya çıkmamıştı ve ilk ortaya çıktığı yer de yeryüzünün sularıydı. Hayatın gelişmesi sulardaki bakire rahmi açmıştı.

Daha sonra Yaradan'dan sadır olan Dört Büyük Yaratıcı Güce bazı Tanrı isimleri verildi.

İlk Bilinen emirler veya Yaratıcının icracıları olarak onların bakireden doğdukları söylendi ki, bu Kutsal Metinlerin dünya hayatı ile ilgili öğretileriyle uyumludur; yani tanrıların veya tabiatın ilk hayatı Hol Hu Kal'ın sonucuydu.

Modern rahiplik düzenleri (son iki bin yıl içinde) bu kadim kavramdan yola çıkarak bazı insanlar, örneğin Üstatlar için bakireden doğma ve temizlik kavramları icat ettiler. Rahiplik teşkilatları Büyük Üstat İsa'yı bakireden doğma ilan etmişler, sonra

da kendilerini inkar ederek soyunu ve soy ağacını Davut'a bağlamışlardır.

Eğitimli Alimlerimizin ise bu rahiplerden aşağı kalır yanı yoktur. "Güneşin Oğulları" olduklarını söyleyerek bütün kadim hükümdarları bakireden doğma yapmışlardır. Oysa bu hükümdarların asla böyle bir iddiaları yoktu. "Güneşin Oğlu", yalnızca Güneş İmparatorluğu ve tüm dünyanın hakimi Mu'nun koloni imparatorluklarının başındaki yöneticilere veya imparatorlarına verilen bir unvandı.

Buraya kadar İsa'nın yeni bir şeriat getirmediğini, insanın İlk ve Orijinal Dinini öğrettiğinin altını çizdim.

Yaşlı dostum, Rishi, İsa'dan bahsetmekten hiç bıkmazdı. Bir gün bana şunları anlatmıştı: "Hristiyanların 'Rabbin Duası' dedikleri bölüm, ifade tarzı ve yoğunluk bakımından bir başyapıttır ve bugüne kadar yazılmış olanların içinde en üstünüdür, çünkü kadim dinin tamamı bu birkaç kısa paragrafta somutlaştırılmıştır. Örneğin başlangıcını ele alalım: 'Göklerdeki Babamız'. Bu iki kelime kadim dinin birçok esasını kapsar. Öncelikle bizim O'nun çocukları olduğumuzu anlatır; dolayısıyla tüm insanlar kardeştir. 'Bize karşı suç işleyenleri bağışladığımız gibi sen de bizim günahlarımızı bağışla.' Bu basit sözcükler birbirimize karşı görevlerimizi, kız ve erkek kardeşlermişiz gibi birbirimizi sevmemiz gerektiğini söyler. Yine 'Babamız' sözcüğü O'na dünyadaki babamıza yaklaştığımız gibi, sevgi ve güvenle yaklaşmamızı söyler. 'Bugün bize gündelik ekmeğimizi ver de bir diğer harika ve kapsamlı bir cümledir. Aç gözlülülükten ve servet biriktirmekten uzak durmamızı ve günlük ihtiyaçlarımızın karşılanmasında O'na güvenmemiz gerektiğini anlatır. Bizimle ilgilenecek olan O'dur ve böylece bize de maddi ihtiyaçlarımız için kaygılanmadan ruhsal zenginlikleri edinmek için zaman ve olanak tanınmaktadır.

Sen de fark etmişsindir oğlum, mabedimiz zengin olmadığı gibi onunla bağlantısı olanlar da zengin kişiler değildir. Bizim bütün geçimimiz, Göksel Baba'nın gün be gün insanlar aracılığıyla bize yolladıklarından ibarettir. O'na olan imanımız öyle

sarsılmazdır ki O da bizim isteyen konumuna gelmemize meydan vermez." Bu şekilde Rabbin Duası'nın her cümlesini ele almaktan zevk alırdı.

Rabbin Duası'nda yorumlamaktan hoşlandığı gözde cümlelerden birisi de şuydu: *"Bizi ayartılmaya (sapmaya) sevk etme"*. "Ustat'ın bu sözlerinin yanlış çevrildiği tartışılmaz," diyordu. "Fakat bu kuşkusuz kasıtsız ve art niyetsiz, dikkatsizce okumaktan kaynaklanan bir yanlıştır." Ve devam ediyordu, "Şimdi biraz akıl yürütelim. Paragraflardan birinde Göksel Baba'nın Her şeye Kadir olduğu gösteriliyor, çünkü şöyle söylenmektedir: 'Egemenlik, Kudret ve Yücelik senindir.' Yani bizi ayartılmaya sevk ettiğini varsaydığımızın Kadir-i Mutlak olduğu gösterilmektedir. Kadir-i Mutlak olduğundan yanılamaz;darkmalt1 ve kimdir Kadir-i Mutlak olan? Yüce sevgisiyle evreni yöneten ve büyük incelik sahibi Göksel Babamız. Şimdi O'nun bu muazzam sevgisini bir kenara koyup evladının düşmesine neden olacak tuzaklar kurması mümkün olacak bir şey midir? Bu imkansızdır!

Benim düşünceme göre Ustat'ın sözlerinin doğru çevirisi şöyle olabilirdi: 'Ayartılmamıza *izin verme';* zira Kutsal Metinlerde şöyle bir cümle vardır: 'Göksel Babamız, ayartılmanın bizi kuşatmasına ve girdabına çekmesine izin verme. Eğer bu olursa, bizi bundan çekip çıkar.' İşte bu nedenlerle Büyük Ustat'ın sözlerinin istemeden yanlış aktarıldığı veya yanlış tercüme edildiği duygusundayım."

Ayrıca bana İsa'nın temel konularından bir tanesinin İncillerimizdeki nakillerde ve din hizmetlilerince bütünüyle atlanmış olan reenkarnasyon teması olduğunu anlattı.

Bana İsa hakkında Doğu'nun eski bilgelik mirasında yer alan ve bir tanesi gayet yaygın olarak her tarafta anlatılan birçok efsane nakletti. Olay İsa'nın talebelerinden birisi olan Ajainin ile birlikte bulunduğu Lahore'da geçmişti.

Bir gün İsa ve Ajainin, mabedin girişinde otururken bahçeye bazı halk ozanları girmiş ve çalmaya başlamışlardı. Bu çok zengin, ince bir müzikti ve İsa şöyle demişti:

"Ülkenin en yüksek kültür çevrelerinde bile bu cangıl çocuklarının bize getirdiği müzik kadar latif ve hoş olanını bulamayız."

Ajainin sormuştu: "Bu hünerleri nereden geliyor? Kısacık tek bir hayatta böyle bir ses hakimiyetine ve müzik bilgisine erişemeyecekleri muhakkak."

İsa şöyle yanıtlamıştı: "İnsanlar onlara dahi diyorlar. Onlar dahi değildir; her şey doğal yasaların sonucunda şekillenir. Bu müzisyenler genç değildir; böyle ilahi bir ifade ve sesteki saflığı elde etmek için bin yıl dahi yetmez. Bu kişiler armoniyi on bin yıl önce öğrenmişlerdi. Eski günlerde onlar hayatın tempolu yollarını arşınlamışlar ve tabiatın seslerindeki melodiyi yakalamışlardı. Günümüzde ise tabiatın daha başka notalarından değişik dersler öğrenmek için tekrar gelmişlerdir."

Rishi'yle birlikte yürüyüşe çıktığımız ve günümüzdeki dinlerin sayısız çokluğu ve Hristiyan misyonerlerinin çalışmaları üzerine bir sohbete daldığımız bir akşamüstü, zavallı ve cahil bir Hindu ile bir misyonere ait, yerel rahipler arasında popüler bir hikayeyi anlattı.

"Misyonerin biri yerli halktan oluşan cemaatinden bir kişiye dinin bu kadar çok kollara ayrılması hakkında ne düşündüğünü sormuş. Zavallı Hindu cevap vermiş: Dinler bir elin parmakları gibidir. Hangisinin daha yararlı olduğunu söylemek nasıl mümkün olabilir? Bir zamanlar üstünlüğün hangisinde olduğu konusunda elin parmakları arasında bir münakaşa çıkmış.

Baş parmak demiş ki, birincilik benim hakkım, çünkü ben olmadan hiçbirinizin iş göremeyeceği açıktır.

Yok canım, demiş işaret parmağı, bir yeri ya da bir şeyi işaret etmekten daha önemli bir şey olabilir mi? Bu vazife bana verilmiştir. Ben birinciliğin benim olduğu düşüncesindeyim.

Ben demiş orta parmak, iddialarımı matematiksel prensiplere dayandırırım. El dik tutulduğu zaman en uzun parmak hangisidir? Benim, o halde birincilik bana aittir.

Hiç de değil, demiş yüzük parmağı, yolu işaret etmek ve matematik önemli şeyler olmasına rağmen bunlardan daha önemli bir şey vardır o da sevgidir. Sevgi sembolü benim üzerimde taşınır. Üstünlük benim hakkımdır.

Bir de beni dinleyin demiş en küçük parmak. Benim küçük ve sizlerinse büyük olduğunuz doğru. Matematiğin gücü tartışılmaz ve sevgi daha da güçlüdür. Fakat bütün bunların üzerinde olan bir şey vardır ki o da ibadettir. Tanrı'ya yöneldiğimiz zaman dua ederken Ona en yakın parmak benim, çünkü ellerinizi bitiştirdiğiniz ve onları göğüs hizasında tuttuğunuz zaman en önde ben dururum. Bu yüzden birincilik benim hakkımdır."

Ve yaşlı Rishi gülümseyerek sözlerini şöyle bitirdi: "Sen ne dersin oğlum?" Cahil Hindu'nun felsefesi beni düşündürmüştü. Gerisini okurlarıma bırakıyorum.

Bir başka vesilede Rishi, mabet efsanelerinde belirtilen bazı bilgiler vermişti. "İsa Himalaya manastırlarındaki misafirliği sırasında Vahyedilmiş Kutsal Metinlerin içeriğini, Anavatan'ın dilini, yazısını ve Kozmik Güçlerini çalışmıştı."

İsa'nın Kozmik Güçlerin Üstadı olduğu ve Orijinal Dini kusursuz bildiği Yeni Ahit Kitaplarında açıkça görülmektedir; fakat bunlar onun Mu dilini bildiğini açıkça ortaya koymazlar. Bu dili bildiğinin kanıtı, haça gerilmiş olduğu sırada söylediği son sözlerinde saklanmıştır: *"Eli, Eli, lama sabac tha ni"*

Bu sözler İbranice olmadığı gibi İsa'nın yaşadığı dönemde Anadolu'da kullanılan hiçbir dile ait değildir. Yeni Ahit'te kötü birt e l a f f u z l azikredilenkelimecizgiliforumözbeözAnavatan diline ait kelimelerdir. Şu şekilde yazılmalı, okunmalı ve telaffuz edilmeliydi: *"Hele, Hele, lamat zabac ta ni."*

Çevirisi: Hele: bayılıyorum; *Hele:* bayılıyorum; *lamat zabac ta ni,* yüzüme karanlık basıyor (gözlerim kararıyor, Ç.N.)

Bu çeviride yalnız değilim. Guatemala'nın önde gelen Maya uzmanlarından Antonio Batres Jaurequi, "Orta Amerika'nın Tarihi" adlı kitabında şöyle söylemektedir: "İsa'nın Haçtaki son sözleri bilinen en eski dil olan Maya dilindeydi." Onların şöyle

okunması gerektiğini iddia eder, "Hele, Hele, lamah sabac ta ni." İngilizceye çevirelim, "Artık bayılıyorum (kendimden geçiyorum), karanlık yüzümü kaplıyor." Böylece esasta ikimizin de hemfikir olduğu ortaya çıkmaktadır. Bir iki önemsiz farklılığın açıklaması zor değildir.

Jaurequi'nin "lamah" diye yazdığı kelimeyi ben "lamat" diye yazıyorum. Onun "sabac" diye yazdığı kelimeyi ise "zabac" diye yazıyorum. Bu farklılık çevirilerin iki ayrı kolonizasyon bölgesinden gelmelerinden kaynaklanmaktadır. Benimki Doğu Asya'nın Naga Maya lehçesidir; Jaurequi'ninki ise Orta Amerika'nın modern Maya dili. Dünyanın apayrı ve uzak iki köşesinden gelmelerine rağmen, ikisi de bütün fiziksel hususlarda uyum içindedir.

III
Tanrı'ya ve Onun Niteliklerine Ait Semboller

KUTSAL SEMBOLLER- Kutsal Sembollerin okuyucularım tarafından en iyi şekilde anlaşılmasını sağlamak için onları sınıflandırdım. İlk olarak en yüksek, en kutsal sembolle, Tanrı'yı (the Deity) simgeleyen Ra-Güneş ile başlayacağım. Güneş, Tanrı'yı bütün nitelikleriyle temsil eden kolektif ve bu görevi üstlenmiş tek semboldür.

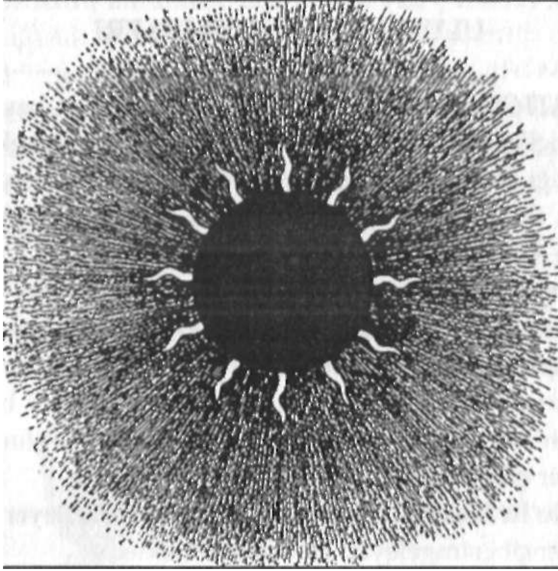
Bunun ardından O'nun çeşitli niteliklerinin sembolleri gelecek. İlk kitabım *Kayıp Kıta* Mu'da(*) Yaratılışın öyküsünü nakletmeme rağmen, iki nedenden dolayı burada bir kere daha tekrarlayacağım. Birinci nedeni Yaratılışla bağlantılı olan bütün semboller kutsal kabul ediliyor ve dinsel törenlerde kullanılıyordu. İkincisi bu versiyonda konuyu biraz daha açarak ve genişleterek vereceğim ki bu sayede orijinal versiyonuna daha yakın olacaktır.

Sonra da dinsel öğretilerde kullanılan sembollere geçeceğim.

Bundan sonraki bölümde, başlangıçtan itibaren geçirdikleri değişimlerle birlikte bileşik Kutsal Semboller ele alınacak.

Tüm sembollerin deşifreleri ya bu kitaptaki açıklamalarda ya da *Kayıp Kıta* Mu'da verilmiştir. Bu cilt, Mu hakkındaki üçlü serinin üçüncü kitabı olduğu için çeşitli deşifreleri bir kere daha tekrarlamak istemedim, onların açıklamalarını *Kayıp Kıta* Mu'da bulabilirsiniz.

(*) Detaylı bilgi için bk. *"Kayıp Kıta Mu"* J. **Churchvvard, Ege Meta Yayınları**

Güneş

TANRI'NIN SEMBOLLERİ- *Güneş, Tanrının Monoteistik Sembolüydü.* Tüm nitelikleri kendinde toplayan kolektif sembol olarak aldığı isim Ra'ydı ve tekliğin sembolü olduğu için de tüm Kutsal Sembollerin en kutsalı olarak kabul görüyordu.

Tanrı'nın her farklı niteliği için bazı durumlarda birden fazla sembol kullanılabilmesine rağmen, tekliğin sembolü de tekti.

İnsanın erken tarihinde *Tek Büyük Sonsuz* dışında başka tanrılar yoktu. Tanrılar dinsel seremonilere daha geç tarihte sızdılar. Tanrılar, Dört Büyük Yaratıcı Güce tanrı isimleri verilmesiyle doğdu.

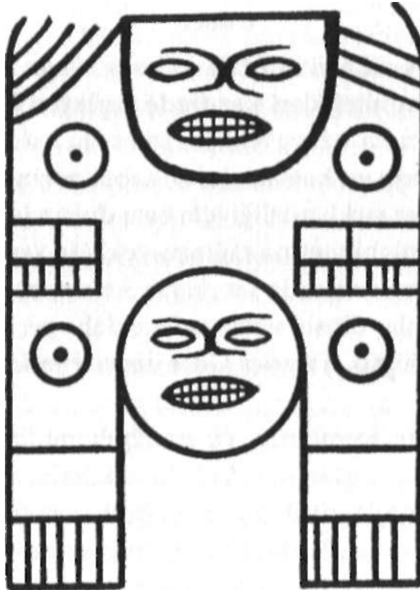
Kadim yazı formlarını ve sombolizmi bilmeyen bilim adamları ve arkeologlar ne yazık ki eskilerin aslında *yalnızca sembol* olarak değerlendirilen Güneşe taptıkları şeklindeki hatalı görüşlerini yayımlamışlardır. Oysa Güneş'e adanılan her mabette hedef Tanrı, Tek Varlık ya da O'nun yaratılıştaki eril niteliği olan Mutlak Kudret idi.

ULUHİYETİN NİTELİKLERİ

YARATICININ İKİLİ PRENSİBİ- **Bu, kadim kavramların en ilgi çekicilerinden birisidir. Üreme eylemi için erkek ve dişinin gerektiği öngörüsünden kaynaklanmıştır; dolayısıyla bu da Yaratıcılığı iki prensipli yapıyordu. Eril prensip Güneş'le, dişil prensip de Ay'la simgelendi.**

Deyim yerindeyse farklı yönleri ifade etmek için sembollerin tasarlanması bu şekilde başlamıştı. Önce ikili kapasiteyi ifade etmek için bir sembol düzenlendi; *Lahun* **denilen bu sembolün çevirisi "birdeki iki, ikideki bir"dir ve "her şey birin içindedir ve bir her şeydir" şeklinde genişletilebilir. Lahun glifi, ortasından bir çizgi çizilmiş bir dairedir.**

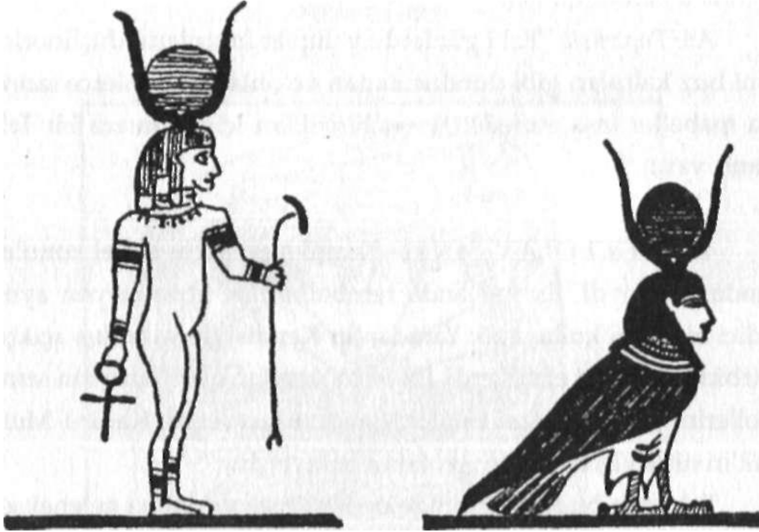
150 No'lu Meksika tableti eril prensibi simgeleyen Güneş'i ve dişil prensibi simgeleyen Ay'ı göstermektedir.

Tablet No 150

Mabetlerini kurarken, eskiler için yan yana iki mabet inşa etmek olağandı. Bunlardan büyük olan eril prensip olarak Güneş'e ve küçük olanı da dişi olan Ay'a adanırdı. 150 No'lu tabletin çizgileri şöyle okunur: "Yaradan biri yarattı. Bir iki oldu, ikiden üç meydana geldi (doğdu) ve tüm insanlar bunların soyundan geldi." Yukarıdaki yüz, Güneş'i; ışıkları olmayan aşağıdaki yüz Ay'ı simgeler.

İSİS- Mısırlılar, Yaratıcı'nın dişil niteliğini simgeleyen Ay sembolüyle yetinmeyip Ay'ı da simgeleyen bir sembol tasarlamış ve buna İsis adını vermişlerdi; böylece ortaya bir sembolü simgeleyen bir sembol çıkmıştı.

İsis

Tabiatı simgelemesinin ve Tanrı'nın emirlerini yerine getiren icracı kişi olmasının dışında, İsis'e atfedilen diğer nitelikler olağanüstü karışık olması nedeniyle bunları Mısırlılardan başkası anlayamamıştır ve üstelik konuyla hiçbir uygunlukları yoktur.

Tören ve resmi geçitlerde İsis, bir çift öküz boynuzu ve aydan meydana gelmiş bir başlık takıyordu. Öküzün boynuzları Mısırlılar için anneliğin simgesiydi. Gerek Yukarı Mısır'ın tanrıçası Sati ve gerekse Aşağı Mısır'ın tanrıçası Hathor'un başlarında da öküz boynuzları vardı. Hathor ayrıca İsis gibi bir Ay taşıyordu. Bana öyle geliyor ki aslında Sati de, Hathor da, İsis de değişik giysilerle aynı şeyi simgeliyordu.

Doğu'nun eski hükümdarlıkları da Mısırlıları izlemiş ve Ay'ı bir dişi ile simgelemişlerdir. Babil'in Astoreth'i vardı. Hititlerde bu Hepet'ti. Grekler Afrodit'ten haz duyarken Romalılar Venüs'ü benimsemişti.

Ani Papirüsü: "Eski günlerde, rahipler insanların düşüncelerini buz kalıpları gibi dondurmadan ve onlardan binlerce tanrıya mabetler inşa etmeden önce, birçokları için yalnızca bir Tek Tanrı vardı."

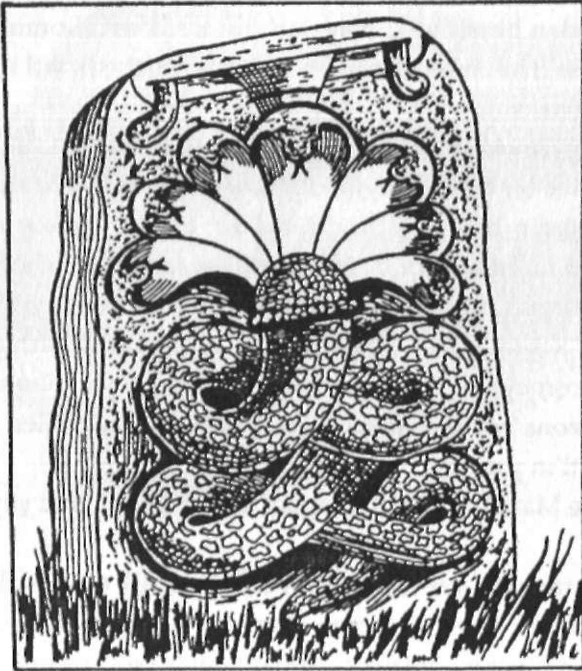
YARATICI OLAN TANRI- Yaratılış eskilerin temel konularından birisiydi. Bu meyanda sembollerinde göze çarpan ayırt edici bir çizgi kullanarak Yaradan'ın Kendisiyle yaratılışı açıkça birbirinden ayırt etmişlerdi. İlk önce Yaradan olan Tanrı'nın sembollerini ele alacağım. Eskiler Yaratma kuvvetine Kadir-i Mutlak'ın niteliklerinden birisi olarak bakıyordu.

Eskilerin bu niteliği simgeleyen sayısız ve daima geleneksel tasvirleri vardı. En popüler olanının süslü yılan olduğu aşikardır. Kadim yontularda ve literatürde bu yılanların çok çeşitli tasarımlarını bulabilirsiniz.

Bu yılanlardan ikisi özellikle belirgindir. Bunlardan birisi Anavatan'da Naga diye isimlendirilen kobradır. Bunun *yedi* başı vardır. Bu sayı yaratılışın yedi aşaması, yedi mantal plan, vs. gibi kavramları karşılar.

Angkor Thom

Anarajapoora - Seylan

MU'NUN KUTSAL SEMBOLLERİ

Yedi başlı yılan Mu'da vücuda gelmiş ve *Naga* adını almıştı. Mu'nun çeşitli kolonilerinde buna bazı isimler eklendi. Bu sembolü bulduğumuz yerlerin coğrafi konumuna bakarak, Mu'nun alt batı yarısının bu ismi benimsediği kanısındayım. Bu sembolü kullanan kişiler de aynı isimle Nagalar diye anılıyordu.

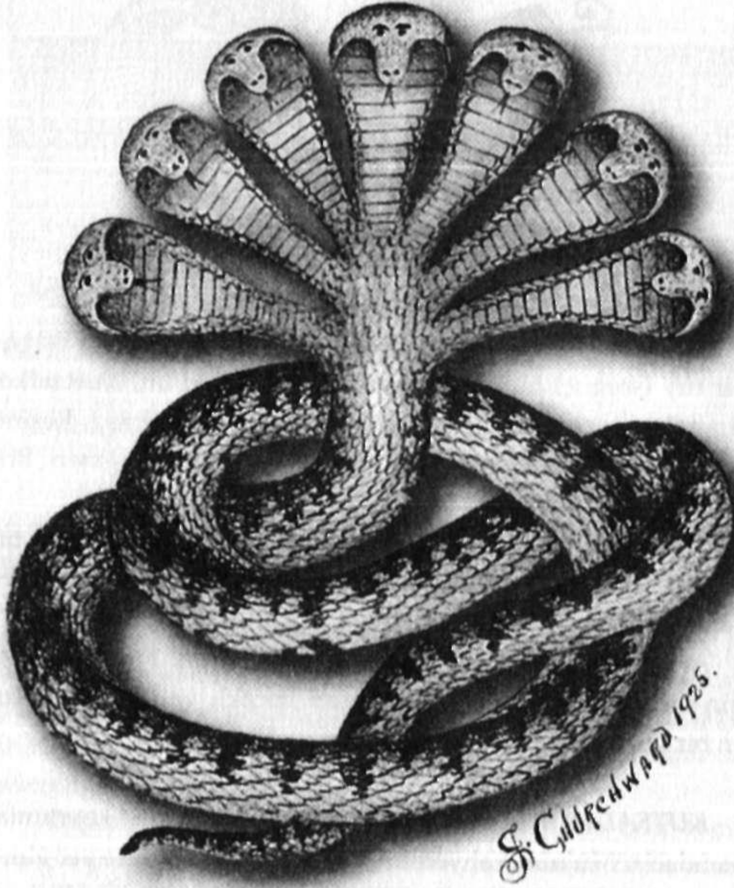
Diğer yılanın derisi pul yerine tüylerle kaplıydı. Bu da Anakara'da ortaya çıkmıştı ve orada *Kuetzalkoatl* ismini almıştı. Halen daha Yukatan ve Orta Amerika'nın balta girmemiş cangıl ve bataklıklarında görülebilir, fakat çok enderdir. Keşif gezilerinde bu yılan cinsine yalnızca bir kere rastladım ve bir daha da rastlamayı asla istemem. Yeryüzünde bilinen en zehirli türdür. Anakaranın kuzey yarısında benimsendiği açıktır. Mu'da yaşayan ve Yaradan'ın sembolü olarak bu yılanı seçen kabilelerden birisi, tıpkı Nagalar gibi kendilerini onun ismiyle Kuetzallar diye anıyorlardı. Bu kişilerin Kuetzalkoatl için çeşitli dizaynları vardı.

Bu geleneksel Kuetzalkoatl dizaynlarından en dikkate değerlerinden bir tanesi, bugün doğu Asya'nın kuzey kesimlerinde gayet belirgin bir yeri olan *Ejderhadır.* Eskiler bu konuda geleneksellıği uç noktalara doğru taşıyarak tasarıma aslında olmayan bir sorguç, orijininde var olan kanatlar ve pençe yerine uzun bacaklar koymuşlardı. Ona yalnızca uçma yetisi vermekle kalmayıp koşmayı da hak görmüşlerdi ki işin bu yanı fantezidir.

Arizona ve New Mexico'nun Pueblo Kızılderilileri ona Kuetzalkoatl'ın yanı sıra sakallı yılan adını verdiler.

Kişe Mayaları kutsal kitapları Popol Vuh'ta onu şöyle anlatırlar:

"Karanlıkta, var olan tek şey hareketsizlik ve sessizlikti; yalnızca Yaratıcı, yapıcı, egemen olan *tüylerle kaplı Yılan* vardı, onlardır vücut veren, onlardır yaratan; onlar yeşil ve maviyle çevrilidirler, isimleri Gucumatz'dır."

Narayana

Buradaki Gucumatz, Yaradan'ın Kendi değil, O'nun Dört Büyük Yaratıcı Gücüdür ve buna bağlı olarak "Onlar" diye söz edilmektedir.

Nootka Kızılderilileri'ne ait bir resimde de başında gösterişli bir tüy (sorguç) bulunan bir yılan buldum ki bu, Kuetzalkoatl'ın geleneksel dizaynlarından biri olduğu tartışılmaz. Resimdeki tüm diğer nesnelerin ismi verilmiş olmasına rağmen, British Colombialı Kızılderililer yılanın ismini atlamışlardı.

Yaratıcı Güçlerin Kutsal Sembolleri olarak, bunlara büyük bir saygıyla yaklaşılıyordu. Yerleri Güneş'in -tüm sembollerin içinde en kutsal olanının- yanıydı.

Ayrıca Mısırda da tüylü bir yılan buldum. Firavun I. Seti'nin mezarında üç başlı, dört insan bacaklı ve *tüylü kanatları* olan bir yılan resmi bulunmaktadır.

KUTSAL DÖRTLÜ- Kutsal Dörtlü en eski dinsel kavramlar arasındadır. Mu'nun Vahyedilmiş Kutsal Metinlerinde yer alır.

Kutsal Dörtlü, Yaradan'dan gelen Dört Büyük Birincil Güç'tür. Önce tüm evrende kaosu düzene çevirmişler ve sonra, emredildiği üzere, içindeki tüm cisimler ve Hayatla birlikte Evreni yaratmışlardır. Yaratılış tamamlandığı zaman fiziksel evrenin sürekliliğini de üzerlerine almışlardır. Halen de Evren ve bütün fiziksel hayat onların kontrolü altındadır.

Kadim bir Hindu resmi
Yaratılıştaki Yedi Emrin sembolü olan yedi başlı yılan Ananta tarafından desteklenen tanrı Vishnu.

Eskilerin bu Güçlere duyduğu hürmet öyle büyüktü ki ilk mabetlerin tamamı olmasa bile tamamına yakını Yaradan'ın icracıları olarak onlara adanmıştı. Bunun bir sonucu olarak, mabetlerin çoğunun Güneş ve Ay'a adandığını bulguladım; Güneş Mabedi Yaradan'ın eril prensibini, Ay Mabedi ise dişil prensibi simgeliyordu. Daha sonraları da mabetlerin Yaratılışın Yedi Büyük Emrine adandığını ve bunun süslü veya geleneksel Yılanla simgelendiğini gördüm.

Başlangıçtan itibaren Kutsal Dörtlü için birden fazla sembol baş göstermişti. Bunun dışında farklı zamanlarda farklı uluslar tarafından verilmiş çok sayıda isim almışlardı. Benim bulabildiğim ellinin üzerinde isimden oluşmuş bir birikim vardır. Bunların bazıları şunlardır: Dört Büyük Varlık, Dört Güçlü Varlık, Dört Büyük Kral, Dört Büyük Maharaja, Dört Büyük İnşa Edici, Dört Büyük Mimar, Dört Büyük Geometrici, Dört Büyük Sütun ve bugün de onlara Dört Başmelek diyoruz.

MU'NUN KUTSAL SEMBOLLERİ

Bundan 6000 ya da 7000 yıl önceki bir zamanda Sütunlara Cin denilen *Bekçilerin* verilmesi bir karmaşaya neden olmuştu. Bu ilave Mu'nun ortadan kalkmasından sonra gerçekleşmiş olmalıdır, çünkü İlk Uygarlığa ait hiçbir yazıda koruyuculara dair bir şey bulamadım. Sütunlar kadim insana Dört Ana Yönü öğretmek için yerin Dört köşesine konuyordu. Yerin veya Dünyanın sembolü karedir ve Ana Yönlerden başka bir şey kastedildiği zaman kenarları, aşağısı ve yukarısı paralel kenar bir şekilde yani ☐ şeklinde kullanılıyordu. Eğer konu edilmek istenen husus Ana yönlerse veya ana yönlere değiniliyorsa, o zaman baklava şeklinde, ◇ dört uç belirgin olacak şekilde yerleştiriliyordu. Mısırlılar Cennete giden Sekiz Yolu simgelemek için kareleri iç içe geçirmişlerdi.

Cinler hakkındaki yazılar karmakarışıktır ve sonuç olarak bunların Sütunların kamuflajından ibaret olduğunu gördüm, yani Kutsal Dörtlü isminin Cine dönüşmesi yalnızca görünümdeki bir değişikliktir.

KUTSAL DÖRTLÜNÜN KUŞ SEMBOLLERİ- Kuş sembollerinin kadim dinsel kavramlarda önemli bir rolü vardır, fakat bunların gerçek anlamda neyi temsil ettiklerini belirlemek için Meksika Tabletlerinin bulunmasını beklememiz gerekti. Gerçi kadim tanrı Seb hakkında bir Mısır belgesi vardı, ancak Mısırlıların bu konudaki söylemlerinin baştan aşağı sembolik olması nedeniyle, başka ipuçları olmaksızın genel kamuoyunu bilgilendirmek çok zor olurdu (S. 149'daki Resim II'ye bakın).

TANRI SEB- *Mısırın Ölüler Kitabı.* Burada Seb'e "Tanrıların Babası", "Tanrıların Taşıyıcısı" ve "Tanrıların Lideri" diye hitap edilir. Ayrıca Seb'den "Dünya Yumurtasını yumurtlayan Büyük Gıdaklayıcı" diye söz edilmektedir. "Bu yumurtadan dünya ve içindeki her şey hasıl olmuştur." Daha ileride de şöyle geçer: "Büyük Gıdaklayıcı'nın yumurtasını korurum, eğer ben gelişirsem (büyürsem) o da gelişir, ben yaşarsam o da yaşar, eğer ben havayı içime çekersem o da nefes alır." Bu tanrı, başında bir kaz figürü taşır. Seb, belli türde bir kaza verilen Mısır dilinde bir kelimeydi.

Bu alıntılar hem Yaradanı hem de Ondan südur eden Dört Büyük Yaratıcı Gücü söz konusu etmektedir. "Tanrılar" diye ifade edilen şey Kutsal Dörtlü idi ve bu da eski Mısırlıların Güçlerin Kökenini gayet iyi bildiklerini göstermektedir.

Hawaii Geleneği: Ellis'in Polinezya Araştırmasından, Sandwich Adalarında anlatılan bir geleneğe göre, "Başlangıçta her şey sudan ibaretken yükseklerden bir kuş süzüldü ve denize bir yumurta bıraktı. Yumurta çatladı ve Hawaii ortaya çıktı." denilir.

Ancak eskilerin bu kuş sembolleriyle kesin olarak neyi işaret ettiğinin kanıtı Meksika'dan gelmiştir. Niven'in Meksika Tabletlerinin elliden fazlasında kuşlar görülmektedir. Aralarından seçtiğim bir tanesinin deşifresi, diğerlerinin de hangi anlama geldiklerini söyleyecektir.

1086 Nolu Meksika Tableti. *Kayıp Kıta Mu* ve *Batık Kıta Mu'nun Çocukları* adlı kitaplarımı okuyanlar bu kuş figürlerindeki iki glifin anlamına aşinadırlar.

Kuşun gözü ◎ tanrının tekliğini ifade eden Uygur tarzı monoteistik semboldür.

Kuşun göğsünden Mu alfabesinin hiyeratik H harfi çıkmıştır ki bu bütün eski halklar için Dört Büyük Gücün sembolüdür. Kuşun gövdesi tohum zarfı şeklindedir. Bu, birincil güçlerin asli vatanının sembolüdür. Tohum zarfıyla bağlantılı çizgiler eski Uygur ezoterik mabet yazılarıdır.

Dolayısıyla bu kuş Yaradan'ın Yaratıcı Güçlerini temsil etmektedir ve güçler Tanrı'dan yayılır veya çıkar biçimde gösterilmiştir. Genişleterek bu figürü şöyle okuruz: Dört Büyük Birincil Gücün Ondan çıktığını gösteren Yaradan'ın bir sembolü.

Paskalya Adası: Bu küçük adada çeşitli kuş sembolleri ve kuş başlı geleneksel hayvanlar bulunmuştur. Bir tanesi pençesinde bir yumurta tutmaktadır ki bu da kadim Paskalya sakinlerinin Hawaililerle aynı kavramları paylaştığını önermektedir.

Bazı Kuzey Amerika Kızılderilileri'nin efsaneleri, kuş sembollerinin Yaratıcı Güçler için bu kabileler tarafından kullanılan en gözde sembol olduğunu sergiler. Bu kuşun ismi Gökgürültüsü Kuşu idi.

Ayrıca kadim Babil, Kaide ve Hititlerin kayıtlarında kuşlar Kutsal Dörtlü'nün, Yaratıcı Güçlerin sembollerinden biri olarak gözükür.

Asur Cini bir kuş içeriyordu.
Mısırlıların kuşu vardı.
İncil'de de kuş vardı.

Bir Alaska Totem Direği: Alaska'da, Queen Charlotte Adasında yaşayan Haiden Kızılderililerinden çok yaşlı bir kabile reisi, kabilenin totem direğini şöyle açıklamıştı: "Totem direğinin tepesindeki kanatlı mahlûk Gökgürültüsü Kuşu'dur ve Büyük Yaratıcıyı simgeler." Şöyle söylemiş olsaydı, daha da doğru olurdu: "Büyük Yaratıcı *Güçleri* simgeler."

Benim izlenimim, kanatlı dairenin kuş sembollerinden esinlendiğidir. Günümüzde de bu eski kavramın kalbimizde ayrı bir

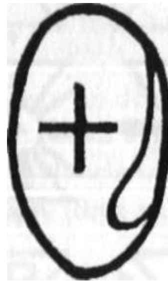
yeri vardır; çünkü göksel varlıkların tasvirlerinde, bunlar tıpkı bir kuş gibi kanatları olan varlıklar şeklinde resmedilmektedir.

Apayrı coğrafi merkezlerde karşımıza çıkan bu çeşitli kuş sembolleri hep aynı kavramı ifade etmektedir ve bana göre değişik görünümler almış olsalar bile bunların ortak bir ataları olmalıdır.

KUTSAL DÖRTLÜNÜN HAÇ SEMBOLLERİ- Özgünleştirilmiş Haç, eskilerin Kutsal Dörtlüyü, Dört Büyük Birincil Gücü simgelemek için kullandıkları figürlerden bir tanesiydi. Onun eskiler için en gözde sembollerden biri olmasının nedeni muhtemelen anlatmak istediklerini diğer bütün figürlerden daha iyi ifade ettiğini düşünmeleriydi. Kutsal Dörtlüyü irdelemenin ve yazıya dökmenin onlar için çok sürükleyici bir tema olduğu anlaşılmaktadır. Günümüzde Arizona ve New Mexico'da yaşayan Pueblo Kızılderilileri, Kutsal Dörtlüden "Yukarıdakiler" olarak bahseder.

Tüm haç figürlerinin anası, eşit uzunlukta kolları olan sade haçtır. Buna rastladığım en eski kaynak, Mu'nun Vahyedilmiş Kutsal Metinleridir ve Dört Büyük İlksel Gücün sembolü olarak kullanılmaktadır.

672 Nolu Meksika Tableti: Bu tablet üzerindeki haç, Mu'nun Vahyedilmiş Kutsal Metinlerinin Doğu'daki kopyala-

No. *672*

rında yer alan haçın eşidir. Zaman içerisinde bu haç evrim geçirmiştir. Dört ayrı hatta ilerlemiş ve her seferinde karmaşıklaşmıştır.

1. İlk (ilave) hattın son ve en kısa şekline Piramit Haçı adını verdim.

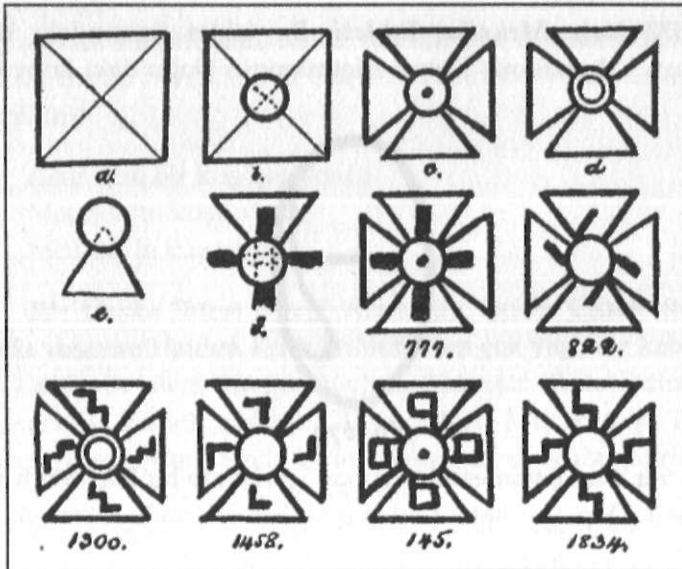
2. İkinci hattın son hali dört ilmikli bir haçtır ve merkezinde Tanrının sembolü yer almaktadır. Bunlara İlmikli Haçlar adını veriyorum.

3. Üçüncü hattın son hali ünlü Svastika'dır ve "uğur getiren sembol" diye bilinir.

4. Dördüncü hattın son şekli kanatlı dairedir. Eskiler bu figür için çeşitli dizaynlar tasarlamakta birbirleriyle yarışmışlardır; Mısırlılar harika sanat anlayışı ve güzel modelleriyle bu konuda başı çekmişlerdir.

Bu dört ana hattın dışında, birçok özgün fakat yaygın olmayan tasarımlar da mevcuttur.

PİRAMİT HAÇ. İLK HAT- Niven'in Meksika'da bulduğu Tabletler içerisinde özellikle ilginç bir grup haç vardır. Bunlar bir piramidin çizgileriyle eşleşir tarzda tasarlandığı için onlara Piramit Haçlar adını verdim. Bunlar haç şeklinde tasvir edilmiş bir piramidin kozmogonisidir.

Dört kol, piramidin dört yüzüne karşılık gelen dört üçgenden oluşmuştur.

Bu üçgenlerin tepe noktalarının üzerini Tanrılığın monoteistik sembolü örtmüştür.

Bir piramidin tabanı kare şeklindedir; dört üçgen birleştirildiğinde bir kare oluşturmaktadır. Piramit astronomiyi ilgilendiren hatlar üzerine inşa edilir, darkmalt1 o halde Haç da öyledir.

Bu haçlar Mu batmadan önce çizilmişlerdi. Acaba piramitler bu tarihten önce de inşa ediliyor muydu? Benim bildiğim bu yönde bir veri yoktur. Yoksa piramitler bu Haçların evrimleşmesiyle beraber mi ortaya çıkmışlardı?

Şekil A. Dört üçgene bölünmüş bir piramidin tabanıdır.

Şekil B. Merkezdeki dairenin içindeki noktalı çizgiler, bir piramidin tepe kısmına tekabül eden üçgenlerin tepe noktalarını göstermektedir.

Şekil C. Bu haçta üçgenlerin tepe kısmını Tanrı'nın Naga stili monoteistik sembolü örtmektedir.

Şekil D. Üçgenlerin tepe noktalarının Uygur monoteistik sembolü tarafından örtülmesi dışında, şekil C'nin aynısıdır.

Şekil E. Üçgenin monoteistik sembolüne kaplanan tepe kısmı. Bu tabletlerde yazılı olan şunlardır:

"Dört Büyük Sütun (veya Direk)", "Kutsal Dörtlü", "Dört Büyük Mimar", "Dört Büyük İnşa Edici" ve "Dört Büyük Kudretli Varlık".

777 Numara haçı oluşturan dört üçgenin Kutsal Dörtlü olduğunu doğrulamaktadır, çünkü üçgenin içindeki sembol şöyle okunur: "Sütun". Dolayısıyla içlerindeki yazılarla birlikte dört üçgen, "Dört Büyük Sütun" diye okunur ki Kutsal Dörtlünün adlarından biridir.

Mu hayattayken Evrenin Dört Büyük Sütunun üzerinde durduğu ve onlar tarafından desteklendiği öğretilirdi.

Mu yok olduktan sonra evren unutuldu ve sütunlara dayanma şerefi dünyaya verildi. Dört Ana Yöne; Kuzey, Güney, Doğu ve Batıya birer sütun yerleştirildi.

İLMİKLİ HAÇLAR. İKİNCİ HAT- Bu hattın evrimi Vahye dayalı Metinlerde sergilenen sade haçla başladı ve Dört Büyük Gücü simgeleyen dört ilmik ve ilmiklerin içinde Güçlere verilen isimler beraberinde Tanrı sembolünün eklenmesiyle son buldu.

İlmikli Haçların Evrimi

Şekil 1. Orijinal Haç.

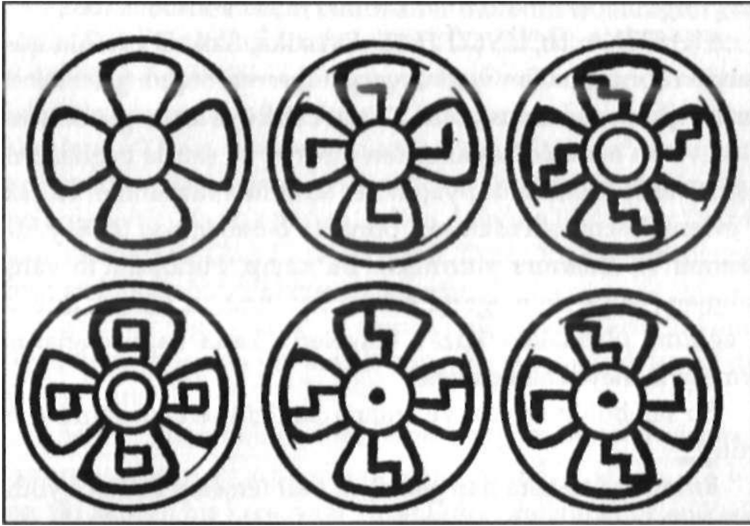
***Şekil** 2.* Bugüne kadar bulduğum en eski İlmikli Haç formu. Tanrılık sembolünün kadim tarzda oluşu ve özgünleştirilmemesine bakarak çok eski olduğunu anlıyoruz. Bu arada, Şekil l'le, Şekil 2 arasında kayıp bir halka olabileceği kuşkusunu taşıyorum, çünkü eskiler için bu ölçüde bir değişiklik bana fazla radikal gözüktü.

Öyle anlaşılmaktadır ki ilkel insanın öğretilerinin belli bir döneminde farklı şeyleri temsil etmede kullanılan daireyle ilgili bazı sıkıntılar ortaya çıkmaya başlamıştı. Ve bundan sonra da Tanrı'yı temsil eden dairenin özgünleştirilmesine karar verilmişti. Nagalar dairenin merkezine bir nokta katmışlar, Uygurlar ise bunu içteki ikinci bir daireyle halletmişlerdi. Şekil 2'de bu özgünleşmeden henüz eser yoktur.

Şekil 3. A. Şekil 2'nin eşidir, yalnızca göbekte Naga tarzı Tanrı sembolü bulunmaktadır.

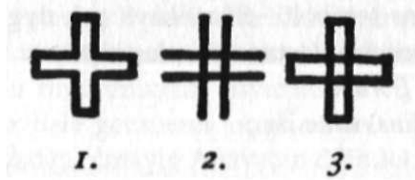
***Şekil** 3.* B. Bu da Şekil 2'nin merkezde Uygur tarzı Tanrı sembolü bulunan bir benzeridir.

Şekil 4. Bu şekilde, ilmikli haçlara gelen son eklemeleri görüyorsunuz. İlmiklerin içine Güçlerin isimleri yazılmaya başlamıştır, bu örnekte Gücün ismi "inşa edici"dir. (iki kenarlı bir karedir). İlmik, belli bir ilahi düzenin yerine getirilmiş olduğunun sembolüdür. Güç emrin sahibine geri dönmüştür.

Niven'in Meksika Tabletlerinden Alınma Çeşitli İlmikli Haç Örnekleri

Eskiler, yazılarında çeşitli daha başka haçlar da kullanmışlardır ve her birinin anlamı değişiktir. Yalnız bunlar Kutsal Dörtlüyü temsil eden Haçlardan kolayca ayırt edilebilir. Kutsal Dörtlü için kullanılan orijinal haç kesiksiz ve sade bir haçtır; diğer hepsi geliştirilmiş haçlardır.

1. Bu haç ***U-luumil*** diye okunur ve "Ülkesi", "Toprakları", "İmparatorluğu", vs. anlamlarına gelir.

2. Karşılıklı dört çizgiyle oluşturulan bir diğer haç.

3. Her zaman değil ama bazen bu haçın uçlarının bitiştirildiğini görürüz. Bunun anlamı "yavaşça", "azar azar", "yavaş ilerleme" vs. dir.

SVASTİKA. ÜÇÜNCÜ HAT- Svastika, fiziksel evrenin işleyişinden sorumlu olan ve dolayısıyla insanın başına gelebilecek tüm iyi işlerin sorumlusu olan Kutsal Dörtlüye ait en gözde semboldü ve bu nedenle başlangıçtan itibaren iyi şansla bağdaştırılmıştı. Svastika dünyanın darkmalt1 her tarafında rastlanılan eski ve evrensel sembollerden biri olmakla beraber, son 3500 yıldır kökenini ve anlamını yitirmiştir. Bu kayıp, Hindistan'ın vahşi Brahman rahiplerinin öğretmenleri olan ılımlı ve yüksek düzeyde eğitimli Naakalleri kuzey bölgelerin karla kaplı dağlarına sürmesiyle meydana gelmiştir.

Bu sembolün kökeni ve anlamı ile ilgili referanslarım şunlardır:

Birincisi: Anakara'dan getirilen, muhtemelen binlerce yıldır Doğudaki mabet ve manastırların arşivlerinde unutulmuş, bir toz tabakasının altında yatan Naakal yazıları.

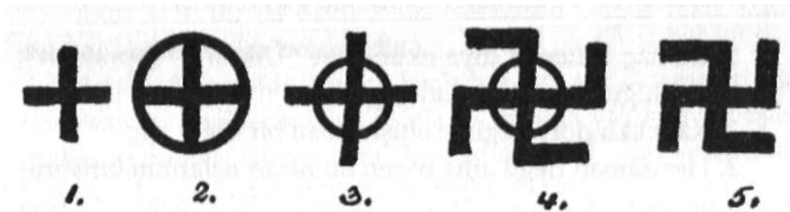
İkincisi: Bunları destekleyen ve doğrulayan Meksika'nın Taş Tabletleri.

Ancak binlerce yılın tozunun ve toprağının artık silkelenmesi ve sırlarının meydana çıkması zamanı gelmiş olmalıdır ki bulunmuşlardır.

İnsanın ve tüm evrenin fiziksel dengesini temsil etmesi nedeniyle, "iyi şans sembolü" Svastikaya çok uygun bir isimdir. Svastika basit, orijinal Haçtan evrimleşmiştir.

Svastikanın Evrimi:

***Şekil** 1.* Orijinal sade Haç.

***Şekil** 2.* Burada haçın etrafına bir dairenin eklendiğini görüyoruz. Daire Tanrı'nın sembolüdür. Haç dairenin içinde gösterilmektedir, o halde Onun bir parçasıdır, Ondan sadır olmaktadır. Eskilerin, onların faaliyetlerini "Yaradan'ın Emirleri", "Onun Arzuları", "Onun dilekleri" olarak nitelendirmeleriyle uyumlu bir formdur. Haçla simgelenen Güçler, Onun emirlerinin yürütme organıydı. Haçın etrafına çizilen daireyle Beşli Tam Tanrılığı yani Yaradan ve Dört İlksel Gücünü, Dört Orijinal Tanrı'yı simgeleyen bileşik bir glif ortaya çıkmıştır.

***Şekil** 3.* Bu glif, Kuzey Amerika'daki kayalıkların üzerindeki yazıların arasında yer almaktadır. Haçın kolları dairenin dışına taşmıştır.

Şekil** 4.* Bir sonraki adım, haçın kollarını dairenin dışına çıkartarak uçlarını ***dik açı yapacak şekilde döndürmek ve böylece iki kenarlı bir kare, yani "İnşa Edici" anlamına gelen kadim glifi elde etmekti. Bu şekilde Evrenin Dört Büyük İnşa Edicisi gösterilmiş oluyordu. Eskiler çok geçmeden orijinal haçı dışa taşırmakla Tanrı'yı zikretmeden Dört Büyük Güçten bahsedemeyeceklerini gördüler. Bu şekilde yalnızca Kutsal Dörtlü diye yazmaları imkansız hale gelmişti, cizgiliforum mutlaka Beşli Tam Tanrılık diye yazmak zorunda kalıyorlardı. Bunu düzeltmek ve sembolü orijinal anlamına kavuşturmak için daireyi çıkardılar ve böylece geriye yalnızca Evrenin Dört Büyük İnşa Edicisi kaldı.

Dünyanın her tarafında, arkeologların Svastika diye adlandırdıkları glifler bulunmuştur. Hiyeratik N harflerinin şeklinde çapraz hale getirilerek oluşturulan bir glifi kastediyoruz. Bu glif Svastika olmayıp Anavatan dilindeki ***"Ş"*** harfini ifade eder. Bir haçın uçları yukarıda gösterdiğimiz gibi ***kıvrıksa,*** o bir Svastika değildir. Svastikanın kolları ***kusursuz bir iki kenarlı kare*** yani "İnşa Edici" anlamına gelen sembolü oluşturan ***tam bir dik açı*** şeklinde dönmüş olmalıdır.

İskenderiyeli Clement şöyle yazmıştı: "Bu Dört Kudretli Varlık, Bu Dört Kubbe, Bu Göksel Mimarlar, Yüce Sonsuz Varlıktan çıkarlar ve kaosu fiziksel Evrene dönüştürmüşlerdir.

KANATLI DAİRE. DÖRDÜNCÜ HAT- Meksika'nın kelebek kanatlı dairesini saymadığımız takdirde, orijinal haçla kanatlı daire arasında yalnızca tek bir basamak olduğu açıktır.

Şekil 1: Orijinal Haç.

Şekil 2: Dhyan Choan'lar. Kadim, Doğu ve Meksika çıkışlı.

Şekil 3: Kelebek kanatlı daire, Meksika.

Şekil 4: Kuş kanatlı daire, Hindu.

Göreceğiniz gibi, bir tanesi hariç, dairelerin kanatları hep tüylüdür. Tüm bunların Mu'nun battığı sıralarda şekillendiği inancındayım. Kelebek kanatlı daire Mu batmadan önce de vardı. Kanatlı daire tüm uluslar için popülerdi, fakat her birinin bunun tasarımıyla ilgili farklı düşünceler beslediği bellidir. Mısır dizaynları göz alıcı güzellikte işlenmiş tüyleriyle diğer dizaynlara fark atıyordu.

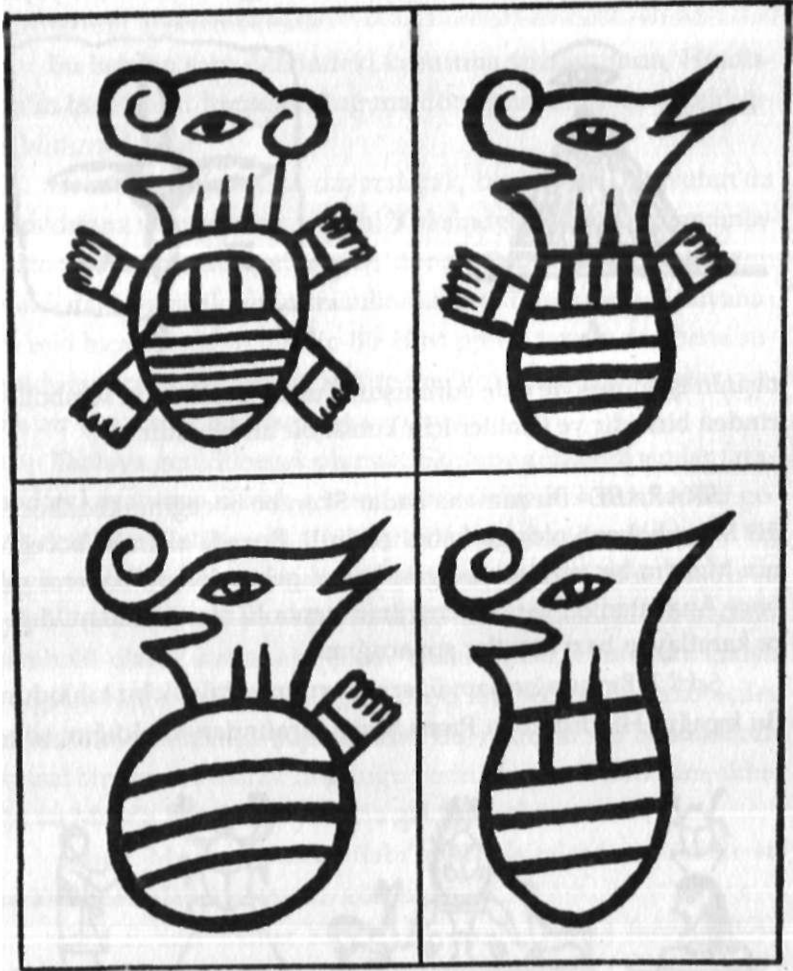
BODUR FİGÜRLER- Niven'in Meksika Tabletleri koleksiyonunda yüzün üzerinde bodur gövdeli figür buldum. Bunlar bütünüyle gelenekseldir ve Doğadaki canlılardan herhangi birini simgelemek amacına yönelik değildir.

Bunları deşifre ettiğim zaman, Büyük İlksel Güçlerden ikisinin üstlendiği işleri simgelediklerini gördüm.

Gövde, bu Güçlerin hangi cephede faaliyet gösterdiklerine işaret etmektedir. Bu bir krizalit veya tohum zarfı şeklindedir ki İlksel Güçlerin asli vatanının (çıkış merkezinin) sembolüdür. Çizgiler eskilerin sayısal yazısı şeklindedir, Uygur usulüdür.

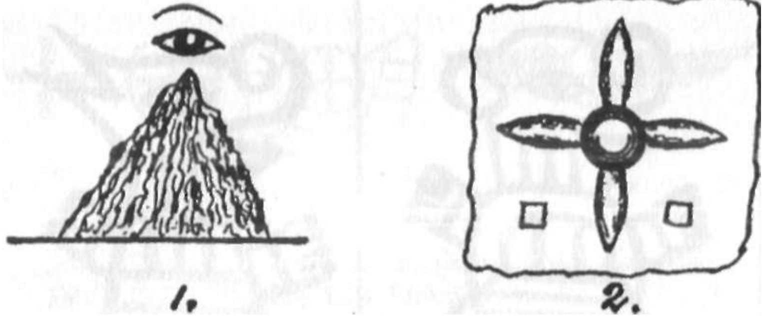
Kol ve bacaklar bu güçlerin belli koşullardaki pozisyonlarını göstermektedir.

ÇİN SEMBOLLERİ- Çin'in kadim yazılarında yer alan 1 Nolu şeklin, Kutsal Dörtlü'nün mü yoksa Dört Cinin mi veya her

Bodur Figürler
Niven'in prehistorik Meksika Taş Tabletler Koleksiyonundan

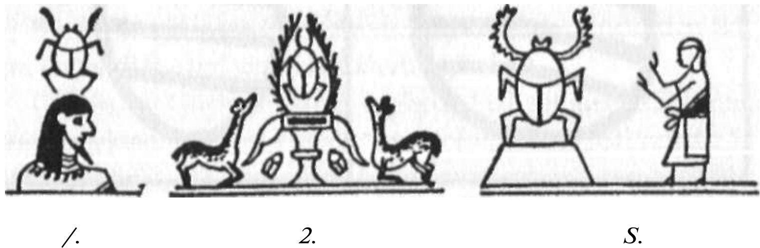
ikisinin de mi sembolü olduğunu ayırt etmek zordur. Figürdeki dağın ismi *Yo* idi. 2 Nolu şekil, Pekin'den gelmektedir ve yeşim

taşının işlenmesiyle elde edilmiştir. Kutsal Dörtlü'nün sembollerinden birisidir ve Çinliler için kutsal bir amblemdir.

SKARABE- Bu zamana kadar Skarabe böceğinin (bokböceği) Mısır kökenli olduğu kabul edilirdi. Burada skarabe böceğinin Mısır[7]ın bir yerleşim bölgesi haline gelmeden on binlerce yıl önce Anavatan'da yaratıcı enerjinin sembolü olarak kullanıldığını kanıtlayan bazı kayıtlar sunacağım.

Şekil 2. Bir bıçağın sapı üzerine oyulmuş küçük bir tablodur. Bu bıçağın Hindistan'da Prens Maya tarafından takıldığını söy-

/. *2.* *S.*

leyen bir belge de mevcuttur. Prens Maya, Hindistan'daki Naga İmparatorluğu'nun ilk hükümdarının oğluydu. Gelenekler Prens Maya'nın 25.000 yıl önce yaşadığını söyler; bunun 35.000

yıl önce olduğunu söyleyen gelenekler de vardır. Mabet tarihçeleri ve kayıtları bu imparatorluğun 25.000 yıl önce varlığını sürdürdüğünü göstermektedir.

Bu bıçağın sapı üzerindeki kabartma yazılar onun, Hindistan'ın bir Koloni imparatorluğuna dönüşmeden önce yapıldığını bildirmektedir.

Geleneğin öğretisine dayanılarak, bu bıçağın Anavatan'da yapıldığına ve orada bir Naakal Kolejindeki eğitimini tamamladıktan sonra memleketine geri dönen Prens Maya tarafından Hindistan'a getirildiğine inanılmaktadır. Tartışmasız dünyanın en eski bıçaklarından biridir. Bir Hint prensi tarafından bana sunulduğu sırada, onu hangi kadim kralların taktığını söyleyen yazılı bir tarihçe de beraberinde verilmişti.

Tabloya geri dönecek olursak, Skarabe görkemli ışınlar tarafından kuşatılmış olarak gösterilmektedir ve Keh denilen iki geyik de dizleri üstüne çökmüş olarak ibadet pozisyonundadır. Bu geyik türü *ilk insan* için kullanılan bir semboldü. Gerek Hindu ve gerek Mayalara ait en eski yazılarda *Keh,* genellikle ilk insanın sembolü olarak karşımıza çıkar. Yukarı Mısır, Hindistan çıkışlı Nagalar tarafından kolonileştirilmişti. Bu sembolün koloniciler tarafından getirildiği şüphesizdir, bu nedenle de Skarabe'nin kutsal bir sembol olarak doğduğu yerin Mu yani Anavatan olduğu ve Mısır'a Hindistan yoluyla geldiği açıktır.

Şekil 3. Mısırın Ölüler Kitabı'ndaki çizimlerden birisidir ve biraz önce anlattıklarımızın göstergesidir.

Şekil 1. Yine Ölüler Kitabından alınma, Mısır tanrısı *Khepra'yı* gösteren bir çizimdir.

Mısır metinleri, skarabe böceğinin tam olarak neyi temsil ettiği konusunda bir bakıma değişik yorumlarda bulunurlar.

Khepra adı Mısır dilindeki *kheper,* yani yaratmak sözcüğünden türemiştir.

Kuban'daki II. Ramses'e ait tablette şunu okuruz: "Tanrı Ra'nın bacakları yaratıcı Gücüyle tanrı Khepra gibidir."

MÖ. 1320, Anana'nın yazılarından: "Mısırlılar için Skarabe böceği tanrı değil, Yaradan'ın amblemidir çünkü o bacaklarının arasındaki bir toprak parçasını yuvarlayarak oraya yumurtalarını bırakır, tıpkı Yaradan'ın dünyayı kendi etrafında yuvarlaması ve bununla orada hayatın meydana gelmesine yol açtığı gibi."

GANESHA- Ganesha ürünlerin ve tarlaların bereketiyle ilgilenen niteliğin sembolüdür ve genel olarak insanların geçimlerini onun sağladığı kabul edildiği için çok sevilir.

Ganesha kırmızıya boyalı bir insan vücudunun üzerindeki bir fil başı ile tasvir edilir.

Hindistan'da ona en fazla dört yol ağızlarında bir taşın üzerine oturtulmuş olarak rastlarsınız.

Sevgili, yaşlı Ganesha'yı (çünkü Anavatan'da doğduğu için gerçekten çok yaşlıdır) herkes, hatta küçük çocuklar bile sever. Hiç kimse onun önünden kollarının arasına bir demet çiçek bırakmadan geçmez, bu yüzden kucağı daima çiçeklerle kaplıdır.

Java'da ise daha da çok anılır, çünkü Ganesha bu ülkede aynı zamanda şans getirici bir amblem olarak kullanılır ve tasvirleri kapı üstlerinde, bankaların vitrinlerinde, aklınıza gelebilecek her yerde karşınıza çıkar; onun girdiği her yere uğur getireceğine inanıldığı o kadar bellidir. Java halkı ona dört kol vermiştir; bu, tüm nimet ve lütufları borçlu olduğumuz Dört Büyük İlksel Güç'e karşılık gelir.

Hindistan'dan bir Ganesha figürü.

Java'dan bir Ganesha figürü.

IV

Yaratılış

MU'NUN KUTSAL METİNLERİNDEN SEMBOLLER

Şekil 1. İnce, düz, yatay çizgiler. Uzay için kullanılan sembol.

Şekil 2. Uzay'da dolaşan ve Yaradan'ı temsil eden Yedi başlı Yılan, Etrafındaki daire evreni simgeler.

Şekil 3. Dalgalı yatay çizgiler Dünyadaki suları simgeler.

Şekil 4. Daire. Tanrı'nın tekliğinin monoteistik sembolüdür.

Şekil 5. Sade haç. Kutsal Dörtlü'nün sembolü. Direkt olarak Yaradan'dan sadır olan Dört Büyük İlksel Güç.

Şekil 6. Beşli tam Uluhiyet. Tanrı ve Dört Büyük İlksel ve Yaratıcı Gücü.

Şekil 7. Lahun. Yaratıcının ikili prensibi.

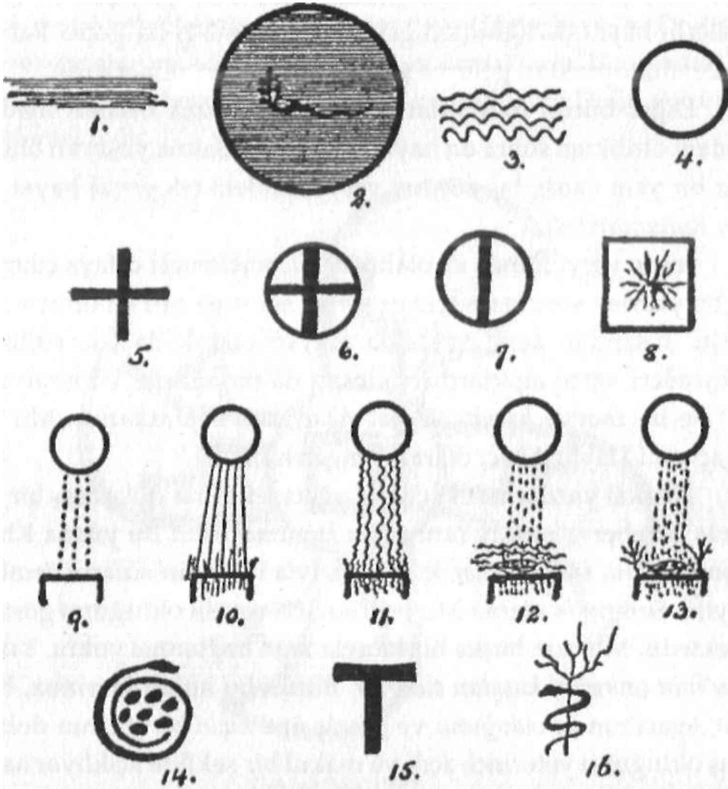
Şekil 8. Aşağısının Ateşleri. Yerkürenin Merkezi.

Şekil 9. Güneşten çıkan dikey, ince, noktalı çizgiler, Dünyanın Işık Güçleriyle uyuşan (eşleşen) Güneş güçlerini gösterir.

Şekil 10. Güneşten çıkan dikey, ince, düz çizgiler, Dünyanın Işık Güçleri ile yakınlık kuran Güneş güçlerini temsil eder.

Şekil 11. Güneşten çıkan dikey, dalgalı çizgiler. Dünyanın Isı Gücü ile eşleşen Güneş güçleridir.

Şekil 12. Güneşin, yeryüzünün sularının içindeki kozmik yumurtalarda bulunan hayat güçleriyle eşleşen ve çarptığında onlara hayat veren güçlerini simgeler.

Şekil 13. Yeryüzünün karalarında bulunan kozmik yumurtalardaki hayat gücüyle uyuşan ve onları çatlatarak hayata yol açan güneş güçlerini simgeler.

Şekil 14. Suların hayatın annesi olduğu inancını gösteren sembol.

Şekil 15. Diriliş ve tekrardoğuş sembolü Tau.

Şekil 16. Hayat Ağacı ve Yılan.

Her şeyden önce erken dönem insanlığın dinsel kavramlarının gereği olarak, bu ilk topluluklara yeryüzünde yalnızca bir *tek gerçek hayat* olduğu, bunun *İnsanın Ruhunun,* eskilerin bazen söylediği gibi *İnsanın* ya da *İçimizdeki İnsanın* hayatı olduğu öğretilirdi.

İnsanın madde bedeni yalnızca geçici bir yerleşim yeriydi. Bizlerin hayat dediğimiz diğer yaşam formları da geçici karakterdeydi, topraktan gelir ve toprak anaya geri dönerlerdi.

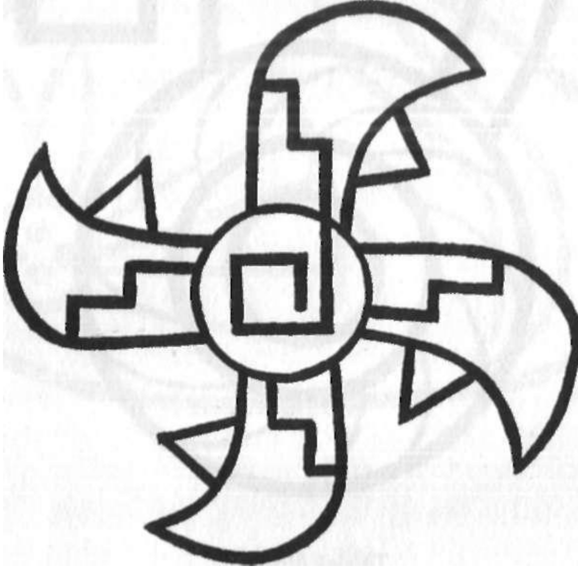
Diğer bütün mevcudat arasında, yalnızca insanın madde bedeni öldükten sonra da hayatta kalan ve daima yaşayan ölümsüz bir yanı vardı; bu yüzden yeryüzündeki tek *gerçek* hayat *İnsan Ruhununkiydi.*

İnsan yeryüzünde *ilk* olarak *Mu topraklarında* ortaya çıkmıştı: Bu yüzden yeryüzündeki *ilk gerçek hayat* da Mu'da ortaya çıkmıştı. İnsandan aynı zamanda meyve olarak da söz edilirdi. Meyveleri veren ağaçlardır ve insan da bir ağacın *"ilk meyvesiydi"* ve bu meyve *hayattı. Hayat Ağacı, Mu Topraklarıydı.* Mu bir ağaç yani Hayat Ağacı olarak simgelenmişti.

Naakal yazılarındaki çizim, ağacı, etrafına dolanmış bir yılanla beraber gösterir: Yani ağacı *kuşatmaktadır.* Bu yılana Khan deniliyordu, *süssüz Yılandı,* dolayısıyla bu yılan suların sembolüydü. Sembolik olarak Mu'nun sularla çevrili olduğunu göstermektedir. Mu'nun başka bir kıtayla kara bağlantısı yoktu. *Yılan, Mu'nun çevresini kuşatan sulardır.* Bütün bu anlattıklarımız, Hayat Ağacı'nın *ne olduğunu* ve gövdesine *niçin* bir yılanın dolanmış olduğunu yeterince açık ve makul bir şekilde açıklıyor sanırım.

Meksika Tableti No. 1231: Gerek dinsel ve gerekse bilimsel açıdan bu haçı, bize Birinci Uygarlıktan ulaşan çok kıymetli bir yazı olarak değerlendiriyorum. Bu haç bize Evrendeki Güçlerin çıkış yerinin Yaradan olduğunu söylemektedir. Ve hayatın ve doğrudan veya dolaylı olarak atomlara ve atom altı parçacıklara kadar maddenin tüm hareketlerinin bu güçlerin kontrolü altında olduklarını. Atomik Güçler diye adlandırılan Güçlerin, İlksel Güçlerin atomlar suretiyle faaliyet gösteren dolaylı işlevleri olduğunu göstermektedir. Büyük İlksel Güçlerin Evrende Mevcut her bir cismin düzenli ve kusursuz bir biçimde işlemesini sağlamak için hangi usulü izlediklerini anlatmaktadır.

Bu haçın kolları Tanrı'dan gelen ve dışarı yayılan İlksel Güçlerin sembolleridir. Bu kolların veya Güçlerin hepsi Doğu'ya işaret etmekte ve dördü bir daire oluşturmaktadır. Bu yüzden Birincil Güçlerin hepsi merkezden iş görmekte ve Doğu yönünde ilerlemektedir.

Tablet No 1231

Bu sembolün ayrıntılı deşifresini *Kayıp Kıta* Mu'nun 320. sayfasında (Türkçe baskı) bulabilirsiniz.

Güçlerin Kökeni meselesi bilim adamlarının en çok tartıştıkları konular arasındadır. Şimdi elimizde Birinci Uygarlığın bilim adamlarından gelen ve bu kökenin ne olduğunu anlatan bir yazı var; bununla da kalmıyor, faaliyetlerinin tarzı ve yönü de veriliyor. En ilginç noktalardan birisi de, bugünlerde (1933) bilim adamlarımız arasında tartışmalara yol açan Evrendeki belirgin bükülmeleri (curvatures) de tespit etmesidir.

Ne zaman yazılmış olduğunu söylemem mümkün değil; fakat 12.000 yıldan daha eski olduğu kesindir.

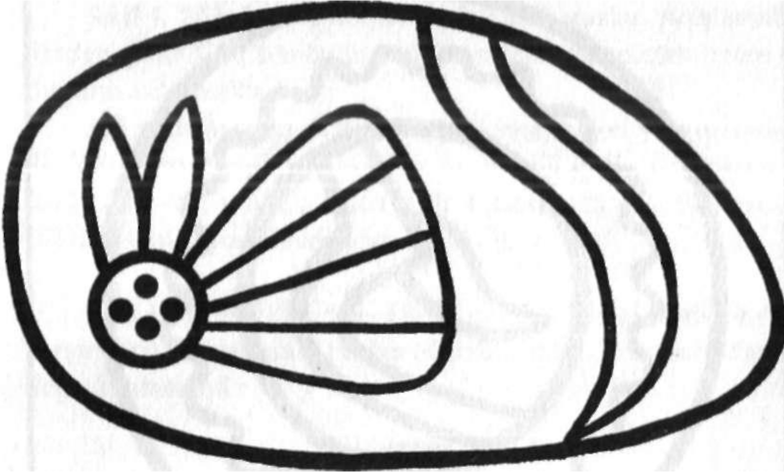
Tablet No 988

988 Nolu Meksika Tableti. Bu tableti Evrende işleyen Güçlerin yönünü göstermesi bakımından bir önceki tableti doğruladığı için veriyorum. Bu özel glifte çizgiler dıştan merkeze doğrudur, dolayısıyla o Merkezcil Güçtür (Centripetal).

Bu glif, yanında herhangi bir başka yazı olmaksızın, Yukatan ve Orta Amerika yazıtlarının pek çoğunda göze çarpar.

Pedro Beltram, Le Plongeon(*) ve diğerleri bu glifin Güneşin hareketini belirttiğini yazmışlardır. Bu tablette ise onun İlksel Güçlerden birisinin işlevlerini temsil ettiği açıkça gösterilmektedir.

(*) Detaylı bilgi için bk. "Mısırlıların Kökeni", Augustus Le Plongeon, Ege Meta Yayınları

Tablet No 339

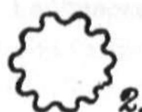
339 Nolu Meksika Tableti. Bu küçük ilginç tablet, Dört Büyük İlksel Gücü, uzayda uçuşan ve Yaratıcı'nın emrine, Yaratılışın ilk emrine uyarak kaosu yasa ve düzene dönüştüren bir kelebek şeklinde sembolize etmektedir.

Bu tabletin tam deşifresi, *Kayıp Kıta* Mu'nun 324. Sayfasında (Türkçe baskı) verilmiştir.

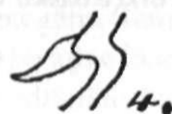
№ 1267.

"Karalar Zuhur Etsin"
"Ve sular yeryüzünü kapladı."

1267 Nolu Meksika Tableti.

Şekil 1. Dıştaki daire: Evren.

Şekil 2. Dalgalı daire: Sular.

Şekil 3. İçerisi: Dünya.

Şekil 4. "Aşağısının ateşleri", volkanik gazlar. Ateş sembolünden çıkan Güç sembolü, bize karaların yükselmek üzere olduğunu anlatmaktadır.

328 Nolu Meksika Tableti. Bu Meksika tableti yeryüzündeki ilk fiili hayatı temsil etmektedir. Bu bileşik glifin tam okuması *Batık Kıta Mu'nun Çocukları* adlı kitabımızın 80. Sayfasında (Türkçe baskı) yer almaktadır.

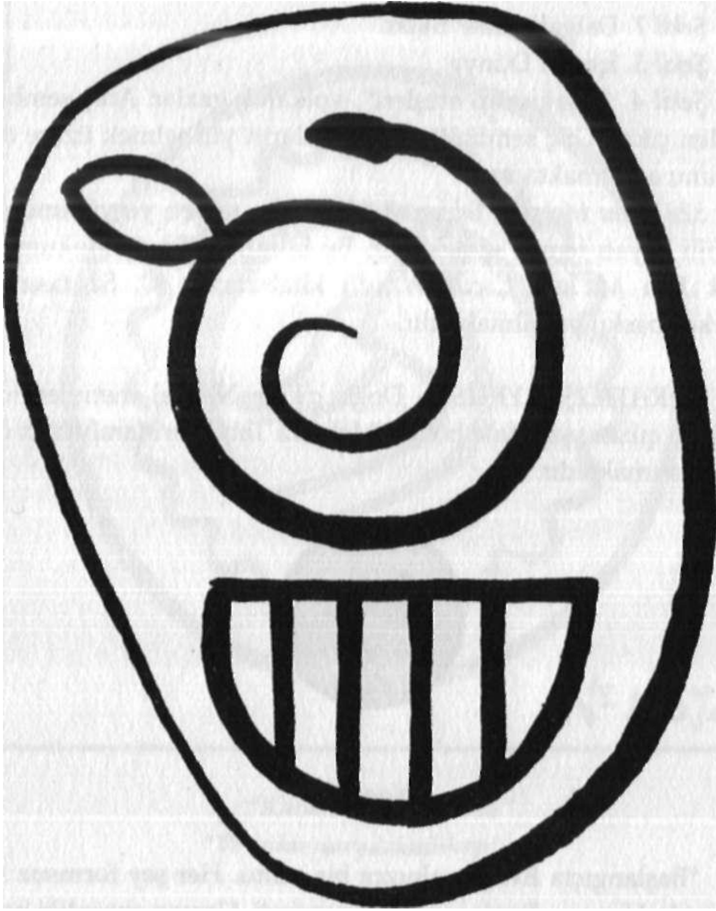
YARATILIŞ ÖYKÜSÜ- Doğu çıkışlı Naakal metinlerinde karşıma çıkan aşağıdaki bölüm Meksika Tabletleri tarafından da doğrulanmaktadır.

Naakal

"Başlangıçta Evren yalnızca bir ruhtu. Her şey formsuz ve cansızdı. Her şey dingin, sakin ve sessizdi. Uzayın enginliği boşluk ve karanlıktan ibaretti. Yalnızca Yüce Ruh, Kendiliğinden Var Olan Kudret, Yaradan, Yedi Başlı Yılan bu dipsiz karanlıkta hareket ediyordu.

Alemleri yaratma arzusu duydu ve üzerindeki canlılarla birlikte yerküreyi yaratma arzusu duydu ve yerküreyi ve içindekileri yarattı. İçindeki ve üzerindekilerle birlikte yerkürenin yaratılışı şu tarzda oldu: Yedi Başlı Yılan yedi büyük emir verdi."

No: 328.

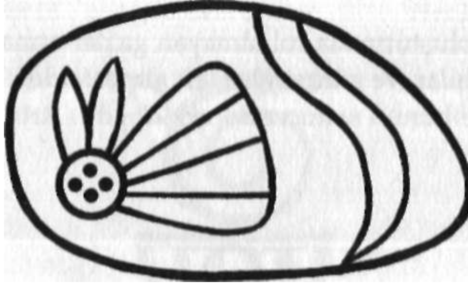
Bu iki tablet bize bu emirlerin Dört Büyük İlksel Güce verildiğini söylemektedir. Bu Güçler, Yaratıcı'nın emirlerini Yaratılış boyunca icra etmişlerdi.

Naakal

Tablet No: 1231

"*İlk Emir:* 'Şekilsiz ve düzensiz olarak Uzayda dağınık halde bulunan gazlar bir araya getirilsin ve bunlardan dünyalar meydana getirilsin.' Ve bunun üzerine gazlar dönen sarmal şeklinde kitleler halinde biraraya getirilmiştir."

Tablet No 339

"*İkinci Emir:* 'Gazlar katılaşsın ve yerküre oluşsun.' Sonra gazlar katılaştı. Kabuğun dış kısmında kalan hacimlerden ileride sular ve atmosfer meydana gelecekti ve hacimler yeni dünyanın içine hapsolundu. Karanlık hüküm sürüyordu ve hiçbir ses yoktu, çünkü henüz ne atmosfer ne de sular oluşmuştu."

"Üçüncü Emir: 'Dışarıdaki gazlar ayrışsın; suları ve atmosferi oluştursunlar.' Ve gazlar ayrıştı. Bir kısmı suları oluşturma-

Tablet No: 1267

ya koyuldu, geri kalanlar atmosferi oluşturacaktı. Sular yerkürenin üzerinde yerleştiler ve henüz görünürde hiçbir kara yoktu."

Naakal No: 10

"Suları oluşturmada rol almayan gazlar atmosferi oluşturmaya koyuldular. Ve güneşin ışınları atmosferdeki ışık ışınlarıyla buluştu ve bunun sonucunda ışık doğdu. Artık yeryüzünde ışık vardı."

Naakal No: 11

"Ve Güneşin ışınları atmosferdeki ısı yayılımlarıyla buluştu ve ona hayat verdi. Artık yerin üzerinde onu ısıtacak sıcaklık da vardı."

Tablet No: 51

"Dördüncü Emir: 'Yerin içindeki ateşler yükselerek karaları suların üzerine yükseltsinler.' Sonra aşağısının ateşleri, karalar su yüzünde gözükene kadar onları yukarı kaldırdılar, kuru topraklar böyle oldu."

Naakal No: 12 ***Naakal No: 13*** ***Mısır No:l*** ***Hindu No: 2***

Tablet No: 328

"Beşinci Emir: 'Sularda hayat ortaya çıksın.' Ve Güneşin ışınları suların balçığındaki toprağın ışınlarıyla buluştu ve balçıktaki parçacıklardan kozmik yumurtalar oluştu. Bu yumurtalardan, emredildiği gibi, hayat ortaya çıktı."

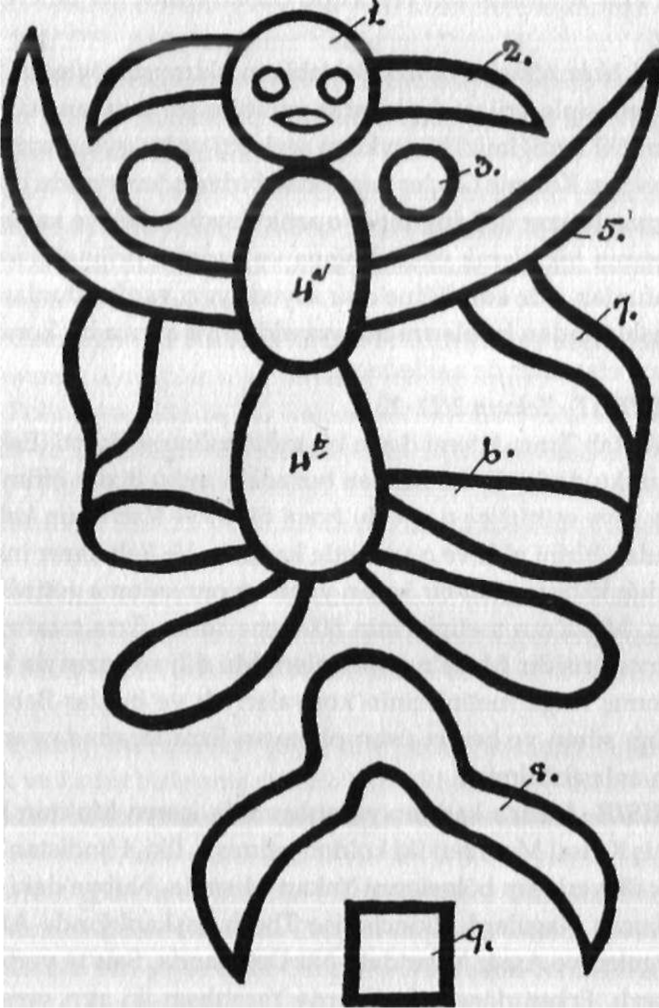
Naakal No: 13

"Altıncı Emir: 'Karalarda hayat ortaya çıksın.' Ve Güneşin ışınları toprağın tozu içinde yerin ışınlarıyla buluştu ve bu toz parçacıklarından kozmik yumurtalar oluştu. Bu kozmik yumurtalardan, emredildiği gibi, hayat ortaya çıktı." (Işınlar, oklar diye çevirdiğim glif " > " şeklindedir.)

"Yedinci Emir: Ve bu da yerine getirildiği zaman Yedinci Akıl dedi ki: 'Şimdi kendi *usulümüzce-tarzımızca* insanı yapalım ve onu bu dünyada hüküm sürecek kuvvetlerle donatalım.' Sonra Yedi Başlı Zeka, Evrendeki Her Şeyin Yaratıcısı insanı yarattı ve onun bedenine *diri ve yok olmayan bir ruh* yerleştirdi ve insanın *idrak kuvveti* Yaradan'ın *benzerliğinde* oldu."

"Kendi usulümüzde veya tarzımızda" teriminin anlamı nedir? Yaradanın *suretinde (görüntüsünde)* anlamına gelmediğine kuşku yoktur, çünkü Kutsal Metinlerin daha ilerideki bir kısmında şöyle söylenmektedir: "İnsan için Yaradan kavranabilecek bir şey değildir. O *resmedilemeyeceği* gibi isim de verilemez, O Adsız Olandır."

Eğer insan "Tanrının suretinde" olmuş olsaydı, insanın Tanrı'nın görüntüsünde olması gerekirdi; oysa Tanrı kavranılmaz nitelikli olduğu için ne resmedilebilir ne de isimlerle tanımlanabilir, dolayısıyla Tevrat'taki "suret" kelimesi yanlış ve hatalı bir çeviridir.

Tablet No: 1584
İlk Çiftin Yaratılışı
Kadın ve Erkek

"Yaradan'a benzerlik" ifadesi ile kastedilen şey kuşkusuz insanın akli ve mistik kuvvetleridir, çünkü insan her ikisine de sahiptir.

1584 Nolu Meksika Tableti: Bu tabletin okunuşu şöyledir: "İnsan çift prensiple, eril ve dişil olarak yaratılmıştı. Yaradan bu insanı (bizim ölü dediğimiz) bir uykuya sevk etti ve bu uyku sırasında bu prensipler Kozmik Güçler tarafından birbirinden ayrıldı. Uyandığı zaman (tekrar doğduğunda) o artık ikiydi: erkek ve kadın."

İnsanın tek olarak yaratıldığına ve kadının orijinal insanın bir tarafından elde edildiğine dair sayısız yazı vardır. Bunlardan belli başlılarından bazılarını buraya aldım ve ayrıca bu konuyla ilgili bazı efsaneler de nakledeceğim.

TEVRAT- Tekvin 2/21-22

"Ve Rab Tanrı Ademi derin bir *uyku* haline sevk etti (Eskiler ölüme uyku derlerdi, bu yüzden buradaki uyku bizim ölüm dediğimiz şeye eşittir) ve o uyudu (yani öldü) ve Rab onun kaburgalarından birini aldı ve o yeri etle kapladı. Ve Rab Tanrı insandan aldığı kaburgadan bir kadın yaptı ve onu adama getirdi.

Bu, Musa'nın metinlerinin 800 sene sonra Ezra tarafından yapılan çevirisidir. Musa'nın metinleri, Mu dili ve yazısıyla kaleme alınmış Naga metinlerinin kopyalarıydı ve bunlar Babil'de tutsaklığı süren ve henüz üstat olmayan Ezra tarafından ancak kısmen anlaşılabilmişti.

MISIR- Mısır'a kadının yaratılışını da içeren Mu'nun Vahyedilmiş Kutsal Metinleri iki koldan gelmişti. İlki, Hindistan'dan gelerek ilk yerleşim bölgelerini Yukarı Mısır'da, Nübye'deki Maiu'da kuran Nagalardı. İkincisi ise Thoth başkanlığında Atlantis'ten gelen ve Aşağı Mısır'daki Nil Deltasında, Sais'te yerleşen Mayalardı. Erken dönem İncil'lerde Yaratılışın iki ayrı versiyonunun yer almasının ardında belki de bu neden yatmaktadır. Birinin kaynağı Hindistan'dan gelen kişiler, diğerininki ise Atlantis'ten gelenlerdi.

HİNDU- Mu'nun Vahyedilmiş Kutsal Metinleri Hindistan'a Anakara'dan gelen Naakaller tarafından getirilmiş, Hindistan'dan

da yine Naakaller vasıtasıyla Fırat dolaylarındaki Babil Ülkesi ve Yukarı Mısırdaki Maiu gibi daha yeni kolonilere taşınmıştı.

KALDE- Anlayacağınız Kaide ve Mısır, Hindistan'ın yansıması, Hindistan da Anavatan'ın yansımasıydı; bu da kadının erkekten geldiği şeklindeki efsanenin çıkış yerinin Anavatan Mu olduğunu göstermektedir.

HAWAİİ, PASİFİK ADALARI- Hawaiililerin eski bir geleneğinde şöyle söylenir, ***"Taaroa*** insanı kırmızı toprak ***Araca'dan*** yaptı ve ***onun burun deliklerine üfledi.*** Kadını insanın kemiklerinden yaptı ve ona Ivi dedi."

Geleneğin bu bölümü Tevrat'la özdeştir ve diğer kısımları da önemsiz ayrıntılar dışında aynı şekilde eşleşir.

Polinezya dilinde, bir kelimenin her harfi okunur (telaffuz edilir) ve Polinezya dilindeki Ivi'nin ingilizce telaffuzu şudur, Eve-y (Türkçe Ivi). Mu yaklaşık 12.000 yıl önce batmıştı, o halde bu efsanenin Hawaii'ye sözlü olarak devredilmesinin üzerinden en az 12.000 yıl geçmiş olmalıdır.

YUNAN EFSANESİ- Yunanlılar kavramlarında daima orijinalliği benimsemişlerdir. Konulara mutlaka diğerlerininkilerden farklı bakış açıları getirirler ve bu, kadın ve erkeğin yaratılışı için bile geçerlidir.

Eflatun, bu hikayeyi şöyle dile getirir: İnsanlar başlangıçta erkek ve kadın birleşmiş şekilde yaratıldılar. Dört kolları ve dört bacakları vardı. Bedenleri yuvarlaktı, kol ve bacaklarını hareket ettirerek yuvarlana yuvarlana ilerlerlerdi. Sonra zamanla tanrılara hürmet göstermez oldular. Hatta tanrılara saldırmak ve onları devirmek üzere Olimpos Dağı'nı kuşatma tehtidi savurdular. Tanrılardan biri şöyle dedi: 'Hepsini öldürelim! Tehlikeli olmaya başladılar.' Bir başkası ise şöyle dedi: 'Hayır, daha iyi bir fikrim var; onları ikiye böleceğiz. Böylece sadece ikişer kol ve bacakları olacak ve yuvarlanamayacaklar. Sayıları ikiye katlanacak ve iki kat daha fazla kurban sunacaklar ve en önemlisi, her iki yarı da birbirine bakmaktan kendini alamayacak ve bizi rahatsız etmeye vakit bulamayacaklar.'

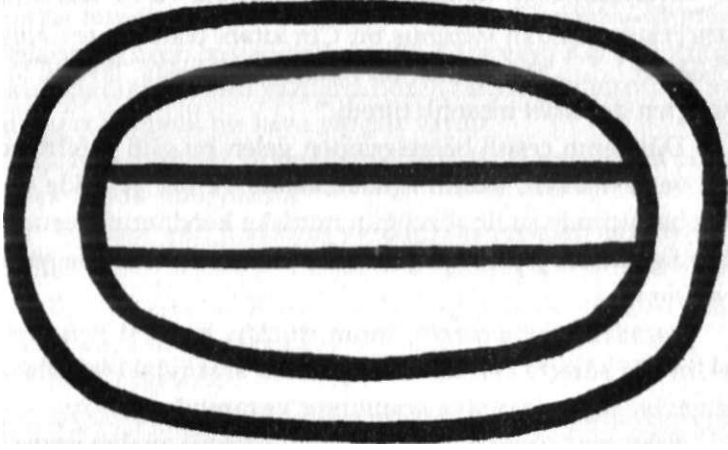
UYGUR-1 No'lu Resim (sf. 148). Bu resim Uygurların 18.000 ila 20.000 yıl önce yok olan kadim başkentinden elde edilmiştir, Çin kayıtlarına göre 19.000 yıl önceye aittir ve insanın ikili prensiple yaratıldığını söyleyen muhtemelen en eski kayıttır.

Dünyamızda, karşılaştıkları ilk anda beyinlerinin ruhsal tarafı birbirine kilitlenen ve bu yüzden duygularını birbirlerine ifade etme ihtiyacına gerek kalmayan bireyler vardır. Bunlar muhtemelen geçmişte bir zamanlar ruhen bir bütün olan kadın ve erkeklerin ayrı düşmüş diğer yanlarıdır. Tek bir bakış, geçmişle şimdi arasına bir köprü olmaya yeter ve aralarına girmiş büyük zaman dilimini hükümsüz kılar. Birbirlerine duydukları ilahi, saf sevgi bir anda canlanıverir. Bu, bazı yazarların bayağıca niteledikleri gibi "beşeri bir çağrı" değil, ruhsal bir çağrıdır. "Beşeri çağrı" materyalizmin anlayışıdır. Bunun ise materyalizmle hiçbir alakası yoktur, çünkü bu çağrı spiritüeldir.

Aynı şekilde, ilk defa karşılaşan iki kişi birbirlerinden bir anda hoşlanabilir veya tersine hiç hoşlanmayabilir. Bazen de ikisinden birisi diğerini hiç beğenmeyebilir ya da nedensiz yere onun güvenilmeyecek bir insan olduğunu düşünebilir. Günümüzde buna "ilk izlenim" denmektedir. Belki bu duyguların kökeni de, eğer hatırlanabilselerdi ne olup bittiğini açıkça ortaya koyabilecek olan geçmiş enkarnasyonlarımıza dayandığı görülecektir.

Genellikle daire olarak, bazen de Niven'in 2379 Nolu Meksika tabletinde gösterildiği gibi ortasından çekilen iki paralel çizgiyle üçe bölünen yumurta şeklinde bir glif vardır ki bu, yaygın ve evrensel bir semboldür.

Bu glife, batı eyaletlerimizdeki kayalık yazılarında, Xochicalco'daki Meksika Piramit'inin üzerinde yer alan kabartma yazıtlarda ve Yukatan'daki Maya kitabelerinde rastlayabilirsiniz. Ayrıca Brezilya'nın kuzeyinde, ingiliz Guyanası'nın sınırı yakınlarındaki Taş Kitabe'de ve Amerika'daki çeşitli oymalarda görülür. Uygur, Hindu, Babil ve Mısır'ın kadim yazılarında karşımıza çıkar.

1. Çizim: 2379 Nolu Meksika Tabletinden

2. *Çizim: Vahyedilmiş Kutsal Yazılardan bir paragraf* *(Naakal yazısıyla)*

Bu glif Vahyedilmiş Kutsal Metinlerin Doğu çıkışlı Naakal kopyalarında, Altın Çağın Kitaplarında yer alan ve birlikte bir paragraf meydana getiren üç gliften birisidir (Bkz. 2. Çizim). Paragraf şöyle okunur:

(Hun): Yaradan Tektir. (Lahun, iki): O birde ikidir. (Mehen, insan): Bu ikisi oğulu, meheni, insanı vücuda getirmiştir. Görüldüğü gibi glifi insanın yaratılışıyla ilgilidir ve son derece eski olan bu semboller olağan genişletilmiş anlamlar kazanarak insanın çoğalmasını anlatmak için de kullanılmıştır.

Konfüçyus'tan hemen önceki dönemde, M.Ö. 600 yılında Lao Tzu tarafından yazılmış bir Çin kitabı olan *Tao te Ching'de* şöyle yazılıdır: "Sebep Tao, Bir'i *yaptı.* Bir iki *oldu.* İki üçü *üretti.* Bu üçten de *bütün* insanlık türedi."

Dünyanın çeşitli bölgelerinden gelen bu glifi deşifre ederken ve çevirirken, kadim açıklamalarda ve her çeviride değişmez bir biçimde şu üç sözcüğün mutlaka kendilerini koruduğunu bulguladım; *yaptı* veya *yarattı, oldu* ve *üretti* (vücuda getirdi); o halde:

Yaradan insanı *yarattı,* insan *iki oldu,* bu ikisi üçü *ürettiler* şeklindeki süreçte aşamalar ve aşamalar arasındaki farklılık açık ve net bir biçimde ortaya konuluyor ve tanımlanıyordu.

Eskilerin *"Gizemli Yazı"* dedikleri ezoterik mabet yazısı da -sayısal yazı- 2379 No'lu Meksika tabletinin ilettiği anlam ve kavramı vermektedir.

GİZEMLİ YAZI- Gizemli yazı, bir üçgen veya piramit oluşturacak şekilde dizilmiş altı küçük daire veya diskten oluşuyordu. Diskler bir, iki, üç diye sayılabilecek şekilde yerleştirilmişti.

Çizim 3. Gizemli Yazı

Çizim 3'deki her iki şekil de Naga sayı formlarıdır. Nagalar bazen daire, bazen de diski tercih ediyorlardı. Anlaşılan bu yazarın zevkine kalmış bir şeydi.

Uygurlar ise sayıları ifade etmek için genellikle çizgi kullanıyorlardı. Bulgularıma göre bir, iki ve üç sayılarını ifade etmek için en çok tercih — = ≡ veya | || ||| idi.

BREZİLYA'DAKİ KARA YAZILARI- Brezilya'nın kuzeydoğusunda, büyük bir ova ve düzlükte, İngiliz Guyanası sınırının yakınlarında, üzeri baştan başa kadim Kara veya Karya harfleri nin kullanıldığı çok eski yazılarla bezeli birçok yüz resminin bulunduğu çok büyük bir kaya parçası vardır.

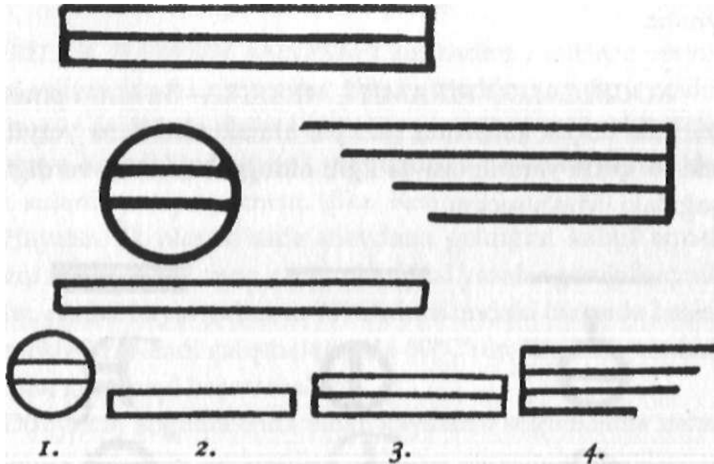
Aşağıda deşifresi ve çevirisiyle birlikte bu yazılardan birisini örnek olarak sunuyorum:

1. Bu, tüm eski halkların yazılarında yer alan evrensel bir semboldür.

2. Bir (1) sayısının Kuzey ya da Uygur usulü yazılma şeklidir (Kara veya Karya tarzı)

3. İki (2) sayısıdır.

4. Üç (3) sayısıdır. Bu glifin bir kenarındaki çizgilerin önünün açık olması ona özel bir önem verir.

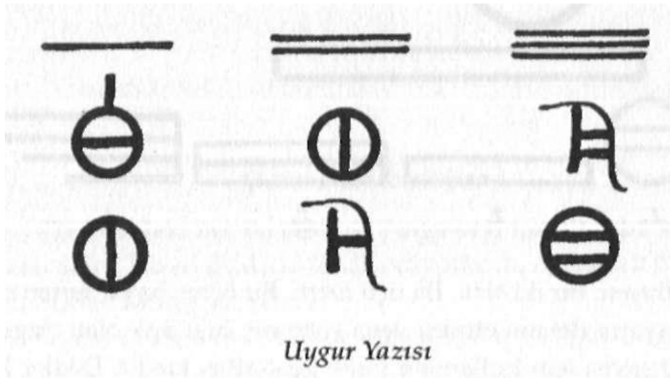
Hikayesi: Bir iki *oldu.* İki üçü *üretti.* Bu üçten hayat *devam etti.*

Hayatın devam etmesi veya sürmesi, önü açık olan çizgileriyle üç sayısı için kullanılan glifle gösterilmektedir. Eskiler henüz bitirilmemiş ve devam eden fiilleri kapalı olmayan, önü açık çizgilerle ifade etmekteydi.

Bu arada, iki kenarı kapalı bir çubuk şeklindeki Kara glifi 1 sayısı için kullanılırken, aynı glif Nagalar için 5 anlamına geliyordu. Tüm Naga sayıları, 5'lerden oluşmuştu; dolayısıyla on sayısı iki tane beşten meydana geliyordu. Sonsuz'un sayısal sembolü olduğu için de on hiçbir zaman başka şeyler için kullanılmazdı. Sonsuz'un sembolü olarak o yalnızca kutsallığa mahsustu.

Sembol veya çizimlerde yazılan Güney Amerika yazıtlarından bir örneği anlamıyla birlikte yukarıda gördünüz. Bu yazıtlar büyük ölçüde Mu'nun Vahyedilmiş Metinleriyle aynı karakterdedir; üstelik bu pasajın Kutsal Metinlerden bir alıntı olduğu ayan beyan ortadadır ve Anavatan'ın öğretisi dünyanın öbür ucunda yine karşımıza çıkmaktadır. Çin'de Lao Tzu'nun yazdığı ***Tao Te Ching*** (M.O. 600) adlı eserde verilen bilgiler yukarıdaki yazıtlarla ve Vahyedilmiş Metinlerdekiyle kelimesi kelimesine aynıdır.

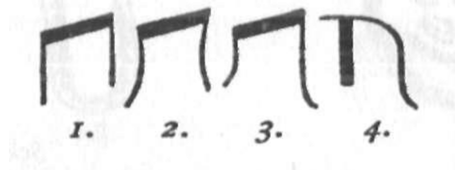
XOCHICALCO PİRAMİTİ, MEKSİKA- Bu kutlu piramitin üzerinde birçok kabartma yazı yer almaktadır. Bana yeryüzündeki ilk çiftin yaratılmasıyla ilgili olduğu kanaatini verdiği için aşağıdaki örneği seçtim.

Uygur Yazısı

İlk Sıra: Daha önce verdiğim gizli anlamları eşliğindeki bir, iki ve üç sayıları.

İkinci Sıra: İkili prensibi barındıran insan için kullanılan Uygur glifini içermektedir. İkiye ayrılmadan önceki insan:

Üçüncü Sıra: Yalnızca eril prensibi barındıran insanı içermektedir. (Söz konusu yalnızca *insanoğlu* olup cinsiyetin vurgulanmak istenmediği durumlarda sadece Uygur dilindeki M harfi olan şekli kullanılıyordu.)

Uygur dilindeki M harfinin evrimi.
1. Naga Mu. 2. Uygurca Mu. 3. Sağ bacağın uzatılmasıyla meydana gelen ikinci değişiklik. 4. Çinlilerin devraldığı üçüncü ve son durum.

SULAR. HAYATIN ANNESİ- Tüm kadim yazılarda yeryüzünün sularından hayatın anası diye bahsedilmiştir. Bu da eskilerin bugün jeolojinin doğruladığı bir gerçeği gayet iyi bildiklerini ortaya koymaktadır; yani, yeryüzünde hayat ilk olarak denizde, sularda ortaya çıkmıştı. (Bkz. Resim III, sf. 150)

Hayatın ilk olarak suda meydana geldiğini kabul etmek yalnızca makul değil, aynı zamanda doğal yasalar gereği kaçınılmazdır; çünkü hayat yalnızca 93°C'nin altındaki bir ısıda başlayabilmektedir. Kendi çalışmalarımda 80°C'nin üzerinde canlılık meydana getirmeyi başaramadım.

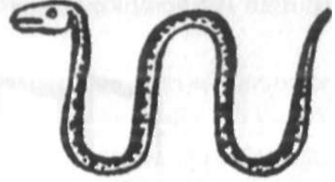
Dünyanın soğumasında sular kayaların soğumasına nazaran daima bir adım öndeydiler; soğuma sürecinde kayalardan daha önde olmasına bağlı olarak sular kayalardan veya daha doğrusu yakıcı, çok az veya hiç toprağı olmayan kayalık, kumlu karalardan daha önce hayatın başlayabileceği bir ısıya kavuşmuştu.

Yeryüzünde ilk canlılar minik mikroskobik deniz otları ve yosunlarıydı. Bunlar *Hayat Evinin - Doğal canlılığın* temel taşlarını

oluşturma kaderiyle doğmuşlardı ve böylece ev bunların üzerine inşa edilmeye başlandı, ta ki son yapı taşını oluşturacak olan *Özel Mahluk -İnsan-* gelene dek.

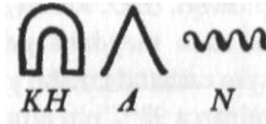
Şekil 1.

Şekil 2.

Eski yazılarda, her biri diğerinden farklı bir şeyi simgeleyen çeşitli yılan figürleri yer alır. Bu kadim yılanları iki kategoride toplayabiliriz:

1. Tanrılığın Yaratıcı Niteliğini temsil eden süslü Yılan
2. Suları temsil eden basit, süssüz yılanlar. Sembolik su sembolüne *Khan* deniliyordu.

Şekil 1. Bu figür, Kutsal Metinlerde Beşinci Emir'de geçen vinyetler arasındadır. Yılanın çöreklenmiş gövdesinin ortasındaki yuvaların yaratılışın söz konusu aşamasında denizdeki çeşitli hayat formlarına işaret ettiğini varsaymanın hiçbir sakıncası yoktur.

328 Nolu Meksika Tableti. Bu yılan sulardaki ilk fiili hayatı, dolayısıyla da yeryüzündeki ilk hayatı simgelemektedir.

Sekili. Bu, su sembolünün olağan ve genel formudur ve yumurta, vs. gibi herhangi bir eklemesi yoktur.

APHOPHIS'LE DÖVÜŞEN HORUS- Bu vinyet M.Ö. 3000 tarihlerine ait bir Mısır papirüsünden alınmıştır. Güneşin sem-

Mısır Vinyeti

bolü olan Horus'un suların sembolü Aphophis'le dövüşmesini tasvir eder.

Bu tasvir gerek Kutsal Metinlerdeki öğretilerden ve gerekse onun bir tekrarı ve doğrulaması olan 328 nolu Meksika Tabletinden büyük bir farklılıkla ayrılmıştır. Mısır vinyetinde hiçbir açıklama yer almaksızın yalnızca sembole yer verilmiştir. Meksika tabletinde ise bilimsel birikim aktarılmıştır ve bu Mısır vinyetinden en az 7000 yıl daha yaşlıdır.

Fakat bu akılsızca öğretilerinde Mısırlılar yalnız değildir: Greklerin Piton Yılanını, yani suları öldüren Apollo-Güneşleri

vardı; Hindularda yine Krişna yılan Anatha'yı öldürüyor ve Kaidelilerde Güneş Belmarduk Tiamat'a, suya galip geliyordu.

Kral Asurbanipal'in sarayındaki kütüphanede bulunan bir Kaide tabletinde şöyle yazılıdır: "Ne üzerimizdeki göklerin ne de aşağıdaki yerin mevcut olmadığı bir zamanda, suyla dolu uçurum vardı; burası tohumların ilkleri, derinliklerin sahibesi, Evrenin annesiydi.

Sular her yeri kaplamıştı, henüz hiç hasat yapılmadığı gibi yeşeren bir filiz bile yoktu, hayır, daha tanrılar bile ortaya çıkmamıştı.

Tanrılar, Tiamat yani sular diye bilinen canavara karşı verilecek büyük bir mücadele için yarışmaya hazırlanıyorlar; Tiamat'ı tanrı Belmarduk alt ediyor."

Tiamat her yerin sularla kaplı olduğu ve karaların gözükmediği anlamına gelen Naga dilinde bir kelimedir. Belmarduk ise sembol Ra olarak değil de gök cismi olan Güneş'i belirtmek için kullanılan Babilce bir isimdi.

Yukarıdaki bölümde ilk iki alıntının 339 Nolu Meksika Tabletine, üçüncüsünün ise yeryüzünde hayatın ortaya çıkışına te[1] kabul ettiği görülmektedir. İki kısmı birbirine bağlayan tablet parçalarının kaybolduğu aşikardır.

Mu'nun Vahyedilmiş Kutsal Metinlerinde, herhangi bir ***çatışma ya da mücadelenin*** söz konusu olmadığı açık ve nettir. Sonuçları meydana getiren basit maddeyle bağlantılı olan güçlerin kaynaşmasını ve Hayat'ın yaratılışını ilgilendiren Doğal Yasa'nın uygulanmasını ifade eder.

Güney Denizi Adalarındaki vahşi ve yarı vahşi kabilelerin, bu insanların Güçlerin işlevlerini Mısır, Yunan, Hindu ve Kaide halklarına öğretilenlerden daha iyi bildiğini gösteren efsaneleri vardır; bunlar bu mitlerin Mu battıktan ve Güney Denizi Adaları dünyanın geri kalan kısmından izole olduktan sonra ortaya çıktıklarını da kanıtlamaktadır.

Bu adaların halkları tüm yaratılmışların tanrılar (Güçler) arasındaki evliliklerin (kaynaşmanın) sonucu olduğunu söyler-

ler ki bu doğrudur. Bu onlara 12.000 yıl öncesinden sözlü olarak miras kalan orijinal (hakiki) açıklamadır ve hiç bozulmadan fevkalade bir şekilde korunmuştur.

Elbette orijinalinden ayrılan bazı yerler de vardır, fakat bunların babadan oğula sözlü olarak aktarıldığı zaman diliminin uzunluğunu göz önüne alacak olursak, değişimin önemsiz ayrıntılarla sınırlı kalması düpedüz *mucizedir;* fakat tabii onların geriye kalan büyüklükleri saptıracak ilkesiz rahiplik düzenleri yoktu.

TEVRAT- Tekrar Tevrat'a geri dönerek direkt Vahyedilmiş Kutsal Metinler çıkışlı olan bazı kısımların ne kadar eski olduklarını göstermek için birkaç noktaya dikkat çekmek istiyorum.

Musa'nın dinsel yasalarını Thoth'un öğrettiği şekliyle Saf Osiris dinine dayandırdığına şüphe yoktur. Örneğin on emiri ele alalım. Osiris mabedinin Büyük Doğruluk Salonunda, ruh bu hesap verme veya Hüküm Salonuna girdiği zaman ona o güne kadar işgal ettiği fiziksel bedenli hayatıyla ilgili kırk iki soru sormak üzere kırk iki tanrı sıralanmıştır.

Musa bu kırk iki soruyu almış, bunların özünü çıkararak onları kırk iki *emire* çevirmiş ve bunları da on emirde toplamıştı. Musa'nın gerçekleştirdiği bu önemli değişim, ümmetini düştükleri durumdan çekip çıkarabilmesi için hiç kuşkusuz gerekliydi. Musa kavramlarda bir değişiklik yapmamıştı, sadece insanların bu dünyada hayatlarını nasıl yaşamaları gerektiğini daha vurgulayıcı bir üsluba dönüştürmüştü. Bu yasaları ölülere uygulamak yerine doğrudan hayattakilere uygulamak yoluna gitmişti. Onun on emri 70.000 yıldan daha öncesine ait Mu'nun Vahyedilmiş Kutsal Metinlerinde de yer alır, tek fark bunların emir değil soru formunda olmasındadır.

Fakat dinsel yasalarının bir aracı (resul) vasıtasıyla doğrudan Yüce Tanrı'dan geldiği kavramına sahip yegane halk Museviler değildir ve Mu'nun metinlerini kimin yazdığını belirten bir belge olmamakla birlikte onların Kutsal ve Vahyedilmiş oldukları açık

ve net olarak bildirildiği için öyle olması da muhtemeldir. Acaba vahyi alan bu kişi kimdi? Adı neydi?

Diodorus Siculus şöyle anlatır:

"Mısırlılar dinsel yasalarının Menevis'e Hermes tarafından verildiğini ileri sürerler.

Giritliler dinsel yasa koyucunun onları Zeus'tan alan Minos olduğunu kabul etmişlerdir.

Lakedamonyalılar kendi yasalarının Apollon'un Lykurgus'a verdiği bir armağan olduğunu ileri sürmüşlerdir.

Aryenlerinki onları İyi Ruh'tan alan Zerdüşt tarafından verilmişti.

Getae, Zamobds'in kendilerininkini tanrıça Hestia'dan aldığını iddia eder.

Yahudiler kendilerininkini Musa'nın Yehavo'dan aldığını ileri sürer."

Babil'de kadim Akad harabeleri arasındaki kabartma yazılar, 10.000-15.000 yıl önceki bu halkın insan ve yaratılışla ilgili duygu ve düşüncelerini gayet açık bir şekilde ortaya koyar. Onlar insanın özel olarak yaratıldığına inanıyor ve nasıl var olduğunu açıklıyorlardı. Bu yazıtlar Tanrı'nın Yaradan olduğuna ve Güçlerinin Evreni ve Evrendeki her şeyi kontrol ettiğini açık bir şekilde ifade etmektedir. Bunlar Mu'nun Vahyedilmiş Metinleri, Meksika Tabletleri üzerindeki yazılar ve Kuzey Amerika'nın kayalık yazılarıyla uyum içerisindedir. Hepsi de ilk dinin saf Tektanrıcılık olduğunu, var olan her şeyi Yaradan'ın yarattığını ve bugün de içinde barındırdığı tüm hayatla birlikte Evrenin O'nun kontrolü altında olduğu gerçeğini doğrulamaktadır.

Batı Teb'te bir Amenomopet (rahip) tarafından yazılan yazıtlar Süleyman'ın Meselleriyle kelimesi kelimesine aynıdır. Bu yazıtlar Süleyman doğmadan yüzlerce yıl önceki bir tarihe aittir.

Süleyman okuldan yetişmişti ve bu harika epikleri çoğaltmada gecikmemişti. Ayrıca Yahudi olmanın yanı sıra onun Osiris Dinini benimsediği de açıkça gösterilmiştir, onun tarafından inşa edilen mabet bunu sergilemektedir. Mabedin inşasında Sü-

leyman her fırsatı kullanarak Osiris'in makamı olan sembolik Doğruluk Salonunun tanımına en ince ayrıntılara kadar sadık kalmıştır. Özellikle isimlerine ve üzerlerindeki dekoratif işlemelere kadar aynı olan iki sütunuyla mabedin girişi kayda değerdir.

Süleyman'ın kendi dininin az ya da çok Saf Osiris Dininden başkası olmadığını, yalnızca zamanının insanlarına uyacak şekilde düzenlediğini bildiği ve takdir ettiği tartışılmaz.

V
Dinsel Öğretilerde Kullanılan Semboller

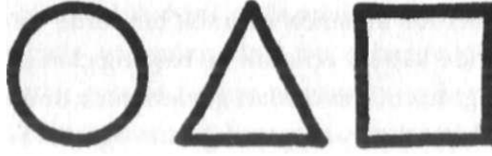

Erken dönem insanlığın dinsel öğretilerinde kullanılan semboller genelde Kutsal Semboller diye bilinir.

Sembollerin ilk kullanılmaya başlandığı zamanki hedefleri, bireyin zihnini Sonsuz Olan'ın üzerine yoğunlaştırabilmesine olanak sağlamak, bakışını sembol üzerinde sabitleştirmek suretiyle dikkatinin dış seslere veya görüntülere çekilmesinin önüne geçmekti. Sembolün kendisine tapılmayacağı veya ibadet edilemeyeceğini öğretmekte çok titizdiler, o yalnızca kişinin zihninin etrafta dolaşmasını engellemeye yarayan bir şekildi. Sadece ***Tek*** bir Tanrı'nın olduğu dikkatle öğretiliyordu; fakat bu Tek Tanrı'nın sağlık ve sağlamlık, yağmur ve güneş, ürünün bereketi gibi hususlara -aslında insanoğlunun bir bütün olarak tüm esenliğine- yönelik birçok niteliği vardı.

Başlangıçta yalnızca üç sembol kullanılmıştı. Bunlar anlaşıldığı zaman bu semboller bileşik hale getirildi ve yeni semboller geldi. Zaman geçtikçe bunların sayısı giderek arttı ve giderek daha kompleks oldular ve öyle bir zaman geldi ki -bu 3000 ya da 4000 yıl öncesinin Mısırıdır- artık bir mabedin üyeleri diğer bir mabette kullanılan sembollerin yarısını bile anlamıyordu.

Başlangıçtaki üç orijinal sembol şunlardı: ***Daire, Eşkenar Üçgen*** ve ***Kare.***

DAİRE- Daire, Güneşin çizimidir ve Sonsuz Olan'ın sembolü olarak kullanılıyordu. O'nun bütün niteliklerini kapsadığından dolayı da monoteistik bir semboldü. Monoteistik sembol olması nedeniyle tüm sembollerin En Kutsalı olarak kabul ediliyordu. Geleneğin anlattığına göre, bu sembol için Güneşin seçilme nedeni o zamanın insanının görüş açısına giren ve anlayış kapasitesine hitap edebilen en muktedir nesne olmasıydı.

Başlangıcı ve sonu belli olmayan daire aynı zamanda ebedi Varoluşu, sonsuzluğu ve sınırsızlığı temsil ediyordu.

Aradan çok geçmeden, dairenin birden fazla şeyi temsil etmek için kullanılması nedeniyle, Uluhiyetin Tekliğinin sembolü olarak kullanıldığı zamanlar için özgünleştirilmesinin gerektiği görüldü. Nagalar bunu dairenin içine bir nokta ekleyerek hallettiler. Uygurlar ise içeriye daha küçük bir daire ekleyerek çift daireyi kullandılar.

Anana Papirisü: Bu, bugüne kadar rastladığım Mısır metinlerinin en güzellerinden birisidir. Anana nazik hükümdar II. Seti'nin baş katibi ve kraliyet danışmanıydı. M.O. 1320 yıllarında bu görevi yürütüyordu.

"Şahit olun! Bu tomarda yazılanlara. Okuyun, ey siz onu doğmamış günlerde bulacak olanlar, eğer tanrılar size okuma yeteneğini bahşetmişse. Okuyun, siz geleceğin çocukları ve sizden hem çok uzakta hem de çok yakınınızda olan geçmişin sırlarını okuyun.

İnsanlar yalnızca tek bir kere dünyaya gelip sonra da burayı ebediyen terk etmezler; birçok kereler birçok yerlerde yaşarlar, hepsi de mutlaka bu dünyada olması gerekmiyor da. Her bir yaşamla diğerlerinin arasında karanlık bir perde vardır.

Nihayetinde kapılar açılacak ve başlangıçtan itibaren ayaklarımızla girdiğimiz bütün odaları gözlerimizin önüne serecektir.

Dinimiz bize ebediyen yaşadığımızı öğretir. Şimdi, ebediyette son olmadığına göre, başlangıcı da olamaz *-o bir dairedir;* dolayısıyla eğer biri doğruysa yani eğer sonsuza kadar yaşıyorsak, o halde ötekinin de doğru olması gerekir, yani *sonsuzdan beri hep yaşıyor idik.*

İnsanların gözünde Tanrı birçok yüzler alır ve her birey yalnızca kendisinin gördüğünün gerçek Tanrı olduğuna yemin eder. Oysa hepsi yanılmaktadır çünkü hepsi de haklıdır.

Ka'larımız, yani ruhsal benliklerimiz kendilerini bize çeşitli yollarla gösterirler. Her insanın içinde saklı sonsuz bilgelik kuyusuyla temas etmek gerçeğe göz atmamızı sağlar ve talimatla gelen bizlere *harika işler becerme kuvvetini verir.*

Ruh hakkında bedenle ya da tanrı hakkında eviyle hüküm verilmemelidir.

Mısırlıların Skarabe Böceği bir tanrı değildir. O, Yaradan'ın sembolüdür. Çünkü o, bacaklarının arasındaki çamur toprağını yuvarlayarak oraya yumurtalarını bırakır, tıpkı Yaradan'ın yuvarlak olduğu anlaşılan dünyayı kendi etrafında yuvarlaması ve bu suretle orada hayatın meydana gelmesini sağladığı gibi.

Tüm tanrılar yeryüzüne sevgi gönderirler ki, dünya onsuz ayakta duramaz. Benim inancım, sizinkilerden belki daha açık olarak, hayatın ölümle sona ermediğini ve bu yüzden hayat sürdükçe onun ruhu olan sevginin de süreceğini öğretir."

Görünmeyen bağların gücü, iki ruhu dünyaya öldükten çok sonra da biraraya getirecektir.

Bir enkarnasyonda birarada olan ruhların bir diğerinde de

buluşması olasıdır ve hangi nedenden olduğunu bilmeksizin bir mıknatıs tarafından çekilircesine biraraya getirilebilirler.

İnsan birçok kereler doğar, fakat geçmiş yaşamlarını bilmez; ara sıra bir gündüz düşü ya da aniden zihnine gelen bir düşünce onu geçmiş yaşamlarındaki bir sahneye götürebilir. Bu sahne ona tanıdık gelse de, onun ne zaman ya da nerede yaşandığını zihninde belirleyemez. Bununla beraber en sonunda tüm geçmiş yaşamları kendilerini ifşa edeceklerdir."

Kadim yazılarda Ra olarak Güneş'in çeşitli formlarda çizildiği görülür.

Şekil 1. Tanrı'nın Orijinal Monoteistik sembolü.

***Şekil** 2.* Nagaların gerçekleştirdiği bir sonraki değişikliktir.

***Şekil** 3.* Uygurların gerçekleştirdiği değişikliktir.

Şekil 4. Bazı Mısır tanrılarının başlığının bir kısmı.

***Şekil** 5.* Bu genellikle sütunların veya ölüler için dikilen mezar taşlarının tepesinde yer alan kırmızı bir küre olarak tasarlanmıştır.

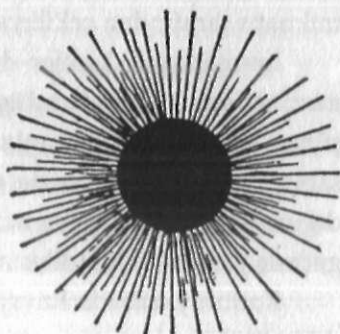
Bütün bu güneşler, Tanrı'nın monoteistik sembolüdür ve eskiler tarafından Ra adı altında anılmaktadır.

Şimdi de eski yazılardaki Tanrı'nın Sembolü olan Ra anlamına ***değil*** de, gökteki cismi belirtmek amacıyla kullanılan bazı güneş sembollerini göstermek istiyorum.

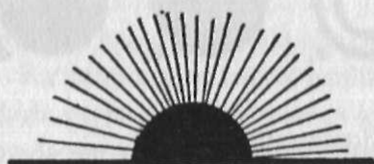
***Şekil** A.* Sekiz ışınlı bir Güneş. Mu'nun, Kraliyet Arması üzerindeki sembolüydü. Anavatan'da gök cismi Güneş'in adı Kin'di. Bu isim Mısır'da Horus, Yunanistan'da Apollo ve Babil'de de Belmarduk'tu.

A

B.

C

D.

E.

F

G.

Şekil B. Her tarafından ışınlar saçan bir Güneş, onun gökyüzündeki en yüksek pozisyonunu temsil ediyordu.

Şekil C. Işınları olan, yükselen veya doğan güneş, Mu'nun koloni imparatorluklarından herhangi birinin armasında yer alan semboldü.

*Şekil **D.*** Işınları olmayan ve ufkun üzerinde yarıya kadar yükselmiş güneş iki şeyi simgeliyordu: Birincisi batan güneşin sembolüydü. İkincisi Mu'nun herhangi bir kolonisinin, koloni imparatorluğuna dönüşmeden önceki koloni sembolüydü.

Şekil E. Karanlıkta olan Batı Ülkeleri. Üç uçlu şekil, Batı Ülkeleri olarak anılan Mu'nun sayısal sembolüdür. Yukarıdaki ışıksız güneş Mu'nun ışık almadığını söyler; o karanlıktadır. Bu, "Mısır'ın Ölüler Kitabı"ndan alınmış bir vinyettir.

Şekil F. Mu'nun Kurban Edilişi. Yukarıdaki çiçek, Mu'nun çiçek sembolü olan Lotus'tur; boynunu bükmüş ve solmuş olması ölmüş olan Mu'yu simgeler. Sunak ve Mu'nun arasında ışık saçmayan bir güneş durmaktadır; dolayısıyla Mu, karanlık bölgede ölüdür. Sunak üzerinde oluşu, kurban edildiğini gösterir.

Şekil G. "Suyun üzerinde yalnızca tepeler veya uçlar gözüküyordu." Burada Mu, suyun üzerinde yalnızca bazı uç noktaları gözükür durumda, ölmüş ve karanlıkta olarak tasvir edilmektedir. Artık Kin onun üzerinde parlamamaktadır. Bu da "Mısır'ın Ölüler Kitabı'nda yer alan bir vinyettir.

EŞKENAR ÜÇGEN- Eşkenar üçgen, nasıl kullanıldığına bağlı olarak ikili bir önem taşır. Kökeni, ilkel insana Mu topraklarını oluşturan üç ayrı kara parçasının, Batı Ülkelerinin nasıl ortaya çıktığının açıklanmasına dayanır.

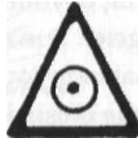
Bir tanesi kıtasal boyutlarda, diğer ikisi küçük olan bu kara parçaları birbirlerinden dar boğazlarla, Mısırlıların deyimiyle "kanallarla" ayrılmıştı. Gelenek ilk önce kıta boyutlarındaki parçanın ortaya çıktığını, diğer iki küçük adanın farklı zaman dilimlerinde onu izlediğini söyler. Üç ayrı zamanı kapsayan bu fenomeni açıklamak için seçilen şekil üçgendi.

Eşkenar üçgenin, birbirine bağlanan ve birbirinden kopuk olmayıp tek bir bütün çizgi oluşturan üç eşit kenarı vardır.

İlkel insana her üç kara parçasını yükseltenin aynı Yaradan olduğu, fakat her parçanın ayrı ve değişik bir emirle ortaya çıktığı işaret edilmişti, o halde üç tane değil, yalnızca tek bir Yaradan vardı. Belli ki daha anlaşılır olsun diye her yükseliş aşamasına ayrı bir nitelik tanınmıştı.

Üzerine çağlar boyu sayısız panteonların inşa edildiği ilk Üçlü Uluhiyet böyle doğmuştu. Üçlü Uluhiyet kavramı dinsel öğretilerin başlangıcından itibaren elden ele geçmeye başlamıştı ve hala da bizimle beraberdir.

Eşkenar Üçgen Yaradan'ı simgeliyordu ve Yaradan Cennetle Gökte oturduğuna göre üçgenin cenneti de simgelemesi gerekirdi, çünkü Tanrı neredeyse orası Cennetti.

Yukarıdaki glifin gösterdiği gibi, aynı şeyin Mısır sembolleri tarafından da doğrulandığını gördüm. Burada Tanrı'nm tekliğinin sembolünün üçgen içine yani Cennetin içine alındığını görüyoruz. Eski yazılarda veya yazıtlarda eşkenar üçgene her nerede rastlarsanız, orada mutlaka Üçlü Tanrılıktan, Cennetten veya her ikisinden söz ediliyordur.

Çinli bilge Konfüçyus'un zamanında, M.Ö. 500'lerde Çinliler üçgen yerine günümüzün Y harfi formunda bir glif kullanıyorlardı. Ona "Büyük Terim", "Büyük Birim", "Büyük Y" diyorlardı. "Y'nin ne cismi ne de kalıbı vardır, cismi ve kalıbı olan her şey kalıpsız ve şekilsiz olan tarafından yapılmıştır. Büyük Terim veya Büyük Birim üçü kapsar. Bir üçtedir ve üç Birdedir."

DÖRT KENARLI KARE- İlk ve orijinal Kutsal Semboller Üçlüsünün sonuncusu Dört Kenarlı Karedir.

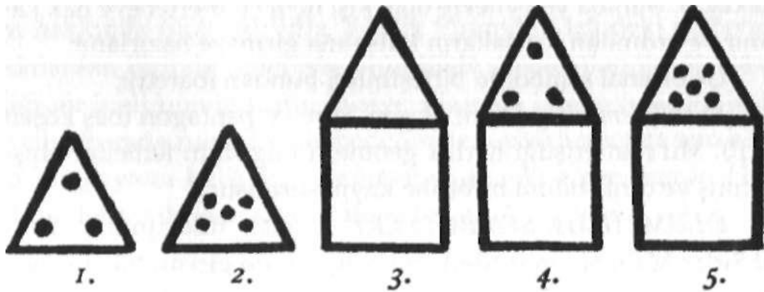
Kare, iki önemli nedenden dolayı, dünyayı simgeleyen geleneksel sembol olarak seçilmişti: Bunun nedeni dünyanın daire şeklinde çizilen Güneş'le karıştırılmaması ve ilkel insana Kuzey, Güney, Doğu ve Batı ana yönlerini öğretmek içindi. Kare şeklinde çizilmesi dünyaya, eğitim ilerledikçe açıklanacak olan "dört köşe" getirmişti. Daha sonra bu dört köşe, Yaradan'dan çıkan Dört Büyük Güce verilen isimlerden biri olan "Dört Büyük Sütun" un konumları olmuştu. Bu Güçler ilk olarak kaos ve karanlığı yasa ve düzene çevirmişlerdi; sonra da Evrendeki tüm cisimleri ve evrenin içindeki her şeyi yaratmışlardı. Halen de görev başındadırlar ve tamamladıkları işin bekası onların sırtındadır; "Sütun" ismini almalarının nedeni budur. Bir sonraki adım ise Sütunlara birer koruyucu tayin etmekti. Bu varlıklar Cinler (Genii) olarak bilinmekteydi.

Bu üç sembolün anlamları iyice öğrenildikten sonra, sıradaki ders bu üç sembolün bileşimleriydi.

ÜÇ *YILDIZLI ÜÇGEN*- *Şekil 1.* Burada üçgen Cenneti, Göğü temsil eder. İçindeki üç yıldız Üçlü Uluhiyetin üç unsurudur. Üçlü Uluhiyetin yeri Cennettir.

BEŞ YILDIZLI ÜÇGEN*- *Şekil *2.* Üçgen Cenneti temsil etmektedir. İçindeki beş yıldız Beşli Tam Uluhiyeti, yani Yaradan ve onun Dört Büyük İlksel veya Yaratıcı Gücünü simgeler. Yaradan Büyük Güçleriyle birlikte Cennettedir.

KARENİN ÜZERİNE OTURAN ÜÇGEN*- *Şekil 3. Bu glif dünyanın sembolü olan kare ile onun üzerinde duran ve Göklerin,

Cennetin sembolü olan üçgenden oluşmuştur ve bu şekilde Göklerin Yerin-Dünyanın üzerinde olduğunu göstermektedir. Tabii ki burada söz konusu edilen fiziksel anlamda yukarıda oluş değildir. Cennet veya gökler, hayatın dünyaya göre daha mükemmel olduğu yüksek bir planı kastetmektedir. Buna göre bu sembolde Cennetin, dünyaya nispetle daha kusursuz olmasına bağlı olarak mutluluk ve sevinç verici bir yer olduğu tasvir edilmektedir.

KARENİN ÜZERİNE OTURAN ÜÇGEN ve ÜÇGENİN İÇİNDE ÜÇ YILDIZ- Şekil 4. Üçgenin içine üç yıldız ilave edilen bu sembol, Üçlü Uluhiyetin Cennette, Dünyanın üzerinde olduğunu simgeler. Bu sembol Uxmal, Yukatan'daki kadim mabedin en uçtaki odalarından birinin kenar duvarı üzerinde görülebilir. Bu mabedin duvarlarından birinde bu halkın Mu'dan geldiği ve Kutsal Sembolleri de beraberlerinde getirdiğini bildiren kabartma bir yazı bulunduğu için buraya Kutsal Sırlar Mabedi adı verilmiştir. Bu sembolün görüldüğü odada, yetişmekte olan kişi ikinci mertebeye hak kazanırdı.

"Bu mabet Mu'nun anısını yaşatmak üzere inşa edilmiştir." diye bildiren mabet duvarlarındaki kabartma yazı, burasının 11.500-12.000 yıl önce inşa edildiğini göstermektedir.

KARENİN ÜZERİNE OTURAN ÜÇGEN ve

ÜÇGENİN İÇİNDE BEŞ YILDIZ- Şekil 5. Daha önce de belirttiğimiz gibi beş tane yıldız Beşli Tam Uluhiyeti, Tanrı'yı ve Dört Büyük İlksel Gücünü simgeler. Bu sembol Uxmal'daki Kutsal Sırlar Mabedi'nde bir önceki tanımda söz ettiğimiz odanın tam aksi yönündeki son odanın kenar duvarı üzerinde yer almaktadır. Burada yetişmekte olan kişi üçüncü mertebeye hak kazanır ve ardından Kutsalların kutsalına girmeye hazırlanır.

Üç orijinal sembolün birleşimleri bundan ibarettir.

Kutsal Semboller: Daire, üçgen, kare ve pentagon (beş köşeli şekil). Mu'nun eriştiği harika geometri bilgisinin temelini oluşturmuş ve dinle bilimi birbirine kaynaştırmıştır.

ÖLÜMLÜLÜK SEMBOLLERİ- Uxmal, Yukatan'daki Kutsal Sırlar Mabedi'nin ibadethane bölümünün girişindeki üst eşiğin hemen üzerinde tüm yapıyı boydan boya çevreleyen bir kor-

niş yer alır. Bunun üzerinde birçok noktada ölümlülük sembolleri yinelenmiştir. Ölümlülük amblemlerinin kadim dinde belirgin bir yeri vardı. Mayalar, Kişeler, Mısırlılar, Hindular ve Babilliler tarafından alabildiğine kullanılmıştır ve tüm kadim halkların yazı ve kabartmalarında görülür.

Ölümlülük amblemleri eski dinsel ayinlerde öğrenciyi sonunun ve diğer bütün ölümlülerin sonunun ne olduğu doğrultusunda etkilemek için kullanılıyor ve sürekli göz önündeki bu düşünce ona ruhu beden kafesinden kurtulup ötealeme geçtiğinde korku ve şiddetle karşılaşmaması için yaşaması gereken hayat tarzını hatırlatıyordu.

Mısır kültürü Maya kültürünün yansımasıydı ve Maya öğretileri de doğrudan Anavatan'dan geldiğine göre, Mısır'a bakarak bazı önemsiz ayrıntılar dışında orijinal törenlerin neler olduğu hakkında fikir alabiliriz. Büyük Piramit'in içindeki mabette, odalardan birinde çepeçevre ölümlülük amblemlerinin dizelendiği bir lahit bulunmuştu. İnisiye adayı bu lahitin içine yerleşiyordu; burada ruhu ölümlü bedenini terk ettikten sonra onu başka bir hayatın beklediğini anımsıyordu. Bu tören bugün Hür Masonlar tarafından sürdürülmektedir.

TAU- Tau yalnızca en ilginç değil aynı zamanda en eski sembollerden birisidir ve Anavatan'ın en eski metinlerinde sürekli geçer.

Diriliş ve tekrardoğuşun, yeniden ortaya çıkışın sembolüdür. Aslında tekrar doğan şey topraktır. Yeryüzünde birkaç kere su altına gömülüp tekrar su yüzüne yükselmeyen kara yoktur, böylece her yeniden ortaya çıktığında o tekrar doğmuş olur.

Tau

Bugünkü ismiyle Anavatan'da kullanılan ismi arasında hiçbir fark yoktur; o gün de Tau idi, bugün de Tau'dur. Zaman içinde hiç değişmeden gelen birkaç kelimeden birisidir. Kelime anlamı "suyu getiren yıldızlar"dır. Ta, yıldızlar ve ha, sudur. Markizliler günümüzde bunu Ta-ha diye telaffuz ederler ki katıksız Anavâtan'daki telaffuzdur.

Tau, Güney Haçı takımyıldızının, ekvatorun güney yarısından görülen takımyıldızların en görkemlisidir. Güney Haçı Mu semalarındaki belli noktada gözüktüğü zaman yağmur mevsimi başlardı. Susuzluktan çatlamış kuru topraklar yukarıdan gelen rahmete derhal cevap verirlerdi. Ağaç ve diğer bitki örtüsü yaprak, çiçek ve meyve verirdi. Topraktaki ölü tohumlar canlanır, ülkeyi altın renkli tohumlarla zenginleştirirdi. Mu berekete kavuşurdu. Bu, hayatın dirilmesiydi.

Şekil A

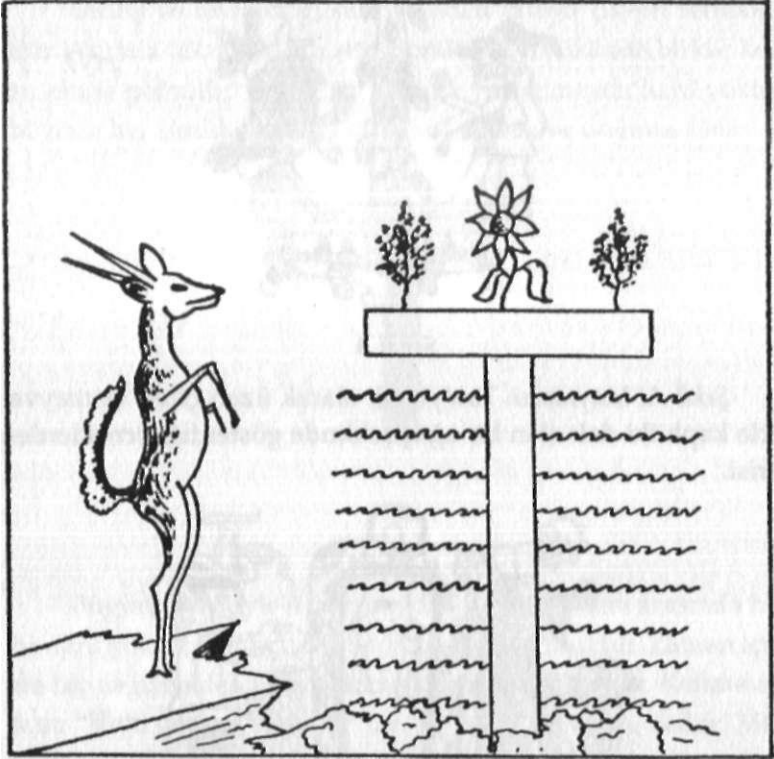
Şekil A: Mayaların Tau'yu sık olarak üzeri çiçek ve meyvelerle kaplı iki dalı olan bir ağaç şeklinde gösterdiği örneklerden birisi.

Şekil B

Şekil B: Bu vinyet Troano Elyazması'nda yer alır. Mayax topraklarına yağmur mevsiminin gelmesini anlatmaktadır. Kişiler semboliktir.

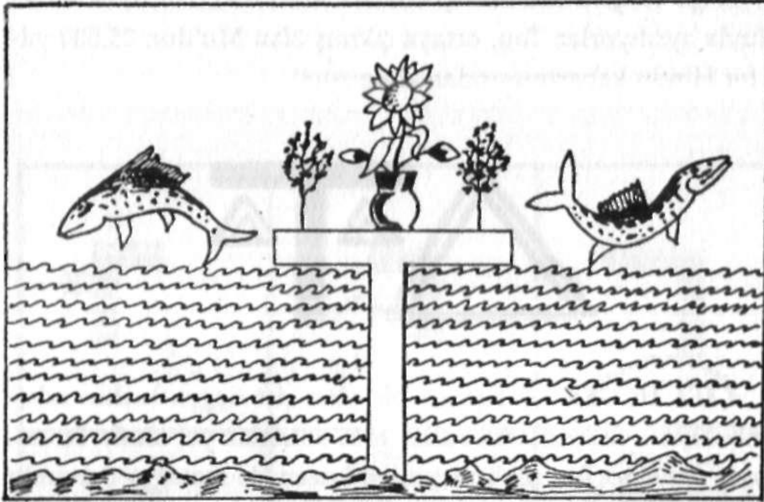
Şimdi ortaya çıkışı simgeleyen Tau'yu gösteren üç alıntı vereceğim.

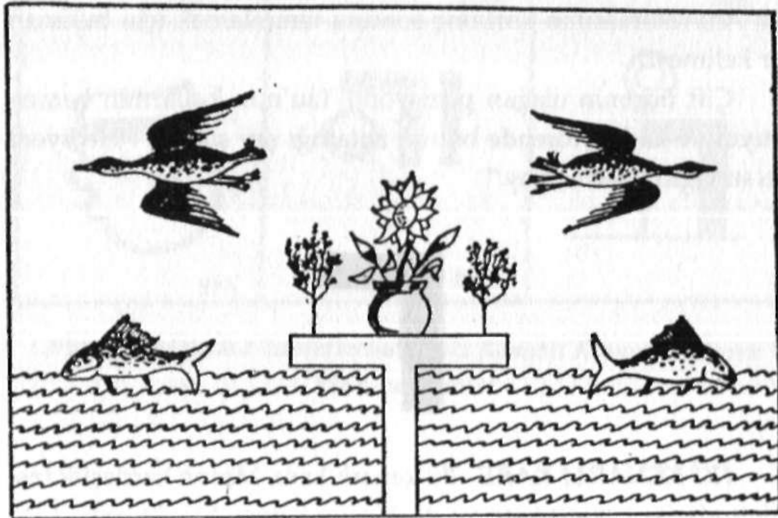
Mu'nun Ortaya Çıkışı ve İnsanın Yeryüzünde Zuhuru

Kutsal Metinler: Bu, Mu topraklarının ortaya çıkmasını gösteren, Vahyedilmiş Kutsal Metinler'den bir vinyettir.

Naga Vinyeti: Tau, ortaya çıkmış Mu'dur. Mu'nun çocukları Anavatan'ı su yoluyla terk ediyorlar. 25 000 yaşında bir Hindu kabartmasından alınmıştır.

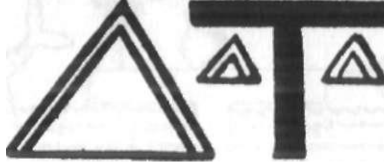

Mu'nun Çocukları Anavatanı su yoluyla terk ediyorlar.

Mu'nun Çocukları Anavatanı hava ve su yoluyla terk ediyorlar.

Naga Vinyeti: Mu'nun çocukları Anavatan'dan hava ve su yoluyla ayrılıyorlar. Tau, ortaya çıkmış olan Mu'dur. 25.000 yıllık bir Hindu kabartmasından alınmıştır.

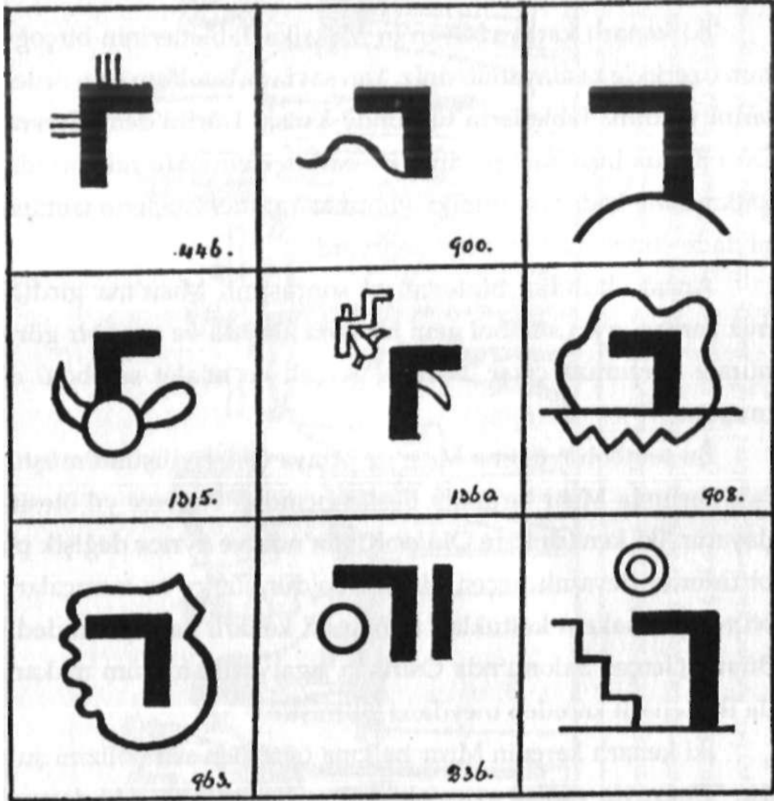
ÇİFT ÜÇGEN- Tabanları bir olan çift üçgen kadim adak sembolüydü ve sık olarak sunakların üzerinde yer alırdı. Bu sunaklar genelde Tau şeklindeydiler, bazen de sunağın üzerinde kabartma Tau figürü bulunurdu. Sunulan armağanları Tau'nun getirdiği yağmura borçluydular; bunlar çoğunlukla çiçek, meyve ya da tarlalardan elde edilen ürünlerdi.

Mu batana kadar kurban etme bilinmiyordu. Kurban, sevgili Anavatanlarının korkunç sonunu tanımlamak için bulunan bir kelimeydi.

Çift üçgenin olağan pozisyonu Tau'nun kollarının hemen altıydı ve kadim törende bunun anlattığı şey şuydu: "Hediyeni bu sunağın üzerine koy."

İKİ KENARLI KARE- İki kenarlı kare, Mason kardeşlik teşkilatında iki kenarlı kare ya da Mason karesi diye bilinir. "İnşa Edici" diye okunan fevkalade eski bir gliftir ve ilk olarak Kutsal

Niven'in Meksika Tabletlerinden İki Kenarlı Kareyi Gösteren Bir Grup Tablet

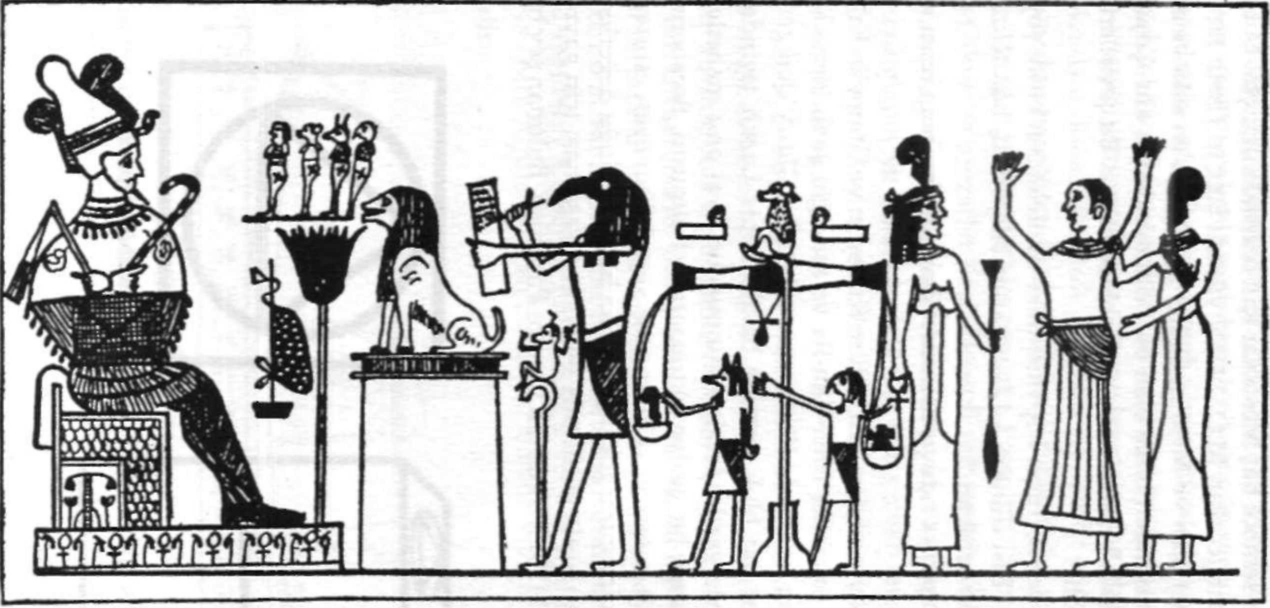
Dörtlü'ye Evrenin Dört Büyük İnşa Edicisi ismi verildiği sırada kullanılmaya başlandığı açıktır. Bu glifin Dört Büyük İlksel Gücü simgeleyen haçın kolunun ya da ilmiğinin içine yerleştirilmesi suretiyle güçlerin "İnşa Edici" sıfatları ya da isimleri belirtilmiş oluyordu.

İki kenarlı kareye Niven'in Meksika Tabletlerinin birçoğunun üzerinde rastlayabilirsiniz. Yan sayfada bunların bazı örneklerini verdim. Tabletlerin tümünde Kutsal Dörtlü'den "Evrenin Dört Büyük İnşa Edicisi" diye söz edilmektedir. Mu'nun ortadan kalkmasına kadar bu sembol yalnızca Yaratıcı Güçlerin isimlerini ifade etmek amacıyla kullanılıyordu.

Ancak, bundan binlerce yıl sonrasının Mısır'ına girdiğimiz zaman, aynı sembol yeni bir isim altında ve yeni bir görünümle karşımıza çıkar. Burada gerçek ve adalet sembolü olmuştur.

Bu sembolün daima Mısır'da ortaya çıktığı düşünülmüştür, fakat aslında Mısır tarihinin başlangıcından binlerce yıl ötesine dayanır. İki kenarlı kare Ölüler Kitabı'nda ve ayrıca değişik papirüslerde devamlı geçen bir semboldür. Tanrı ve tanrıçaların oturduğu makam koltukları daima iki kenarlı kare şeklindedir. Büyük Gerçek Salonu'nda Osiris'in işgal ettiği hüküm makamı da iki kenarlı kareden meydana gelmiştir.

İki kenarlı karenin Mısır halkına öğretilen sembolizmi şuydu: "Doğruyla yanlışı ayırmak, doğru davranmak, adil davranmak. Maat'ın doğruluk ilkelerinden ayrılmamak." Sembolün esas anlamını bilenler yalnızca inisiyeler ve rahiplerdi. Tanrı Ptah'ın unvanı ve sembolü bunu kanıtlamaktadır. Unvanlarının ikisi "İlahi Sanatçı" ve "İlahi İnşa Edici" idi, bu unvanlara iki kenarlı kare eşlik ediyordu. Mısır Sütunlarının tüm tasarımlarında, bunlar kadim ve asıl anlamı simgelerler.

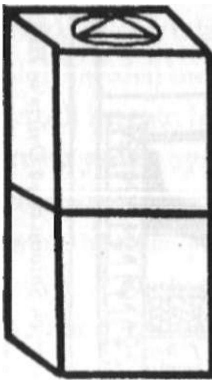
Büyük Gerçek Salonu veya Osiris'in Hüküm Makamı. Soldan sağa: Hüküm makamında oturan Osiris. Bayrağı olan leopar derisi. Mu'nun sembolü olarak kapanmış bir lotus çiçeğinin üzerinde Dört Cin, Amenti'nin büyük hayvanı. Göçenlerin geçmişlerini kaydeden İbis başlı Thoth. Çakal başlı Anubis ve Şahin başlı Horus terazide, karşı kefesinde bir tüyün durduğu bir yüreği tartıyorlar. Kolları yukarıda, kalbini açığa vuran ölmüş kişi bir tüy tarafından Gerçek Salonu'na getiriliyor ve Doğruluk Tanrıçası Maat tarafından kabul ediliyor. Mısır'ın Ölüler Kitabı'ndan, 125. Bölüm.

KÜP- Bu sembol Baş Masonlar için özellikle ilginçtir. Mısır tarihinin başlangıcı olan M.Ö. 14.000 yılında Sais'te Thoth tarafından yazılmış olan ve Mısır'ın Ölüler Kitabı'nın en eski ve en önemli bölümlerinden birisi olan 64. Bölümünde yer alır. Çeşitli çevirileri olmakla beraber özde bir farklılık yoktur. Bu çevirilerin bazıları şöyledir:

M. Paul Pierret, Turin kopyasındaki cümlelerden birini şöyle çevirmişti: "Ben dünüm ve ben yarını biliyorum, ben tekrar doğma yetisine sahibim."

London Papirüsü'nde şu okunur: "Ben dünüm, bugünüm ve yarınım."

Ruberic şöyle söyler: "Bu bölüm Kuzey'in ve Güney'in Kralı, majesteleri muzaffer Men-Kan-Ra ve asil oğlu şanlı Heru-Ta-Ta-f ın saltanatı sırasında Khemennu şehrinde, Güney'den getirilen demirden bir blok üzerine hakiki Lapis Lazuli taşından kakma harflerle yazılı olarak bulunmuştur. Kral onu mabetleri teftiş etmek üzere bir geziye çıktığı sırada bulmuştu. Beraberindeki bir Neskit, onun hiç görülmemiş veya bilinmeyen esrarengiz bir nesne olduğunu görünce, harika bir şey olduğu değerlendirmesiyle onu krala götürmüş ve onun anlaşılması için gayret göstermişti." M.Ö. 3733 tarihli Londra Papirüsü. Bulunan şey bir *küptü.*

Küp

Kübün tepesi

Turin Papirüsü'nden M. *Paul Pierret'in* çevirisi: "Bu bölüm, Hermepolis'te pişmiş topraktan bir tuğla üzerine maviyle yazılmış olarak, tanrı Thoth'un ayaklarının altında bulunmuştur. Buluş, Kral Menekara zamanında mabetleri teftişe çıkan Prens Hartiti-f tarafından yapılmıştı. Nesneden gelen bir ilahi onu transa sokmuştu. *Küpün üzerinde çizili olan şeyi* görür görmez onu Kralın arabasına götürmüştü. Bu, büyük bir sırdı."

M.Ö. 4266 tarihli *Mes-em-neter Papirüsü:* "Bu bölüm, Kuzey ve Güney'in muzaffer Kralı Hesepti zamanında İlahi Hennu Kayığındaki türbede, bir kaidenin üzerinde, baş mason tarafından bulunmuştur ve onun ancak ibadet için gerekli temizliği yapmış ve arınmış bir kişi tarafından okunabileceği talimatı da aynı yerde yer almaktadır."

İÇ İÇE GEÇMİŞ ÜÇGENLER- Birbirine geçmiş ters üçgenler olağanüstü eski bir semboldür. Bunun mevcut en eski kaydı, tüm kozmogonik diyagramların anası olan Anavatan'ın Kozmogonik Diyagramıdır. Bunu benim okuduğum Vahyedilmiş Kutsal Metinlerin hiçbirinde görmedim, fakat bu bir kriter olmadığı gibi onun Kutsal Metinlerde yer almadığı anlamına da gelmez. Bu metinleri kapsayan tabletlerin sayısı on binin üzerindedir. Oysa benim gördüklerim bu on bin tabletin yalnızca üç bin tanesidir.

İlâhî Hennu Kayığı
Ruhun enkarnasyon alanına göçüşü. Göçmüş kişi yıldızlar bölgesinden hesap vermek ve tekrar doğmak için Amenti'ye, Osiris'in hükümranlığına doğru yelken açmış.

MU'NUN KUTSAL SEMBOLLERİ

Bu sembol birbirine ters ve iç içe geçmiş iki üçgenin merkezindeki bir daireyi gösterir. Yine iki üçgen dıştaki bir daire tarafından kuşatılmıştır ve bu şekilde iki daire arasında on iki bölüm meydana gelmiştir. Merkezdeki sembol, daire, Tanrı'nın tekliğinin sembolüdür; üçgen cennetin ve dıştaki daire de evrenin. İki daire arasında kalan bölümler girişleri ifade eder, "Cennetin on iki giriş kapısı." Her kapı bir erdemi simgeliyordu ve cennete girebilmek için bu on iki kapı on iki erdemle açılmalıydı. On iki erdemin birincisi Sevgiydi; İman, Umut, Safiyet vs. bunu izliyordu.

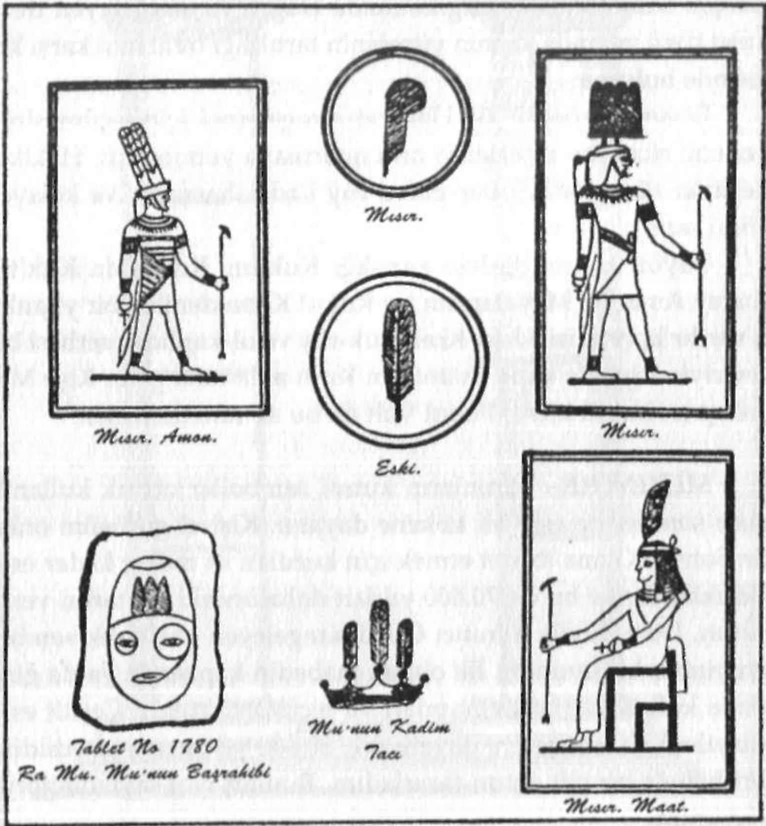
TÜY- Tüy, Kadim Kutsal Sembollerin en belirginlerinden bir diğeridir; Hakikati ve doğruluğu simgelemektedir.

Mu'nun Kraliyet Tacını üç tüy süslemekteydi. Yine Ra Mu'nun, Mu'nun Baş Rahip-Kral'ının taktığı başlıkta üç tüy yer alıyordu. Niven'in 1780 nolu Meksika tabletinde görülebilir.

Mayalarda sembol olarak kullanılan tüylerin bireylerin ait olduğu sınıfa göre değişen renklerde takıldığını bulguluyoruz. Mu'da sarı, kraliyet üyelerinin; mavi, rahiplik kurumunun; kırmızı, asker ve soyluların rengiydi. Bu kadim çağlarda sarının tüm dünya ülkelerinde kraliyet rengi olduğu anlaşılmaktadır. Bugün doğuda koyu mavi yas rengidir. Araştırmalar bu rengin Mu kurban edildiği zaman benimsendiğini göstermektedir ve kefen örtüsünün rengine, Pasifik Okyanusu'nun mavi sularına karşılıktır.

Günümüzde Kuzey Amerika Kızılderililerinin taktıkları tüyler onlara geçmiş atalarından miras kalmıştır. Tüyün gerçek anlamını bilip bilmediklerini bilemem. Fakat savaşa gitmeden

önce başlarına taktıkları tüylerin uçlarını kırmızıya boyamaktadırlar ki bu Mu'nun asker ve soylu sınıfının kırmızı tüy kullanma adetiyle uyum içerisindedir.

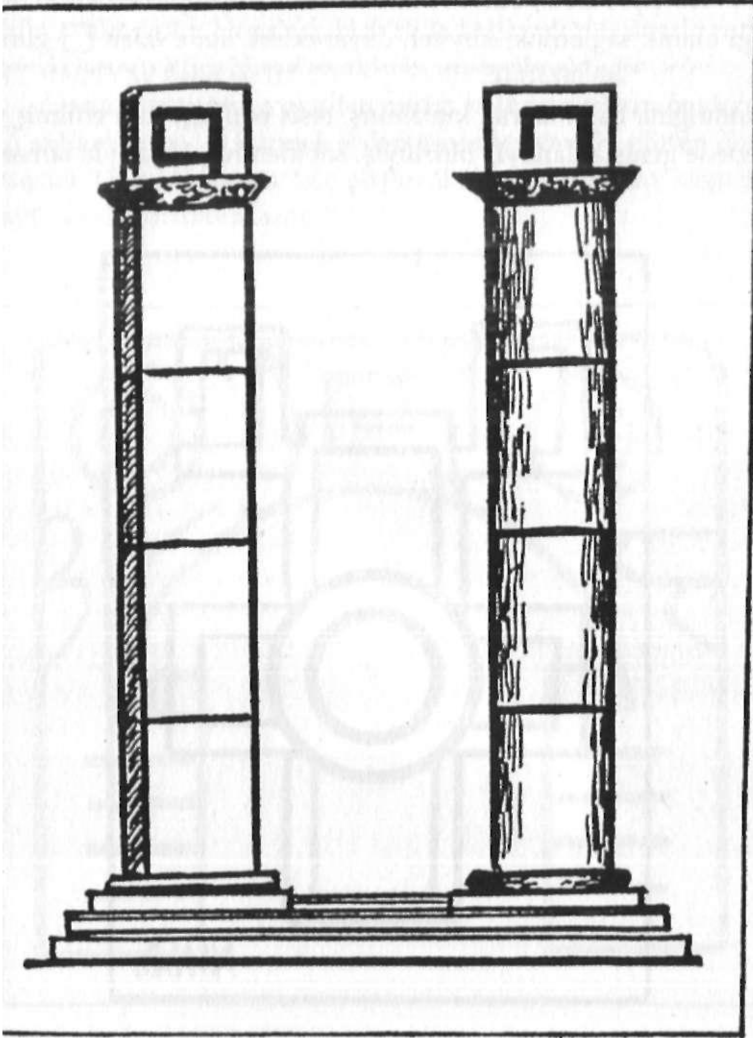
Tüy
Hakikatin Sembolü

Diğer yandan Mısır'dan tüyle ilgili daha geniş bilgi elde edebiliyoruz. Mısır'ın erken dönemlerinde, tıpkı Mu'daki gibi düz bir tüy kullanılıyordu. Menes zamanında bütün yeni sembolizasyonlarda kıvrık bir devekuşu tüyü kullanılmaya başlanmıştı. Osiris'in ve Maat'ın saçlarında kıvrık tüyler vardır ve Büyük Gerçek Salonu'ndaki yargılanmada Doğru'yu simgeleyen deve kuşu tüyü göçmüş kişinin yüreğinin tartıldığı terazinin karşı kefesinde bulunur.

Efsaneye göre tüyün Hakikati simgelemek için seçilmesinin nedeni, rüzgarın esmesinin onu uçurmaya yetmesiydi. Hakikat de tıpkı rüzgarla beraber giden tüy kadar hassastır ve kolayca yönü saptırılabilir.

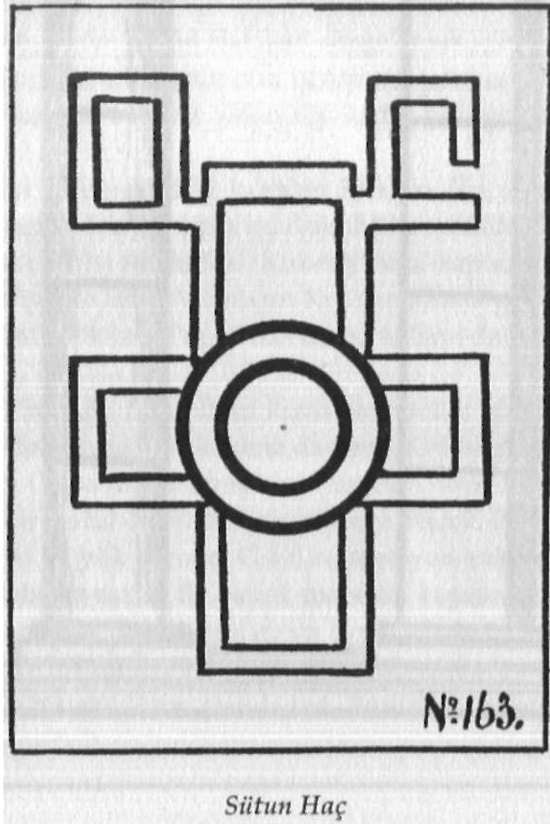
Tüyün kadim dildeki karşılığı Kukum, Ku ya da Kuk'tu. Kuzey Amerika Mayalarının ise Kukul Khan denilen bir yılanları vardır ki çevirisi Khan-Kral, Kuk-tüy ve ul-kaplıdır; serbest bir çeviriyle tüylerle kaplı Yılanların Kralı anlamına gelir. Kişe Mayalarının kutsal kitabı Popol Vuh da bu anlamı doğrular.

SÜTUNLAR- Sütunların kutsal semboller olarak kullanılması son derece eski bir kökene dayanır. Kişisel görüşüm onların Sonsuz Olana ibadet etmek için kurulan *ilk* mabet kadar eski olduklarıdır ve bu da 70.000 yıldan daha önceki bir tarihi verir. Sütun, Dört Büyük Yaratıcı Gücü simgeleyen kalabalık sembol grubunun bir üyesidir. İlk olarak mabedin kapısında ya da girişinde kullanılmışlardır. Yapıları ve biçimleri özeldi. Çeşitli eski tabletlere ve harabelere dayanarak, 20.000 yıl önce inşa edildikleri haliyle bir çift sütun tasarladım. Bunları yan sayfada görüyorsunuz.

Bir Çift Kadim Sütun

Bir çift Kadim Sütun: Soldaki sütun köşeliydi ve sütun başlığı olarak sağlamlık, kuvvet, dayanıklılık ifade eden ▢ glifini taşıyordu. Sağ taraftaki sütun yuvarlaktı ve nasıl ve nerede kullanıldığına bağlı olarak kurulmuş, tesis edilmiş, inşa edilmiş ve tepede geniş anlamıyla bitirilmiş, sabitlenmiş, başarıyla tamam-

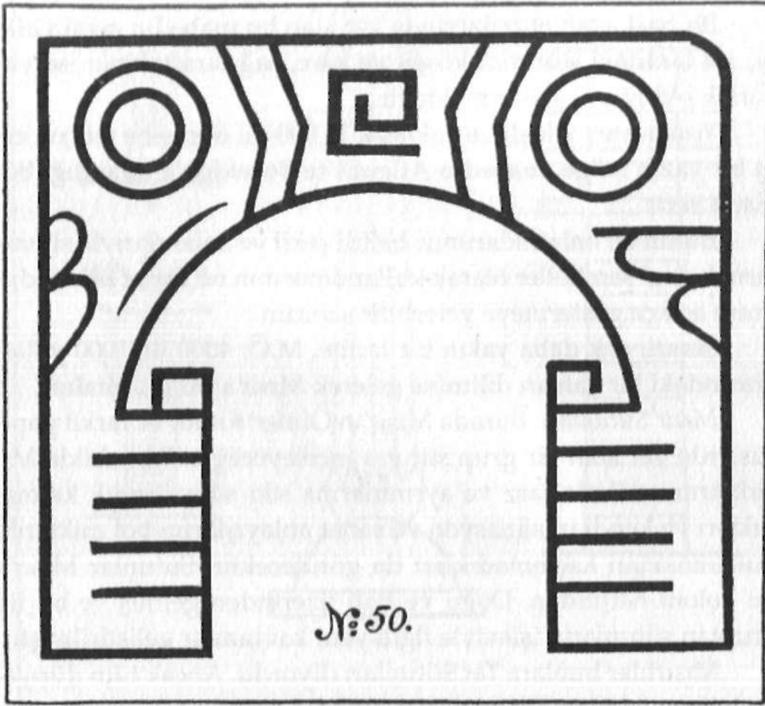

Sütun Haç

lanmış anlamlarına gelen ⏋ glifini taşıyordu. Her iki sütun da Dört Büyük İlksel Güç, Dört Büyük Tanrı vs.'ye karşılık gelen dört eşit parçadan meydana gelmişti.

Sütun Haç: Bu haçın dört kolu Sütun için kullanılan kadim glifin şeklindedir. Hepsinin birbiriyle bağlandığı noktada ortak kaynaklarının Yüce Yaradan olduğu gösterilmektedir:

Üstteki sütunun veya haçın üst kolunun sütun başlığı, sağlamlık ve kurmak anlamlarını taşıyan iki gliften oluşmuştur. Dolayısıyla bu haç şöyle okunur: "Sütunlar sağlama bağlanarak kurulmuşlardır."

İki Sütunlu Mabet Girişi

İki Sütunlu Mabet Girişi: Niven'in 50 No'lu Meksika Tableti. 12.000 yıldan daha eskidir.

Bu mabedin ortasındaki kemer ya da kubbenin tepesinde, Mu alfabesinin hiyeratik H harfi şeklinde bir ithaf yer almaktadır. Bu, Dört Yaratıcı Gücün alfabetik sembolüydü. O halde bu mabet Dört Büyük İlksel Güce adanmıştır. Kemer ya da kubbenin aşağı kısmında her biri dört kısımdan oluşmuş ve Uygur formundaki dört sayısına yani Dört İlksel Güce karşılık gelen iki sütun görülmektedir. Sol taraftaki sütun başlığı sağlamlık anlamındaki , sağ taraftaki ise kurulma anlamındaki glifi şeklindedir.

Bir başka tabletin üzerinde yer alan bu mabedin zemin planı, sol taraftaki sütunun köşeli ve kare, sağ taraftakinin ise yuvarlak olduğunu göstermektedir.

Yunanistan çıkışlı ve yaklaşık 11.000 yıl öncesine ait çok eski bir yazılı belge, mabedin Atlantis'te Poseidon'a adandığı bilgisini verir.

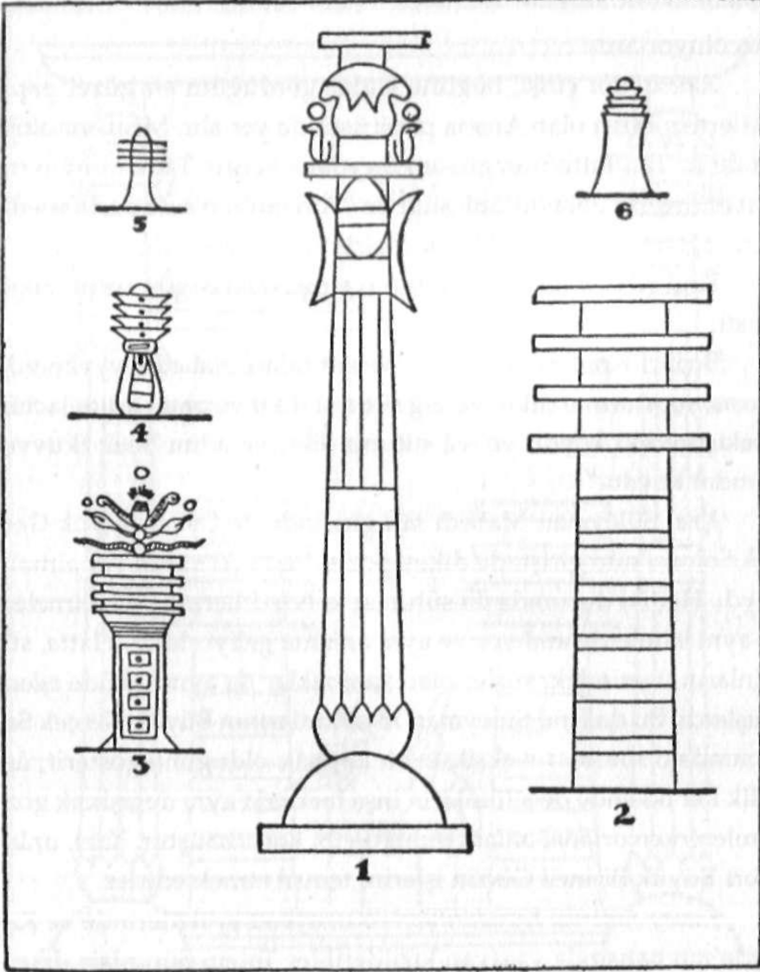
Bütün bu anlattıklarımız, belirli şekil ve anlamlarıyla sütunların kutsal semboller olarak kullanılmasının ne kadar eski olduğunu açıkça göstermeye yeterlidir sanırım.

Şimdi, çok daha yakın bir tarihe, M.Ö. 4000 ile 1000 yılları arasındaki bir zaman dilimine gelerek Mısır'a bir göz atalım.

Mısır Sütunları: Burada Mısır'ın Ölüler Kitabı ve farklı papirüslerde yer alan bir grup sütunu inceleyeceğiz. Bu şekilde Mısırlıların eskilerin tarz ve ayrıntılarına sıkı sıkıya sadık kalmadıkları ve kendi imajinasyon ve sanat anlayışlarını bol miktarda kullanmaktan kaçınmadıkları da görülecektir. Sütunlar Mısır'a iki koloni hattından, Doğu ve Batı üzerinden gelmiş ve bu iki gruptan sütunların işleviyle ilgili yeni kavramlar geliştirilmişti.

Mısırlılar bunlara Tat Sütunları diyordu. Ancak tüm dünyada bilinen isimleri Totem Sütunlarıdır.

Mısırlılar sütunlardan birine Tat diyorlardı ki onların dilinde bu "sağlamlığında" anlamına geliyordu. Diğerinin adı ise "kurmak" anlamına gelen "Tattu" idi ve birleştirildiğinde "Bu yer sağlama bağlanmış olarak ebediyen sürecek şekilde kurulmuştur." anlamını verir. Mısırlılar Tat figürünü sağlamlık ve kalıcılık amblemi olarak kabul ederlerdi.

Mısır Sütunları

Bu gruptaki bütün sütunların dört yatay çubuk taşıdığı görülecektir; bu şekilde Dört Büyük İlksel Gücü ya da onların daha çok tercih ettikleri söylemle, "Dört Büyük Tanrı"yı simgelemiş oluyorlardı.

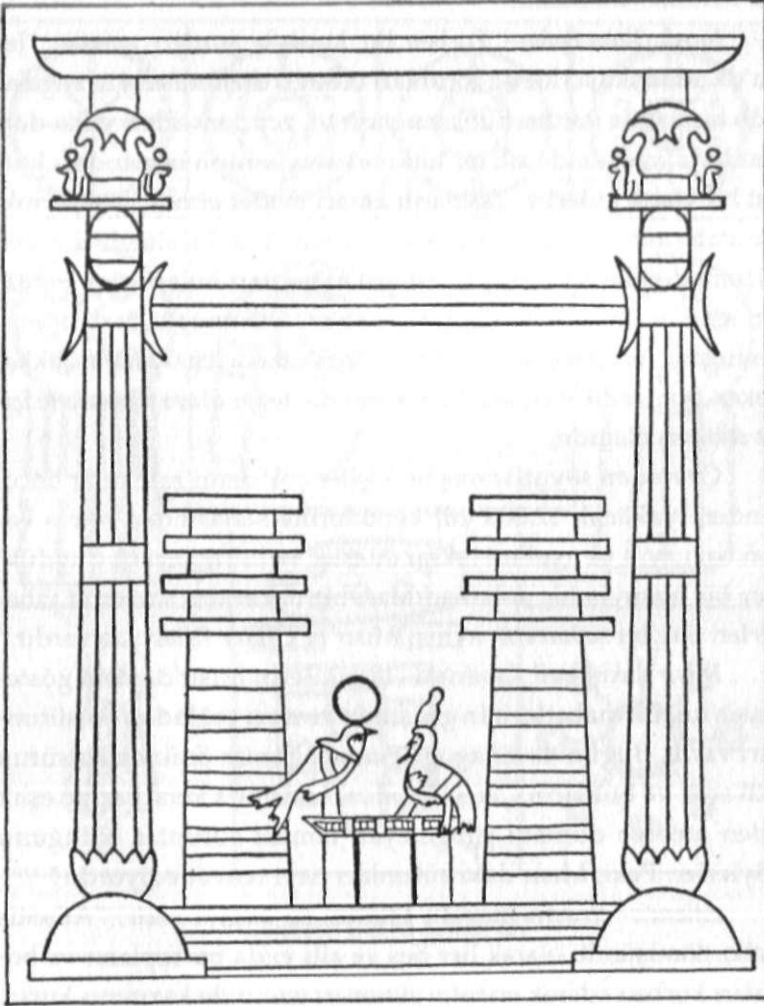
Anıenti'nin girişi, bugüne kadar gördüğüm en güzel papirüslerden birisi olan Anana papirüsünde yer alır. Mısır mitolojisinde iki Tat, Tattu'nun girişini meydana getirir. Tattu ölümlü canın ölümsüz ruhla bütünleştiği ve "Amenti'nin sırlarında ebediyen sağlama alındığı" bölgenin giriş kapısı, geçişidir.

Kral Süleyman'ın Mabedi'nin girişine iki özgün sütun dikilmişti.

Birinci Krallar Bap 7/21: "Ve sütunları mabedin eyvanında (teras, sundurma) dikti; ve sağ sütunu dikti ve onun adını Jachin (pekiştirecek) koydu ve sol sütunu dikti ve adını Boaz (kuvvet bunda) koydu."

Kral Süleyman Mabedi'nin girişinde ve Osiris Büyük Gerçek Salonu'nun girişinde dikey pozisyonda iki sütun yer almaktaydı. Her iki durumda da sütunlar kendi dillerindeki kelimelerle aynı isimlerde anılıyor ve aynı anlama geliyorlardı. Hatta, sütunların üzerindeki süsler olan zambaklar da aynı şekilde işlenmişlerdi. Bu da Kral Süleyman'ın sütunlarının Büyük Gerçek Salonundaki sütunların eksiksiz bir kopyası olduğunu gösterir; üstelik her ikisinde de sütunların inşa tarzında aynı değişiklik gözlemlenirken orijinal anlam olduğu gibi korunmuştur: Yani, onlar Dört Büyük Birincil Gücün işlerini temsil etmektedirler.

Kuzey Amerika Kızılderilileri- Kuzeybatı eyaletlerinde ve Kanada'nın batısında yaşayan kızılderililer Totem Sütunları dikerler ve ayinlerini bunun çevresinde gerçekleştirirler. Bu yerlilerden efsane dışında bir şey elde edemedim, fakat totem direklerin üzerindeki oymalar ve efsaneler bu kabilelerin ilk atalarının Mu'dan, Anakara'nın Yaradan sembolü olarak kuşu kullandığı kısmından geldiklerine onay vermektedir.

(Mısır) Amenti'deki Tattu'nun Girişindeki İki Sembolik Sütun

Yeni Zelanda Maorileri- Yeni Zelanda'lı Maorilerin en yaygın uygulamalarından birisi köylerinin girişine Totem Direkleri ya da Sütunlar dikmektir.

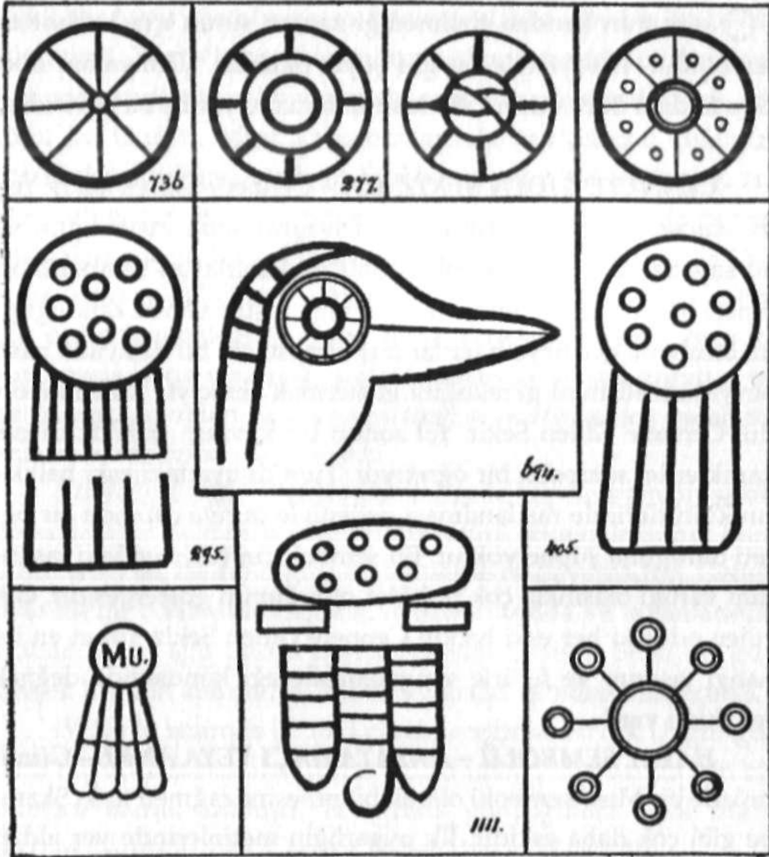
Javalı Karangalar- Forbes bu konuda şunları anlatır: "Java'da adadaki yerlilerin torunları olduğu düşünülen Karangalar adlı bir kabile vardır. Bunların yaşlı ve genç erkekleri yılda dört kez bir alay halinde sık bir bitki örtüsüyle kaplı ormandaki kutsal bir alana giderler. Yaşlıların amacı ibadet etmek, gençlerinki ise atalarının sırlarını görmek ve öğrenmektir. Bu alanda dörtgen biçiminde oluşturulmuş terasların kalıntıları bulunur ve bunların sınırları büyük blok veya toprağa saplanmış taşlarla işaretlenmiştir. Terasların üstünde ve dağınık halde bazı anıtlar dikkat çeker. Bunlar *dikili taşlardır* ve en kayda değer olanı da *bir kare içine dikilmiş* olanıdır.

Çevreden soyutlanmış bu kişiler çok uzun zamanlar öncesinden (yaklaşık 12.000 yıl) kendilerine atalarından miras kalan bazı ayin ve usulleri tekrar ederler ve bilinmeyene duydukları bir huşuyla hiç anlamadıkları bir nakaratın sözlerini yinelerler. İşte bu nakaratın aynısı *Mısır'ın Ölüler Kitabında* vardır."

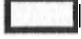
Mısır'daki İsrail Kabileleri- İsraillilerin Mısır'dayken gösterişsiz küçük mabetlerinin girişinde kırmızı tuğladan iki sütunları vardı. Bugün de sinagoglarının çoğunun önünde iki sütun yükselir ve bunların Çıkış (Exodus) sırasında kendilerine eşlik eden ateş ve dumanı simgeleyen temsili sütunlar olduğunu söylerler. Peki, Mısır'daki sütunları neyi temsil ediyordu?

Atlantis- Yunan filozofu Eflatun şu bilgiyi verir: "Atlantis halkı dönüşümlü olarak her beş ve altı yılda bir toplanır ve boğaları kurban ederek *mabedin sütunları* üzerinde kazınmış kutsal yazılara şehadet getirirlerdi."

Troano El yazması- Troano El yazmasında aşağıdaki kısımların yanlış çevrildiğini bulguladım. Bu form "Kral Can"

Cennete Giden Sekiz Yol

diye çevrilmiştir. Doğru çeviri: "Dünyanın Dört Sütunu"dur. Anakara alfabesinin hiyeratik M harfidir. Anne, yer, dünya, toprak, ülke vs. için kullanılan hiyeratik semboldür. ● veya sütunun kendisi çizilmediği zaman sütun için kullanılan semboldür. Dolayısıyla bu glif şöyle okunur: "Dünya'nın dört köşesindeki dört sütun." Bu kısmın tamamı yanlış bir çeviridir.

CENNETE GİDEN SEKİZ YOL- Cennet'e Giden Sekiz Yol, ilk olarak Mu'nun Kozmogonik Diyagramında rastladığım ve bu sayede ne kadar eski olduğunu da kanıtlayan sembolik bir dinsel öğretiydi. Söz konusu diyagram, kişiye vadesi dolduğunda ötealeme geçmeye hazırlanmış olması için bu dünyada nasıl bir yaşam sürmesi gerektiğini göstermek amacıyla kullanılıyordu. Cennete Giden Sekiz Yol somut bir kavram değildi; dinsel karakterde, sembolik bir öğretiydi. Tüm dünyadaki eski halkların kültürlerinde rastlanılması nedeniyle dünya çapında bir öğreti olduğuna şüphe yoktur. Bu sembol için çok sayıdaki tasarımın varlığı olasılıkla çok popüler olduğunun göstergesidir. Görülen odur ki her eski halkın Cennete Giden Sekiz Yolun en iyi hangi tasarım ve figürle simgelenebileceği konusunda değişik tercihleri vardı.

HAYAT SEMBOLÜ - ANSATA HAÇI VEYA ANKH- Günümüzde bir Mısır sembolü olarak bilinmesine rağmen tıpkı Skarabe gibi çok daha eskidir. İlk uygarlığın metinlerinde yer aldığı gibi Kuzey Amerika kayalık bölge sakinlerinin veya onların to-

runlarmın taşlara kazıdığı figürler arasındadır. Hayat sembolü iki sembolden oluşmuş bileşik bir semboldür. Tepedeki "O" ilmiği bir ağız veya bir girişi simgeler. Venüs'ün sembolü olan ilmikli haç Mısır'dan alınmış ve benimsenirken yeni bir kılığa bürünmüştü. Venüs'le beraber ruhun bedenin maddeselliğine, ruhun materyalizme galibiyetini simgeliyordu. Venüs Romalı, Afrodit ise Grek'ti. Mısır kabartmalarında sembollerin çoğunun çok süslü olduğunu görürüz. cizgiliforum yalın halde olanları ancak kadim metinlerde yer almaktadır ancak Mısır'da da bunun istisnaları vardır. Buna bir örnek Büyük Gerçek Salonunda Osiris'in makam koltuğunun kaidesidir. Hayat sembolü burada birçok noktada yinelenir. Kayalık bölge yerleşimcilerinde veya torunlarında haçın ucunu şeklinde kıvırma eğilimi görülür; bu da bazı arkeologları yanlış kanaatlere sevk etmiş, ona hatalı bir anlam vermelerine yol açmıştır.

RUHUN GEÇİŞ YOLU- Gezilerimde hep belirgin bir şekilde kullanılan iki figürün varlığı dikkatimi çekmiştir, ancak bunların hangi isimle anıldığına hiçbir yerde rastlayamadım. Genellikle mezar odalarının dışında, iç duvarlarında ve tavanlarında rastlandıkları için onlara başlıktaki ismi verdim. Belki bir gün gerçek isimleri anlaşılırsa, biz de bu geçici isimden vazgeçeriz.

IV No'lu resimde (s. 151) görebileceğiniz, büyük Uygur göç hattı boyunca rastlanılan spiral figürü uzun yıllar benim için bir bilmece olarak kalmıştı. Fotoğrafta gördüğünüz şekil İrlanda'dan, New Grunge, County Meath'den gelmektedir.

Bu figürün Mu alfabesinin hiyeratik N harfinin ezoterik ya da saklı anlamının açıklaması mı yoksa iyice makyajlanmış bir şekilde harfin kendisi mi olduğunu söyleyemiyorum. İçinde N harfinin geçtiği Mu metinlerini iyice inceledikten sonra, aralarında hafif bir değişiklik olduğunu gördüm. Bazen şeklinde, bazen de şeklindedirler. Farklılık birinde uçlar kapalıyken

diğerinin ucunun açık olmasıdır, yani ucu son bulmamaktadır. Son bulmayan bir figür olarak çizgi, kendini yineleyen bir forma dönüşmekte, nerede duracağını bilemezmiş gibi tekrar tekrar başlangıç noktasına doğru devretmektedir. Bu bakımdan başı ve sonu belli olmayan daireye eş değerdir.

New Grange'den gelen resimde spirallerin uçlarının olmadığı, fakat merkeze varıldığında çizginin kendi etrafında döndüğü görülecektir. Spirallerin hiçbirinde ne başlama noktası ve ne de sonu verilmiştir ve bunun sonucunda bu spiraller de daireye eş değerdir.

Mu'nun Kutsal Metinlerinde ruhun geldiği ana kaynağa varana kadar yaşamaya devam ettiği anlatılır. Anana-Mısır Papirüsü'nde (M.0.1320), "Eğer yaşıyorsak bu sonsuza dek sürmek zorundadır ve eğer buna sonsuza kadar devam ediyorsak, tıpkı daire ve ebediyet gibi insanın da başlangıcı yok demektir." denir.

Böylece insan ruhunun ne sonu ne de başlangıcı olduğuna dair iki kadim referansı görmüş oluyoruz. Bu spirallerin ne başı ne de sonu vardır ve genellikle maddi bedenin gömüldüğü mezar odacıklarmda, ruhun göçüşüyle ilişkilendirilmiş olarak bulunurlar. Sembolün kendisinin irdelenmesi ve nerede ve ne gibi şartlarda kullanıldığının dikkatli biçimde incelenmesi beni şuna inanmaya sevk etmiştir: Zamanımıza kadar okunamayan bu spiral sembolleri, Mu alfabesinin hiyeratik N harfinin saklı anlamını barındırmaktadırlar; ruhun bir siklustan öbürüne, bir enkarnasyondan (bedenlenmeden) diğerine devamlılığını tasvir etmeye yöneliktirler, ta ki ilk geldikleri yere dönene kadar. New Grange'den gelen resimde hepsi de birbirinin içine geçiş yapan üç spiral görülmektedir. Bana göre üçüncü spiral, ruhun ötealeme veya belki de onu teslim almak için özel olarak hazırlanmış Evrendeki bir diğer bedene geçişine işaret etme amacını gütmektedir.

New Grange'in duvarlarına kazınmış başka semboller, spiraller, kareler, zikzaklar vs. de vardır.

Ucu sağa doğru işaret eden bir spiral "bir yere gitme" anlamına gelen kadim Uygur sembolüdür. Meksika ve Kuzey Amerika Kızılderililerinde de görülür.

Ucu sola doğru dönük bir spiral "bir yerden gelme" anlamına gelen semboldür.

Dünyanın orijinal kozmogonik formu ya da resmi kareydi. Düz bir şekilde durduğu zaman dünyayı simgeliyordu. Yanda görüldüğü gibi köşe noktası üzerine oturtulduğunda, Dört Sütuna gönderme yapan dört ana yönü göstermek için kullanılıyordu.

Köşe noktası üzerinde duran bir karenin içinde bir diğer kare, bir şeyin ondan çıkıp gittiğini temsil eder.

Uygur için dağ ve Çin için Yo'dur; üçgene eş değerdir. Serbest okunuşla "yükseldi" diye okunur.

Uçları bu şekilde çizilen bir zikzak veya kılçık bir ateş tankı ya da alevleri olmayan eriyik ateş uçurumu için kullanılan evrensel kadim semboldür ve özellikle Mısır simgeciliğinde belirgin bir yeri vardır.

Tüm bu glifler New Grange taşları üzerinde yer almaktadır. Taşları iyice incelemeden onlarla ilgili bir öykü yazmam söz konusu olamazdı. *Emsallerinin aynısı olan* bu kadim figürler sanat yapmak için çizilmiş olamaz. Bu konudaki tecrübelerim bana bunu söylemektedir. Buna bağlı olarak okunmalarında da bir yanlışlık olamaz.

Bu figüre de biraz önce spirallerle ilgili değindiğimiz aynı çevre şartlarında rastlanılmıştır; Anavatan'dan doğuya doğru giden Maya ve Karya güzergahı boyunca görülürler. İki hiyeratik H harfinin birbirini izlemesiyle ve birbirine bitiştirilmesiyle elde edilmiştir. İkinci harf birincisinin tersi yöne bakmakta ve bir geri dönüşü simgelemektedir. Bunlar da genellikle mezar odalarının girişlerinde görülmektedir.

AĞAÇ ve YILAN- Eğer Ağaç ve Yılanı atlayıp geçseydim, bu çalışmanın eksik kaldığı hissine kapılacaktım. Dinlerde Yılan ve Ağaçla ilgili sayısız efsaneler vardır. Ağaç değişmez biçimde "Hayat Ağacı" olarak nitelenmekte, ona sarılmış olan yılana da "Baştan çıkarıcı" ya da Şeytan'ı işaret eden bir anlam yüklenmektedir. Ağaç ve Yılan bir efsane olarak başlamış, sonra yavaş yavaş mite dönüşmüştür; ağacın üzerindeki dayanılmaz elmalarla da doruğa tırmanmıştır. Elmalar mitin sürükleyiciliği için gerekliydi yoksa kurnaz Şeytan'ın bir elma yemek için Havva'yı kışkırtması ve arkasından da onun Adem'i kışkırtması başka nasıl mümkün olacaktı? Adem'in düşüşü için gerekliydiler. Bu yaptığından dolayı, insanoğlunun başına gelen her musibetten zavallı Havva sorumlu tutulmuştur. Ortak bir eylemin tüm sorumluluğunu kadının üzerine yüklemesiyle erkekler adına bir yüreksizlik abidesi gibidir. İşin acı yönü, ortada bir kabahatli varsa onun da bir kadın değil bir erkek olmasıdır. Havva mazereti yaklaşık 3000 yıldır oradadır ve artık geçersiz kılınmasının zamanı gelmiştir. Eğer Ezra, Musa'nın yazılarındaki sembolleri doğru biçimde okumayı becerebilseydi bugün hilekar Yılan ve Hayat Ağacı'nın çok farklı bir versiyonunu okuyor olacaktık. (V No'lu Resim, s. 152)

Köşedeki küçük vinyet Mu'nun Vahyedilmiş Kutsal Metinlerinden alınmıştır. Bu Kutsal Metinler yeryüzünde *gerçek hayatın (diriliğin) tek ve özgün* olduğu, bunun da metinlerin bazen *İçi-*

mizdeki İnsan diye söz ettikleri ***İnsan Ruhuna*** mahsus olduğunu öğretirler. Fiziksel veya madde bedenimiz ise yalnızca geçici bir iskan yeridir.

İnsan bu dünyada ***ilk olarak Mu Topraklarında*** ortaya çıkmıştı, dolayısıyla dünya üzerindeki ilk ***hakiki hayat*** (dirilik) Mu'da zahir olmuştu. Bu metinlerde insandan ayrıca bir meyve diye söz edilir. Meyveler ağaçta yetişir, insan da ağacın ***ilk meyvesiydi*** ve bu ağaç ***hayattı.*** Mu Toprakları Hayat Ağacıydı. Bundan dolayı Mu bir ağaç yani Hayat Ağacı şeklinde temsil ediliyordu.

Vinyette ağacın etrafına dolanmış veya onu ***kuşatan*** bir yılan görülmektedir. Bu süssüz bir yılandır, bu yüzden o Khan'dır, Khanab'ın, "Büyük Sular"ın, Okyanus'un sembolüdür. Mu topraklarının suyla çevrili olduğu simgesel olarak böyle gösteriliyordu. Mu'nun başka bir kıtayla kara bağlantısı yoktu. ***Yılan, Mu'yu kuşatan sulardır.***

Bu aktarılanlar Hayat Ağacı'nın ***ne*** olduğunu ve ***niçin*** etrafını bir Yılan'ın sardığını göstermekte ve makul bir şekilde açıklamaktadır. Musa'nın yazdıkları hiç kuşkusuz sağlam gerçeklerdi. Sembolik dille kaleme alınmış her bakımdan doğru bir tarihti. Hatalı çeviriler Musa'nın metinlerini saptırmıştır.

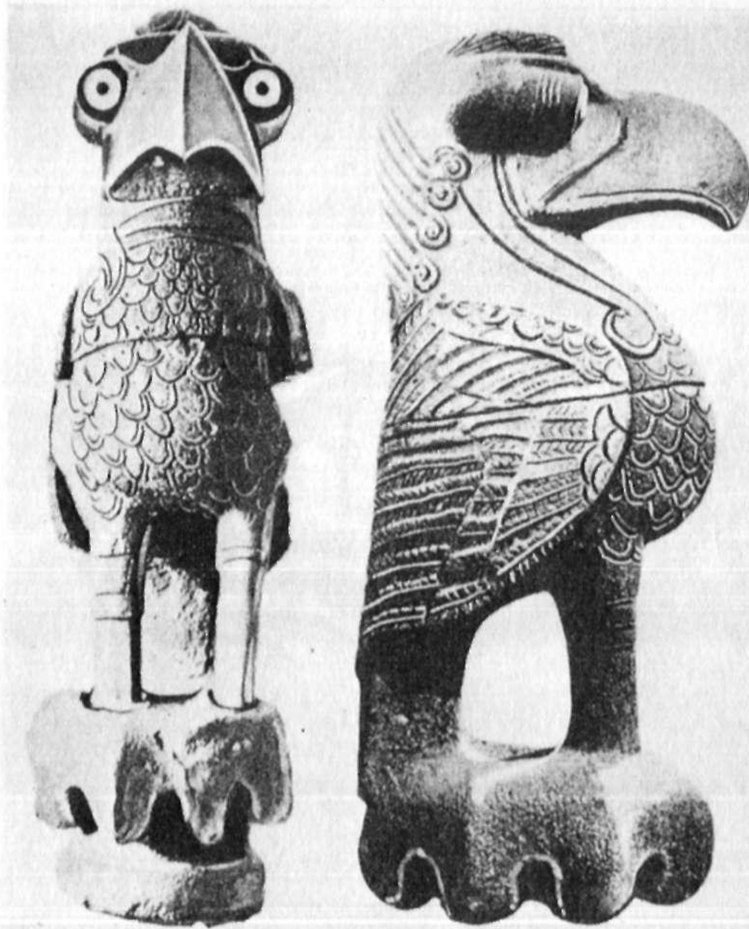
BELİRLİ SAYILARIN KADİM MANALARI- Günümüzde üç sayısının uğurlu olduğu söylenir. Niçin? Bunun cevabını almak için geleneğe başvurabiliriz.

Bir gün bir vesileyle yaşlı Rishi'ye "Üç sayısına niçin uğurlu diyoruz?" diye sormuştum. "Sadece bir tahminde bulunabilirim" diye yanıtladı. "Üç neyin sembolüdür?" "Cennetin ve Üçlü Uluhiyetin ve tabii Anavatan'ın sayısal sembolüdür." dedim. Şöyle devam etti: "Sence insanın bir Anavatanı'nın olması ve daha da fazlasıyla Anavatanının kaderini yaşamayacağını bilmesi bir şans değil midir?"

P. K. Koslof'un İzniyle

I. İlk İnsan, İkili Prensip
20.000 yıldan daha eskidir, Gobi Çölü'ndeki, Kadim Uygur Başkenti yakınlarında bulunmuştur.

American Weekly'nin İzniyle

II. Hitit Kuş Sembolü

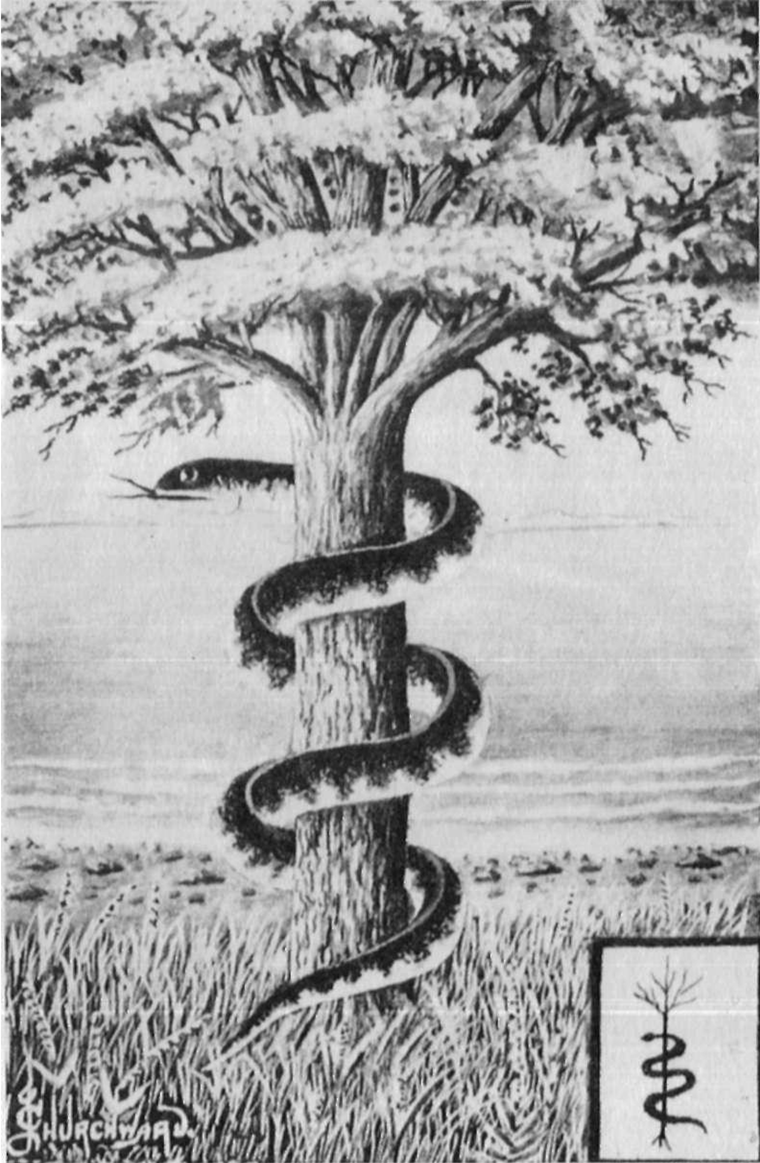

III. Hayatın Annesi'nin Suları

Bn. M. V. L. Hudson'un İzniyle

IV. Ruhun Geçiş Yolu

V. Ağaç ve Yılan

Metropolitan Sanat Müzesi'nin İzniyle

VI. Girit Adası, Gournia'da bulunan geç I. Dönem (M.Ö. 1600-1500) Minos Vazosu

George N. Leiper'in İzniyle

VII. Dünyadaki bilinen en eski iki bronz çalışmadan biri
Tüm yeryüzünün sahibesi ve yöneticisi olan Mu'nun sembolik bir heykeli. Günümüzden 20.000 yıl önce ya Mu'da ya da Uygurların başkentinde yapılmıştır.

Sonra döndü ve şunları söyledi: "Aslında şans sayısı dörttür, çünkü bizden sorumlu olan, dünya yaşamımız boyunca maddesel bedenlerimizle ilgilenen güçler Dört Büyük İlksel Güçtür ve adı üstünde sayıları Dörttür. Kadim zamanlarda Dört en büyük saygıyla değerlendirilen sayılardan birisiydi, bugün ise tamamen olmasa bile hemen hemen unutulmuştur. Mümkündür ki bu unutuluşun ardında modern bilimin mite eş değer öğretileri vardır. Üçün şans sayısı olduğunun öngörülmesinin yanı sıra Kutsal Sayı'nın da Yedi olduğu düşünülmektedir."

KUTSAL YEDİ- Orijinal kutsal *Yedi,* Yaradan'ın Yedi Büyük Emri'ydi. "O'nun iradesi, emri veya isteği" diye nitelenen ve Yaradan'dan hasıl olan bu emirleri yürütme işi Dört Büyük İlksel Güç'e verilmişti. Onlar Kadir-i Mutlak'ın Yaratıcı Güçleridir.

Kadim insanların kutsal seremonilerinde yedi sayısını kullanma tercihleri gayet belirgindir.

Kaideliler: "Tufan"a Yedi Gün Yedi Gece yağmur yağması yol açmıştır.

Hindu: Vishnu'nun Satyravata'ya anlattığı Tufan kehanetindeki Yedi Günlük Süre.

Kitab-ı Mukaddes: Rabbin Nuh Peygambere vahyettiği Yedi Günlük Tufan.

Babil: Rahiplerin kurbanlarında kullandıkları Yedi Vazo.

Pers: Aryenlerin, Güneş'in Arabası'nı çeken Yedi Atı. Yedi Apri ya da ateşin yedi biçimi. Agni'nin Yedi Işını.

Hindu: Buda'nın doğumundaki Yedi Adım. Hindistan'daki Yedi Rishi Şehri.

Mısır: Yaradılışın Yedi Günü. Haftanın yedi günü. Mısırlıların ayrıldığı Yedi Sosyal Sınıf.

Yunan: Proserpin'e göre kutsal olan Yedi Ada. Herkül tarafından öldürülen Yedi Başlı Hydra.

Norse (Norveç): Nachan şehrinin kurucusu mitik Wotan'a eşlik eden Yedi Aile.

İbraniler: On Emir'in yazıldığı tabletleri taşıyan Sandığın Yedi Lambası. Altın Şamdan'ın Yedi Kolu. Yedi Günlük adanma Bayramı. Yedi Yıl Bolluk ve Yedi Yıl Kıtlık, Tufan'dan kurtulan Yedi Ulus.

Hristiyanlık: Yedi Altın Şamdan. Başlarındaki Yedi Melek'le Yedi Kiliseler. Denizden çıkan yaratıkların Yedi Başı. Kitabın Yedi Mühürü. Meleklerin Yedi Borusu. Tanrı'nın öfkesindeki Yedi Şişe Apokalips'teki Son Yedi Bela veya Musibet.

Nahualtler: Nahualtler'in atalarının ortaya çıktığı Yedi Mağara.

Zuni Kızılderilileri: Cibola'nın Yedi Şehri.

Uygurlar: Uygurların Yedi Kutsal Şehri.

Atlantis: Atlantis'teki Yedi Büyük Şehir.

Karya: Yedi Antiller.

Markizler: "Tufan'dan kurtulan Yedi Topluluk"

Mazdeizm hiyerarşisindeki Yedi Marut ya da rüzgar cinleri.

Mirtha'nın mağarasındaki merdivenin yedi kıvrımlı tırmanışı.

Mu, Anavatan: Altından giriş kapılarıyla Yedi Kutsal Şehir.

SAYILARIN NAGA ve MAYA DİLLERİNDE l'den 10'a KADAR SAKLI ANLAMLARI

SAYI	NAGA	MAYA EZOTERİK ANLAMI
1. Hun.	Hun.	Evrensel Bir
2. Kas.	Ka.	İkili (dual) Tanrı.
3. Ox.	Ox.	O ki gücünün sebebidir.
4. San.	Kan.	Dört Güçlüler
5. Ho.	Ho.	ortaya çıkacak,

6. Vak.	Vak.	kaostan düzen meydana getirmek,
7. Vuk.	Vuk.	yaratmak,
8. Vaksaks.	Vaksaks.	insanı oluşturmak, onu iki ayağı üzerinde durur hale getirmek ve
9. Bolan.	Bolan.	parçalarının kendiliklerinden dönmelerini sağlamak (için)
10.Lahun.	Lahun.	O, Birdeki ikidir.

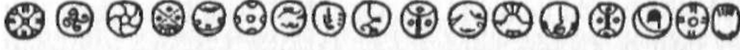
Eskiler on sayısını söylemekten kaçınmak için beşli sayılarla sayarlardı. On, Yaradan'ın sayışıydı; bu yüzden dile getirilemeyecek kadar kutsaldı. On, iki kere beş; on beş, üç kere beş şeklinde sayılır ve yirmiye kadar giderdi.

Rakamların Naga Formuyla Yazılışı

1. Hun
2. Kas
3. Ox
4. Zan (Hint: San)
5. Ho
6. Vak
7. Vuk
8. Vaksaks
9. Bolan
10. Lahun

Vermek istediğim bir örnek daha var: on üç sayısı. On üçe her zaman için, özellikle de Cuma günü ile bağlantılı ise uğursuz gözüyle bakılmıştır.

Mu, Anavatan bir Cuma günü, Zac ayının (beyaz ay) 13. Günü batmıştı. O günün anısı olan 13, insanlığın uğursuz günü olarak ta bize kadar gelmiştir.

VI

Mu İle İlgili Semboller

KUTSAL LOTUS- Lotus'a her zaman için tüm kutsal kabul edilen çiçeklerin içinde en kutsalı gözüyle bakılmıştır. Niçin?

Çünkü o, Mu'nun çiçek sembolü olarak seçilmişti. Niçin seçilmiştir? Çünkü Lotus yeryüzünü güzelleştiren ilk çiçekti. *İlk* çiçek olduğu için ve Mu da insanın *ilk* ortaya çıktığı yer olduğu için doğal olarak Mu ve Lotus sembolik açıdan eş anlamlıydılar. Mısırlılar Mu'nun batışından sonra, sevgi ve yeislerinin bir nişanesi olarak lotusu bir daha asla açık olarak resmetmemişler, daima kapalı yani ölü olarak çizmişlerdi.

Lotus tüm kadim mabetlerdeki oyma ve işlemelerin en göze çarpanlarından birisidir ve Mısır hariç Süleyman Mabedine kadar açık ve geleneksel formuyla süregelmiştir. Bu formda taç yapraklarının ucu içe doğru hafif eğimlidir.

Lotus Mu için doğuşundan beri oradaydı. Dünyanın başka taraflarına koloniciler tarafından getirilmişti, dolayısıyla günümüzde lotusa rastladığımız her yerde, tıpkı insan için de geçerli olduğu gibi; onun oraya ilk olarak Mu'dan geldiğini biliriz.

Şekil 2: Mu alfabesinin hiyeratik M harfi. Mu'nun İnsanlığın Anavatanı olduğunu vurgulayan alfabetik sembolü.

Şekil** 3:* Mu alfabesinde M için kullanılan dört gliften ikincisi. Bu, Mu'nun insanlığın ***Anası olduğunu vurgulayan semboldür.

*Şekil **4:*** Bu üç sayısıdır. Üç Mu'nun sayısal sembolüydü ve çok kullanılırdı.

MU'NUN KUTSAL SEMBOLLERİ

***Şekil** 5:* İki lotus tomurcuğu Mu'nun yanındaki iki adanın sembolüdür. Mu ve bu iki adanın coğrafi ismi Batı Ülkeleriydi.

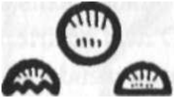
Şekil 6: Açılmış lotus çiçeği, Mu'nun belirtilmek istendiği durumlarda mabet duvarlarındaki dekorasyon ve oymalarda çok kullanılırdı. Taç yapraklarının uçları ölüme işaret etmek amacıyla içe doğru dönüktür.

Mu ile ilgili Semboller

Şekil 7: Bu sembol Maya yazılarında devamlı olarak sergilenir ve doğru anlamı dışında mümkün olabilecek her şekilde çevrilmiştir. Bu glif, Mu alfabesindeki ikinci M ile onun her bir koluna takılmış meme sembolünden oluşan bileşik bir semboldür. Bu memeler anneden uzak şekilde gösterilmiştir; bu yüzden fiziksel olarak ona bitişik değildirler.

Piskopos Landa'nın bize anlattığına göre, Cortez yerlilere bu sembolün ne anlama geldiğini sormuştur. Yanıt, Anne idi. Buraya kadarı doğrudur, fakat gerisini getirememişlerdir. Mu'nun insalığın anası olduğunu vurgulayan alfabetik semboldür. Bu çizim Mu'nun göğsü demektedir. Kadim yazıların birçoğunda iki adadan Mu'nun göğsü (memeleri) diye söz ediliyordu. Dolayısıyla liberal bir çeviriyle okunuşu, "Mu, İnsanlığın Anası" ve iki ada da eklendiği için "Batı Ülkeleri" olmalıydı. Troano Elyazması'nda memeler aşağıdaki gibi çizilmiştir.

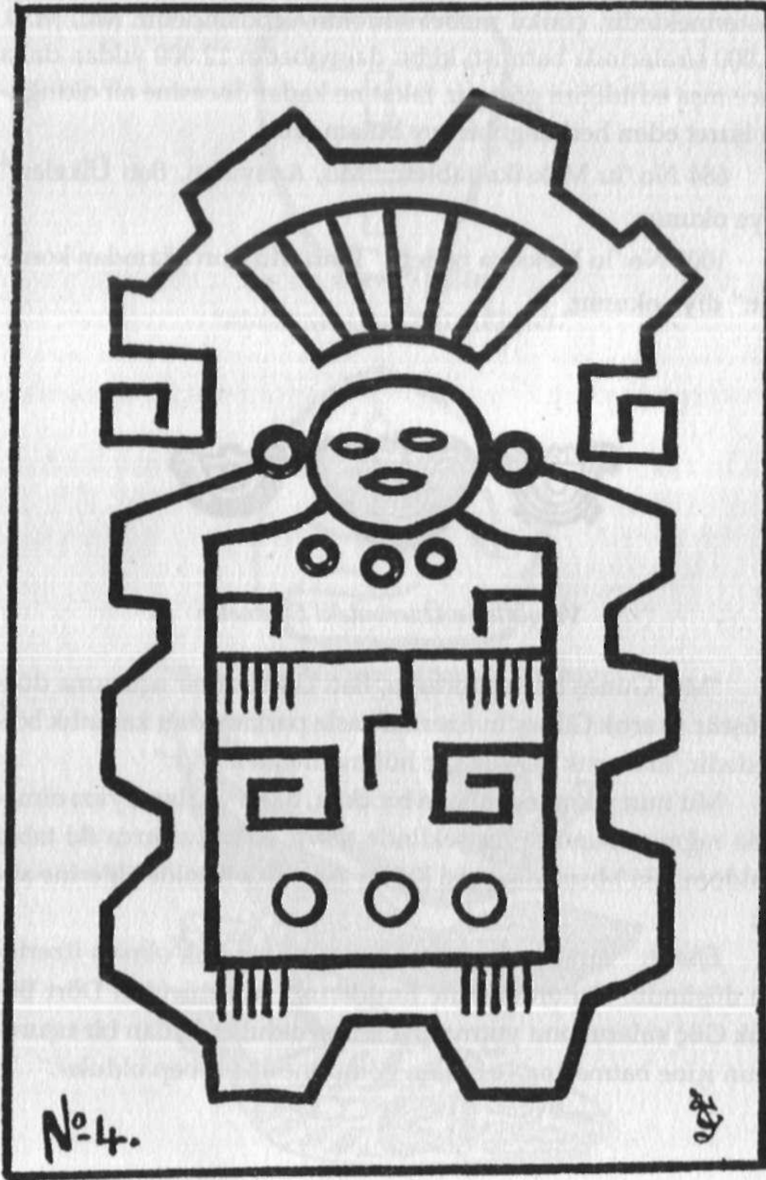
Göğsün önden görünüşü

Göğsün yandan görünüşünü temsil eder.

Şekil 8: Boynunu bükmüş ölen lotus; ölümünden sonra Mu için kullanılan çiçek sembolüydü.

Şekil 9: Batı Ülkeleri. Su üzerinde oldukları zamanlar için kullanılıyordu..

Şekil 10: Mu batmıştır. Üzerinde ışık parlamamaktadır. Mu karanlık bölgededir.

Bir sunak resmi

Şekil 11: Batı ülkeleri karanlıktadır. Üzerinde ışık parlamamaktadır.

Şekil 12: Mu, Batı Ülkeleri. Maya yazısı.

Şekil 13: Kui Ülkesi denen Ülke, Maya yazısı.

Şekil 14: Su dolu uçurumun üzerinde yalnızca tepeler kalmıştır. Cortesianus Kodeksi.

Şekil 15: Mu'yla birlikte batan on halk. Troano El yazması.

Şekil 16: Mu kurban edilmiştir. Karanlık Bölgede yatmaktadır. Mısır'ın Ölüler Kitabı.

Şekil 17: Gün ışığı Mu'dan el çekmiştir. Kaya yazıları, Nevada.

Şekil 18: Mu büyük suların üzerindeki ufkun ötelerinde yer alır. Kaya yazıları, Nevada.

Şekil 19: Ağaç ve Yılan. Kaya yazıları, Nevada.

Şekil 20: Kutsal metinlerde yer aldığı şekliyle Ağaç ve Yılan.

Şekil 21: M harfinin değişik kadim yazılarda rastlanılan bir diğer formu.

Şekil 22: Mu'nun kraliyet arması.

Sunak Resmi- Efsane, Deşifre ve Çevirisi: Bu mabet Kutsal Dörtlü'ye Kadir-i Mutlak'ın ağzından çıkan ve O'nun emirleri olan Dört Büyük Güce adanmıştır. Onlar önce tüm evrende kaosu yasa ve düzene dönüştürdüler ve sonra her şeyi yarattılar. Tüm yaratılmışların fiziksel esenliği halen onların işidir. Halen evrenin eylemlerini onlar düzenlemekte ve kontrol etmektedirler. Bu mabet, Mu'nun ana mabedinin yetki dairesindedir, Baş Rahip Ra Mu, İlahiliğin sözcüsüdür.

Bu efsane Meksika tabletlerinin ait oldukları çağın olağanüstü eskiliğinin anlaşılmasında anahtar bir role sahiptir. Efsane mabedin inşa edildiği sırada Mu'nun henüz su yüzünde olduğunu

göstermektedir, çünkü mabet Mu'nun yetkisindedir. Mu, M.Ö. 10.000 sıralarında batmıştı ki bu da mabedin 12.000 yıldan daha önce inşa edildiğini gösterir, fakat ne kadar öncesine ait olduğuna işaret eden herhangi bir şey bulamadım.

684 No.'lu Meksika tableti: "Mu, Anavatan, Batı Ülkeleri" diye okunur.

1005 No.'lu Meksika tableti: "Tanrı Mu'nun ağzından konuşur." diye okunur.

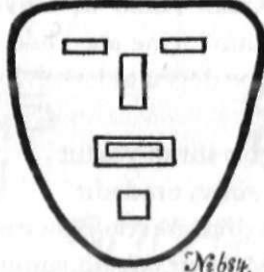

Vinyetlerin Üzerindeki Efsaneler

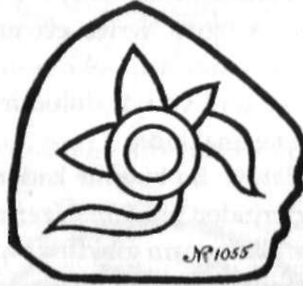
"Mu, Güneş İmparatorluğu, Batı Ülkeleri bir uçuruma düşmüştür. O artık Güneş'in üzerinde asla parlamadığı karanlık bölgededir. Tacı artık yeryüzüne hükmetmemektedir."

Mu'nun yıkımını anlatan bir dolu, hatta yüzlerce yazı olmasına rağmen bunu resim şeklinde tasvir eden yalnızca iki tablo buldum. İlki Mısır'a, ikincisi Kuzey Amerika Kızılderililerine aittir.

Efsane: "Yaradan İnsanın Anavatanı'nın yok olması üzerinde düşündü: Bunun üzerine Emirlerinin yürütücüleri Dört Büyük Güç suların onu yutmasına sebep oldular. Sudan bir uçurumun içine batmasına ve sulara gömülmesine sebep oldular."

"Mu, Anavatan, Batı Ülkeleri"

"Rab Tanrı Mu'nun ağzından konuşur."

Gökgürültüsü Kuşu ve Balina
Mu'nun Batışını Nakleden Bir Kuzey Amerika Nootka Kızılderili Tablosu

Mısır'ın "Ölüler Kitabı"r.daki üç vinyet Mu'nıın ortadan kalkışını bir ateş "tankının" içine ateş dolu bir çukura düşmek şeklinde tanımlarlar. Dibe doğru giderken her yanı alevlerle kuşatılmıştı.

Şekil 1. Ortada hiçbir sütun yoktur.

Şekil 2. Doğudaki sütun oradadır.

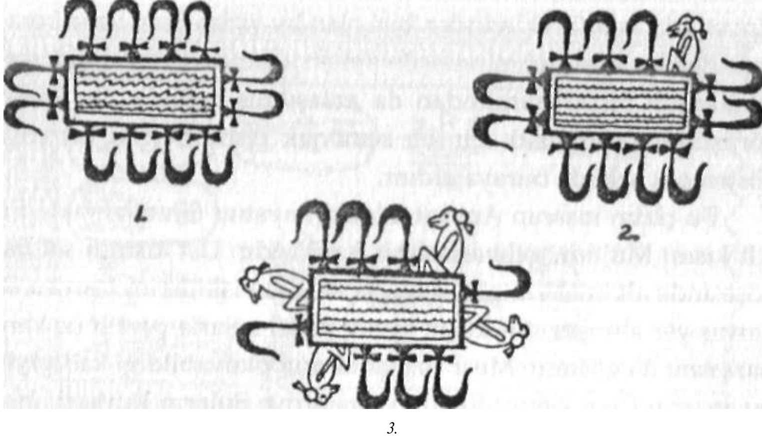
Şekil 3. Sütunların dördünü de göstermektedir.

Bu Mısır Vinyeti Mu'nun yok oluşunun yalnızca bir yüzünü, ateşten derinliklere nasıl gömüldüğünü göstermektedir. Nootka Kızılderililerinin tablosu ise batışın diğer yüzünü, sulara gömülüşünü gösterir. Arizona ayrıca geçmiş çağların insanları tarafından kayalara kazınmış sembolik resimlerle, Mu'nun yok oluşunu belgeleyen bir sürü veriyle doludur. Bu Amerika belgeleri yaşlılığın izlerini taşımaktadır.

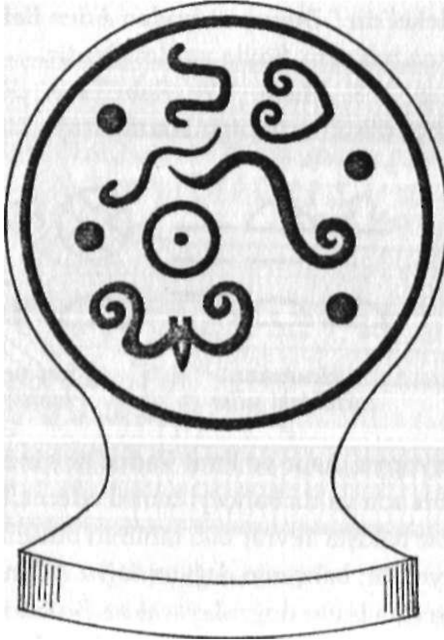
Bir Meksika Taş Tableti: Bu bugüne kadar incelediğim tabletler arasında en ilginçlerinden birisidir. Üzerinde boyalan pırıl pırıl parlayan bir taştır. Glifler cam gibidir ve kaliteli kum taşından (bir çeşit mermer) yapılma tabletin üzerinde yaklaşık lmm. derinliğinde kazınmışlardır. Yazılar eski, çok eski, yalnızca rahiplik kurumunun bildiği karakterlerle yazılmıştır. Hangi çağa ait oldukları hakkında bir fikir beyan edemem, fakat glifleri düzenleyen kişinin mabet öğretisini bildiğini söyleyebilirim. Bu glifler yalnızca Nagalara mahsustur. 12.000 yıldan daha öncesine ait olamazlar, çünkü yazı Mu'nun yok oluşunun bir tanımıdır. Mexico City'de yaşayan ve onu bir harabede bulduğunu söyleyen bir kızılderiliden satın alınmıştır. Bu beyanına inanmamak için bir nedenimiz yoktur.

Efsane: Kui ülkesi, Yeryüzünün Büyük Hükümdarı artık yok. Çeşitli noktalardan aşağı yukarı sarsıldı. Toprakları okyanusun kabarması gibi indi çıktı. Sonunda onu destekleyen Sütunlar çöktü. O zaman ateşten bir uçurumun içine çöktü. Büyük Hükümdar dibe doğru çökerken aşağısının ateşlerinden yükselen alevler onu kuşattı. Sular gömülen gövdesinin üzerine hücum etti. Kui ülkesi, Büyük Hükümdar batmıştı.

MU İLE İLGİLİ SEMBOLLER

Mısır'ın Ölüler Kitabındaki üç Vinyet

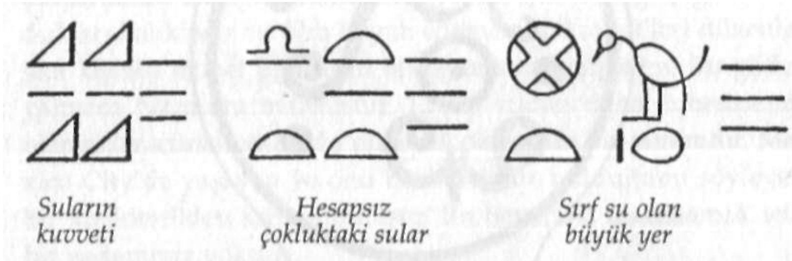
Bir Meksika Taş Tableti

Aarru Alanı, 110. Bölüm, Ölüler Kitabı- Ölüler Kitabındaki vinyetlerin en büyüklerinden biri olan bu çizim Ezra veya beraberindekiler tarafından anlaşılmamıştı. Zamanımızın Mısır uzmanlarının hiçbiri tarafından da anlaşılmış değildir. Bu karşıt görüşümü kanıtlamak için bu sembolik resmi her iki kenarını gösterecek şekilde buraya aldım.

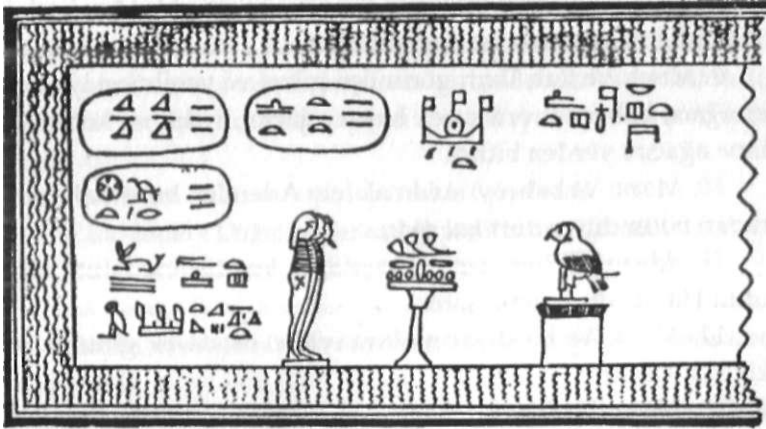
Bu çizim insanın Anavatan'daki hayatını tanımlamaktadır. Alt kısım Mu'nun geleneksel bir haritasıdır. Üst kısmın sol üst köşesinde alt kısımda gösterilen üç denizin isimlerini taşıyan üç kartuş yer almıştır. Alt kısım ayrıca etrafı sularla çevrili üç kara parçasını da gösterir. Mısır uzmanlarının okuyabildiği kadarıyla bu suların (denizlerin) isimleri şunlardır: Suların kuvveti. Hesapsız çokluktaki su. Sırf su olan büyük yer.

Şimdi bunları Ezra'nın nasıl çevirdiğine bakalım: Tekvin, Bap 2/11. "İlkinin adı Pison'dur. İkincisinin adı Gihon'dur. Ve üçüncüsü Hiddekel'dir." Bunun ardından Aden Bahçesi'nin Tevrat'taki sınırlarına bakalım. Şöyle verilmişlerdir:

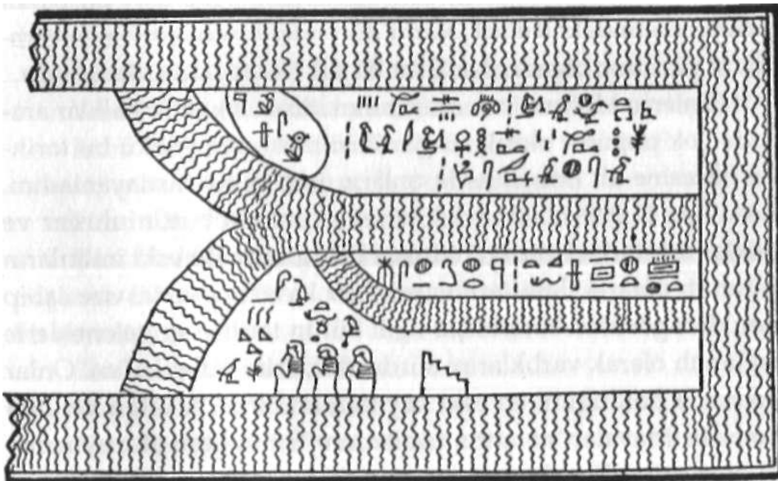
Tekvin, Bap 2/8. Mısra: "Ve Rab Tanrı doğuya doğru Aden'de bir bahçe dikti; ve yaptığı adamı oraya koydu."

(Bugün Etiyopya, Asur ve Fırat Vadisi'ni içine alan bir haritaya bakan ve bir ada ya da bahçeyi temsil edecek bir yeri araştıran bir kimse, bir bakışta Tevrat'taki tanımın bütünüyle sembolik olduğunu anlayabilir; bahçenin *doğuya doğru* Aden'de olduğunu söyleyen 8. Mısra da bunu doğrulayacaktır. Bu metin ya Mısır ya da Filistin'de, dolayısıyla halihazırda genel kabul gereği bahçenin

Vinyetin Başlangıcı

Vinyetin Sonu
Aarru Meydanı, Bölüm 110, "Ölüler Kitabı

fiilen ta ortasında yazılmıştır, doğuda veya doğusunda oluş. Aden Bahçesi'nin farklı bir kılığa bürünmüş olan Mu'dan başkası olmadığını gösteren bir bağlantıdır.)

9. Mısra: Ve Rab Tanrı görünüşü güzel ve yenilmesi iyi olan her ağacı, bahçenin ortasında hayat ağacını, iyilik ve kötülüğü bilme ağacını yerden bitirdi.

10. Mısra: Ve bahçeyi sulamak için Adenden bir ırmak çıktı; oradan bölündü ve dört kol oldu.

11. Mısra: İlkinin ismi Pişon'dur, kendisinde altın olan bütün Havila diyarını kuşatır;

12. Mısra: Ve bu diyarın altını iyidir; orada ak günnük ve akik taşı vardır.

13. Mısra: Ve ikinci ırmağın adı Gihondur; bütün Kuş ilini kuşatan odur.

24. *Mısra:* Ve üçüncü ırmağın adı Dicledir; Aşurun önünden akan odur. Ve dördüncü ırmak Fırattır.

Dört Cin, daha önce de belirttiğim gibi, bana göre bir başka görünüm altındaki Kutsal Dörtlü'dür; bunun sonucunda da Yaradan'ın yürütme organı olan Dört Büyük Sütun adını almışlardır.

Cinlerin Mu'nun yok oluşundan itibaren kadim halklar arasında çok popüler oldukları görülebilmektedir, çünkü bu tarihten öncesine ait dönemlerde onların isimlerine rastlayamadım. Fakat son 11.000-12.000 yıllık sürede Cinlerin bütün uluslar ve halklar arasındaki varlığı oldukça belirgindir. Bu eski insanların çoğunun onlarla ilgili farklılaşmış bir kavrama ve tasvire sahip oldukları görülür. Yaradılışla ilgili bütün tarihçe ve geleneklerle bağlantılı olarak varlıklarını sürdürdüklerini bulguladım. Onlar hakkında bulduğum en eski kayıtlardan birisi Yukatan ve Orta Amerika Mayaları'na aittir. Cinlerden "Sütunların Koruyucuları" diye bahsedilmekteydi.

Mayalar da tüm diğer eskiler gibi yeryüzünü dört kenarlı bir kare şeklinde simgeliyorlardı. Zaman zaman ve belli nedenlerden ötürü, açıklama için, kareyi uçları bir baklava şekli oluşturacak şekilde kullanıyorlardı. Bu şekilde uçlar Dört Ana Yö-

nü oluşturarak, kuzey, güney, doğu ve batıyla astronomik bir hat meydana getiriliyordu. Teoloji bu dört noktada veya uçta cenneti taşıyan dört sütunun veya direğin olduğunu, her sütunun yanı başına onun bakımı ve iyi halde olmasını temin için bir Cin yerleştirildiğini söylemiştir. Maya cinlerinin isimleri şöyleydi:

Kan-Bacab - Güney'e yerleştirilmiş Sarı Bacab.

Chac-Bacab - Doğu'ya yerleştirilmiş Kırmızı Bacab.

Znc-Bacab - Kuzey'e yerleştirilmiş Beyaz Bacab.

Ek-Bacab - Batı'ya yerleştirilmiş Siyah Bacab.

Böylece Mayaların cinlerini tasvir etmek için renkleri tercih ettikleri de görülmüş olmaktadır.

Hiıduların da Dört Ana Yön'de ikamet eden dört Cinleri vardı. (Hindular ana yön sözcüğünü sembolik anlamda kullanıyorlardı. Belirli bir nokta veya mekanı değil, her neredeyseler orasını kastetmekteydiler.)

Renk yerine Cinlerini hayata ilişkin fenomenlerle isimlendirmişlerdi:

Rouvera - Refah Tanrısı, Kuzey'de yerleşikti.

Yama - Ölüleri hesaba çeken Tanrı, Güney'de yerleşikti.

Indra - Cennetin-Göğün Kralı, Doğu'da yerleşikti.

Varona - Suların Tanrısı, Batı'da yerleşikti.

Hindular Cinlerine tanrı da diyorlardı.

Çin- Çinliler kendi Cinlerini Yo'lar-dağlar şeklinde tasarlamışlardı. Dört dağ Tse-Yo idi. Ayrıca onların her biri dünyanın bir çeyreği idi.

Tai-Tsong- Doğu'nun Yo'su.

Saing-Fou- Batı'nın Yo'su.

How-Kowang- Güney'in Yo'su.

Chin-Si- Kuzey'in Yo'su.

Çinliler bu dağları doruk noktasında aşağı doğru bakan bir göz bulunan üçgen şeklinde bir dağ şeklinde simgelemişlerdi.

Mısır- Mısır teolojisine göre Amenti'de Dört Ana Yön'de duran sütunlardan sorumlu Dört Cin vardı ve isimleri şunlardı:

Amsct- Doğu yönünde duran.

Hapu- Batı yönünde duran.

Tesautmutf- Kuzey yönünde duran.

Kuabsenuf- Güney yönünde duran.

Ölüler Kitabı, 125. Bölüm'de Osiris'in Büyük Gerçek Salonu'nun büyük bir resmi yer alır. Dört Cin bu resimde Osiris'in tahtının yanında görülürler. Mumyalanmış insan şeklinde sembolize edilmişlerdir. Bir tanesinin başı insan, diğerinin başı maymun, üçüncüsünün şahin ve dördüncüsününki de çakal (Anubis) şeklindedir.

Kaide- Kaideliler tüm insanları koruyan ve esenlikte olmalarıyla ilgilenen Dört Çin'in olduğuna inanırlardı. Bu örnek cinlerin kökenini göstermek açısından önemlidir. Svastika başta olmak üzere kadim yazılarda insanın esenliğinin sürekli olarak haçlarla vs. simgelenen Kutsal Dörtlü tarafından izlendiği ve insan dahil tüm evrenin fiziksel esenliğiyle ilgilenen merci olarak onların Yaradan'ın dilekleri, muradı, emirleri vs.'nin yürütücüsü olduklarının belirtildiğini görürüz. Bunların tam işi budur ve aynen Kaidelilerin kavramlaştırdığı gibidir. Kaidelilerin cinlere verdiği isimler şunlardı:

Sed-Alap veya *Kirub* - İnsan yüzlü bir öküz olarak temsil ediliyordu.

Lamas veya *Nigal*- İnsan başlı bir aslan şeklinde temsil ediliyordu.

Ustar- İnsana benzetilmişti.

Nattig- Kartal başıyla temsil ediliyordu.

Hitit, Asur ve *Perslerin* kozmogonilerinde de Cinlerin yeri gayet belirgindi.

İsrailoğulları, Musevilerle ilgili olarak yaptığım araştırmada herhangi direkt bir referans bulamamama rağmen, bu bir kriter oluşturmaz ve onların bu fikri bütünüyle dışladıklarını da söylemez.

Hezekiel, Bap 1 / 10'da en azından buna değinen bir şey vardır, çünkü şöyle söylenmektedir: "Dördü insan yüzü, sağda dör-

dünün aslan yüzü ve solda dördünün öküz yüzü, dördünün de kartal yüzü vardı." Bu kısım Hezekiel'in gördüğü bir vizyonu vermektedir. Bunun yazıldığı sırada Hezekiel Kaideliler arasında yaşıyordu ve köleydi.

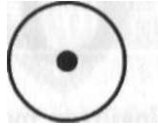
Şimdi bu vizyonu Hezekiel dünyaya gelmeden binlerce yıl öncesinden beri var olan Kaide inancıyla kıyas edelim.

Hezekiel'in rüyası. Birisi insan, diğeri öküz, diğeri aslan ve sonuncusu kartal başlı olan dört mahluk.

Kaide inancı. Dört Cin, başları değişik olan dört varlık; birisi insan yüzüne sahip, diğerinin yüzü öküz şeklinde, üçüncüsü aslan yüzlü ve dördüncüsünün yüzü de bir kartal. Bu Kaide cinleri mabetlere ve saraylara çıkan basamakların başlangıcında dururdu ve sokaklarında dolaşan bireylerin, onların pek çok tasvirleriyle karşılaşmadan yürümesi mümkün değildir.

Dolayısıyla Hezekiel'in köleliği döneminde bunlara aşina olduğu bana göre tartışılmaz. Bu Dörtlü'nün grup halindeki heykelleri şu anda British Museum'da sergilenmektedir ve Ninova'daki krallık sarayından getirilmişlerdir. Hezekiel'in vizyonu Kaide İnancı'nın makyajlanmış halini çağrıştırmaktadır. Eski Ahit'in çevirisinin ne ölçüde doğru olduğu da ayrı bir meseledir.

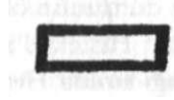
MU ALFABESİNDEKİ BAZI HİYERATİK HARFLER

Hiyeratik harf A, Ahau diye okunur. Yaradan'ın monoteistik alfabetik sembolüdür.

Hiyeratik harf H, Vahyedilmiş Kutsal Metinlerde "Kutsal Dörtlü" diye anılan Dört Büyük Birincil Gücün alfabetik sembolü.

Hiyeratik harf M, Ma ve Mu diye okunur, u Alman dilindeki u gibi okunur (yumuşak, uzunca bir u). Mu'nun, Anavatan'ın alfabetik sembolüdür. Ayrıca anne, yer, ülke, kara, imparatorluk, toprakla ilgili her şey için kullanılan semboldü.

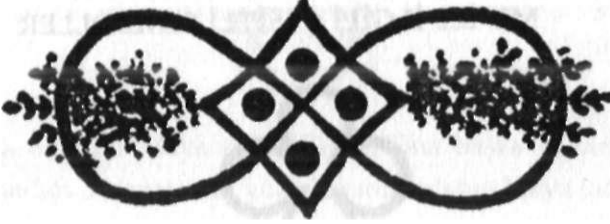
Hiyeratik harf N, Yaradılışın Yılanı için kullanılan alfabetik semboldü.

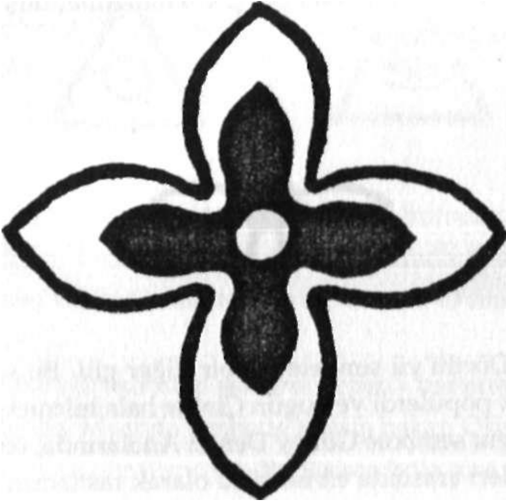
Hiyeratik harf T, Tau diye okunur; diriliş, tekrardoğuş, ortaya çıkışın alfabetik sembolüdür. Kutsal Metinlerde Mu'nun ortaya çıkışını simgelemek üzere kullanılmıştır.

Hiyeratik harf U, ingilizce moon kelimesindeki u gibi (Türkçede uzunca bir *u* olarak) okunur. Uçurum, derinlik, vadi gibi anlamlar için kullanılan alfabetik semboldür. Bir kelimenin içinde geçtiği zaman "u" gliflerinden birisi olan bir glif genellikle bir V şeklinde kullanılır.

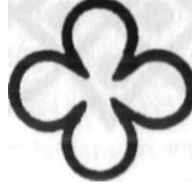

Elbise Süsü, Society Adaları

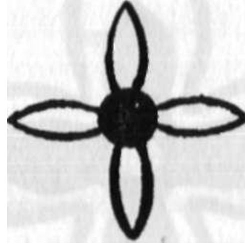

Elbise Süsü, Markiz Adaları

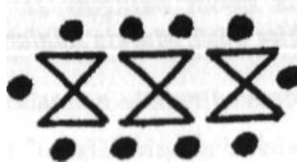
MU İLE İLGİLİ ÇEŞİTLİ SEMBOLLER

Bu glife kadim yazılarda sık rastlanılır. Dört Büyük İlksel Gücü, Kutsal Dörtlüyü simgelemek üzere kullanılan figürlerden birisidir. Bileşik haldeki, birer parçaları tamamlanmış dört daireden meydana gelmiştir.

Kutsal Dörtlü'yü simgeleyen bir diğer glif. Bu sembol Uygurlarla çok popülerdi ve bugün Çin'de hala hürmet görmektedir. Ayrıca aynı sembole Güney Denizi Adalarında, özellikle Polinezya yerlileri arasında elbise süsü olarak rastladım.

Bu ilginç glif dünyanın farklı bölgelerinde görülmektedir, ancak kullanılışı fazla değildir. Ona Mu'yla birlikte batan on kabileden söz eden yazılarda rastladım.

Bu, açık bir Maya sembolüdür. Ona başka hiçbir yazıda rastlamadım. Anavatan'ın yok oluşunu anlatan Maya tasvirinde yer almaktadır. Şöyle okunur. "Uçurumun yüzeyinde kalan yalnizca bazı zirvelerdi." Dolayısıyla gaz odacıklarının arasına denk gelen bölgelerde meydana gelen adalar kastedilmektedir.

İçinde Tanrı'nın monoteistik sembolü bulunan bir eşkenar üçgende. Üçgen Cenneti, içteki daire de Yaradan'ı simgeler. Yaradan, Sonsuz Olan, Cennette oturur; Cennet O'nun mekanıdır diye okunur.

İçinde bir göz bulunan eşkenar üçgen Cennetten bakan Yaradan'ı simgeler. Mısır'da cennetten aşağı bakan Osiris'in her şeyi gören Gözü'ne dönüşmüştü. Bu iki sembole tüm kadim yazılarda rastlanır. Çok sayıda yazıda ve tüm uluslarca kullanılmışlardır.

Küçük bir daire içindeki büyük bir nokta, zaman zaman Mısırlılar tarafından göz yerine kullanılmıştır.

Batıştan sonra kullanılan, Batı ülkelerinin geleneksel haritası (Troano Elyazması'ndan).

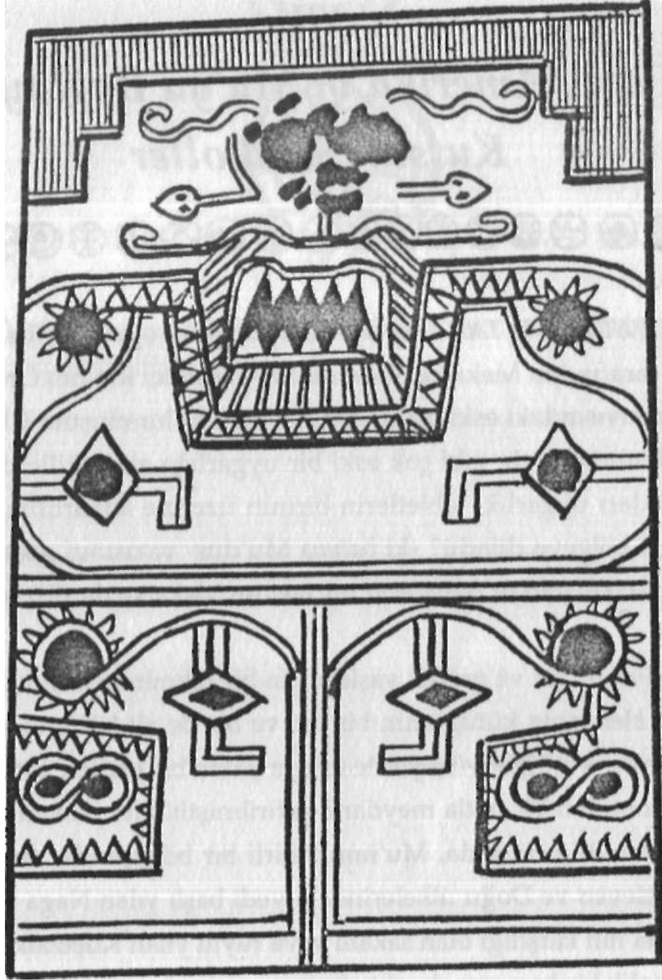
VII
Kuzey Amerika'yı Mu'ya Bağlayan Kutsal Semboller

PATAMBO TAHTALARI- Bu iki tahta oyma William Niven tarafından Meksika, Guerraro eyaletinde, Ria del Oro nehrinin kıyısındaki eski bir mezarın içinde bulunmuştur. Chimalpa, Remedios vb. gibi çok eski bir uygarlığa ait değillerdir. Ait oldukları uygarlık, tabletlerin birinin üzerine kabartılmış "karanlık bölgeye döndü" -ki ***batmış*** Mu'dur- yazısının gösterdiği gibi **12.000** yıldan daha ***yeni*** bir tarihte Meksika'da filizlenmiştir.

Fakat tam ve gerçek yaşları için bir tahminde bulunamıyorum. Her tahta kütüğünün bir üst ve bir de alt bölümü vardır. Bölümler kütüğün yüzeyinde ortaya yakın bir yerden yatay olarak yontulan bir hatla meydana getirilmiştir. Her ikisininde üst bölümünün ortasında, Mu'nun belirli bir bölgesinde Yaradan'ı simgeleyen ve Doğu ülkelerindeki yedi başlı yılan Naga ve Narayana'nın karşılığı olan sakallı veya tüylü yılan Kuetzalkoatl'ın sembolik bir başı yer almaktadır.

Kuzey Amerika'nın kadim halklarının Yaradılışın Yılan'ı için değişik isimleri vardı. Kişeler onu Gucumatz, tüylerle kaplı yılan diye isimlendirmişlerdi.

Tahta Oyma A
William Niven tarafından Meksika'da, Guerrero eyaletinde, Placeres del Oro yakınlarındaki Rio del Oro'da bir mezarda bulunmuştur. 60 cm. uzunluğunda, 45 cm. eninde ve 5 cm. kalınlığındadır.

Mayalar için Ac le Chapat, sorguçta veya tüylü yılandı. Amerika topraklarına ilk ayak basan insanlar olan Kuetzallar da ona Kuetzalkoatl, sakallı yılan diyorlardı.

Arizona ve New Mexicolu Pueblo Kızılderilileri onu halen de Kuetzalkoatl olarak anmaktadırlar ki bu da binlerce yıl önce Pueblo Kızılderilileriyle Meksika, Rio del Oro Vadisi'ndeki bu eski uygarlık arasında yakın bir dinsel bağlantı olduğunu gösterir. Bu noktada ortaya ilginç bir soru çıkmaktadır. Bu insanlar arasında kan bağı var mıydı? Hatta acaba aynı halk mıydılar? Amerika'ya giren ilk halk Kuetzallar, isimlerini Anavatan'ın yılanından almışlardı, tıpkı, Doğu Nagalarının isimlerini Naga'-dan, Yaradılışın sahibi yılandan aldıkları gibi.

Bu iki tahta eserin önemi büyüktür. Üzerleri Mu alfabesinin hiyeratik harfleriyle doludur. Ancak üzerlerinde bu halkın hangi isim altında bilindiklerini ima edecek hiçbir şey bulamadım.

Tahta Oyma A. Üst Bölüm. Tahta oymanın üst bölümünün ortasındaki figür Kuetzalkoatl diye anılan sembolik tüylü yılanın başının bazı kısımlarını içermektedir. Baştaki en önemli ayrıntılardan biri gözlerdir. Burada ise oymanın bu kısmı öyle bozulmuştur ki bundan bir şey çıkartmak mümkün değildir. Fakat yılanın sakalı belirgin ve eksiksizdir, bu yüzden sadece bu kısım bile hangi yılan olduğunu belirlemeye yeterlidir.

Ağız, hiyeratik harf M şeklinde uzatılmış bir dörtgendir.

Burun ve kaşlar açıkça görüldüğü gibi bir nedenden ötürü oradan ayrılan, kayarak gitme hareketi yapan birer çift yılanla meydana getirilmiştir.

Baş hiyeratik harf U'nun, uçurum, derinlik vs. sembolünün üzerine yerleştirilmiştir.

U'nun çıkıntılarının ucunda Ra olan Güneş değil, ***Kin*** (gök cismi) olan Güneş sembolü bulunmaktadır ki bundan maksat, Cennetin değil Yeryüzünün söz konusu edildiğidir. Bu bölümün alt tarafı geniş bir kavanoz veya vazo şeklinde çizilmiştir ki yeryüzünün gövdesini simgeler. Kavanozun içinde iki glif, aşağı* doğru işaret eden kareler üzerine işlenmiş "kayıp ışık" sembolü vardır, (sözlü çevirisi, ışık günden geri kaldı, çıktı)

Tahta Oyma A-Alt ***Kısım.*** Bu bölüm kare şeklindeki işaret glifleriyle dikkat çekildiği üzere, içinde istirahat halinde ve karanlıkta yatan bir ceset bulunan bir mezarı simgelemektedir. Üst bölümde işaret edilen yön aşağı doğrudur. Cismin yani gövdenin aldığı yöndür. Burada işaret yataya dönüşmüştür.

Bu alt bölümün dizaynı, bir başın birbirine arkasını dönmüş iki yarısıdır. Gözler yine gök cismi Güneş, Kin şeklindedirler ve yine bize bu tablonun çenetten değil yeryüzünden bahsettiğini söylemektedirler.

Gözlerin altında hiyeratik harf M formunda iki geleneksel ağız vardır. Bu M formu hem Mayalar ve hem de Mısırlılar tarafından kullanılıyordu. Ağızların içinde bir diğer hiyeratik harf N bulunmaktadır ki Yaradılışın Sorumlusu Yılan'ın alfabetik sembolüdür. Bu glif kadim dünyanın her yanında kullanılan evrensel bir semboldü.

Amerikan Yılanı tüylerle veya sakalla işlenirken Doğu'da bunun yerini yedi tane baş almıştır. Fakat nerede bulunurlarsa bulunsunlar her seferinde süslü Yılan Yaradan'ın ve Yaradılışın sembolüdür ve tüm kadim haklarda hiyeratik harf N de bunun alfabetik sembolü olarak kullanılmıştır. Dolayısıyla burada Amerika'da, Doğu'da kullanılan sembolün aynısına rastlıyoruz.

Tahta Oyma A. Efsanesi (Öyküsü). Kuetzalkoatl, Yaratıcı, onu (öleni) çağırdı ve ruhu, bir kere daha bedenlenmek için büyük yılandan çağrı alana dek beklemek üzere karanlık bölgeye (batık Mu'ya) geçti.

Tahta Oyma B. B de tıpkı A gibi bir üst bir alt olmak üzere iki bölümlüdür. Birbirleriyle o kadar yakından bağlantılıdırlar ki aynı efsanenin -Hayat ve Ölümün- kısımları oldukları şüphe götürmez. A Oyması Ölümü simgelemektedir, B Oyması da Hayatı.

Üst Bölüm. Bu tablodaki merkezi figür de Sakallı Yılan'ın, Kuetzalkoatl'ın geleneksel görünümlü başıdır. Bu resimde burun ve kaşları oluşturan yılanların hareket biçimi Tahta Oyma A'dakinden farklıdır. Kayarak uzaklaşmak yerine burada başları gözlere doğru kıvrılmış durumdadır. Yılanların çatallı dilleri gözün etrafında kıvrılmakta, fakat ona hücum etmemektedir. Bu diller konuşma sembolüdür, yani bir emir vermektedirler.

Ialıta Oyma B

Başın üzerinde ve çevresinde hiyeratik diftong harfi Dz vardır, üç basamaklı bir gliftir ve tahta çıkan üç basamağı temsil eder.

Sağ alt köşeden de kenar çizgi, "Am ilavesiyle bir diğer Dz meydana getirir. Ve şöyle okunur- Dzam; çevirisi: Tahta oturan. Tahtın ilk basamağının yanında Yaratıcı'nın monoteistik sembolü vardır. Bunun sonucu, tahtta oturan O'dur, Yaratıcı'dır.

Baş, Tahta Yontu A'da olduğu gibi, U formunda ve tepesi açık olan bir kavanozun üzerinde oturmaktadır. Kavanozun kenarı hiyeratik N harflerinin sıralanmasıyla meydana getirilen bir zincirle süslenmiştir. Bu bana, vurgulu bir sıfat oluşturma niyeti gibi geliyor. Dünyanın fiziksel varlığını temsil eden kavanozun içinde karanlığı, karanlık bölgeyi, batık Mu'yu simgeleyen iki glif bulunmaktadır.

Alt bölüm. B oymasının alt bölümünün A oymasının tam zıttı olduğunu görüyoruz. Burada başın iki yarısı yine bir araya getirilmiş ve açık, ışığı gören gözler yan yana gelmiştir. Bu, ruhun ve bedenin tekrar birleşmesini, tekrardoğuşu (reenkarnasyonu) simgeler. Yüz iki kere resmedilmiştir, ikincisi tamamlanmayı ifade eden sıfat görevini görmektedir. Her iki yüzde de ağız uzatılmış kare veya dörtgen şeklindedir ki Mu'nun sembolüdür; böylece reenkarnasyonun Mu'da vuku bulduğu söylenmektedir.

Bu harfiyen ruhun "Amenti"ye, "Karanlık bölgeye", "Osiris'in planına (alanına)", "Batık Mu"ya geri döndüğü Mısır kavramının bir eşidir. Ayrıca Yukatan Mayaları da aynı kavrama sahiptiler ve günümüzde Doğu'daki bazı ülkelerde halen de geçerlidir.

Alt bölümün her iki yanında sembolik kenar hatları yer almıştır. Soldaki kenar Mu alfabesinin M harfinin üçüncü glifiyle meydana getirilmiştir ve boydan boyadır. Sağ taraftaki kenarın üst kısmında hiyeratik H harfi, Kutsal Dörtlü'nün sembolü bulunmaktadır.

Sağ taraftaki çeşitli semboller şöyle okunur: "Tüm varlıkları yaratan büyük yılan. Tahtta oturan. Kutsal Dörtlü'yü içine alan."

Anlattığı Efsane. Tahtta oturan, Dört Büyük Emri kaostan yasa ve düzen çıkaran Sakallı Yılan, Yaratıcı, Kuetzalkoatl çağrıda bulunduğu zaman, uykudakilerin gözleri açılır, tekrar doğma zamanları gelmiştir. Büyük Yılan'ın çağrısına yanıt verirler ve yeni bir güne başlarlar.

Not: Bu tahta oymalardaki glifler bu halkla Yukatan'ın kadim Mayaları arasında yakın bir ilişki olduğunu göstermektedir. Ayrıca Arizona ve New Mexico halklarıyla da sıkı bir bağlantıları vardır. Her üçünün de kozmogonileri aynıdır.

KUETZAL ve KUETZAKOATL- En popüler yanlış kavramlardan birisi eskilerin güneşe taptığıdır. Aynı çizgide bir başka yanlış kavram da Kuetzal ve Kuetzakoatl hakkındadır.

Kuetzallar Amerika topraklarına ilk ayak basan insanlardı ve bunlar düz, sarı saçları olan beyaz bir ırkın üyeleriydiler. Son krallarının adı Kuetzal'dı. Kuetzal şeklindeki isimlerini Yaratıcı'nın, yılanın, Kuetzalkoatl'ın emirleri için kullandıkları önde gelen sembollerinden almışlardı.

Kuetzalkoatl tüylü ve *kanatlı* bir yılandır. Anavatanlarında Kuetzalların güneyindeki bölgede yaşayan halkın aynı kavrama karşılık gelen sembolleri Kobra-de-Capella idi ki onlar buna Naga diyorlardı. Naga'ya "Yedi Emir" veya yaradılışın yedi mantal planına karşılık gelmek üzere yedi baş vermişlerdi. Genelde Anavatan'ın kuzey kısımlarından gelen Kuzey Amerikalı ilk yerleşimciler kendilerine sembol olarak tüylü yılanı almışlardı.

Guatemala'da yazılan kadim Kişe Maya kutsal kitabı *Popol Vuh'ta* Kuetzalkoatl'dan "tüylerle kaplı yılan" ve Yaradılışın sembolü diye söz edilir.

Popol Vuh'un doğduğu yer olan Guatemala, Quetzal'in Orta Amerika ve Güney Meksika'ya yerleşen "sarışın beyaz ırkın son kralı" olduğunu söz konusu edinen efsanelerle doludur.

Daha sonraki bir dönemin Yukatan Mayalan arasında yaratıcı emirleri simgelemek üzere iki farklı yılanın kullanılmış olduğunu bulguladım: Ac-la-Chapat dedikleri yedi başlı yılan, yani Naga ve Kukul-khan dedikleri Kuetzalkoatl. Kukul kelimesi Mu dilindeki iki kelimenin birleşmesiyle elde edilmiştir, kuk-tüydür ve ul-kaplı, örtülü anlamına gelir ve serbest okuması "tüylerle kaplı"dır.

Aztekler alışageldiği gibi Quetzal ve Kuetzalkoatl kelimelerini birbirine karıştırmış, her şey çorba olduktan sonra da tencereyi ters kepçe ettiklerinde ortaya tanrı Kuetzalkoatl çıkmıştı. Sonra karışıma biraz daha ekleme yaparak bu yılan-adam ya da tanrıya Tescat dedikleri bir oğul verdiler ki onun rolü intikam almak, o toprakları Quetzallerden almak ve onları oradan sürmekti.

Bu kombinasyonla Aztek rahipler sınıfı tüm ülkede insanların yüreğine korku saldılar. Öğretilerine göre Tescat'ın yatışmasının tek yolu insanları kurban etmekti. Böylece bu iğrenç teşkilatın yönlendirmesi sayesinde ülkeyi kan götürmeye başladı.

Bütün halk, hatta kral bile dehşet içinde yaşıyordu, çünkü bir sonraki seferde kanlı taşların üzerine kimin boynunu uzatacağını hiç kimse bilmiyordu. Böylece rahiplik teşkilatı gayelerine ulaştı. Artık o topraklarda hayatın ve bütün mal mülkün denetimi onların elindeydi.

Cortez zamanında yazılmış olan eski bir İspanyol kitabında şöyle yazılıdır: "Cortez Meksika'yı istila ettiği sırada her yıl 50.000'den fazla kişi kurban ediliyordu." Bu eski İspanyol yazarların yazdıkları şeyler tam bir kesinlik taşımadığı için, onları harfiyen kabul edemiyoruz. Söylediği rakamın daha fazla ya da daha az olması mümkündür. Bütün söyleyebileceğimiz, muazzam sayıda insanın kurban edilerek katledildiğidir.

Doğunun Ejderhası geleneksel bir Kuetzalkoatl'dan başkası değildir. ***Bütün*** kadim halklar arasında, her ne zaman ve her nerede sergileniyorsa, Kuetzalkoatl veya Naga'nın mutlaka geleneksel formlardan birisiyle ortaya çıktığını tespit ettim. Kuetzalkoatl formlarının hiçbirisinin, tüylü olmak dışında, tabiattaki gerçek yılanla bir benzerliği yoktur.

Ejderha muhtemelen hepsinin içinde en grotesk olanıdır. Kuzey Amerika Kızılderilileri arasında Naga'ya hiç rastlamadım ve bugüne kadar öğrenebildiğim kadarıyla yalnızca birkaç kabilenin sorguçlu ya da tüylü yılanı vardır.

Kuetzalkoatl mitik bir yılan mıdır? Hayır değildir.

Kuetzalkoatl tüylü, uçabilen ve gerçek bir yılandır ve bilinebilenlerin en zehirlisidir, çünkü soktuktan iki dakika sonra kurbanı düşüp ölmektedir. Bu sürüngenin tipi çok ilginçtir çünkü bedeni bir ördek veya küçük bir kaz boyutlarındadır. Esas yılan olan tarafı başı ve boynudur ki kastettiğim yaratıkta bir buçuk metreye kadar uzayabilmektedir. Baş geniş, düz ve bildiğimiz en korkunç yılanların çoğu gibi V şeklindedir. Gövdesi veya kuyruğu yılan tipinde değildir, bunun yerine kısa tüylerden oluşan bir öbek şeklindedir. Baştan gövdeye kadar boynu kıl gibi tüylerle kaplıdır. Boyun ve bedenin genel rengi hemen hemen beyazdır ve belirgin gri benekleri vardır; üst kanat tüyleri çok uzundur ve Yeni Gine cennet kuşu gibi aşağı doğru sarkmıştır. Bunların prizmatik bir pırıltısı vardır. Uçuşları çok acemicedir ve yalnızca çok kısa bir mesafeye, birkaç metreye kadar uçabilirler. Belli ki bir ağaç dalına konmakta büyük bir zorluk yaşarlar. 30-30'luk bir tüfekten çıkan bir kurşun, bahsettiğimiz hayvanı öyle bir dağıtmıştı ki bunun tam bir tarifini veremiyorum. Bu sürüngenle karşılaşma üç yönlü bir trajediyle noktalanmıştı. Yerliler daha fazla devam etmek istememiş, bunun üzerine kaşif geri dönmüştü.

Yerlilerin söylediğine göre, Yucatan ve Guatemala'nın keşfedilmemiş ormanlarındaki bataklıklarda Kuetzalkoatl'a rastlanılmıştır, fakat bu çok enderdir.

Niven'in Meksika tabletleri, 12.000 yıldan daha önce, o dönemde Meksika Vadisi'nde yaşayan kişilerce Kuetzalkoatl'ın bir sembol olarak kullanıldığını göstermektedir.

KIZILDERİLİLERİN KÖKENİ- Şimdi Kuzey Amerika Kızılderililerine kısaca göz gezdirip Kızılderili Kardeşlerimizin tamamının değilse bile hemen hepsinin Mu'nun orijinal Kutsal

Sembollerini içlerinde barındırdıklarını ve bütünüyle Mu'dan devraldıkları değişmemiş anlamları hala koruduklarını göstereceğim. Şaşkınlık verici efsanelerin desteğindeki bu materyal Kuzey Amerika Kızılderililerinin Amerika'ya Mu'dan *gemilerle* geldiklerini açıkça ortaya koymaktadır.

Sayısız kereler Kuzey Amerika Kızılderililerinin Amerika'ya Asya'dan eski Bering Kara Köprüsü vasıtasıyla geldiği bilimsel görüşünün kaydedildiğine tanık olduk. Halbuki ne Asya'dan gelmişlerdir ne de Bering Kara Köprüsü'nü kullanmışlardır. Gerçekte nereden ve nasıl geldiklerini kendi efsaneleri ve yazılarına dayanarak görelim.

Bilim adamlarımızın geçmişten bu yana en büyük sorunu her ne zaman bilgi edinemedikleri veya anlayamadıkları bir şeyle karşılaşsalar, hep birlikte "Asya'dan Bering Kara Köprüsü yoluyla gelmiştir." beyanının arkasına sığınmalarıdır. Bu mutabakat böylece bilimsel hale gelmiştir.

Amerikalı bilim adamlarımız Asya'ya dayandırdıkları bilimsel ithamlarda yalnız değildirler. Avrupalı bilim adamları da bu bakımdan Amerikalı kuzenlerinin arkasından gitmekte hiç geri kalmamışlardır. Fakat Avrupalıların bu günah keçisinin geçip gelebileceği bir köprüleri yoktu, bu yüzden onların mazereti Kafkasya düzlükleri, Doğu Avrupa ile Asya arasındaki sınır boyudur ve şöyle söylemektedirler: "Bu, Orta Asya dağlarının oralardan gelmiştir." Böylece bu da ortodoks bilim olmuştur. Fakat Kafkas düzlükleri miti Bering Kara Köprüsü hayalinin başına geldiği gibi yara almış durumdadır. Avrupalı bilim adamları bu sefer de zehirli oklarıyla Afrika'yı hedef aldılar ve duyulmamış şeyler ortaya attılar. Biz şimdi kendi işimize bakalım ve Kızılderili kardeşlerimizle ilgili sorunumuza dönelim. Onların burada olduklarını inkar edemeyiz ve Amerika'ya ilk ayak basıp burayı yurt edinmeye karar verdiğimiz zaman da buradaydılar; o halde buraya bir yerden gelmiş olmalıdırlar, fakat nereden? Arizona ve

New Mexico'daki kızılderilerle başlayacak, sonra Batı Eyaletlerimizden British Columbia ve Alaska'ya doğru çıkacağım. Mihenk taşı olarak iki Kızılderili yazısını, *efsane olmayan, bizzat Kızılderililer tarafından yazılmış* iki yazıyı aldım. Bu yazılar bize onların kökenini, Amerika'ya nereden geldiklerini ve *aynı zamanda* nasıl geldiklerini anlatmaktadır.

Arizona, New Mexico, Colorado, Nevada, Utah vs. bölgelerde Pueblo Kızılderililerinin çeşitli kabileleri yaşamaktadır. Bunların kadim geçmişleriyle ilgili birçok efsane ve gelenekleri vardır. Arizona ve New Mexico'da onların arasında geçirdiğim kısa dönem zarfında efsanelerinin birçoğunu bana anlattılar. Bir ayin sırasındaki dansta Reis'in pelerininin Mu'nun Kutsal Sembolleriyle işlenmiş olduğunu görmek beni heyecanlandırmıştı. Bu sembollerden bir tanesi, Hindu Kozmik Diyagramı Sri Santara'nın göbeğindeki figürün eşi olduğu için özellikle dikkatimi çekmişti. Ayrıca bir istisna dışında Anavatanın Diyagramı'nın da aynısıdır. Anavatanın Diyagramı'nda Otealeme Açılan On İki Giriş on iki tarakla simgelenir. Pueblolar ise Hindular gibi kendilerininkini on iki üçgen tepe noktası ile temsil etmişlerdir.

Reis'in pelerininin üzerindeki sembolleri okuyup onların anlamlarını bildiğim şekilde dile getirdiğimde bunun yüreklerini açan tılsımlı bir sözcük etkisi yaptığını söylemeye gerek yok. Bir anda onların kardeşi oluvermiştim.

"Çok, çok eskilerde, Amerika'da değil, batan Güneş'in yönünde, büyük suların karşı yakasındaki bir ülkede yaşadıklarını, ilk atalarının Amerika'ya o ülkeden gemilerle geldiklerini" söyleyen bir efsaneleri vardır.

Büyük Tufan hakkında çok karmaşık bir efsaneleri vardır. Farklı ağızlarda ufak detaylar büyük ölçüde değişiktir, fakat esas noktalarda hepsi birleşmektedir.

Günümüzde kullandıkları kelimelerin birçoğu Mu dilindendir. Ayrıca daha başka birçok kelimeleri de kök olarak Ana dildeki kelimelerden türemiştir.

Meksika'daki Yukatan'ın kuzeyinden Nevada, Utah ve Colorado'ya kadar belli sembollerin varlıklarını sürdürmesi kişiyi bir zamanlar bu bölgelerin Pueblolar veya yakın akrabaları tarafından iskan edildiğine inanmaya sevk etmektedir.

Anavatan'dan Amerika'ya gemilerle gelmiş olmaları Puebloların Mu'nun yaklaşık batma tarihi olan 12.000 yıl öncesinden daha evvel Amerika'ya gelmiş olduklarını gösterir.

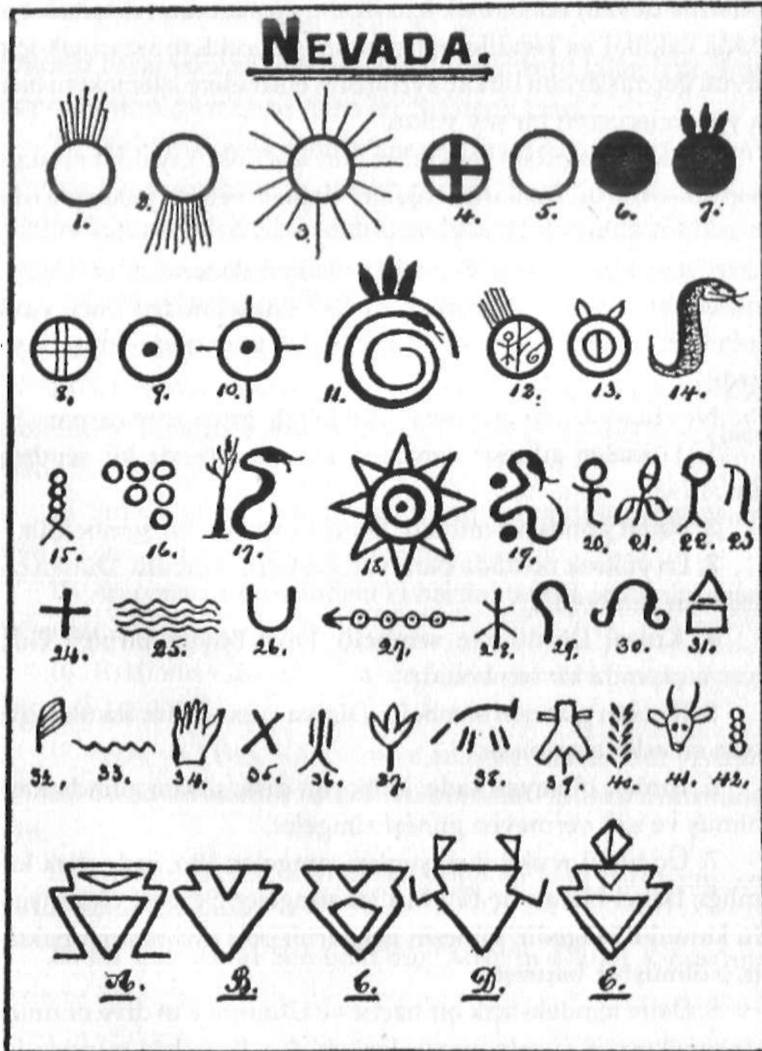
Amerika'ya geldiklerinde gayet iyi eğitim görmüş, uygar kişilerdi. Efsaneleri bizim bilim adamlarımızın elli yıl önceki jeoloji bilgilerinden daha fazlasını bildiklerini göstermektedir.

Günümüzde belirttiğimiz bölgelerde yaşamalarının nedeni nedir? Bunun yanıtı çok çok eski bir hikayede, dağların ortaya çıkışında gizlidir. Dağlar yer kabuğunun üzerinde yükselmeye başladığı sırada dünya daha önce hiç görülmemiş bir volkanik tırmanma ve hareketlilik döneminden geçiyordu. Yer kabuğunun yüzey kısımları kelimenin tam anlamıyla paramparça olmuştu. Dağlar aşağıdaki volkanik gazların zorlamasıyla kabardılar; kocaman kayalar bir kabartıdan diğerine hallaç pamuğu gibi atılıyor, orada oluşan vadileri kaplıyorlardı. Depremlerin bütün şehirleri sallaması sonucunda on milyonlarca kişi enkaz altında kalmıştı.

Sonra yetmezmiş gibi bunu en şiddetli volkanik püskürmeler izledi. Ülkenin tamamı ateş, kaya, lav ve dumanla kaplanmıştı. Dağların yükseldiği bölgelerdeki insanlardan pek azı canını kurtarabildi.

Doğu efsanelerinden birisi Asya'daki dağların oluşumu sırasında bir milyar kişinin telef olduğunu anlatır. Amerika'daki belirgin lav akıntılarından birisinin kalınlığı sekiz metredir ve yaklaşık kırk beş kilometrelik bir hat boyunca akmıştır. Kaynağı çevredeki çok sayıda kraterden birisidir. Amerika'daki kaybın ne kadar olduğu hakkında bir kayıta rastlamadım, ama büyük olduğu muhakkaktır.

KUZEY AMERİKA'YI MU'YA BAĞLAYAN KUTSAL SEMBOLLER

Dağların insanların çoğunu ve yaşadıkları toprakları yok ederek ortaya çıkmasından sonra, hayatta kalabilen Pueblolar yollarına devam edebilmek için ilkel metotlara geri dönmek zorunda kaldılar ve kendilerinden sonra geleceklere aktarmak için büyük geçmişlerinin birkaç ayrıntısını efsanelere işlemekten başka yapabilecekleri bir şey yoktu.

Nevada-Aşağıdaki semboller Nevada'daki kayalıkların üzerine kazınmıştır. Bunların bazıları dağlar henüz yükselmeden önce şimdi bulundukları yerdeydiler, bazıları da dağlar yükseldikten sonra yazılmıştır. Bu yazılar iki ayrı döneme aittir. Dağlar yükseldikten sonra yazılanlar, dağlar yükselmeden önce yazılanlardan çok daha yenidir. Muhtemelen aralarında binlerce yıl vardır.

Nevada yazıları arasında özellikle üç grup göze çarpar.

1. Yükselen güneşin sembolü. Dünya çapında bir semboldür.

2. Batan güneşin sembolü. Dünya çapında bir semboldür.

3. En yüksek noktada parlayan güneşin sembolü. Dünya çapında bir semboldür.

4. Kutsal Dörtlü'nün sembolü. Dört Büyük Birincil Güç. Dünya çapında bir semboldür.

5. Ra olan güneşin sembolü. Dünya çapındadır. Ra olan güneşin en eski tasarımıdır.

6. Işınları olmayan sade, içi boyalı disk, ufkun altında kaybolmuş ve ışık vermeyen güneşi simgeler.

7. Üç tüylü renkli disk şunları simgeler: İlki, sade disk karanlığı; ikinci olarak üç tüy Mu'yu simgeler. Serbest okunuşu - Mu karanlık bölgedir, güneşin ışığı artık onu aydınlatmamaktadır, o ölmüştür, batmıştır.

8. Daire içindeki açık bir haçtır ve Uluumil Kin diye okunur. Güneş ülkesidir. Güneş imparatorluğudur. Buradaki güneşin ismi Kin'dir, Ra değildir. Kin gök cismi olan güneşin adıydı, sembolün değil. 4 No'lu haçla bunu karşılaştırın. No 4 yekpare bir haçtır, bu ise açıktır.

t

9. Hiyeratik harf A, büyük hükümdarın, Yaradan'ın, Tanrı'nın Uygur tarzı sembolüdür.

10. Kutsal Dörtlü'nün başka bir sembolü, svastikanın evrimindeki basamaklardan birisi. 4 No'lu sembolü izlemiştir. Svastikanın ortaya çıkmasına daha iki basamak vardır.

11. Mu'nun büyük suların karşı yakasında ufkun ötelerinde bulunduğunu söyleyen küçük bir vinyet. Buradaki yılan büyük sular anlamına gelen Khan'dır. Tepedeki kavis ufuk sembolü, üç tüy ise Mu'nun sembollerinden bir tanesidir. Sayısal sembolü üçtür.

12. Bu sembolü henüz çözemedim.

13. Chi-po-ze diye okunan bir yazıdır ve çevrildiğinde şöyle okunur: "Bir ağız açıldı, dumanlı ateşler çıktı, sütunlar çöktü ve toprak dibe gitti."

14. Süssüz yılan, su sembolü. Suyun bulunduğu yönü işaret eden bir yol levhası olarak kullanılmış olabilir.

15. Anavatan alfabesindeki H harfini temsil eden gliflerden bir tanesi.

16. Eskilerin Gizemli Yazı dedikleri semboldür. Asal sayı birle eşanlamlıdır.

17. Ağaç ve Yılan. Kökenini ve anlamını daha önce verdim.

18. Bu şöyle okunur: Büyük hükümdar - Güneş İmparatorluğu.

19. Yakınındaki iki adanın yer aldığı bir kara parçasının kenar hatlarını simgeler.

20. Bu glif Hayat Sembolü'dür. Mısır'ın Ölüler Kitabı'nda yüzlerce kere görülür. Bu glifin bir eşi Naos'un Kaidesinde veya Osiris'in Makam Koltuğunda karşımıza çıkar. Birçok noktada yinelenmiştir. Ölüler Kitabı, 125. bölüm.

21. Bir lotus tomurcuğu. Mu'nun çiçek sembolü. Tüm kadim halklarda kutsal çiçek olarak kabul görmüştür.

22. Bir Uygur sembolü. Güneşin aydınlatma menzilinin dışına çıkmıştır.

23. Uygur sembolü, Mehen-İnsan.

24. Kutsal Dörtlü için kullanılan ilk, orijinal sembol. Mu'nun Vahyedilmiş Kutsal Metinlerinde yer alır. Dünya çapında kullanılan bir semboldür.

25. Kadim su sembolü. Dünya çapında kullanılan bir semboldür.

26. Hiyeratik U harfi. Uçurum, çukur, derinlik, vadi için kullanılır. Dünya çapında kullanılan bir semboldür.

27. Kutsal Dörtlü'ye adanan bir mabede gidiş yolunu gösteren bir işaret.

28. Bir Uygur sembolü. Anlamını bilemiyorum.

29. X harfine karşılık gelen Uygur sembolü.

30. Sert ya da zor anlamına gelen bir Uygur sembolü.

31. Uygur sembolü. Gök-cennet, yerin üzerindedir.

32. Uygur tarzı tüy, Hakikatin sembolü. Dünya çapında kullanılmıştır.

33. Anavatan alfabesinin N harfi için kullanılan gliflerden birisi.

34. Bir insan eli, sembol değildir.

35. Doğadaki aktif ve pasif unsurları için kullanılan sembol. Dünya çapında kullanılmıştır.

36. Bir Uygur sembolü, aşağısının ateşleri.

37. Kalabalığı ifade eden Uygur tarzı sembol. Mısırlılar bunu ters çevirerek dalı yukarı, yaprakları aşağı koymuşlardır.

38. Bir hayvanın kabataslak çizimi, sembol değildir.

39. Bir hayvan postu, sembol değildir.

40. Bir hayvanın bıraktığı izler, sembol değildir.

41. Bir hayvan başı, sembol değildir.

42. Anavatan alfabesinin H harfinin gliflerinden birisi.

KUZEY AMERİKA'YI MU'YA BAĞLAYAN KUTSAL SEMBOLLER

A. B. C. D. ve E sembolleri benim için bütünüyle yenidir. Elimde bunları okuyabilmemi sağlayacak bir anahtar yok ve bu sembollerin sayısı da onlardan bir anahtar elde etmemi sağlayamayacak kadar azdır.

Yukarıda saydığım Nevada koleksiyonu büyük ölçüde Naga ve Uygur tarzı sembollerin bir karışımıdır. Ancak bir taraftan da Yucatan'ın eski halkıyla ve Niven'in Taş Tabletlerini yazan halkla yakın bir bağlantıları olduğunu ortaya koymaktadırlar.

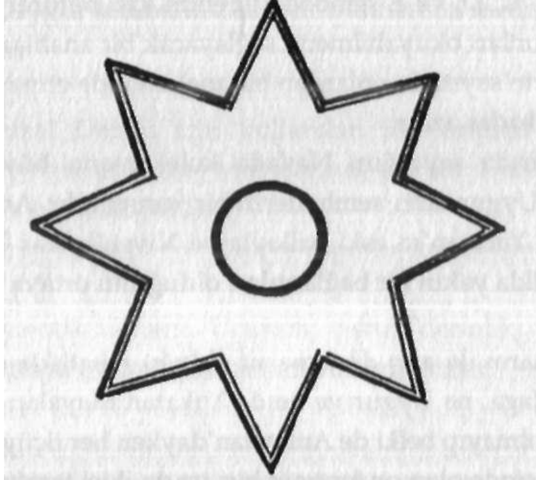
Yazıların iki ayrı döneme ait olduğu rahatlıkla seçilmektedir. Ne Naga, ne Uygur ve ne de Yukatan Mayaları tarafından yazılmış olmayıp belki de Anavatan'dayken her üçüyle de yakın bağlantı içinde olan on kavmin biri ya da ikisi tarafından yazılmış olabilirler.

Oregon'daki Klamath Kızılderililerinin belli sayıdaki efsanelerinin birisi büyük bir tufanla ilgilidir. Washington ve British Columbia'sında da Kooteney Kızılderililerine ait bir efsanede "atalarının Amerika'ya Güneş Ülkesinden geldikleri" vurgulanır. Güneş Ülkesi ve Güneş imparatorluğu batmadan önce Mu için kullanılan mutat isimlerdi.

Tören elbiselerinden bir tanesinin üzerinin boydan boya hiyeratik M harfiyle, Mu'nun alfabetik sembolüyle süslenmiş olduğunu gördüm. Bunu giyen kişinin sol göğsünün üzerindeki kısımda da belirgin bir amblem, sekiz-ışınlı bir Güneş, Mu'nun armasının merkezindeki figür yer alıyordu.

Bu güneş açık sarı renkliydi, ışınların rengi pembemsi sıcak bir kırmızı ve uçları da açık maviydi. Mavi Mu'nun sembolik rengiydi.

Efsaneyle beraber bu sembolün Kooteney Kızılderililerinin atalarının kökeninin Mu toprakları olduğunu açıkça kanıtladığını düşünüyorum; ayrıca kendilerinin de bundan haberdar olduklarını.

Bir tören pelerininin üzerindeki işleme
Kooteney Kızılderilileri, British Columbia

Mu'nun sembolü sekiz uçlu güneşin süslediği bir yelpaze, Gilbert Adaları.

Şimdi Alaska yakınlarındaki Kraliçe Charlotte Adası'nın sakinleri olan Haiden Kızılderililerinin tarihinden bir sayfa üzerinde durmak istiyorum. Bu tarih sayfası bir totem direği üzerine, bugüne kadar gördüğüm en güzel ve en ilginç totem direklerinden birisinin üzerine kaydedilmiştir. Direğin tepe kısmında *Gökgürültüsü Kuşu* diye adlandırdıkları kartala-benzer bir kuş bulunmaktadır. *Katil Balina* adını verdikleri sembolik balık direğin geri kalanının neredeyse tamamı boyundadır. Balığın başıyla kuyruğunun orta yerine denk gelen yerde balığın sırtına mızrak saplayan bir adam vardır. Bu adamın adı *Çelik-başlı Adamdır.*

Çok bilge ve akıllı bir kişi olan ve halkının bütün efsanelerine vakıf olan yaşlı Reis nezaket gösterip direğin üzerindeki sembolleri şöyle açıklamıştır:

"Direğin tepesini süsleyen kanatlı mahluk *Gökgürültüsü Kuşudur;* Yaratıcı'yı temsil eder.

Şimşek, Gökgürültüsü Kuşu'nun keskin gözlerini kırpması ve gök gürültüsü ise onun kanat çırpışıdır. Yağmur devasa sırtındaki kocaman göldeki suyun taşmasıdır. Kuşun pençeleri Katil Balina'nın kuyruğuna geçmiştir."

Bu tabii bütünüyle semboliktir; şimdi ne anlama geldiğine bakalım. İlk olarak kuş Yaradan'ı temsil eder. Bu beyan, Kuş'un Yaradan'ın emirlerini yerine getiren Güçleri simgelediğini anlatan diğer kadim yazıların desteğine sahiptir. Kuşların Yaratıcı Güçleri simgelemesi tüm dünyada yaygındır. Anlaşılan odur ki kuzeybatılı kızılderililerimizin evrensel sembolü Gökgürültüsü Kuşu'ydu. Bu kuşa gök gürültüsü, şimşek, yağmur vs. gibi özellikler verilmiştir. Mutlak Kudret/in yürütücüleri olarak, bu da doğrudur. Doğa olayları bizim tabiat dediğimiz şeyin faaliyetleri sonucunda meydana gelirler ve tabiat Mutlak Kuvvet'in iradesidir. Dört Büyük Yaratıcı Gücün sembolleri olarak kuşların kullanılması Meksika, Orta Amerika, Mısır, Asur, Babil, Hindistan, Hitit ve aslında tüm eski halkların eserlerinde karşımıza çıkmaktadır, o halde Gökgürültüsü Kuşu da bunun istisnası değildir, diğerleriyle aynı çizgide kullanılmıştır.

Katil Balina, Kuzeybatı bölgelerimizde yaşayan Kuzey Amerika Kızılderilileri'nin okyanusun suları için kullandıkları semboldür. Eskilerin çoğu suları Khanab yani süssüz yılanla simgelemişlerdi. Katil Balina adı Anavatan Mu'nun 64.000.000 insanıyla beraber suya gömülmesi olayına gönderme yapmak amacıyla verilmiş olmalıdır.

Çelik-başlı Adam. Şimdi Reis'in tanımına geri dönelim. "Katil Balina'nın sırtını delen kişi Çelik başlı adamdır. Büyük Tufan'ın gerçekleştiği günlerde *Çelik-başh adam tüm insanların lideriydi* ve Gökgürültüsü Kuşu, Gökgürültüsü Tanrısı ve diğer bütün tanrılarca çok seviliyordu. Tufan yeryüzünü silip süpürmeye başladığı zaman tanrılar Çelik başlı adamın hayatını kaybetmesinden korktular ve bir mucizeyle onu Çelik başlı bir somona dönüştürdüler."

Burada yine büyük bir sembolizmle karşılaşıyoruz. Çelik başlı adamın bütün insanların lideri veya yöneticisi olduğu söyleniyor. Bu, çelik başlı adamın Haiden Kızılderilileri arasında Mu'nun simgesi olduğuna işaret etmektedir. Kadim literatür "Mu tüm insanlığın hakimiydi.", "Mu dünyayı yönetiyordu." tipinde yazılarla doludur ve Maya kitabı Cortesianus Kodeks'inde Mu için "Büyük Hükümdar", "Büyük Hükümdar artık yok." vb. gibi ifadeler yer alır.

Yine Reis'in açıklamasıyla devam edelim: "Tufan'ın yaşandığı günlerde insanların değişim geçirmiş lideri Minkish Nehri'nin sularında yaşıyordu. Kendisine bir barınak yapmak için kütük ve kazıklar topladı, fakat bunu inşa etmek için yeterli güce sahip olmadığını gördü. Sonra birden bir çatırtı ve uğultu eşliğinde Gökgürültüsü Kuşu çelik başlı adamın önünde belirdi. Gökgürültüsü Kuşu yüzündeki tanrı maskesini çıkarınca ortaya bir insan yüzü çıktı. 'Ben de senin gibi bir insanım.' dedi kuş 've bu keresteleri senin için inşa edeceğim. Ve kabileni oluşturman için seninle burada kalacak ve sonsuza kadar senin koruyucun olarak kalacağım.' Sonra gök gürültüsü sesleriyle kanatlarını dört kere çırpan kuş bu uğultunun içinden baştan aşağı silahlar-

la donanmış bir grup savaşçıyı ortaya çıkardı. Bunlar çelik başlı adamla birlikte Haiden halkının çekirdek neslini oluşturdular."

Şimdi burada içinde bir efsaneyi barındıran öyle bir mitle karşı karşıyayız ki ne kadarının efsane ne kadarının mit olduğunu ayırt etmek kolay değildir.

Birkaç yüzyıl öncesine kadar çelik ve çelik başlı adam gibi kelimeler Amerika kıtasında mevcut değildi.

Ayrıca bu noktada efsanede bir yer atlanmıştır. Çelik başlı adam nasıl tekrar bir insana dönüştü? Savaşçı topluluğu nereden ve nasıl geldiler? Kabilenin oluşması için zorunlu olan kadınlardan ise hiç söz edilmemektedir.

Mu'dan gemilerle gelen göçmenlerin tasvir edildiği Doğu resimlerinin birçoğunda bu kişiler suyun yüzeyinde sıçrayan balıklar şeklinde gösterilmiştir. Çelik başlı adam da bu sıçrayan balıklardan birisi miydi?

Yaşlı Reis totem direğinin okunuşunu alt kısımda yazılmış öyküyü anlatarak tamamladı:

Katil Balina ve Deniz Aslanı: "Deniz aslanı, karısını Katil Balina'dan (boğulmaktan) kurtarmaya çalışan ancak Katil Balina'nın (suların) üstesinden gelemeyen ve darbe alan bir savaşçıya yardım etmişti. Onu ve karısını kurtarmış ve koruyucu tanrı Kolus'un himayesindeki evine teslim etmişti. Bunun üzerine Deniz Aslanı kabilenin bir üyesi olmuş ve savaşçı prensesle, çelik başlı adamın kızıyla evlenmişti." Burada Deniz Aslanı hiç kuşkusuz Deniz Aslanı totemini kullanan bir başka kabile halkından bir kişidir. Eski zamanlarda bir bireyin toteminin adıyla anılması olağan bir şeydi.

Bugüne kadar rastladığım resimli yazıların en sıradışı olanlarının bir tanesi Mu'nun batışını bir resim şeklinde, tasvir eden bir tablodur ve Mu'nun batışına dair bulabildiğim iki resimden birisidir. Diğeri bir Mısır eseridir. Bu tablo üç arkeolojik kısımdan meydana gelmiştir: *Üst*- Başının üzerinde tüylü bir sorgucu bulunan bir yılan. *Orta kısım*- Katil Balina'nın gövdesine pençelerini geçirmiş olan Gökgürültüsü Kuşu. *Alt kısım*- Üzeri sembollerle

kaplı olan Katil Balina. Bu tablo Kanada, British Columbia'daki Vancouver Adası'nın batı kıyılarında yaşayan Nootka Kızılderililerine aittir.

Mu'nun yok oluşunu anlatan yüzlerce yazı ve ayrıca kadim Maya metinlerindeki vinyetleri meydana getiren çeşitli bileşik sembollerin varlığına karşın tüm dünyada bu olayın cereyan edişini bir tablo şeklinde anlatan yalnızca iki resim buldum; bunlar Mısır ve Nootka Kızılderililerinindir. Bununla beraber bu ikisinin arasında belirgin bir fark vardır. Mısırlıların Mu'yu bir ateş çukurunun içine çöker şekilde tasvir etmelerine karşın Nootkalar onu sulara gömülmüş ve üzeri sularla kaplanmış olarak resmetmişlerdir. Bunlar onun yıkımının iki ayrı yüzüdür ve her ikisi de doğrudur.

Üç kısımlı tablonun deşifresi şudur: (s. 165)

Üst- Yılan. Bu yılanın başında tüylerden meydana gelmiş bir sorguç bulunmaktadır, dolayısıyla süslü bir yılandır, Mayaların meşhur Kuetzalkoatl'ı, Mu'nun kuzey kesimlerinde yaşayan halkın Yaradan sembolüdür. O halde resim, aşağıda olan biten her şeyin Yaradan'ın hükmü altında olduğunu söyleyerek başlamıştır.

Orta- Gökgürültüsü Kuşu. Kuzeybatı Kızılderilileri'nin öykülerinde baş yer Gökgürültüsü Kuşu efsanelerine ayrılmıştır. Kuşlar Yaradan'ın emirlerinin icracısı olan Dört İlksel Gücün sembolleriydi. Mu'nun kuzey bölgelerinde bu güçleri ifade etmek için kullanılan en popüler sembol kuş iken güney kesimlerinde haç daha çok kullanılıyordu. Fakat bu, kuş sembollerinin orada dışlandığı manasına gelmemelidir, önce de belirttiğim gibi kadim halkların tümü için kutsaldılar.

Alt kısım- Katil Balina. Tablonun can alıcı kısmı bu bölümdür, orta ve üst taraflar bu bölüme bir giriş niteliğindedir.

Katil Balina kelimenin tam anlamıyla geleneksel bir balıktır yani o sadece bir semboldür. Gözü anne ve ülke sembollerinden oluşan bileşik bir semboldür ve bileşik olarak okunuşu Anavatan'dır. Göz bebeği karanlığı simgeleyen yekpare siyah bir kare-

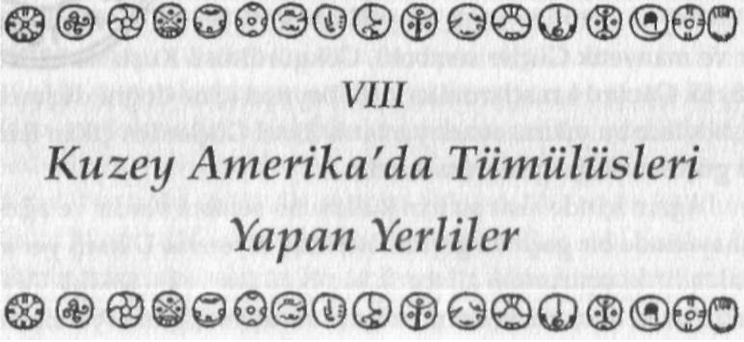
dir ve dolayısıyla Anavatan karanlıktadır.

Boyun uçurum sembolü şeklinde kırık olarak remedilmiştir ve manyetik Güçler sembolü, Gökgürültüsü Kuşu'nun (Dört Büyük Gücün) kanatlarından kırık boynun içine doğru düşmekte, böylece bu yıkımı ayarlayanların İlksel Güçlerden çıkan ikincil güçler olduğu gösterilmektedir.

Ağzın içinde akar su için kullanılan sembol vardır ve ağzın nihayetinde bir geçit ve geçitin ötesinde hiyeratik U harfi yer almaktadır ki uçurumun alfabetik sembolüdür ve bu şekilde Anavatan'ın su dolu bir uçurumun içine sürüklendiğini söylemektedir. Uçurumun hemen ardından Uygurca dört rakamı, dört çubuk gelmektedir. Sırt kemiği Naga formundaki dört sayısıdır, dört daire ya da disk şeklindedir. Dört sayısı Dört Büyük İlksel Gücün sayısal sembolüdür. Sırt kemiğinin üst tarafında beş çubuk vardır, beş rakamının Uygurca yazılma şeklidir. Beş, tam tanrılığın sayısal sembolüdür.

Efsane. Böylece balığın içinde de üst ve ortadaki figürlerle anlatılanlar bir kere daha yinelenmektedir. Bir bütün olarak efsane şöyle okunabilir:

Yaradan Mu'nun sulara gömülmesini buyurdu veya emretti. O'nun yürütme organı olan Dört Büyük İlksel Güç, bu emri İkincil Güçleri faaliyete geçirerek yerine getirdiler. Bu Güçler ülkenin batışına ve batan toprakların üzerinin sularla kaplanmasına sebep oldular.

Kuzey Amerika kıtasında yaşayan tarih öncesi halklardan hiçbirisi topraktan binalar inşa eden topluluk kadar ilgi uyandırmamış ve üzerinde durulmamıştır. Yığma tümülüsleri ve gömütlerinde bulunan kalıntılar arasında yüksek işçilikli çanak çömlekler, iplik geçirme delikleri olan kemik dikiş iğneleri, taş pipolar, deniz kabuklarından yapılmış zarif kolyeler, kumaş parçaları, catlinite, gümüş, bakır ve sedeften süs eşyaları ve olağanüstü büyüklükte incileri olan kolyeler vardır.

Süs eşyaları ve çömlekler üzerinde onları Meksika'da yaşamış tarih öncesi bir ırka ve Mu'ya bağlayan dinsel semboller bulunmaktadır. Bu semboller, onların yüksek bilimsel bilgiye sahip olduklarının göstergesidir, çünkü günümüzde bilim dünyasına henüz doğmakta olan büyük Kozmik İlimlerin tam anlayışına vakıftılar. Kozmik İlimler tüm güçlerin ana babası olan Dört Büyük İlksel Gücün kökenini ve işlevlerini içerirler. Amacım tümülüsleri inşa eden bu kişilerin tarihini vermeye çalışmak değil, onların sırlarına dair kamuoyuna bilgiler veren arkeoloji otoriteleri tarafından göz ardı edildiği açık olan bazı ayrıntılara dikkat çekmektir. Hak ettiği değeri bulamadığını düşündüğüm büyük uygarlıklarını ve Meksika'ya Mu'dan geldiklerini göstermektir.

Coğrafi olarak bugün Mississippi Havzası denen bölgede yaşıyorlardı. Burası Atlantis batmadan önce Meksika Körfezi'nden kuzeye doğru uzanan sığ ve ülkenin içlerine doğru girmiş bir denizdi. Atlantis'in batışı Atlantik Okyanusu'nda muazzam bir çukur açmıştı. Çevredeki sular bu çukura doğru çekilerek onu doldurmaya başladılar. Bu durum yakınlardaki çeşitli alçak iç denizlerin de sularının çekilmesine yol açmış, buralarda bataklıklar veya yerleşilebilecek kuru topraklar meydana gelmişti. Aynı şey sahil şeritleri için de geçerliydi. İşte Mississippi Vadisi'ndeki sular da bu süreçte çekilmişti. Fakat sular çekildikten sonra bile buraların yaşanabilecek bir yer haline gelmesi için aradan uzun bir zaman geçmesi gerekti. Mississippi Vadisi'nde Kayalık Yerleşimcileri veya onların atalarından kalma hiçbir esere rastlanılmamış olması bunu doğrulamaktadır.

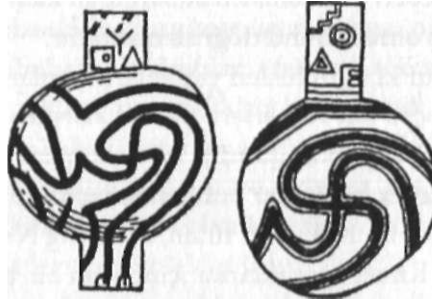
Görünen odur ki tümülüsleri yapanların sonları çok ani gelmiş, tıpkı Kamboçya'nın Kimerleri gibi arkalarında hiçbir iz bırakmadan ortadan kaybolmuşlardır. Bu halkın ani yok oluşlarına gerekçe olabilecek bir ipucu bulunamamıştır, fakat Kimerlerinki bellidir çünkü bu halkın bir tufan, Meikong Nehri boyunca ilerleyen ve tüm Kimer topraklarını içine alan bir tufan dalgası tarafından yok edildiği jeolojik olarak gösterilmiştir.

Toprak tümülüsler inşa eden halk kayıptır, fakat arkalarında onların nesillerinden gelen hiç kimse kalmamış mıdır? Eğer Kutsal Semboller kabul ediliyorsa, ki bana göre halkların zaman içindeki hareketlerini izlemenin en emin yoludur (bunu elli yıllık bir çalışmadan sonra söylüyorum), o zaman elimizde kendisinden yola çıkabileceğimiz bir şey vardır. Bu ve bundan sonra bulunabilecekler, bize bu halkın neslinden gelen insanların halen aramızda, güneybatı eyaletlerimizdeki Kızılderili kabilelerinin içinde yaşadıklarını gösterebilir.

***Şekil** 1.* Güneydoğu Missouri ve Arkansas güzergahında bir toprak kümesinin içinde bulunmuştur. Kadim bir sanat eseridir.

***Şekil** 2.* Bana ait bir su şişesidir. Son on yıl içinde New Mexicolu Kızılderililerden satın aldım ve bana verildiği sırada yepyeniydi. Yeni çağdaş bir eserdir. Renkler dışında, her iki eşya üzerindeki ana figürler birbirinin fevkalade benzeridir. Eski olanında krem rengi bir zemin üzerinde parlak şekiller vardır. Çağdaş olanında zemin kiremit kırmızısıdır, şekiller siyahtır ve kenarlarına beyaz renkli hat çekilmiştir.

Söz konusu sembol, çizgilerine kadar aynıdır ve Kutsal Dörtlü'yü Dört Büyük İlksel Gücü temsil eden haçın artistik bir tasarımıdır. Haçın çizgileri batıya doğru uzatılmıştır, yani batıdan doğuya doğru bir hareketi verirler. Buna bazı Meksika tabletlerinde de rastlıyoruz.

1 ***2***
Kadim ***Çağdaş***

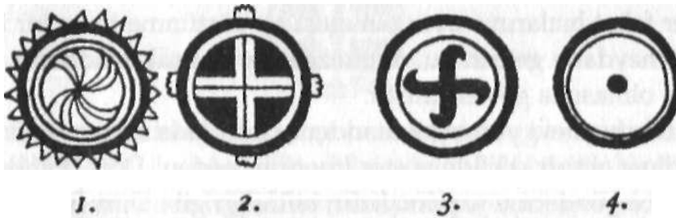
Kuzey Amerikalı tümülüs yapımcılarının gelişmiş düzeyde bir Kozmik Güçler bilgisine sahip olduklarına dair ipuçları ortadadır ki, bunu ancak dolaylı bir bağlantıyla veya dolaysız olarak Anavatan'dan elde etmiş olabilirlerdi. Bu da atalarının Mu'dan gelmiş olduğunu gösterir, fakat Amerika'ya hangi noktadan gelmişlerdi? Halihazırda bu gömüt ve tümülüslerin bulunduğu topraklarda yaşayan Kızılderililerin gelenek ve öykülerinde şöyle söylenildiğini öğrendim: "Bu tümülüsleri inşa edenler Mississippi Vadisi'ne Meksika'dan gelmişlerdi." Bu insanların Kuzey

Amerika'ya Meksika'dan geldiğini söyleyen Kızılderili gelenekleri kanıtlanabilir mi?

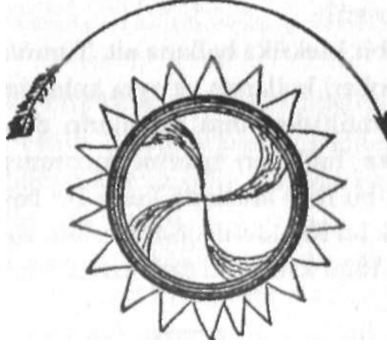
Prehistorik bir Meksika halkına ait, Tümülüsleri İnşa Edenler ile aynı sembolleri kullanan ve aynı anlamları ileten bir eseri göstermiştim. Tümülüsleri İnşa Edenlerin diğer sembollerinin Niven'in Meksika Tabletleri üzerine kazınmış sembollerle de karşılaştırılması, bu ikisi arasında kesin bir bağlantı olduğu ve buna bağlı olarak bu Kızılderili efsanelerinin sözlü olarak nakledilen bir tarih olduğu kanaatini doğurmaktadır.

Sürahi
Missouri, Mississippi County'deki Bir Gömütten Figürler

Örnek olarak başka bir tümülüste bulunan sürahi üzerindeki sembolleri ele alalım ve onları Meksika tabletlerindeki bazı sembollerle karşılaştıralım. Bu Amerikalı Tümülüsler İnşa Eden Halk ile sözünü ettiğimiz prehistorik Meksika ırkı arasındaki olağanüstü güçlü bir bağlantı olduğuna dair önemli bir ipucudur.

Güneşin Yapısı ve işleyişini gösteren sembol

Bu sembol Missouri, Mississippi County'deki toprak gömütlerden birinde bulunan sürahi üzerine işlenmiştir ve Güneşin Güçlerinin nasıl üretildiğini ve Güneş Sistemi içinde nasıl yol aldığını gösteren bir diyagramdır.

Analizi şunu gösterir:

Güneşin katı bir kabuğa ve yumuşak bir merkeze sahip olduğunu;

Güneşin Daha Üstteki Güneşine bağlı olarak batıdan doğuya doğru döndürüldüğünü.

Dönen katı kabuk yumuşak iç kısmı da aynı yönde harekete iter fakat hızlarının aynı olmayışı bir sürtünme hattı, bir mıknatıs meydana getirir. Bu, merkezdeki yumuşak maddenin kıvrılmış olmasıyla gösterilmiştir.

Merkezdeki yumuşak maddenin dört kola ayrılarak bir haç meydana getirir şekilde gösterilmesinin nedeni Dört Büyük İlksel Güce gönderme yapılmasıdır; bilindiği gibi Dört Büyük Gücün ilk ve orijinal sembolüdür.

Güneşin ışınları aktivite sembolü şeklindedir, böylece ışınların Güçleri bir yere taşımakla meşgul olduklarını, üretilen Güçlerin katı kabuktan ışınlar vasıtasıyla, bu diyagramda gösterilmeyen belli işlevlerin yürümesini sağlayacak bir tarzda, taşındığını söylemektedir.

Amerikalı Tümülüs Yapımcılarının bu diyagramı, Altın Çağ Kitaplarında yer alan, Güneş'in bu yönüyle ilgili tanımlarını bütünüyle sürdüren bugüne kadar rastladığım tek örnektir ve dolayısıyla Amerikalı bu halkın mükemmel bilimsel bilgiye sahip olduklarının göstergesidir. Meksika tabletlerinin birçoğunda bu bilginin bazı kısımları yer alır, fakat hiçbiri bu örnekte olduğu gibi bütünsel anlayışı sergilemez. M.Ö. 1200 yıllarına ait Mısır metinleri Mısırlıların da Kozmik Güçleri anladıklarını gösterir, fakat ne kadar zaman sonrasında bilemiyorum.

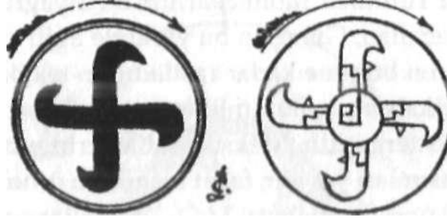
Amerikalı Tümülüs yapımcılarının başlangıcı hangi tarihe dayanmaktadır? Ve bunun davet ettiği soru da şudur: Dünyanın Kozmik Bilimleri kaybetmesi acaba ne zamandan bu yanadır? Aslında hiçbir şey bütünüyle yitirilmiş değildir. Örneğin yaşlı Rishi bu hususta bilgi sahibiydi. Bu bilginin bazı kısımları Doğu'da ve Polinezya'da hala bilinmektedir ve bazı kısımların Kuzey Amerikalı Kızılderili Kabilelerinin bazılarınca bilinmediğinden kuşkuluyum. Böyle konuşmak için iyi nedenlerim var. Aşağıdaki diyagramdaki güneş, Yaradan'ın monoteistik sembolü Ra olarak değil, Gök cismi Kin olarak çizilmiştir.

Yukarıda anlattıklarımızın bütünüyle Vahyedilmiş Metinlerde yer alan öğretiler olduğunu da bir kere daha belirtelim.

Bu, ortadaki beyaz haçı çevreleyen daha gösterişli kırmızı bir haçla Gök cismi olan güneşin simgelendiği bileşik bir haçtır. Beyaz ve çevrelenen haç ***U luumil*** diye okunur ki çevirisi Ülkesi, Toprakları, İmparatorluğu'dur ve Güneş'in içinde olmasından dolayı Güneş İmparatorluğu, Mu diye okunur.

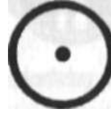
Beyaz ve çevrelenerek yaygınlaştırılan içteki haçı kuşatan yekpare haç Dört Büyük İlksel Gücün en eski ve orijinal sembolüdür. Bazen de daha sonraları "Uğur" sembolü denen Svastika ile tasvir edilmişlerdir.

Tütnülüsler İnşa Edenler, Meksika
Batı'dan Doğu'ya doğru hareket eden Dört Büyük İlksel Gücün Gösterilmesi

Tümülüsleri İnşa Edenlerin sembolünün yanına koymak için Niven'in Meksika Tabletleri arasında 1231 No'lu olanını seçtim. Kıyas için bunu seçme nedenim, daha önceki yazılarımda da çeşitli vesilelerle belirttiğim gibi, Niven'in 3000'in üzerinde tabletten oluşan koleksiyonunun içindeki ve ayrıca dünyadaki buluntuların içinde en önemlilerden birisi olmasıdır.

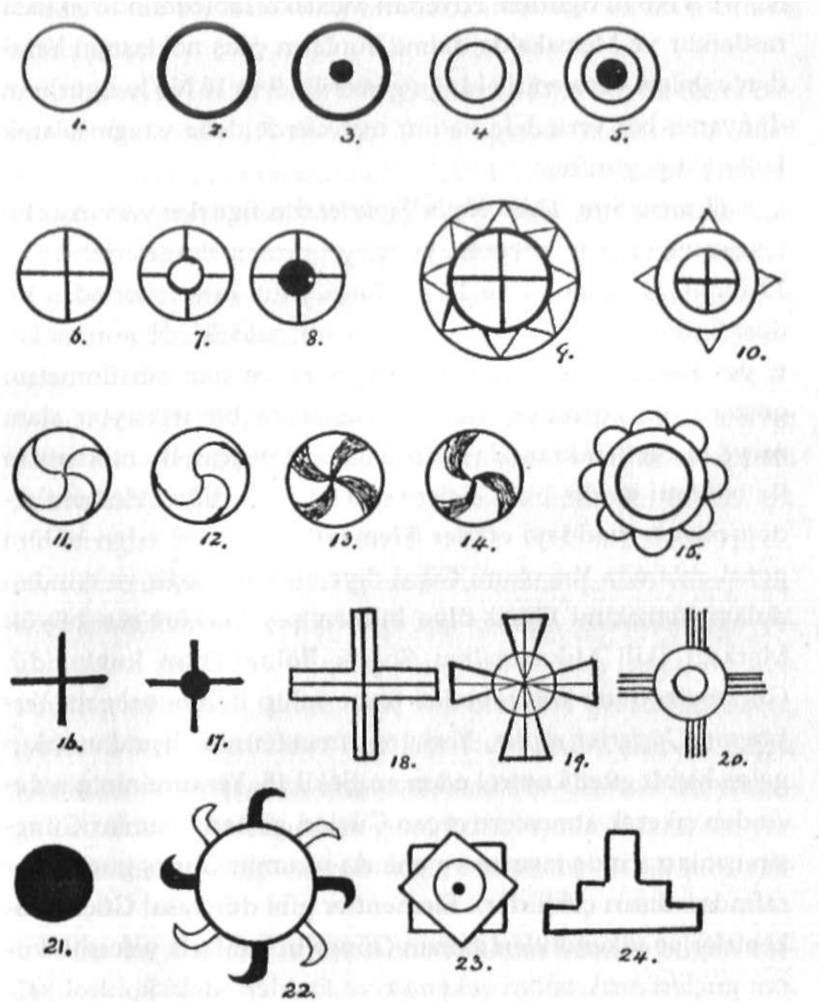
Her iki örnekte de, Tümülüsleri İnşa Edenler ve Meksikalılar, kadim insanların söylemiyle "O'nun emirleri, O'nun muradı, O'nun istekleri" olan Dört Büyük İlksel Gücün Yaradan'dan sadır olduğunu göstermektedirler. Her iki sembolde de batıdan doğuya doğru ilerledikleri, böylece tüm evrenin batıdan doğuya doğru dönmesine yol açtıkları ve hayatiyeti olan tüm hareket eden kürelerin eksenleri etrafından batıdan doğuya doğru devretmelerine sebep oldukları gösterilmiştir.

Bu, dünyanın tüm kadim ülkelerinde karşılaşılan evrensel bir semboldür. Ra olan Güneş'in, Yaradan'ın monoteistik sembolünün çizimidir.

TÜMÜLÜSLER İNŞA EDENLERİN SEMBOLLERİ-

Birinci Sıra, 1-5 No'lu Figürler. Bütün bu semboller Güneş'in çizimidir ve hepsi de dünya çapındadır yani tüm kadim halkların yazılarında yer alırlar.

Tümülüsler İnşa Edenlerin Sembolleri

İkinci Sıra, 6-10 No'lu Figürler. Bu beş sembol Dört Büyük İlksel Gücün ve onların Yaradan'dan sadır olduğunun tespitidir. 6, 7 ve 8 No'lu figürlere Niven'in Meksika Tabletlerinde sıklıkla rastlanılır ve Meksika'da daima bunların çıkış noktasının Yaradan'ın talebi veya emri olduğu gösterilir. 9 ve 10 No'lu figürlerin dünyanın her yerindeki kadim metinlerde daha yaygın olarak kullanıldığı görülür.

Üçüncü Sıra. 11-15 No'lu Figürler. Bu figürler yeryüzünün Güçlerini, onların kökenini ve işleyiş tarzını simgelerler. 11 ve 12 No'lu çizimler 13 ve 14 No'ların yalın birer çizimidir. Bu dört figürün hepsi de yerkürenin eriyik haldeki iç kısmının katı yer kabuğunun içindeki dolaşımını ve ona sürtünmesini gösterir. Bu sürtünme her ikisi arasında bir friksiyon alanı meydana getirir ki bu da bir mıknatısa yol açar. Bu mıknatısın iki bölümü vardır, biri Güçlere etki ederken diğeri elementlerden oluşan maddeyi etkiler. Elementleri kontrol eden bölüm genel anlamda Yerçekimi Gücü diye bilinmektedir ve bundan dolayı Yerçekimi Gücü diye bilinen şey Yerküre'nin büyük Merkezi İkili Mıknatısı'nın Soğuk Bölümü'nün kuvvetidir. Güçler üzerinde kontrol edici tesire sahip Bölüm *yalnızca Yerkürenin Güçlerini etkiler,* Yerküre atmosferinin dışından çıkıp gelen hiçbir gücü kontrol edemez. Şekil 15, Yerküre'nin gövdesinden çıkarak atmosfere geçen Güçleri gösterir (bunlar Güneşin ışınları içinde taşınan ve onlarla uyumlu Güneş güçleri tarafından dışarı çekilirler). Elementler gibi dünyasal Güçler tükenirler ve tükendikleri zaman Güneş'in bunlarla yakınlık kuran güçleri artık onları çekemez ve üzerlerindeki kontrol kalkar. O zaman Merkezi Mıknatıs onları tekrar büyük sürtünme hattına geri çekmeye başlar, ta ki yeniden canlanıp tazelenene ve bir kere daha tabiatın onlardan istediği vazifeyi icra etmek üzere tekrar gönderilene kadar. Şöyle de söyleyebilirim; Yer-

küre'nin Güçlerinin işleyişi ve kökeniyle ilgili bu örnek evrendeki tüm dönen-devredilen cisimlere uygulanabilir ve böylece Evren'in tek bir İlahi Yasa tarafından kontrol edildiği ortaya konulabilir.

4. Sıra, 16-20 No'lu Figürler. Bunlar da Dört Büyük İlksel Gücün sembolleridir. 17, 19 ve 20 No'lu figürler Yaradan'dan hasıl oluyor şeklinde gösterilmişlerdir. Şekil 16, 70.000 yıldan daha eski olan Mu'nun Kutsal Metinleri'nde yer alması nedeniyle Kutsal Dörtlü'nün orijinal ve en eski sembolüdür. Bütün bu sembollerin Meksika tabletlerine de kazındığı bulgulanmıştır. Şekil 19, daha önce Piramit Haç diye verdiğim sembolün tam bir kopyasıdır.

5. Sıra, 21-24 No'lu Figürler. Bu sırada yalnızca bir figüre, No 22'ye dikkatinizi çekeceğim. Diğerleri ortak ve dünya çapında sembollerdir. Şekil 22'deki sembol ise çok enderdir. Bunun tek bir örneğini bulabildim ve bu da 4000 - 5000 öncesinin Hindu metinlerindeydi. Bu figür (güneş) Sistemine ışınları yayan Güneş'i simgelemektedir. İki çeşit ışın olduğu gösterilmiştir; yoğunlukları nedeniyle karanlık ve görülemeyen ışınlar ve açık renkli görülebilen ışınlar. Güç sembolünün gösterdiği üzere, ışınlar Güç formundadır. Yine kıvrıktır, batıdan doğuya doğru işlemekte ve bir çember oluşturmaktadırlar. Dairesel bir yörünge izledikleri için Güneş'ten gelen bütün ışınlar Güneş'ten yeryüzüne dik bir çizgi halinde değil, bükülmüş olarak çarpmalıdırlar.

Bu da yine prehistorik Amerikalıların bilimde bugün vardığımız noktanın ilerisinde olduğunu göstermektedir. Günümüz bilim adamları bu gerçeği takdir edebiliyorlar mı? Bu bugün (1933) yalnızca teorilere dayanan bilimsel bilgide çok geri kaldığımızı göstermiyor mu? Ben kişisel olarak böyle düşünüyorum.

Arkansas, Hot Springs, Quachita Nehrinde Bulunmuş Tümiilüsler İnşa Eden Halka Ait Bir Taş Takvim

TÜMÜLÜSLER İNŞA EDEN HALKA AİT BİR TAŞ TAKVİM-

Boyutları. Taş, armut şeklindedir. Uzunluğu yaklaşık 40 cm ve en geniş yeri 32,5 cm'dir. "Hot Springs yakınlarındaki tortulu şistlerde bulunanlara benzeyen yuvarlak bir kumtaşıdır. Bir kilo yüz gram ağırlığındadır."

Tanımı. Ortasında çapı 17,5 cm olan hafifçe yükseltilmiş bir yüzük bulunmaktadır. Bu yüzük on üç eşit bölüme ayrılmıştır. Her bir bölüme bir şekil veya glif oyulmuştur. Bu dairenin epey daha yükseğinde bir diğer daire vardır. Bununla Tanrılığın sembolü olan Güneş'in çiziminin amaçlandığını ön görüyorum. Bu ana figürün bir üstünde, bir takvim ayı sırasında Ay'ın geçtiği evreler resmedilmiştir. Bu bize aşağıda olanın anlamını söylemektedir, yani on üç bölümlü çember bir yıldaki on üç ayı temsil etmektedir. Bir daire meydana getiren on üç ay bize yılın tamamlandığını, başlangıcı ve sonu söylemektedir. Ayın evrelerini gösteren manşetin tepesinde yukarıdaki cennetten aşağı bakan Her şeyi Gören Göz gösterilmiştir. İlk yazılı metinlere kadar giden ve dünya çapında rastlanılan kadim bir semboldür. Takvimin dış tarafında, taşın kenar hattına yakın bir yerde İnsan dahil çeşitli hayvanlar gösterilmiştir.

Takvimdeki Glifler

1. Belirgin olmadığı için bunun ne anlama geldiğini veya neyi simgelediğini pozitif bir kesinlikle söylemek zor, ancak kanatlarını açmış bir kuşa benziyor. Eğer öyleyse, Amerika Kızılderililerinin Gökgürültüsü Kuşu olması muhtemeldir.

2. Bu, karların yeri bembeyaz bir örtü gibi kapladığı Maya Zac ayının, beyaz ayın tasviri gibi gözüküyor.

3. Bu, benim için yeni bir sembol. Anlamını bilmiyorum.

4. Bu, nehirde yol alan bir balıktır, bu ayda balığın çok bol olduğuna, yumurtalarını bıraktıkları yataklara doğru koştukları zamana işaret edilmektedir.

5. Bu glif Mu alfabesinin harflerinden birisidir. Ezoterik bir anlamı vardır.

6. Kutsal Lotus çiçeğinin, Mu'nun bitki örtüsü sembolünün çizimidir. Lotus Mu'nun bütün sembolleri içinde en çok sevileni ve sayılanıydı. Mısırlılar Mu'dan daima Lotus diye söz etmişlerdir.

7. Bu, Tümülüsler İnşa Eden Halk'ın geleneksel yılanının başının çizimidir. Pipestone taş ocaklarındaki kalıplar arasında aynı buna benzeyen dizaynlar vardır. Pipoların sözünü ettiğimiz yılanın başı şeklinde olduğuna şüphe yoktur.

8. Bu, Doğu Ülkelerinin ortak kutsal sembollerinden birisidir. Buna Amerika'da yalnızca ve yalnızca tek bir kere, Tümülüsler İnşa Eden Halk'ın tümülüslerinden birisinin içindeki kalıntılar arasında rastladım. M.Ö. 2500-2000 yıllarında Brahmin rahiplerinin öğretmenleri olan Naakalleri Hindistan'dan Himalayalar'ın karla kaplı yüksek bölgelerine sürdüğü zamanlarda anlamını yitiren kadim dinsel sembollerden birisidir. Bu sembolün anlamı kadim dildeki dört sözcükle ifade edilir. Bu sözcükler toplu niyaz veya duaların başında söylenirdi. Bugün de hala zikredilmektedirler, fakat rahiplik kurumu bunların anlamını artık bilememektedir. AUM'un (Om) anlamı o tarihten sonra unutulmuştu. Altıncı ve sekizinci aylarda bu taş takvimi yapan kişilerle ***Tümülüsler İnşa Edenler arasında yani Mu ile Doğu*** arasındaki direkt bir bağlantıyı bulguluyoruz.

9. Bu glif benim için yemdir. Pirinç bitkisinin kesimini ve hasat edilişinin tasvir edildiği izlenimini verir. Bu taştaki zamanla Ağustos veya Eylül ayına denk gelmektedir. Tanelerin olgunlaştığı ve depolandığı hasat zamanına karşılık olmalıdır.

10. Bu sembole kadim yazılarda sık rastlanılır. Ağaçların yapraklarını dökerek dallarının çıplak kaldığı sonbaharı temsil eder.

11. Bu taş üzerindeki en ikna edici sembollerden birisidir ve bu taş takvimi yapanları direkt Tümülüsleri İnşa Eden Halka, Polinezya'ya ve ilk atalarının oradan gelmesi nedeniyle de Mu'ya bağlayan bir ipucudur. Sözünü ettiğimiz sembol bu bölümde anlatacağımız Gri ve Siyah Uçlu Örümcek'tir. Bana verilen bilgiye göre Schliemann tarafından gün ışığına çıkarılan Anadolu'daki kadim Truva hazineleri arasında da buna benzer örümcekler bulunmaktadır.

12. Bu sembol tartışmalıdır. Bir geyiğin ana hatları olabilir.

13. Bunun bir bizonun kabataslak çizimi olduğuna şüphe yoktur. Yılın son ayıdır ve hayvanın başı öne doğru eğiktir. Yılın, kuzeyde yiyecek bulmanın gittikçe güçleştiği ve güneye doğru inildikçe şartların daha elverişli olduğu zamanını anlatıyor olabilir mi? Sanırım öyle. Aynı soru 12 Numara, geyik için de geçerlidir.

Yorumlar. Taşın dış kenarında çeşitli hayvanlar bulunmaktadır. Bunları nakledemeyeceğim, fakat iki tanesi eski resim yazılarında ve Kızılderili efsanelerinde gayet belirgindir.

Bu Taş Takvim'in tasarımcılarının İlk Büyük Uygarlığın Kozmik Güçler ve Kozmik Bilimler öğretileriyle yakından tanıştığının aşikar olduğu görülmelidir. Bunun da gösterdiği şey bir zamanlar Amerika'nın dünyanın gelmiş geçmiş en yüksek uygarlığının tadını çıkardığıdır.

BÜYÜK YILAN TÜMÜLÜSLER- Tümülüsler İnşa Eden Halk'ın kamuoyunun bu kadar ilgisini çekmesinin başlıca nedeni, büyük yılan şeklindeki tümülüsleridir. Bu yılan şekilli tümü-

lüslerin sembolik bir anlam taşıdığı tartışılmaz. Dinin başlangıcından itibaren türlü çeşit dizaynlardaki yılanlar dinsel seremonilerde her zaman büyük bir rol oynamış, yalnızca belli bir ırk tarafından değil *tüm* kadim uluslar tarafından sembollerin ilk ortaya çıktığı tarihten itibaren kullanılmışlardır.

Amerika Yılan Tümülüslerinin en önemlilerinden bir tanesi, Ohio, Peebles yakınlarındaki Brush Creek'tedir. Bu Yılan Tümülüs'ün sembolik kullanımının kesin olarak neye yönelik olduğunu -Yaradılışın Yedi Emrini mi, Suları mı yoksa Mu'nun yok oluşunu mu hedef aldığını- bilemeyiz. Muhtemelen hepsi de doğrudur. Törenlerle bağlantılı olarak Mu'nun vurgulandığına inanmak için nedenimiz vardır, şöyle ki: Bazı Yılan Tümülüslerin adak taşları veya sunakları olduğu bildirilmiştir ve bu da aynı şeyin orijinal hallerinde hepsi için geçerli olabileceği olasılığına işaret etmektedir. Mu dibe çökerken gittiği yer "ateşten bir uçurum", aşağısının ateşleriydi. Bu felaketten sonra geride kalan ve hayatlarını sürdürmeye devam eden ulusların çeşitli zamanlarda ve çeşitli vesilelerle onun ateşler tarafından yutulmasının anısını canlı tutmaya çalışmaları bir gelenek haline gelmiştir. Maya ve Kişelerin bu anma işlevini yerine getirmek için ateşli evi kullandıklarını, Mısırlıların bir ateş çukuru veya tankı olduğunu ve daha başkaları tarafından kullanılan ateşe kurban etme tanımlarını açıklamıştık.

İngiltere, Stonehenge yakınlarında Ohio, Peebles'tekinin tamamen eşi olan bir Yılan Tümülüs'ün bulunduğu rapor edilmiştir. Demek ki Amerikalı Tümülüsler İnşa Eden halkın kullandığı özgün sembolün aynısı İngiltere'de de karşımıza çıkmaktadır ve her ikisinde de aynı anlam ve kavramlar iletilmektedir. Şimdi bunun mantıksal sonucu nedir? Şüphesiz ki ortak köken Tümülüsleri İnşa Edenler İngiltere'ye hangi yoldan gelmişlerdir. İngiltere'de bulunan farklı sembolleri ve Mısır'ın sergilediği çok daha vurgulu birikimin izini sürmek, kişiyi böyle bir soruya sevk etmektedir.

1. *2.* *3.*

ÖRÜMCEKLER- Tümülüsler İnşa Eden Halk'tan geriye kalanlar arasında kamuoyunun ilgisini en çok Yılan Tümülüsler toplarken, kişisel olarak beni örümcekler cezbetmiştir. Elli yıl kadar önce Güney Denizi Adaları'ndaki keşif gezilerimde sürekli olarak Gri ve Siyah Noktalı Örümceklerle ilgili efsanelerle karşılaşmıştım. Bu efsaneler bu örümceğin simgelediği bir şey olduğuna ve onun kutsal bir sembol olduğunu gösteriyordu, fakat onun ne olduğunu belirleyememiştim. Efsaneler de bir ipucu vermiyordu. Örnek olarak:

"Orada Gri ve Siyah Noktalı Örümcek Cennete yükselecekti, fakat havanın aşırı soğukluğu ona izin vermedi."

"Yollar Gri ve Siyah Noktalı Örümceğin ağını temsil edecek şekilde hünerle inşa edilmişlerdi ve hiç kimse onların nerede başlayıp nerede bittiğini söyleyemezdi."

Elli yıl boyunca bu bulmacayı çözmeye çalışıp sonunda pes etmişken birden aradığım yanıta kavuştum. Meğer burnumuzun dibindeymiş. Evet İnsanoğlu'nun büyük geçmişine açılan kapının anahtarı burada elimizin altında, Amerika'dadır.

Örümceklere dikkatimi çeken Cincinnati, Ohio'dan dostum Dr. Thomas M. Stewart oldu. Bunlar yuvarlak deniz kabukları üzerine işlenmişlerdir ve her birinin sırtında neyi temsil ettiklerini gösteren bir sembol bulunmaktadır. Bu özel kalıntılar Missouri, Arkansas ve Tennessee'deki kemerli gömütlerde bulunmuştu. Bulundukları yerlerin konumunu dikkate alan Dr. Stewart, bunların Mısırlıların mezar odalarında Skarabe'yi kullandıkları tarzda kullanılmış olabileceklerini önerdi.

Bu Örümceklerin sırtlarındaki semboller 205. sayfada gösterilen Sürahi'nin üzerindeki süs yerine kullanılan sembollerin eşidir. No 1, sayfa 205'deki 2 No'lu Dört Büyük Gücün Orijinal sembolüdür. No 2, s. 205 No 3'te verilen, Güçlerin batıdan doğuya doğru iş gördüklerini göstermektedir. No 3, sayfa 205 No 2'de gösterilen bileşik sembolün aynısıdır.

Bu sembollerin bazıları, Girit, Kıbrıs ve Anadolu'daki kadim Truva harabelerinde ortaya çıkarılan seramik eşyaların üzerinde yer almaktadır.

Nadiren rastlanılmasına rağmen, Gri ve Siyah Örümceğin bir zamanlar sembol olarak kullanılmasının geniş bir alanı kapsadığını, bunlara birçok seramik eşya üzerinde rastlanılabileceğini, bugüne kadar önemi bilinmediği ve o gözle bakılmadığı için dikkatimizden kaçmış olabileceğini düşünüyorum.

Sanırım buraya kadar anlattıklarımız, arkeolojinin sadece eskiden kalma harabelerde kazı yaparak sembolleri, kabartma yazı ve yazıtları ortaya çıkartmaktan ibaret olmadığı, asıl işlevinin bulunan bu sembol ve yazıları okumak olduğu şeklindeki görüşümün daha iyi anlaşılmasına yardımcı olmuştur. Bir yapının inşasında çalışan bir işçinin, temel kazarken üzerinde kadim harflerle yazılmış bazı yazılar bulunan bir taş parçasına rastlayıp bulunduğu yerden çıkarması onu bir arkeolog yapar mı? O yalnızca bir inşaat işçisidir. Tarlasını süren bir çiftçi de üzerinde yazılar olan eski bir taşa çarpabilir. Onu söküp alması onu arkeolog mu yapar? O yalnızca işini yapan, tarlasını ekine hazırlayan bir çiftçidir. Veya çocuklarından birisi patatesleri topraktan çıkarırken eski bir çömleği gün ışığına çıkarabilir. Ama sonuçta o bir tarım işçisidir, arkeolog değil. Tümülüsler İnşa Eden Halk'ın Sembolleri, okunmadıkları takdirde, sanatsal birtakım süsler olmaktan ileri gidemezler. Fakat okunurlarsa, Kuzey Amerika'nın erken tarihine ait bir sayfayı elimize verebilirler. Bu sayfada Tümülüsler İnşa Eden Halk diye adlandırılan ve bir zamanlar bizim topraklarımızda yaşayan gizemli bir ırkın Meksika yoluyla Mu'dan geldikleri, bunların yüksek bir uygarlık düzeyine ulaşmış aydınlanmış

bireyler olduğu, Kozmik Güçler ve işlevleri hakkında bugün bizim sahip olduğumuzdan daha ileri düzeyde bilimsel bilgiye sahip olduklarını gösteren bilgiler anlatılmaktadır.

AHTAPOT, KUTSAL BİR SEMBOL

AHTAPOT- Ahtapot ender kutsal sembollerden birisidir. Bununla onun nadiren kullanıldığını değil, bu sembolden yalnızca birkaç tane bulunduğunu söylemek istiyorum. Aslında kadim halklardan bazıları için çok yaygın ve ortak bir sembol olduğu düşüncesindeyim. Genellikle seramik çanak çömlek üzerinde bulunan bu desenlere arkeologlar yalnızca süsleme gözüyle bakmışlar, bu örneklerin hiç tartışmasız onların kutsal semboller olduklarını gösterdiği gerçeğinden habersiz kalmışlardır (Resim VI, s. 153).

Ahtapot daha çok kadim Grek seramiklerinin üzerinde yer almıştır. Birkaç bin yıl öncesine kadar Peru, Brezilya, Kuzey Amerika, Yunanistan ve İskandinavya'da kullanılıyordu. Kullanılma tarzına bakarak, bunun bir ***Su Şeytanı, Hayatın Düşmanı'nın*** sembolü olduğuna hükmedilebilir. Rolü, dünyada hayatın zuhur etmesini engellemekti.

Dünya üzerinde hayatın zuhur edişini konu olan kadim yazıların pek çoğunun kullandığı sembolizasyonda Güneş ve Sulanın arasında bir şeye galip gelmek üzere yapılan temsili bir savaş sahnesi verilir, fakat o bir şeyin ne olduğu gösterilmez.

Örneğin: Babilliler Belmarduk'un (Güneşin) Tiamet'le (Sularla) dövüştüğünü söylerler. Tablette; "Tanrılar canavar Tiamet'le büyük bir karşılaşmaya hazırlanıyorlar." "Tanrı Belmarduk Tiamet'e üstün geliyor." gibi ifadeler yer alır. Mısırlıların yılan Aphopis'in (suların) üstesinden gelen ve onu öldüren Horus'ları (güneş) vardır. Hindular Krişna'nın (güneş) yılan Anatha'yı (sular) öldürdüğünü söylerler. Ve Grekler Apollo'nun (güneş) Piton'u (sular) yendiğini belirtirler. Mu'nun Vahyedilmiş Metinleri'nin Beşinci Emir'i şöyledir: "Ve Güneş'in ışınları ***sula-***

rın balçığındaki toprağın ışınlarıyla buluştu ve bu balçıktaki parçacıklardan kozmik yumurtalar -hayat tohumları- oluştu."

Bu saydıklarımızı Ahtapot'la ilgili efsanelerle birleştirdiğimiz zaman, ortaya çıkan görünüm şudur ki Ahtapot, kozmik hayat yumurtalarının oluşabilmesi için Güneşin Güçlerinin Yerküre'nin Güçlerini dışarı, sulara doğru çekmesine izin vermeyen balçığın ***rezistansının*** (direncinin) sembolüdür. Buna karşın Güneşin Güçleri galip gelmiş ve kozmik yumurtaları oluşturmuşlardır ve İlahi Emir üzere hayat başlamıştır.

Bugün anlatıldığı şekliyle Ahtapot'la ilgili efsanelerin hepsi tam anlamıyla birer mittir, fakat mitten geriye doğru gider ve kökene ulaşırsak, gerçek efsaneyi açığa çıkarabiliriz.

Her nerede bir efsaneyle karşılaştıysam, efsanenin anlattığı fenomenin o bölgede vuku bulmuş gibi nakledildiğini görmek dikkat çekiciydi. Bu özellikle vahşi ve yarı vahşi kabileler için daha geçerlidir. Örnek olarak: Fiji Adaları halkının "Babil Kulesi" hakkında bir efsaneleri vardır. Onlara göre "Babil Kulesi" Fiji adalarından birisinde inşa ediliyordu. Fijililer ziyaretçilerine karşı çok naziktirler ve isteyen herhangi bir kişiyi memnuniyetle söz konusu mekana götüreceklerdir. Polinezyalılar'ın "Nuh'un Gemisi"ni anlatan bir efsaneleri vardır. Geminin kendi adalarından birinde inşa edildiğini iddia ederler. Maoriler'in "Habil ve Kabil" hakkında bir efsaneleri vardır. Size Habil ve Kabil'in Yeni Zelandalı olduklarını ve Habil'in öldürülmesi olayının Yeni Zelanda'da geçtiğini söyleyeceklerdir.

Sembolik Ahtapot, Güneş için de geçerli olduğu gibi, farklı isimler altında bilinmiş, o yörenin diline göre bir isim almıştır. Fakat tüm halklarda o bir ***Su Şeytanı*** ve ***Hayatın Düşmanıydı.*** Başka bir anlamı yoktur.

YUNANİSTAN ve ANADOLU'DAKİ YANSIMALAR- Yunan Adaları ve Anadolu'nun gün ışığına kavuşturulmuş olan ve halen de buna devam edilen kadim şehirlerinde, boyama, kabartma veya oyma yoluyla çalışılmış belirgin ve çarpıcı Ahtapot desenleriyle süslü çok sayıda seramik çanak çömlek bulunmuştur.

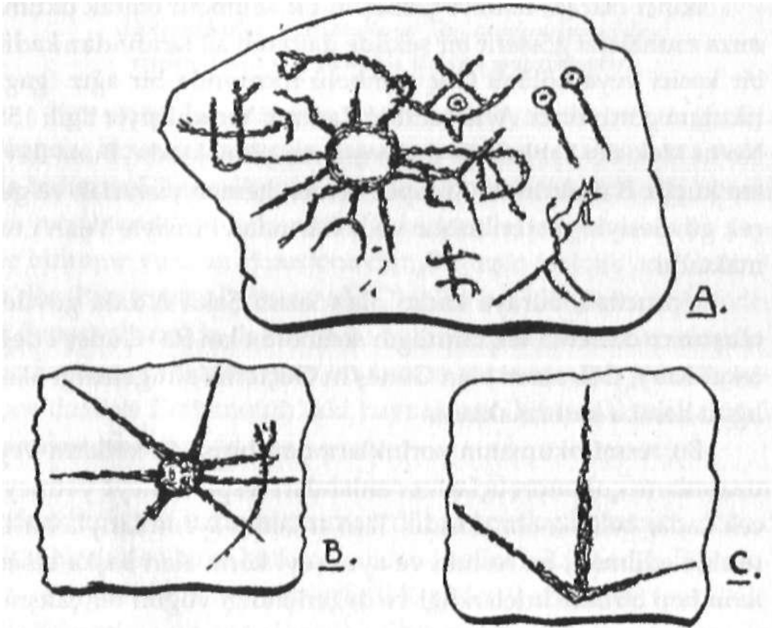
Girit, Kıbrıs ve Truva'da ince ve kusursuz durumda birçok örnek elde edilmiştir. Şans eseri, motiflerin dizaynları çeşitlilik gösteriyordu ve bu da, örneğin Kıbrıs grubundaki B ve C vazolarında görülebileceği gibi, onların doğru okunma şansını yükseltmiştir. Her ikisinde de ahtapotun gövdesi ve kolları tek parça ve sağlamdır. Diğer yandan aynı harabeden bulunmuş olan A vazosu tamamen farklı bir durumu göstermektedir. Burada Ahtapot bir çatışmaya girmiş ve fena halde hırpalanmış olarak tasvir edilmektedir. Bu, başlıca silahı olan kollarının kopmuş ve parçalanmış olmasıyla verilmiştir.

Kıbrıs'tan Ahtapotlu Vazolar

Grekler Ahtapot'u nereden almışlardır? Birincisi, görünen odur ki Ahtapot Mu'nun kullandığı sembollerden birisiydi. Karyalılar tarafından Anavatan'dan alınıp Peru ve Brezilya'ya getirilmişti. İkincisi, Greklerin ilk ataları olan Karyalılar doğuya doğru ilerlemeye devam ettikleri ve nihayetinde Akdeniz'in doğu ucunda yerleştikleri zaman kutsal sembollerini de beraberlerinde getirmişlerdi ve Ahtapot da bunların arasındaydı.

Sanırım bu anlattıklarımız Ahtapot'un erken dönem kutsal sembollerden birisi olduğunu ve Avrupa'nın güneydoğu kesimleri ve Anadolu'ya Karyalılar tarafından taşındığını göstermeye yeterli ipuçlarıdır. Fakat bunların İskandinavya'ya kimler tarafından götürüldüğü sorusu halen yanıtsızdır.

Pipestone Ahtapotu
Witoonti, Pipestone, Minnesota

PIPESTONE AHTAPOTU- Bu resimli yazıyı okumaya çalışırken, üç tezatla karşılaşırsınız. Birincisi, Ahtapot'un üstteki kollarından birisi bir Yılan'a çengel atmıştır; bu özgün bir Yılan'dır ve Tümülüsler İnşa Eden Halkın Yılan Tümülüslerindeki yılanın tam bir kopyasıdır. Tümülüsler İnşa Eden Halk ile bu resmi kayaların üzerine kazıyan halk arasında ne gibi bir bağlantı vardır? Bunlar aynı kişiler miydi? Yoksa bu özel Yılan çeşitli topluluklar tarafından mı kullanılıyordu ve onlardan birisine mi aitti? Kollarından birisiyle Yılan'ı kavrayan Ahtapot'un orta yerindeki, kolların çıkış yeri olan daire, bunun Ahtapot'un gövdesi olduğunu ima etmektedir; fakat bir daire olduğu için o aynı zamanda Güneş'in resmediliş biçimidir. Bunun da önerdiği şey, dairenin Ahtapot'un gövdesi değil, Güneş'in sembolü olduğudur.

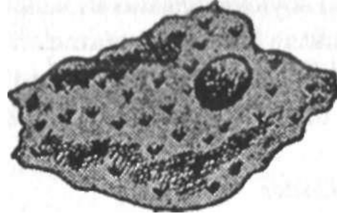
İkinci olarak, daireyi Güneş'in bir sembolü olarak okumamıza muhalefet gösterir bir şekilde dairenin alt tarafından kadim bir kesici veya bölücü Güç sembolü formunda bir ağız (gaga) çıktığını görüyoruz. Aynı sembol Kadının Yaradılışıyla ilgili 1584 No'lu Meksika Tabletinde de karşımıza çıkmaktadır. Buna ilaveten küçük B figüründe, Ahtapot hemen hemen yuvarlak ve gerçek gövdesiyle gösterilmiştir ve kollarından birisiyle Yılan'ı tutmaktadır.

Üçüncüsü, buraya kadar olan kısım Şekil A'daki gövdeyi oluşturan dairenin tek tanrılığın sembolü olan Ra- Güneş'i değil fakat Kin'i, Gök cismi olan Güneş'in Güçlerini simgelediği olasılığını hesaba kattırmaktadır.

Bu resmi okumanın zorluklarından birisi de kolların veya uzantıların çoğunun uçlarının anlamları tespit etmeye yetmeyecek kadar belirsiz olmalarıdır. Tam anlamın ayrıntılarıyla birlikte elde edilmesi, bu resmin ve aynı şeyi konu alan başka resimlerin hep birlikte irdelendiği ve değerlendiği yoğun bir çalışmayı gerektirmektedir. Onun Kıbrıs Vazosu A'daki ve diğer birçok Grek, Mısır, Hindu ve Babil resimlerindeki Ahtapot'la aynı anlamı taşıyor olabileceği hususu da geçerliliğini korumaktadır.

Sağ alt köşede ya bir kurt ya da bir köpek gösterilmiştir. İskandinavya mitlerinde kurtun veya köpeğin önemli bir rolü vardır.

PIPESTONE TAŞ OCAĞI- Pipestone, Minnesota'daki bu taş ocağı dünyadaki en eski taş ocağıdır, çünkü jeolojik Üçüncü Zamanda (Tertiary), mitik Buzul Çağından ve son Manyetik Felaketin öncesinden beri biliniyor ve işletiliyordu.

Gilders Piposu, Omaha Nebraska, 15.000 yıldan daha eskidir ve Pipestone Taş ocağından elde edilmiş kırmızı benekli taştan yaptlmıştır.

Pipestone Taş ocağının yaşını kanıtlayan iki gerçek vardır. Birincisi Üçüncü Zamanda yaşayan insanların kalıntıları arasında bulunan Gilders Piposu'dur. Bu piponun elde edildiği tipteki kil yeryüzünde (jeolojinin bildiği kadarıyla) yalnızca tek bir yerde bulunur ve o da Pipestone'dur. Bu taşın jeolojik adı Catlinite'dir. (Bazı kişiler Portsmouth, Ohio'ya beş kilometre mesafedeki Feuerte Farm'da da Catlinite bulunduğunu ileri sürmektedirler. Bu konuda tatmin edici bir karara varmanın tek yolu, Pipestone'daki ve Portsmouth'taki kaynakların kimyasal analizlerini karşılaştırmaktır.)

Kızılderililerin geleneklerine göre, Pipestone Taş ocağının bulunduğu yer uzun bir zaman dilimi için kaybolmuştu. Sioux efsanelerinden birisi bunun yeniden keşfini hikaye eder. Pipestone ve diğer bütün konularla ilgili Kızılderili efsaneleri fevkalade sürükleyicidir ve mitsel süslemeleri ayıklandığı zaman bize ilk Amerikalıların Mu'dan geldiklerini anlattıkları görülür. Bu da Amerika'nın Mu'nun ilk kolonisi olduğunu ve Amerika kıtasının

bugün için dünyada insanoğlu tarafından iskan edilen su yüzeyindeki en eski kara parçası olduğuna dair bunaltıcı fazlalıktaki ipuçlarından oluşan zincire eklenen bir diğer halkadır. Amerika, Atlantis, Mısır, Yunanistan, Babil, Hindistan ve diğer tüm uluslardan daha eskidir. Pipestone Kızılderililerinin ayrıca ilk Amerikalıların yüksek bir uygarlık düzeyine ulaşmış bireyler olduklarını gösteren ve onların Batan Güneş'in ilerisinde batıdaki bir ülkeden geldiklerini söyleyen efsaneleri vardır.

Omaha ve Yaukton Kızılderili efsaneleri taş ocağının yeniden keşfini; "Bir Yaukton Sioux'sunun Omahalı eşi Walregela, beyaz bir bizonun bıraktığı izleri takip ederek Pipestone Deresi'nin kenarına ulaştı ve izlerin son bulduğu yerde Pipestoneia karşılaştı." diye nakleder.

Chon-oopa-sa'dan alıntılar. Pa-la-ne-a-pa-pe'nin (Ra tarafından çarpılan Adam) naklettiği efsane.

İnsanın Ortaya Çıkışı

"Çok uzak bir geçmişte
Milyon, milyon, milyon ay önce
Ölümlülerin ilki
Savruldu Büyük Wo-kon'un eliyle
Aşağıdaki bu yeryüzüne:
Fırlattı bir yıldızdan yoğurulan bu ilk Dakota'yı
Ve seyretti düşüşünü,
Karanlığın içinden geçerek
Yumuşak toprağa konana dek
Hiç incinmeyerek.
Wa-kin-yan, Sioux'ların ilki."

"Birçok yıllarını avlanarak geçirdi
Ülkeyi katederek
Sonunda yalnızlık canına tak edene dek."

"Güneşin batışını seyrettiğimiz yönde
Altın renkli *yaz günleriyle*

O mistik efsanevi ülkede geçer bu hikaye
Batıdaki o uzak ülkede
Kızıl-adamın evi olan yerde.
Efsane ***o diyara aittir***
Ne garip bir ***gelenektir***
Yazılmamış tarihin göz kırpan ışığıdır."

Kadın

"Ve Wa-kin-yan Wakon'a yakarmaktan hiç bıkmadı
Göndermesi için o en büyük muradı
Duydu Wakon bunca yakarışı
Ayırdı bir öğle vakti yaz Güneşinden bir ışını.
Yoğurdu, biçim verdi ona
Bir rüya kadar güzel olana
Hem cinslerinin ilkiydi, uzun zamandır özlenendi
Tatlı Co-tan-ka."

Şeytan Ahtapot

"Wi-toon-ti, gündüz nehrin ***çamurunda*** kalandı
Wi-toon-ti, Wa-kin-yan'ın ok ve yayından korkandı
O bir canavardı.

Sonra Wa-kon-da
Almak için güneş ışığının öldürülen kızının intikamını
Tuttu bir kuyruklu yıldızın ucunu
Ve ondan güçlü bir ok yaparak
Gönderdi Wa-kin-yan'a
Havada uçurarak

Wa-kin-yan hızla yükseldi
Görünce okun ışık saçan şeraresini
Nasıl da uçarak geldi
Göz kamaştırarak, parlayarak, hızla koşarak
Kıvılcımlar çıkartıp Wi-toon-ta'ya saplanarak."

MU'NUN KUTSAL SEMBOLLERİ

Bana öyle geliyor ki, bu da yine Hayatın yaratılması için Güneş ve Su arasındaki çatışmanın Yaradılışla ilgili kadim metinlerde o çok sık karşımıza çıkan öyküsünün başka bir versiyonudur. Diğer Kızılderili efsaneleri Mu'dan söz ederken "Batan Güneşin İlerisinde" olmasının dışında nerede ve nasıl bir yer olduğu ve orada kimlerin yaşadığı hakkında bir bilgi vermezken, aynı şeyin bu Sioux efsanesi için de geçerli olduğunu söyleyemeyiz, çünkü burada "altın renkli yaz günleriyle" tropik bir ülke tanımı vardır. Efsaneyi anlatan kişinin "o mistik efsanevi ülke" deyişinden Mu'nun artık var olmadığından haberdar olduğunu görüyoruz. Ayrıca onun büyüklüğü ve uygarlığıyla ilgili efsanelerin sözlü olarak aktarıldığı da anlatılıyor. "Kızıl-adamın evi olan ülke ve efsane o diyarda geçmektedir." dizeleri Kızılderililerin aslen Mu'dan geldiklerini bildikleri bilgisini veriyor. "Yazılmamış tarihin göz kırpan ışığı", Kızılderililerin bildiği kadarıyla Mu'nun yazılı bir tarihi olmadığını, yalnızca efsaneler yoluyla iletildiğini söylemektedir.

Pipestone bilgeliğinin ilginç bir parçası da Yaradılışın Sembolik Kuşu'dur. Burada Pipestone Sioux'larının arasında da yine tüm dünyada Yaratıcı Güçlerin sembolü olan Yaradılışın Mesulü Kuş'la karşılaşıyoruz. Catlin, 1836'da Pipestone gezisini anlatırken şöyle söylüyor: "Fazla uzağımızda değil, yakındaki büyük kayalıklara Büyük Ruhun bir Büyük Kuşun ayak izleri şeklindeki izleri derin bir biçimde kazınmıştır, (s. 221, Şekil C'ye bakabilirsiniz)

Bir Sioux efsanesinden bazı alıntılar:

"Red Pipe'ın taşlarının üzerinde Büyük Ruhun insanın yaradılışından ***önce*** büyük bir kuşun ayak izleri şeklindeki izleri hala görülebilir."

"Büyük Ruh bufaloları burada boğazlar ve onları kayanın kenarında yerdi. Kayalardan aşağı akan kan renklerini kırmızıya döndürmüştü."

"Bir gün büyük bir ***yılan*** kuşun yumurtalarını yemek için onun yuvasına doğru sürünmeye başladı. Bir gök gürültüsüyle

birlikte yumurtalardan birisi çatladı ve yılana fırlatmak için bir taş parçasını kapan Büyük Ruh (efsanenin bu kısmı eksiktir) ona bir insan şekli verdi. Bu insanın bacakları toprakta çarçabuk büyüyüverdi ve orada çağlar boyu büyük bir ***ağaç*** gibi dikildi ve artık çok yaşlanmıştı. (Mu bütün kadim resimlerde çok yaşlı bir kadın olarak tasvir edilmiştir.) Sonunda yanında yeni bir ***ağaç*** bitmişti ki büyük bir ***yılan köklerini*** ısırıp kopardı ve oradan ayrıldılar. Dünyanın her yerindeki insanlar bu ikisinin verdiği filizlerdir."

Kadim yazılardan ikisi olan İnsanın Yeryüzünde Ortaya Çıkışının ve Mu'nun Yok oluşunun, bu Sioux efsanesinde birbirine girdiğini görüyoruz.

Burada Büyük Kuş'a, Büyük Ruh diye söz edilmesinin dışında özel bir isim verilmemesine rağmen, gök gürültüsüyle ilişkilendirildiği için onun Sioux topraklarının batısındaki bütün kızılderililerin Gökgürültüsü Kuşu olduğu kanaatindeyim ve yaşlı Hayden reisinin anlattığı gibi Yaratıcı Güçlerin sembolüydü. Büyük Ruh'un bufaloları yemesinin, kabilesi tarafından taşların neden kırmızı olduğu hakkında sıkıştırıldığı zaman bir Büyücü Doktorun icat ettiği tam anlamıyla bir mit olduğu şüphe götürmez. Efsane Büyük Ruhun insan yeryüzüne gelmeden ***önce*** orada bufaloları yediğini söylüyor. Ruhlar maddi şeylerle beslenmezler. Ayrıca insan henüz dünyada yokken "milyon, milyon, milyon ay önce" vuku bulduğu söyleniyor. Ve üçüncüsü, bufalonun Amerika'daki yaşam türleri arasına katılışı çok eski değildir.

İnsan ilk olarak Mu'da zuhur etmişti. Mu'ya verilen isimlerden birisi Hayat Ağacı'ydı. Bu efsanede insan ve ağacın karışımını görüyoruz. Aslında yanlış da sayılmaz çünkü Mu'nun Kutsal Metinleri bize Mu'nun Hayat Ağacı ve İnsan'ın da onun meyvesi olduğunu söylüyor. Sioux efsanesinin büyük bir ***yılanın*** ağaçların köklerini ısırıp kopardığını söyleyen kısmı da buna destek veriyor. Yılan her zaman için suların sembolüydü ve Mu sular tarafından yutularak helak olmuştu. Sembolik açıdan

Sioux efsanesindeki "ısırma" doğru bir sözcüktür, çünkü Mu gerçekten de su yüzündeki karaların geri kalanından ısırılıp kopartılmıştı. "Dünyanın her yerindeki insanlar bu ikisinin verdiği filizlerdir." ifadesi açıkça bunun Mu'dan göç eden kişiler olduğunu gösterir ve "oradan ayrıldılar" diye anlatılması bunu doğrulamaktadır; çünkü bu insanlar da daha iyi bir yaşam adına doğup büyüdükleri topraklardan ayrılıp başka ülkelere gitmişlerdi.

Pipestone'la ilgili bütün alıntılar, resimler ve bilgiler, Miss Winifred Bartlett tarafından yazılan ***The Pipestone Indian Shrine*-** Pipestone Kızılderililerin Kutsal Yeri adlı kitapçıktan alınmıştır. Kızılderililerin Kutsal Yeri Pipestone Derneği'nin başkanı da olan Miss Bartlett bu kitapçığı bana yollama nezaketini göstermesinden ve Amerika'yı kadim dünya haritasında ait olduğu yere koyan ve Kızılderililerce hak ettikleri perspektiften bakan değerli içgörülerinden dolayı teşekkür ederim. Kızılderili efsanelerinin çevirisi D. Ivan Downs'a aittir.

IX

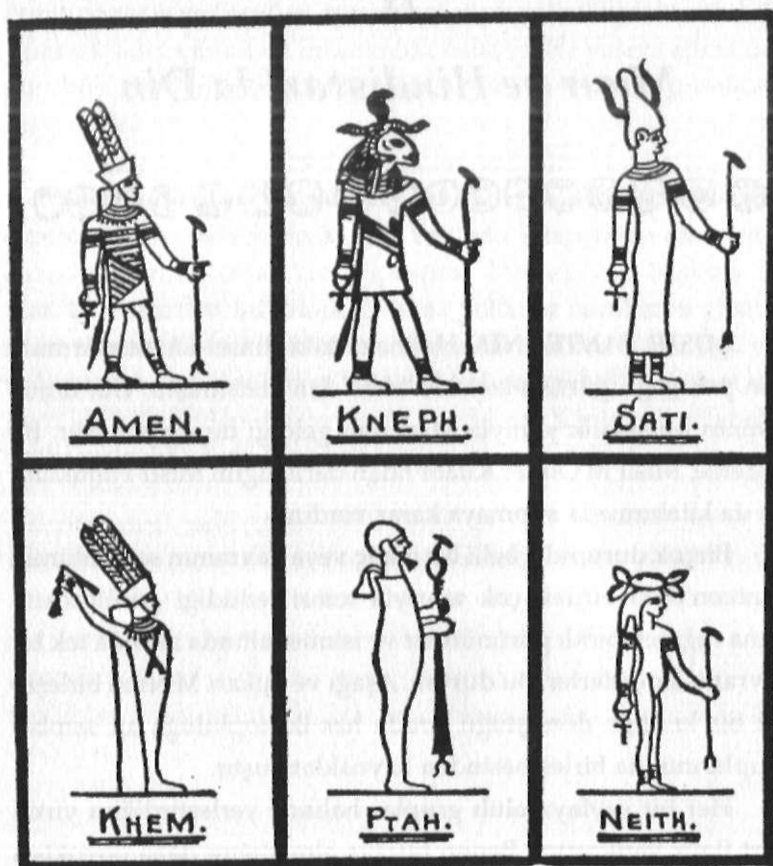
Mısır ve Hindistan'da Din

MISIR PANTEONU- Halihazırdaki dinsel kavramlarımızdan pek çoğu günümüze eski Mısır'dan yansımıştır. Günümüz dininin Musevilik yoluyla Mısır'dan geldiği de söylenebilir. Bu nedenle, Mısır'ın Ölüler Kitabı'ndan derlediğim Mısır Panteonunu da kitabımızda sunmaya karar verdim.

Birçok durumda, belli bir inanç veya kavramın sembolünün Panteon'daki birden çok tanrıyla temsil edildiği görülecektir. Buna rağmen farklı görünümler ve isimler altında aslında tek bir kavramı simgelerler. Bu durum. Aşağı ve Yukarı Mısır'ın birleşip tek bir krallığa dönüştüğü sırada her iki topluluğa ait sembol gruplarının da birleşmesinden kaynaklanmıştır.

Her bir sayfaya altılı gruplar halinde yerleştirdiğim yirmi dört figür veriyorum. Benim buraya almadığım daha birçokları vardır; buradakiler belli başlı olanlarıdır. Yerimiz müsaade etmeyeceği için yalnızca kısa birer tanımla yetinmek zorundayım; daha ayrıntılı verilere ihtiyaç duyanlar Mısır hakkında yazılmış çok sayıda kitaba başvurabilirler.

AMEN.
KNEPH.
SATI.
KHEM.
PTAH.
NEITH.

Amen Theb'in büyük tanrısıydı ve "Tanrıların Kralı" diye hitap edilirdi. Bu ismin Latinleşmiş hali Ammon'dur. Romalılar onu Jüpiter'le özdeşleştirmişlerdir. Grekler ise ona Zeus diyorlardı. 18. Hanedan öncesine kadar Theb'te yalnızca *Amen* diye biliniyordu, fakat sonradan *Amen Ra,* "Saklı Güneş"e dönüşmüştü. Rengi açık maviydi.

Kneph'e "biçim verici" denilirdi. Grekler onu Knonphis diye bilirlerdi. Kneph Mısır tanrılarının en eskilerinden birisidir ve özellikle Nübye ve Philae'de tapınılırdı. Baş modeli bir koç başının üzerine yerleştirilmiş bir güneş diski ve kutsal engerekten oluşmuştur. Kneph'ten "Evrenin Ruhu" ve "Yaratıcı" diye söz edilir. Rengi parlak bir yeşildi. Kneph'in eşi Sati'ydi.

Sati Kneph'in eşiydi ve Mısır'ın evlilik tanrıçası gözüyle bakılırdı. Resmi ibadet merkezi Elephantine, tüm Nübye ve Etiyopya idi. Baş modeli, Yukarı Mısır'ın Tacı ve ondan çıkan bir çift boynuzdu. Sati'nin rengi kırmızımsı insan teni rengindeydi. Kneph ve Sati'nin, Yaratıcı'nın iki prensibini olan eril ve dişil prensipleriyle simgelemeyi hedef aldığına şüphe yoktur.

Khem Yaratıcı'nın tanrılaştırılmış niteliklerinden birisiydi. Resmi ibadet merkezi Chemmo'ydu (Panopolis). Theb ve bir ölçüde tüm Mısır'da tapılırdı. Baş modeli iki düz tüyden oluşuyordu. Genellikle mavi boyanırdı.

"Ptah. Başlatıcı" Mısır tanrılarının en eskisiydi. Makamı Memfis'teydi. Ptah, Tanrı'nın Yaratıcı gücünün sembolüydü. Mısırlılar ona "ilahi sanatçı" derlerdi. Sembollerinden birisi iki kenarlı kareydi.

Birçok lakapları vardı; bunlardan birisi "Başlangıçların Babası" idi. Grekler Ptah'ı kendi Vulkanlarıyla aynı sayarlardı.

Memfis'teki ismi Ptah-Sokar-Osiris'ti. Fakat tüm Mısır için genelde Ptah-Sekar-Usar'dı. Rengi maviydi. Hiç şüphe yoktur ki Ptah Dört Büyük İlksel Gücün yani Kutsal Dörtlü'nün sembolüydü.

Neith Mısır'ın Minervası, bir alttaki cennetlerin-göklerin tanrıçasıydı. Genellikle başının üzerinde cennetleri-gökleri taşır şeklinde resmedilmiştir. Neith Sais'te özel bir tanrıçaydı. Buna karşılık gelen bir sembol -başının üzerinde cennetleri taşıyan bir tanrı- Yukatan Mayaları'nın eserleri arasında karşımıza çıkıyor. Onun rengi maviydi. Neith Evreni tutan Dört Büyük Sütun'un, Kutsal Dörtlü'nün sembolüydü.

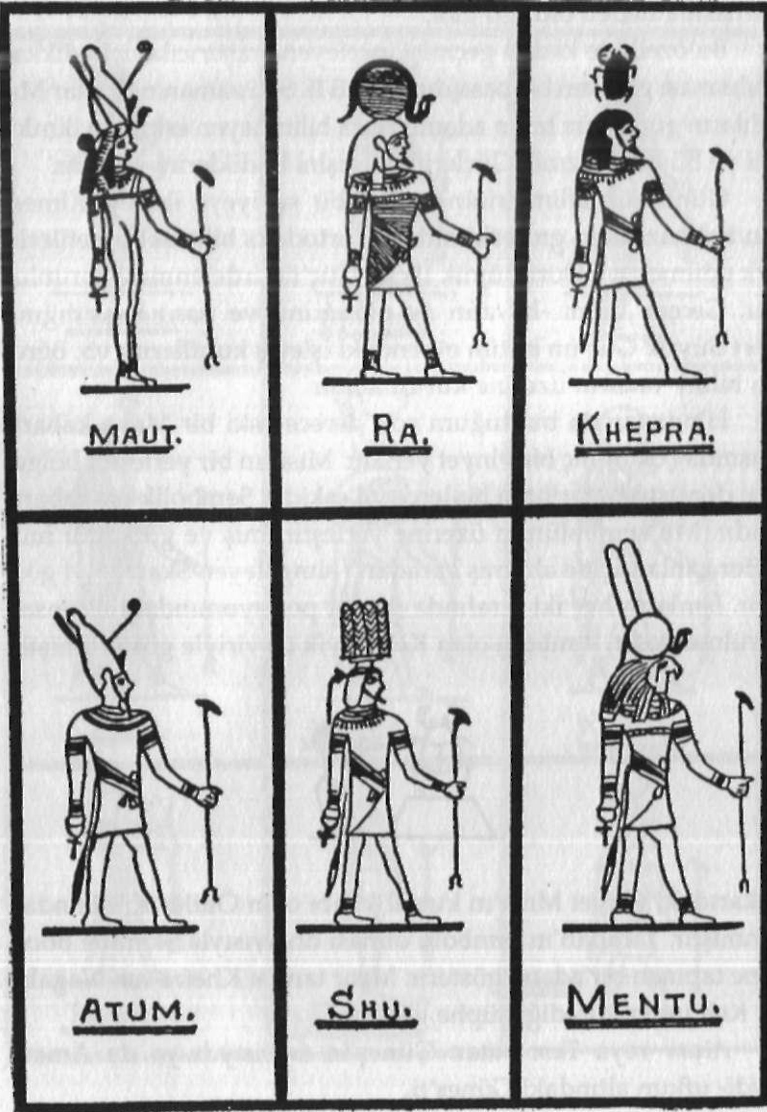
"Ana" da denilen ***Maut,*** Theb'te Amen Ra'nın eşiydi ve bu mevkiyle herkesin Anası olmayı temsil ediyordu: Böylece Amen Ra ve Maut'ta yine Yaradan'ın ikili prensibinin bir diğer sembolizasyonunu görüyoruz. Maut'a özellikle Theb'te Amen'le bağlantılı olarak ve Chons'da Amen Ra'yla bağlantılı olarak tapılırdı. Nübye ve Etiyopya'da da ayrı bir yeri vardı. Ilımlı, kırmızımsı ten rengindeydi.

Ra, Yaradan'ın monoteistik ya da kolektif sembolü olan Güneş'e verilen isimdi. "Ra Duasında", "Yüce Kudret", ***"tek*** varlık" diye anılmıştır. İnisiye olanlar için o, Uluhiyetin kudretini simgeliyordu; fakat halka, yaratılmış bir tanrı, Ptah ve Neith'in Oğlu olarak sunulmuştu. Tarihçilerin diğer bütün kadim semboller arasında en fazla hatalı bildirimde bulunduğu semboldür. Rengi kırmızıydı.

Khefra, Mısır Panteonunda yer almasına karşın Mısır'da değil Anavatan'da doğmuş, Yukarı Mısır'a Burma ve Hindistan üzerinden gelen Nagalar tarafından getirilmişti. Mısır'daki sembol, bir insan figürünün başının üst tarafına yerleştirilen bir Skarabe böceğidir. Skarabe yaratıcı enerjiyi simgeler.

Kraliyet Danışmanı'nın II. Seti'ye yazdığı Ani Papirüsü'nden:

"Mısırlılar için Skarabe Böceği tanrı değil, Yaradan'ın amblemlerinden birisidir, çünkü bir çamur topağını ayaklarının arasında yuvarlar ve oraya yumurtalarını bırakır. Tıpkı Yaradan'ın

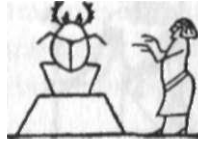

MAUT.
RA.
KHEPRA.
ATUM.
SHU.
MENTU.

dünyayı kendi çevresinde yuvarladığı ve orada hayatın ortaya çıkmasına neden olduğu gibi."

Bu özellikle kadim geçmişi inceleyen araştırıcılar için dikkate alınması gereken bir pasajdır, çünkü II. Seti zamanına kadar Mısırlıların günümüz bilim adamlarınca bilinmeyen eskilerin ilimlerini ve Büyük Kozmik Güçlerin işleyişini bildiklerini gösterir.

Günümüz bilimlerinin makul bir seviyeye ilerleyebilmesi için halihazırdaki grotesk mitlerin, Ortodoks bilimsel öğretilerin terk edilmesi ve Dört Büyük İlksel Güç'ün irdelenmesi zorunludur. Gerçek bilim -hayatın ne olduğunu ve nasıl başladığını, Dört Büyük Güç'ün bütün evrendeki işleyiş kurallarını vb. öğreten bilim- onların üzerine kurulmalıdır.

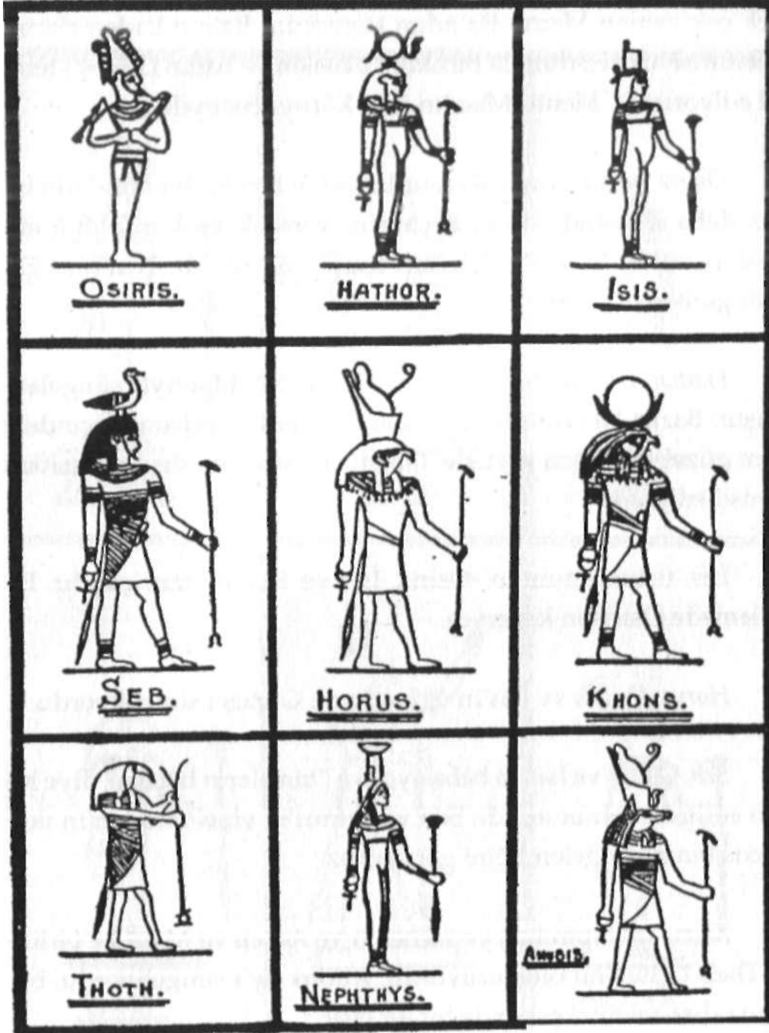
Hindistan'da bulduğum son derece eski bir Maya kabartmasında çok ilginç bir vinyet yer alır. Mısır'ın bir yerleşim bölgesine dönüştüğü tarihten binlerce yıl eskidir. Sembolik bir kabartmadır. Mu sembolünün üzerine yerleştirilmiş ve görkemli muzaffer ışınları içine alınmış Yaradan'ı simgeleyen Skarabe'yi gösterir. Işınların her iki tarafında ibadet pozisyonundaki ilk insan görülmektedir, sembolü olan Keh-geyik tasviriyle gösterilmiştir.

Yukarıdaki vinyet Mısır'ın kutsal kitabı olan Ölüler Kitabı'ndan alınmıştır. Yaradan'ın sembolü olması dolayısıyla Skarabe Böceği'ne tapınan bir adamı gösterir. Mısır tanrısı Khefra'nın Nagaların Keh'inden türediği şüphe götürmez.

Atum veya ***Tum*** batan Güneş'in tanrısıydı ya da Amenti'ydi- ufkun altındaki Güneş'ti.

Shu, Ra ve Hathor'un ilk çocuğu ve Tefnut'un erkek kardeşiydi. Shu'ya Göksel Güçlerin sembolü gözüyle bakılıyordu. Rengi genellikle siyahtı.

OSIRIS.
HATHOR.
ISIS.
SEB.
HORUS.
KHONS.
THOTH.
NEPHTHYS.
ANUBIS.

Mentu, Güneş'in ilahlaştırılmış niteliklerinden birisiydi ve pek çok zaman Mentu-Ra adını taşıyordu. Ra'nın kademelerinden birisiydi ve Atum'la birlikte yükselen ve batan Güneş'i temsil ediyorlardı. Mentu Mısır'ın özel koruyucusuydu.

Osiris, Mısır'ın en eski tanrılarından biridir. Bu bölümün biraz daha ilerisinde onun geçmişini verecek ve kim olduğunu göstereceğim. Ölüler Kitabı'nın içeriğinde Seb ve Nut'un oğlu olduğu beyan edilir.

Hathor, İsis'in diğer adıydı ve İsis'in nitelikleriyle simgelenmiştir. Bazen İsis Hathor diye anılırdı. Hathor şahsında içindeki tüm güzel ve doğru şeylerle Tabiatı; Yaratıcı'nın dişil prensibini temsil ediyordu.

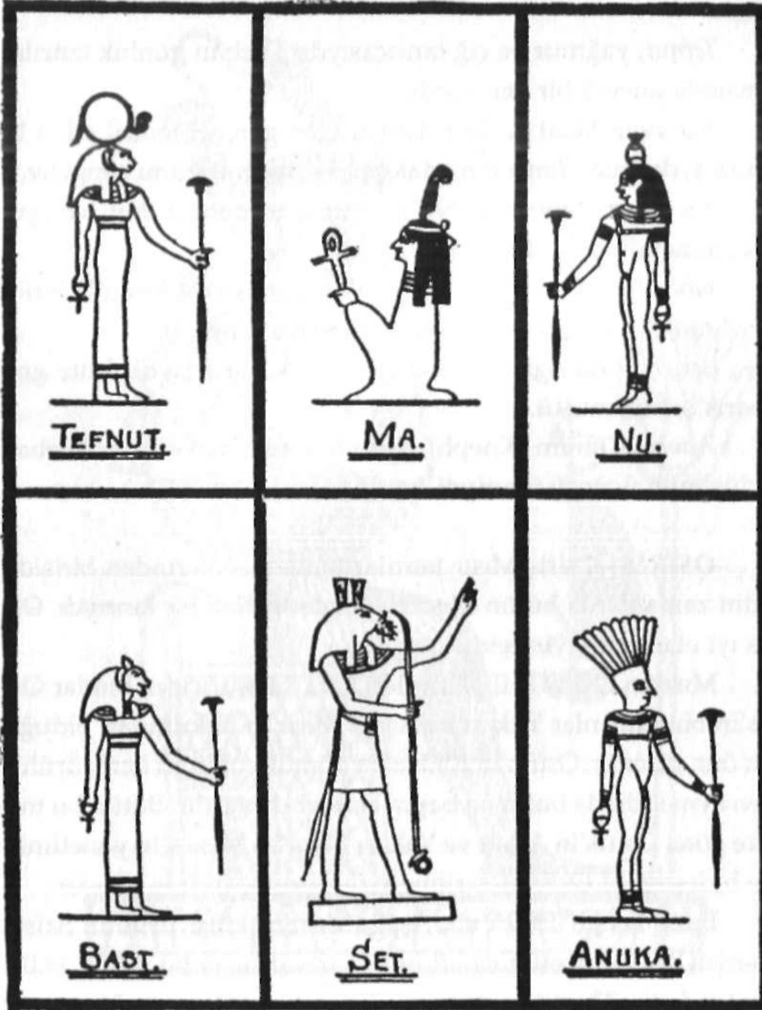
İsis, üçlü konumun -Osiris, İsis ve Horus- tanrıçasıdır. Bu üçlemede Osiris'in karısıydı.

Horus, Osiris ve İsis'in oğluydu ve Güneş'i simgeliyordu.

Seb, Osiris ve İsis'in babasıydı ve "tanrıların babası" diye hitap edilirdi. Tefnut eşiydi. Seb ve Tefnut'ta yine Yaradan'ın ikili prensibinin simgelendiğini görüyoruz.

Khons'un tapınılma yeri Theb'ti ve Amen ve Maut ile birlikte Theb Üçlüsünü oluşturuyordu. Khons Ay'ı simgeliyordu; başında disk ve hilal şeklinde bir ay taşır.

Thoth, okuma, yazma ve tıp tanrısıydı. Ölüler Kitabı'nın en eski ve en önemli bölümlerinin yazarıdır. Thoth'un Mısırlı Hermes olduğu ***düşünülür.***

TEFNUT.
MA.
NU.
BAST.
SET.
ANUKA.

Neftis, İsis ve Osiris'in kız kardeşi ve Set'in eşiydi.

Anubis, mumyalama tanrısıydı ve babası Osiris'i mumyalamıştı.

Tefnut, yağmur ve çiğ tanrıçasıydı. Theb'in günlük tanrıları arasında önemli bir yeri vardı.

Ma veya Maat yalanın karşıtı olan gerçeği temsil eden bir tanrıçaydı. Yüce Tanrı'nın adaletini ve doğruluğunu simgeler.

Nu ya da Nut; Nut Nu'nun dişil formudur. Nu babaydı, Nut anneydi; onlar hayat verenlerdi.

Bast, Ptah'ın karısıydı ve oğulları Tum ya da Atum'la birlikte Memfis'in büyük üçlüsünü oluşturuyorlardı.

Set, Nut'un oğlu ve Osiris'in erkek kardeşiydi. Mite göre Osiris'i öldürmüştü.

Anuka, Khnum (Kneph), Sati ve Anuka'dan oluşan Thebaid üçlüsünün üçüncü üyesiydi.

OSİRİS- Osiris Mısır tanrılarının en eskilerinden birisidir. Tüm zamanlarda bütün Mısır'da ibadet edilen bir tanrıydı. Osiris iyi olan her şeyin temsilcisiydi.

Mısır'ın Osiris'le ilgili mitleri kafa karıştırıcıdır. Bunlar Osiris'in bir zamanlar Yukarı ve Aşağı Mısır'ın hükümdarı olduğunu öne sürerler. Osiris'in Philae'de gömülü olduğu ileri sürülürken aynı iddiada bulunan başka kentler de vardır. Bütün bu mitlere göre, Osiris'in Aşağı ve Yukarı Mısır'ın Menes'in yönetiminde birleştiği M.Ö. 5.000 tarihlerinde yaşamış olması gerekir.

Buna karşın Thoth'un, Aşağı Mısır'ın kurucusunun Sais'te Osiris Dini'ni öğrettiğine ait bulgular vardır ki bu, M.Ö. 14.000 tarihindedir. Thoth'un döneminden sonra çok uzun bir zaman dilimi boyunca Mısır'da hiçbir kral yoktu. Bu zamanda Mısır direkt Anavatan'ın koloni imparatorluğu olan Atlantis'in kontrolünde bir alt koloniydi.

Osiris

Şimdi Osiris'in gerçekte kim olduğuna ve ne zaman yaşadığına bakalım. Birisi Hindistan diğeri Tibet'teki iki Himalaya manastırında, Anavatan'ın Vahyedilmiş Kutsal Metinlerine ait iki Naakal tableti vardır; bunlar kelimesi kelimesine aynıdır ve Naakal misyonerleri tarafından Asya kıtasına getirilen Anakara'daki orijinallerinden kopya edilmişlerdir. Kutsal kitapların tarihsel bölümüne aittirler. Şöyle naklederler:

"Osiris, erkekliğe geçtiği sırada vatanı ve doğum yeri olan Atlantis'ten ayrılarak Anavatan'a gitti ve Naakal kolejlerinden birisine girdi. Orada din ve Anavatan'm Kozmik Bilimleri üzerine tahsil gördü. Ustalık ve yetişkinlik mertebesini aldıktan sonra kendi ülkesine, Atlantis'e geri döndü. Orada kendisini öğretilere, insanın ilk dinine ve bir grup üst düzey rahibin yönetimi altındaki Atlantis dinine sızan uydurmaları ve yanlış kavramları ayıklamaya ve bertaraf etmeye adadı.

Osiris Atlantis'teki dinsel teşkilatın Hiyeratik Başı oldu ve hayatının uzunca bir zamanında buna devam etti. İnce düşünceli, nazik, iyi kalpli bir kişi olduğu için insanlar onu seviyorlardı. Kral Ouranos'u tahttan indirip yerine Osiris'i getirmek arzusundaydılar. Osiris'in bunun söz konusu edilmesine müsaade etmemesi ve bu fikre yanaşmaması üzerine bundan vazgeçilmek zorunda kaldı.

Osiris kıskançlık nedeniyle bir kardeşi tarafından katledildi -bu M.Ö. 20.000 yıllarındaydı. Öyle büyük bir saygı telkin etmiş ve öylesine sevilmişti ki ölümüyle birlikte ilahlaştırıldı ve anısını korumak için din onun adıyla "Osiris dini" olarak anılmaya başlandı, tıpkı bizim Hristiyanlık dini dediğimiz gibi. Onu öldüren kardeşinin adına hiçbir yerde rastlayamadım. Dolayısıyla Set hikayesi Mısırlıların bir uydurması olabilir. Ayrıca İsis ve Neftis hakkında da bir şey bulamadım, fakat bir oğlu olduğu ve kendisinin ölümüyle birlikte Atlantis'in Hiyeratik Başı olduğu belirtilmiştir, ancak onun da ismi meçhuldür.

Osiris ve İsa aynı dini öğretmiştir. Vaazlarının bazıları kelimesi kelimesine, satırı satırına, cümlesine kadar aynıdır. Her ikisi de aynı kitaptan öğrenim görmüşlerdi. Anavatan'ın Vahyedilmiş Kutsal Metinleri.

MISIR DİNİ- Mısır dini hakkında bildiğimiz ilk şey, kadim bir kaydın beyanına göre Atlantisli bir rahibin oğlu olan Thoth'un bundan 16.000 yıl önce Nil deltasında, Mısır kolonisini kurduğu, Nil nehri kenarındaki Sais'te bir mabet inşa ettiği ve orada Osiris dinini öğrettiğidir.

Osiris dini daha önce de belirttiğim gibi Osiris'in 22.000 yıl önce Atlantis'te dinsel öğretilerin içine sokulan aşırılıkları temizledikten sonraki kendi ismiyle de anılan Mu'nun gerçek diniydi. Öldüğü zaman hiyeratik reisliğe oğlu geçmişti ve Horus ismiyle anıldığı varsayılmaktadır, fakat Horus onun gerçek ismi miydi yoksa yalnızca bir lakap mıydı bilemiyorum. Ancak M.Ö. 5.000 yıllarındaki Menes zamanına kadar Osiris dininin hiyeratik başının adı daima Horus olarak sürmüştü. Bunların ortaya koyduğu şey, Mısır dininin başlangıcının Vahyedilmiş Kutsal Metinlerde öğretildiği haliyle Anavatan dini olduğudur.

Thoth döneminden Menes'e kadar Mısır kolonisi bir Horus'un başkanlığındaki bir mabet tarafından yönetiliyordu. Menes tahta geçtiği zaman, son Horus'un ismi kayıtlara geçirilmiştir.

Mısırlı rahip tarihçi Manetho, II. Hanedanlık döneminde rahiplik kurumunun o zamana kadar süregeldiği üzere Yaradan'ın kendisine ibadet yerine Kutsal Sembollere tapmayı öğretmeye başladığını söyler. Bu, Mısır dinindeki yozlaşmanın ilk basamağıydı ve 18. Hanedan zamanında zirveye ulaşarak putperestlik ve akla gelebilecek her türlü sapkınlıkla sonuçlanmıştı. Bu din Müslümanlığın ortaya çıkışıyla beraber silinmiştir.

MU'NUN KUTSAL SEMBOLLERİ

Şimdi birkaç bin yıl öncesine, İsrailoğulları'nın Mısırlılara köle olduğu zamana gidelim. Bunların arasından bir üstat çıkmıştı: Musa. Musa kimdi? Ve dinine nasıl şekil verdi? Kim olduğuyla ilgili sorular elbette hep vardır, fakat hiç şüphesiz zamanının en yetkin Üstadıydı ve bir zamanlar bir Osiris mabedi olan Sinai'deki mabette Baş Rahipti. Musa'nın karısının İsrailoğullarından olduğu bilinmektedir ve bu da onun kaderini köleliğin doğurduğu çile ve sıkıntıları yaşayan İsrailoğullarına bağlamıştı. Onu kendilerine lider olarak seçtiler. Musa Osiris dininin ya da Vahyedilmiş Dinin putperestlikle nasıl kirletildiğini görüyordu ve halkını bundan korumaya kararlıydı, bu yüzden kadim Osiris dininde mevcut ortama ve koşullara uyacak şekilde bazı düzeltlemeler yaptı. İlahlaştırılmaya elverişli olmayan birkaç tanesi dışında tek tanrının niteliklerini simgeleyen sembollerin neredeyse tamamını saf dışı bıraktı, ibadeti yalnızca Tek Tanrı'ya, Yaradan'a mahsus kıldı.

Osiris dininin öğretilerinin pek çoğu soru formundaydı. Bunları birleştirdi ve emir haline soktu. Örneğin: Osiris dini, anne ve babana saygı gösteriyor musun? vs. Osiris dininde böyle kırk iki soru vardı. Musa bunları on emire dönüştürmüştü.

Tevrat'ı okuyanların birçoğu Musa'nın kalabalığın önünde bir yılan yaptığını anlatan pasajda şaşırırlar. Bazıları bununla putperestliğe değinildiği iddiasındadırlar. Oysa bu tip bir şey değildi. Koşullar onu bu vakada sembolizme geri dönmesini gerektirmişti. Söz konusu Yılan sembolü, bu kişilerin düşüncelerini Yaratıcı ve Tüm Nimetleri Veren olarak Tanrı'ya yoğunlaştırmalarına yönelikti.

Yahudilerin uyguladığı törenlerden birisi de kurban olarak yakılan hayvanlardı. Tevrat ***ilk*** insanın yani Adem'in oğullarının, hayvanları yakarak tanrıya kurban ettiğini söyler. Fakat kadim belgelerin söylediği, o ülkenin 60.000.000 insanın kurban adeti başlamadan önce hayatlarını kaybettiğidir.

İlk Uygarlığa ait yazıların hiçbirisinde kurban veya buna karşılık gelebilecek bir kelimeye rastlamadım. Bu kelimeyi ilk olarak 5.000 veya 6.000 yaşındaki eski bir Maya kitabında gördüm, şöyle söylüyordu: "Ve geceleyin Mu ***kurban edildi."*** İlk Uygarlığın metinlerinde yalnızca sunağa konan hediyelerden söz, edilir; bunlar da genellikle meyve, çiçek ve tarla ve bahçelerde yetişen her türlü üründen oluşurdu. Mabede götürülür ve özel olarak bu iş için hazırlanmış bir sunağın üzerine konulurlardı. Sunak bir Tau şeklinde tasarlanır ve her kolunun altında "Getirdiğin armağanı bu sunağın üzerine koy." diye okunan çift üçgen bulunurdu.

Mu 60.000.000 vatandaşıyla birlikte battıktan sonra, yeryüzünün geri kalan halkları, kimi edebiyat yoluyla, kimi anıt mabetler dikerek, kimi de ateşin kullanıldığı çeşitli törenlerle onun anısını yaşatma gayreti içinde oldular. Kişe Mayaları'nın dinsel törenlerinde ateşli ev kullanıldı; Mısırlıların alevli tankları vardı ve ateşe kurban etme hiç şüphe yoktur ki ***ta başlangıçta*** Sami ırkın seçtiği usuldü. Daha ileriki yıllarda Museviler bu törene bir de teoloji uyarladılar. Bugün dünya üzerindeki Museviler içerisinde ateşe verdikleri kurbanların kökeninde neyin yattığını bilen tek bir kişi bile olduğundan şüpheliyim. Şu ana kadar böyle birisini bulamadım. Yine Sami ırkın temsilcilerinden Fenikeliler putperestliği benimsemişler ve kurban olarak insanları kullanacak kadar düşmüşlerdi.

Musa İsrailoğullarından mıydı? Okuduğum bir Mısır belgesi onun saf bir İsrailoğlu üyesi olmadığı yönündedir. Bu belgede şöyle yazar: "Musa bir Mısır Prensesi'nin, ileriki dönemin büyük kraliçesi Hatshepsut'un oğluydu.

Mısır rahiplik kurumunun öğreti ve sembollerde gerçekleştirdikleri eklemelerin bir örneği olarak Osiris, İsis ve Horus üçlemesini ele almak istiyorum. Kimdiler ve onların üzerinden ne öğretiliyordu, bir görelim.

Osiris, yeryüzünde yaşamış bir ***insandı*** ve Mısır'da onunla ilgili çok sayıda mit vardır. Ayrıca onun büyük bir Üstat olduğunu ve 22.000 yıl önce yaşadığını gösteren kısa otantik bir özgeçmişi de bulunur. İsis Yaratıcı'nın dişil niteliğinin ***sembolüydü.*** İkisinin birleşmesi Horus denilen bir erkek evlada vücut vermişti. İsis'in Neftis adında bir kız kardeşi ve Set adında bir erkek kardeşi vardı. Buna göre Yaratıcı'nın dişil prensibi ikisi dişi biri erkek olmak üzere üç elemanlıydı; İsis, Neftis ve Set.

Bunun yalın ve makyajsız bir dile indirgendiğinde söylediği şudur: Bir dünya adamı olan Osiris Yaratıcı'nın dişil niteliğiyle, İsis'le evleniyor ve bir oğulları oluyor. Fakat Yaratıcı'nın dişil niteliğini oluşturan bir tek İsis'ti. Anavatan'ın metinleri ise Yaradan'ın Lahun, yani ***ikisi birde*** olduğunu söylüyor, dördün birde olduğunu ***değil.***

Bir kavramın böylesine bir şekil bozukluğuna uğrayabileceğini düşünür müydünüz? Fakat görülen odur ki tarihlerinin uzun bir bölümünde -binlerce yıl için- Mısır rahiplik düzeninin teolojisi ve öğretileri bu olmuştur. Elenip gitmelerine şaşmamak gerekir. Bu türden düzinelerce örnek vermek mümkündür, fakat dinlerinin maruz kaldığı çarpıtmayı göstermek için sanırım bu kadarı bile yeterlidir.

Mısır'ın dinsel geçmişinin ilk dönemleriyle ilgili böyle çirkinleşme belirtileri yoktur. Bu din hakkında bilgi sahibi olmamızı sağlayan tüm referanslara çok komplike bir teolojinin eşlik ettiğini görürüz ve daha ileriki tarihlerde dine karışan şeytani suistimallerin doğum nedeninin ardında bu komplike teolojinin yattığı muhakkaktır.

Erken dönem Mısır dininde bir bakıma Polinezyalılarınkilerle aynı paralelde sembolizasyonlar buldum. Örneğin, tanrıların evliliği. Yalnız şu farklılık vardır: Mısır tanrılarının başka tanrılarla evlenmesinin sonucu teolojiyi daha da karmaşıklaştırır. Polinezya'daki tanrıların evliliğinden ise ışık, ses vb. gibi fenomenler do ğar ki Kozmik Güçlerin işlevleri olmalarından dolayı doğrudur. Şimdi Mısır ve Polinezyalılardan bazı örneklere birlikte bakalım.

Polinezyalılar yaratılmış olan her şeyin tanrıların evliliklerinin sonucu olduğuna inanırlar. İlk dört tanrı Dört Büyük İlksel Güç'tü; bu onların dünyanın ilk Büyük Uygarlığı sırasındaki isimleriydi. Polinezyalılarsa şöyle anlatırlar: "Başlangıçta dünyada ışık, hayat ve ses yoktu. Her şey Po adında sınırsız bir gece tarafından kuşatılmıştı ve orada Tanaoa (karanlık) ve Mutu-Hei (sessizlik) hüküm sürerdi. Sonra ışık tanrısı Tanaoa'dan (karanlıktan) ayrıldı, onunla çatıştı, onu oradan sürdü ve geceyle sınırladı. Sonra Atea'dan (ışık) tanrı Ono (ses) geldi ve sessizliği kovaladı. Tüm bu çatışmadan Atauana (şafak) doğdu. Atea (ışık) Atauana (şafak) ile evlendi ve dünyayı, hayvanları ve insanı yarattılar."

Şimdi biraz da Mısır Kozmogonisini gözden geçirelim:

Seb ve Tefnut: evlatları, tanrılar: Osiris, İsis, Neftis ve Set.

Ra ve Hathor: evlatları, tanrılar: Shu ve Tefnut.

Osiris ve İsis: evlatları, tanrı: Horus.

Tanrı ve tanrıçalar arasında ayrıca başka evlilikler de vardı:

Amen Ra ve Maut

Kneph ve Sati.

Ptah ve Bast

Set ve Neftis

Mısır Panteonunda bu tanrıların neyi simgelediğini kısaca göstermiştim.

MISIRDAKİ İSRAİLOĞULLARI- İsrailoğulları konusuna girmişken onları Çıkış (Exodus) ertesinde ne yaptıklarına bir bakalım.

İsrailoğulları Nil Deltası'nın bir bölümünü meydana getiren Goshen üzerinden çıkış yaptılar ve Mısır belgelerine (papirüslere) göre "Sazlı Deniz"i ***(Sea of Reeds)*** aşarak Asya'ya geçtiler. Sazlı Deniz'in başlangıç noktası Nil nehrinin oluşturduğu haliçlerden birisiydi. Burada su çok sığdır ve tehlikesizce geçilebilir.

Sazlı Deniz'e vardıklarında Nil Deltası'nın ilerisinde merkezi Akdeniz olan bir deprem meydana geldi. Bu deprem muhtemelen Girit'ten aşağı inen ve Afrika'nın altından geçen ve Nil Deltasına fazla uzak olmayan gaz kuşağıyla bağlantılıydı. Bu sarsıntı önce suları geri doğru çekti ve Sazlı Deniz'i susuz bıraktı. İsrailoğulları buradan-geçtiler, artlarındaki Mısır Ordusu da onları izledi. Tam bu sırada müthiş bir dalgayla geri dönen Sazlı Deniz'in suları askerlerin üzerlerine hücum etti ve Mısır ordusu telef oldu. Bu noktada Tevrat'taki belirgin bir yanlış çeviriden söz etmek istiyorum. Sazlı Deniz yanlış bir şekilde Kızıl Deniz'le (Red Sea) karıştırılmıştır. Kızıl Deniz'in İsrailoğullarının geçtiği yer olarak ilan edilen noktası Goshen'den 330 km uzaklıktadır. Sazlı Deniz ise Goshen'le bitişikti. İsrailoğulları'nın Kızıl Deniz'den geçiş yapabilmeleri için düşman topraklarında ve üstelik yakın takipteki bir orduyla 330 km'lik bir yol katetmeleri gerekirdi ki bu da onların kılıçtan geçirilmeleri anlamına gelirdi.

Sütunlar- İsrailoğulları Mısır'ın esareti altında yaşarken mabetlerin girişine tuğladan iki sütun dikerlerdi. Bu mabetlerin en iç kısmında yalnızca en yüksek kademedeki rahibin girebileceği Kutsallar Kutsalı odası bulunurdu.

İbraniler: "İbrani (Hebrew)" kelimesi arkada-geride olana ilave olunan anlamına gelen Ebber'den gelir. Yahudilerin dört topluluğun neslinden geldikleri görülebilir. İki kabile Filistin'e M.Ö. 1375-1350 tarihlerinde girmişti. Daha sonra da onlara on kabile katılmıştı. Bunlar M.Ö. 1200 yıllarında veya iki kabileden 150-175 yıl daha sonra Mısır'dan gelmişlerdi.

M.Ö. 953 yılında bu kabilelerden ikisi genel topluluktan ayrıldı ve Jeraboam'ı kral ilan ettiler. Bu sırada Reaboam da diğer on kabilenin kralıydı.

Yıllar sonra Asurlular bu on kabileye saldırdılar ve tarih Asurluların onları yok ettiğini söyler. Tamamen yok olup olmadıkları bilinmez ama tarih sahnesinden silinmişlerdir ve bugün onlardan ***"kayıp kabileler"*** diye söz edilir.

Hepsinin kılıçtan geçirildiğine veya katledildiğine inanmak zordur. Kuşkusuz bazıları esir alınmıştır ve her ikisinin de Sami ırktan olması nedeniyle bunların asimile oldukları düşünülebilir.

Asurlular ise Medler ve Persler'e yenik düşmüşlerdi. Acaba Asurlulara ne olmuştu? Hiç şüphesiz bugün onların neslinden gelen kişiler arasında on kabilenin neslinden gelen insanlar da var olmalıdır, fakat bunların ne ölçüde saf kan İsrailoğlu oldukları tartışmalıdır.

Daha sonraları, Babilliler de geri kalan iki kabileyi alt ettiler. Bunlar halen günümüz Musevileri olarak sürmektedir. Ancak tüm dünyaya ve tüm ulusların içine dağılmış olarak yaşamaktadırlar.

Bu Museviler Fısıh Bayramı'nı kutlarlar; niçin? Bunlar Mısır' da olmayan iki kabilenin neslinden gelenlerdir. Çıkış'ta ve bunun sonucunda Fısıh'la bağlantısı olanlar kayıp on kabileydi.

Tevrat'ı Ezra ve beraberindekiler yazmıştı. Musa'nın Kitabı diye bilinen şey, bu grup tarafından Mısır[7]daki on kabileden elde edilen belgelerden aktarılmıştı. Musa'nın yazıları kısmen Naga kısmen de Mısır dilinde yazılmıştı. Ezra Kalde'de esir olduğu süre içinde bir miktar Naga bilgisi almıştı; fakat ne Ezra ne de yoldaşlarının hiçbirisi Mısır okulunun aşinası değildi. Mısır dilindeki bölümleri çevirirken o kadar çok hata yapmalarına şaşmamak gerekir. Ancak tüm bu hatalara rağmen yine de fevkalade bir iş başarmışlardır.

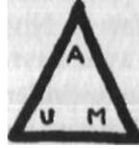
HİNT DİNİ- Kadim Hindistan'ın dini Anavatan Mu'dan kutsal bir kardeşlik topluluğu olan Naakeller tarafından getirilen öğretilerdi. Bu insanlar Anavatan'ın dininde ve Kozmik Bilimlerinde yetiştiriliyor ve yetkin bir duruma geldiklerinde eğitim kuruluşları kurmak, yerel rahiplik teşkilatlarını geliştirmek ve böylece onların da halkı eğitmelerini sağlamak üzere koloni imparatorluklarına gönderiliyordu.

5000 yıl kadar önce, bir Aryen ırkı Hindukuş'un çıplak vadileri ve bitişik dağların arasından aşağılara, Hindistan'a doğru inmeye başladılar. İlk yerleşim bölgeleri Nagaların arasında yaşadıkları Saraswatte Vadisi'ydi. Bunlar dağlı insanlardı, eğitimsiz ve kabaydılar. Yeryüzünün en yüksek eğitimli ırkı olan Nagalar bu insanlara şefkatle yaklaşarak onları aralarına aldılar, okul ve kolejlerini açtılar, eğittiler ve gelişmelerini sağladılar. Nagaların onları bu kadar iyi karşılaması çevrede yayılmıştı ve bu da çok geçmeden Büyük Uygur İmparatorluğu'nun neslinden gelen ve onun geçirdiği felaketten beri dağlarda yaşayan bu kişilerin neredeyse hepsini bu bölgeye çekti. Zamanla bu Aryenler Hindistan'ın kuzey kesimlerinin okullar ve kolejler dahil tamamına egemen oldular. Naakallerden öğrenilebilecek her şeyi öğrendiklerini düşünerek ince ruhlu, nazik yetiştiricilerini ülkenin dışına, Kuzeyin karla kaplı dağlarına sürmeye başladılar.

Aradan bir süre geçtikten sonra Brahminler denilen ve dinsel öğretilerin yürütülmesini üstlenen ya da zorla alan bir mezhep oluştu. Amaçlarına ulaşmak için dine her çeşit aşırılıkla dolu sapkın, anlaşılmaz teolojiler soktular. Bu Hindistan'ın inişe geçmesinin başlangıcı oldu ve zaman geçtikçe ivme kazandı. İlk başta sayıları üç olan kastları ortaya attılar. Kast sistemi giderek kendini büyüttü, ta ki temas edilemeyecek varlıklar gözüyle bakılan, daha yüksek sınıftan birisinin onlarla herhangi bir temasa girdiği takdirde yeniden kendi sınıfının üyeleri arasına girebilmek için önce bir arınma sürecinden geçmesi gereken en alt sınıfın oluşumuna dek. Bu son adımın sonucu bir zamanlar tüm dünyada dinde, sanat ve bilimlerde başı çeken Hindistan'ın bulunduğu yerden aşağılara doğru kayması oldu. Bir zamanların hayatta değer ifade eden her şeyi temsil eden ve çevresini aydınlatan ateşinden geriye birkaç közden başka birşey kalmadı.

Sonra bu közlerden biri tekrar alev aldı. O Prens Guatama'ydı. Kutsal Metinlerin orijinal öğretilerine geri döndü. Öğretileri büyük bir topluluk tarafından izleniyordu ve onlara Budist adı verildi. Budizm Doğu'nun bütün ülkelerine yayıldı ve evrensel bir din oldu.

Halkı aldatan bir rahiplik düzeninin negatif çalışmalara başlaması bir zaman meselesiydi. Kuzey Hindistan'ın rahipleri, ılımlı öğretmenleri Guatama Buda'nın öğretilerinden uzaklaştılar ve sırf halkı bağımlı kılmak niyetiyle olanaksız teolojiler ve teoriler getirdiler. Yalnızca Güneydekiler Guatama'nın gerçek öğretilerine sadık kaldılar. Bugün (1933) Budizm'in merkezi Seylan'da Central Dağlarında, Kandy'deki küçük, gösterişsiz bir tapınaktır. Fakat din adamlarının kazdığı kuyulara ve bütün bu tuzaklara rağmen bugün gerçeğin ateşi yeniden alev almıştır ve yakında tüm dünyada parlayacaktır. Dinsel kurumlar ve politikacılar "duvardaki yazı"yı hiçbir zaman görememişlerdir ve görmeyeceklerdir de ve o duvarlar üstlerine doğru yıkıldığında da artık onlar için çok geç olacaktır. Dünyamızın son 12.000-15.000 yıllık öyküsü budur. İnsanlar uyanır, politikacıları silkeler ve Rab ***Kendi usulünce*** bahçesini zararlı otlardan temizler.

AUM (Om), 2300 yıldan daha fazladır tüm dünyadaki okulları ve bilim adamlarını, Hindular da dahil, uğraştırtan bir kelamdır. Naakallerin Brahminler tarafından Hindistan dışına sürmesiyle birlikte delalet ettiği anlam da kaybedilmiştir. Birçok alim bu anlamı yeniden ele geçirmeye gayret etmiş, ancak hiçbirisi tatmin edici bir sonuç alamamıştır; en eski tarihli çabalarda bile bir belirsizlik vardır. Örnekler:

Manava dhanna Sastra, kadim bir Hindu kitabı. Cilt 2, Sloka 74. "Başlangıçta yalnızca Aditi denilen Sonsuz vardı. Bu Sonsuz, bütün dua ve yakarışların başına getirilmesi gereken AUM'un mekanıydı."

Manu Kitabı, Sloka 77. "Tek heceli AUM, yer, gök ve cennet anlamına gelir."

I.T.-Wheeler, Hindistan Tarihi, Cilt 2, S. 481: "A U M hakkında fazla bir şey toparlanamâmaktadır, şunun dışında: Manu'nun

söylediğine göre, AUM kelimesi halindeki bu tertip, yaratılmışların Rabbi'nin -Brahma'nın- sembolünü oluşturur."

H. T. Colebrook- Asiatic Research (Asya Araştırması): "Vedaların kadim Noruka sözlüğüne göre, AUM hecesi ***her*** Tanrı'ya karşılık gelir.

Brahminler yalnızca inisiyeler için olan ve Manu'da verilenden daha kapsamlı ezoterik bir anlama sahip olabilirler."

Noruka, Brahminlerin Naakallerden çaldıkları, kendi kötü emellerine uyacak şekilde değiştirdikleri ve sonra da tüm dünyaya kendi yazıları diye kabul ettirdikleri Vedaların Brahmin versiyonunu okumuş olmalıdır.

Orijinal Vedalar Naakal yazılarıdır. Naakaller yalnızca ***Tek*** Tanrı'yı tanıyorlardı. Bu nedenle Noruka'nın ***"her*** Tanrı" diye alıntı yaptığı beyan, herhangi bir ikileme imkan tanımayacak şekilde, onun söz ettiği Vedaların değiştirilmiş ve oynanmış versiyonlar olduğunu ve orijinal metinler olmadığını gösterir.

AUM kelamı Gizemli Yazı ve Niven'in 2379 No'lu Meksika tabletiyle eş anlamlıdır ve aynı kavram» iletir. Bunlarla AUM arasındaki tek fark yazılma biçimlerindedir. Gizemli Yazı ve Meksika tableti ezoterik mabet sayı yazısıyla yazılmıştır. Hindu AUM'u ise şöyle okunan alfabetik sembollerle yazılmıştır:

A- Ahau	Eril - Baba
U	Dişil - Anne - O (Kadın için)
M- Mehen	Vücuda gelen(doğan)- Oğul- İnsan

Not: U burada dişil şahıs zamiri olarak kullanılmıştır. O (she) zamiri için M de kullanılabilirdi, fakat o zaman Mehen için kullanılan bir sonraki M ile karıştırılabilirdi.

Brahminler bu kavramın çevresinde komplike bir teoloji geliştirerek halk için kesinlikle anlaşılır tarafı olmayan bir karmaşa sunmuşlardı. Korku ve batıl itikatları besleyen harika bir kaynak vazifesi görmüştür.

KİTAB-I MUKADDESTE KELİME ANLAMLARIYLA KABUL EDİLEN MECAZİ SEMBOLİZMLER-

Babil Kulesi- Tevrat'ta geçen Babil Kulesi kelime anlamıyla anlaşılmış ve taştan veya tuğladan bir yapı gözüyle bakılmıştır.

Bazı eski yazılar beni bunun tamamen sembolik bir terim olduğuna inanmaya itti: Efsanenin düğüm noktası bana göre dillerin karışmasıdır.

Bu efsane Mu'nun ayakta olduğu zamanda **yazılmamıştı.** Daha sonra, çok yıllar sonra, kadim tarihin tekrar kaydedilmeye başladığı ve insanoğlunun yeryüzünü bir kere daha yaygın biçimde doldurduğu zamanlarda yazılmıştı. Dolayısıyla Yeni Uygarlığın bir ürünüdür.

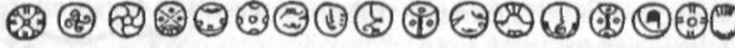
Çeşitli mabetler, eğitim kurumları ve okullardaki teoloji ve teknolojilerdeki aşırılıklar "dillerin karışmasının" nedeniydi ve Din ve İlimlerin tamamından oluşan yapı Kule'ydi. Her mabetin teolojisi için, aynı zamanda her eğitim kurumu ve okulun teknik öğretileri için kendi terim ve kelimeleri vardı. Bu durumda hiçbir okul ya da eğitim kurumu bir diğerinin öğretilerini anlayamıyordu. Üstelik dilleri de ayrı olduğu için, birbirlerini de anlamıyorlardı. Bu bir "Karmaşa Kulesi", "Dillerden oluşan bir Babil (Kargaşa)" yaratmıştı; bu durumu yeterince tanımlayabilecek en uygun sıfat buydu.

Günümüzde bizler de kafamızın dikine doğru giderek benzer bir fırtınaya, dil karmaşasının bir başka çeşidine doğru ilerlemekteyiz. Hristiyanlıkta 100'ün üzerinde mezhep vardır, oysa Tanrı bir tektir. Her mezhep diğer hepsinin yanlış olduğunu ilan etmektedir. Birbirlerinin dilinden anlamamaktadırlar. Mu'da ne mezhep vardı, ne de teoloji. Bütün öğreti ve söylemler, en işlenmemiş zihinlerin bile kavrayabileceği ölçüde basitti. Mu'nun dinsel öğretileri 200.000 yıl sürdü. Halihazırdaki Babil Kulesi çatırtılar arasında yere devrildiği zaman, bu enkazın üzerinde yeni bir yapı yükselecektir. Ve bu yapı Mu'nun yalın dini olacaktır.

Tufan- Tevrat'taki Tufan efsanesi mit olmadığı gibi sembolik de değildir. Yanlış tarif edilmiştir. Tevrat'taki tanımları yazan kişilerin Musa'nın yazdıklarını anlamayışından kaynaklanır.

Yeryüzünün neredeyse yarısını ve tabii oradaki tüm canlılığı yok eden bir tufan olmuştur; fakat bunun nedeni yoğun yağışlar değildi. Tufan manyetik etkilerin sonucuydu.

Son Manyetik Felaket, Tevrat'taki Tufan ve Jeolojik Mit, Buzul Çağı hepsi birdir ve aynı şeydir.

X
İkiz Kardeşler
Din ve Bilim

Dünyanın *İlk Büyük Uygarlığı'nın* yazıları, eskilerin din ve bilimin birbirleri için gerekli olduğunu düşündüklerini açık seçik ortaya koyar. Bu, onların hem din hem bilim için aynı sembolleri kullanmalarıyla sergilenmiştir. Bu sembollerin hepsi, eski günlerde *geometrik* şekillerdi.

Fisagor Mısır'dan Atina'ya döndüğünde öğrencilerine öğrettiği şuydu: "Sayılara ve *geometrik* tasarımlara Tanrı'nın adıyla paye vermek."

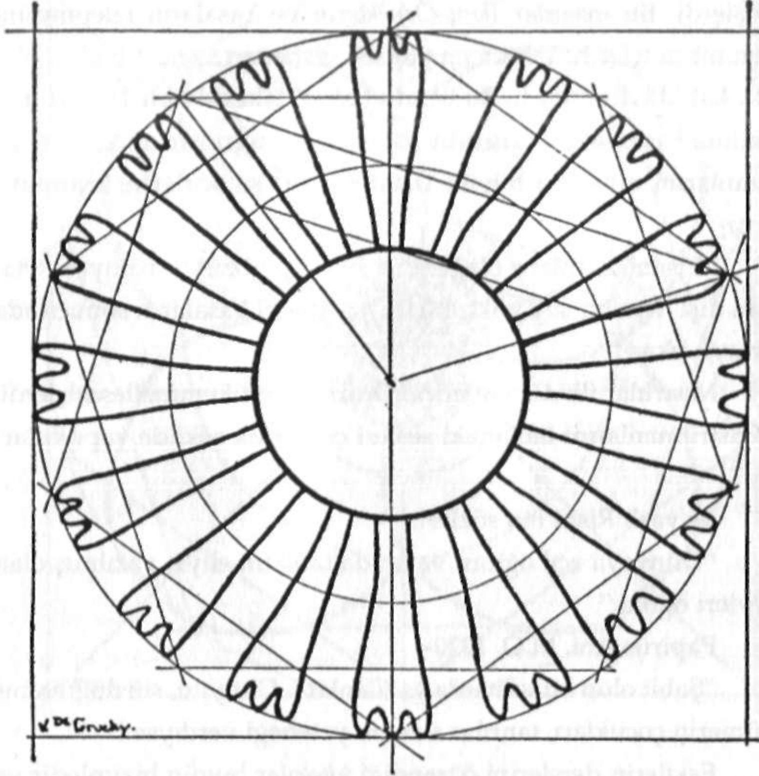
Bu eskiler geometrik şekillerin tasarımlarını nereden almışlardı? Gerek din ve gerekse bilim eğitiminde tıpatıp aynı figürleri kullanmalarını onlara aşılayan neydi?

Yakından incelediğim ve kıyasladığım zaman, kullanılan geometrik figürlerin çoğunun çiçeklerin, dalların vb. şekil ve ayrıntılarında gizli olduğunu tespit edebiliyorum. Örneğin:

Şekil 1- Papatya, bir daire: Güneşi ve Işınlarını simgeler.

Şekil 2- Ağaç fulü, bir kare: Kutsal Dörtlü'yü simgeler.

Şekil 3- Zambak, bir üçgen ve iç içe geçmiş üçgenler.

Şekil 1- Papatya
Daire- Güneş ve Işınları

Şekil *4*- Ayçiçeği, bir karenin üstüne oturmuş bir üçgen.

Eskilerin geometrik şekillerinin modelini çiçeklerden vs. aldıkları fikri bana çok makul görünür. Bunlar tabiatın kreasyonlarıydı. Tabiatın kreasyonları olmalarına bağlı olarak kuramsal değildiler, Yaradan'ın yasalarına bağlı olarak tezahür etmişlerdi. Bu insanlar ***İlahi Örneklerin*** ve Yasaların izlenmesini benimsemişlerdi. Tabiatı en yüksek ve tamamlayıcı bir okul olarak kabul ediyorlardı. Bu bende Lahar'daki eski bir Hindu mabetinin basamaklarında otururken, oraya uğrayan gezgin cangıl ozanlarını dinleyen büyük Üstat'ın (İsa) şu sözlerini anımsatıyor:

"İnsanlar onlara olağandışı bir şey gözüyle bakıyor. Olağan dışı diye bir şey yoktur. Her şey doğal Yasaların sonucunda ortaya çıkar."

Mısırlılar ilk dönemlerinde müzikte mükemmelleşmişlerdi. "Enstrümanlarını tabiattaki sesleri çıkaracak şekilde yapıyorlardı."

Ve yaşlı Rishi'nin sözleri:

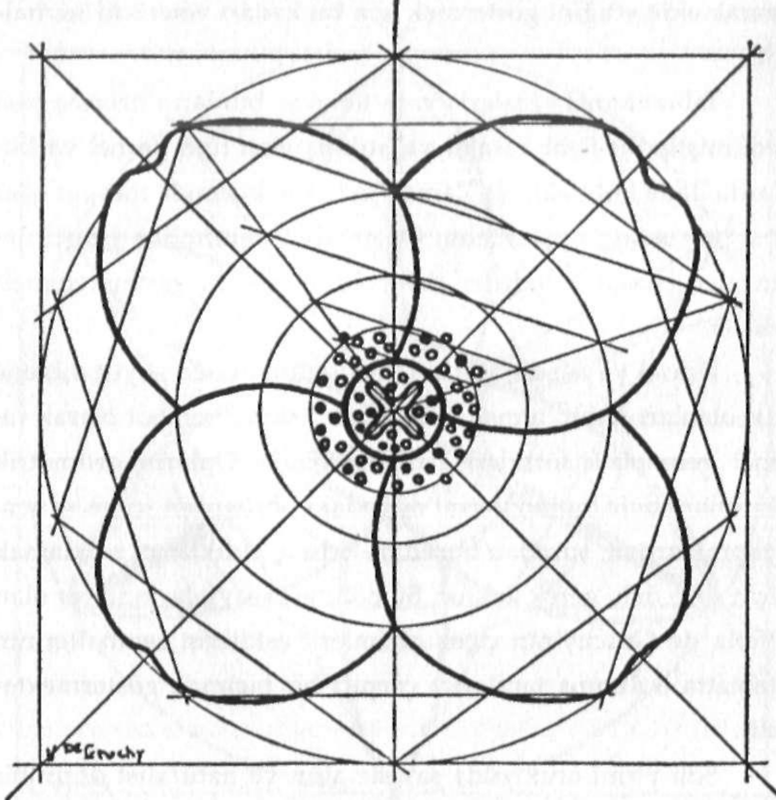
"Dünyaya açıl oğlum ve orada tabiatın eliyle yazılmış olan şeyleri öğren."

Papirüs Ani. M.Ö. 1320-

"Şahit olun bu tomarda yazılanlara. Okuyun, siz doğmamış günlerin çocukları, tanrılar size bu yeteneği verdiyse."

Eskilerin derslerini öğrendiği kitaplar bugün bizimledir ve emrimize amadedir. Onları okumayı öğrenebilir miyiz? Tanrılar bize bu yeteneği vermiş midir? Bunun cevabı şudur. Bu yeteneği elde edecek güce sahibiz. Bu hepimizin içinde vardır.

İlk Büyük Uygarlığın din, sanat ve bilimsel bilgiyi; grotesk fikirleri, mitik teorileri, teolojik serapları ve gizem dolu

Şekil 2. Ağaç Fulü
Kare- Dört Birincil Güç

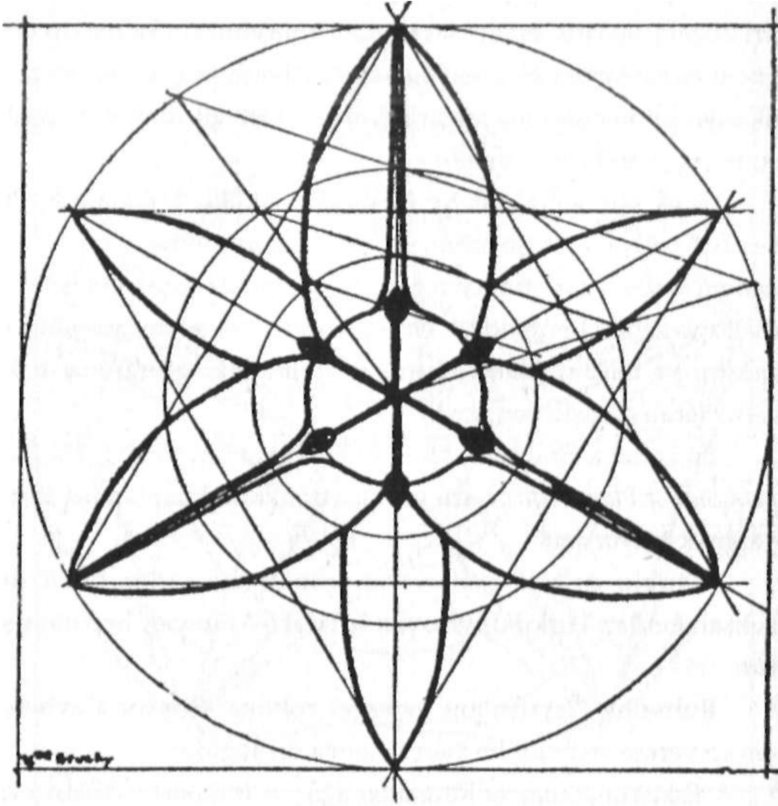
teknolojileri besleyerek değil, tabiatın önümüze serdiği somut dersleri, Baş Öğretmen'in Sonsuz Varlık olduğu tabiat okulunun verdiği dersleri inceleyerek, aynısını yaparak ve uygulayarak elde ettiğini göstermek için bu kadarı yeterlidir herhalde.

Tabiat temel yasalarla yaratılmış ve bunların üzerine inşa edilmiştir. Bu İlahi Yasalar yaratılmış olan tüm nesnel varlıklarda ifade bulmakta ve Zaman'ın her noktasında mevcut olan her şey onlara uymaktadır. Onlar insan tarafından geliştirilemezler, çünkü ilahidirler. İlahi oldukları için de mükemmeldirler.

Dinsel ve felsefi fikirleri ve kavramları, en soyut düzene ait olanları dahil, temsil etmek için eskiler sembol olarak temel geometrik formları kullanmışlardır. Onların geometrik formlara dair bu bilgilerini doğadaki objelerden -çiçeklerden, yapraklardan, şuradan buradan- ödünç aldıklarını açıklamak için söze dahi gerek yoktur. Bu bölümün sayfalarında yer alan Viola de Gruchy'nin çiçek çizimleri, eskilerin sembollerinin tabiatta bulunma tarzlarını çarpıcı bir biçimde göstermektedir.

Son yirmi otuz yılda sayısız alim ve natüralist derin bir biçimde kendilerini tabiattaki geometriyi incelemeye vermiştir ve bu çalışmalarının tuttuğu ışığın yardımıyla biraz biraz eskilerin bilgilerini, bu bilgilerin sanat ve bilim alanlarına nasıl uygulandığını gözlemlemeye ve takdir edebilmeye başladık.

A. H. Church (The relation of Phyllotaxis to Mechanical Laws- Yaprak dizilişinin Mekanik Yasalarla İlişkisi), T. A. Cook (The Curves of Life- Hayattaki Eğriler), D'Arcy W. Thompson

Şekil 3 Zambak.
Üçgen- Cennetin Sembolü

(On Growth and Form - Büyüme ve Form Üzerine) yüzyılımızda morfolojinin hızla gelişip bir bilim dalı haline gelmesine katkıda bulunan birçok araştırmacıdan yalnızca üçüdür. Ve araştırma sonuçlarının en şaşırtıcı ve değerlilerinden birisi de, ifşa edilen doğal yasaların eskiler tarafından anlaşılmakla kalmayıp bugün bizlerin tartışmasız yeryüzünü şereflendirmiş en ileri uygarlık diye kabul ettiğimiz uygarlığımızda misli görülmemiş bir ölçüde uygulandıkları keşfidir.

Çiçek sembolleri eskiler tarafından sıklıkla kullanılırdı. Bu sembolizasyonların çoğunun bugün mitlere dönüşmesinin tek nedeni Yeni Uygarlığın daha geç dönemlerinde yaşayan kişilerin eskilerin sembollerini idrak etmeyişleridir. Bir şeyler ya unutulmuştur ya da din adamlarının emellerine hizmet uğruna maksatlı olarak değiştirilmişlerdir.

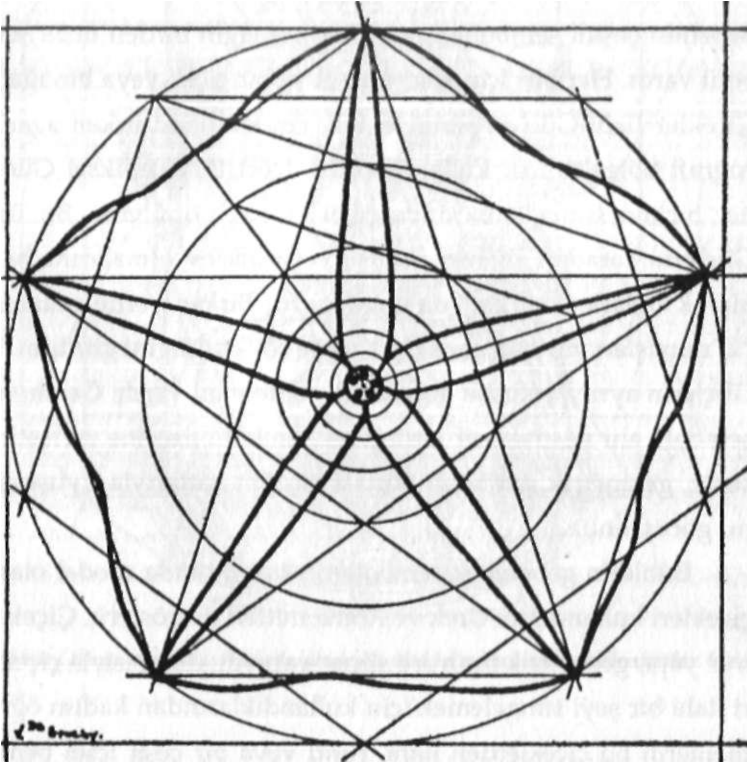
Bu konuya bir örnek olarak Royal Dixon'un yazdığı ***The Human Side of Plants*** (Bitkilerin İnsani Yönü) adlı kitaptan bir alıntı yapmak istiyorum:

"Tarihin en eski çağlarından günümüze kadar, bitkilerin ruhsallığından kuşku duymayan halklar ve bireyler hep olmuştur.

Ruhsallık, Yaratıcı'nın evrensel ruhuna -Sonsuz Cevhere- cevap verme ve onun bir parçası olma özelliğidir."

"Eski Yunanlılar ve Romalılar ağaç ve bitkilere tanrıların ve insanların ruhlarını vermişti. Modern zamanlarda da Adamson, Bonnet, Hedwig, Edward Smith bitkilere cömertçe ruh bağışlamış, Almanya'da Martins ve Fechner bu görüşleri özgürce savunmuşlardır.

Bu çalışmaların mevcut hakikatlerin imaları olduğu tartışılmaz ki bunun da sonucunun bitkilerin ruhsallığı olasılığının dünya çapında bir ilgi ve araştırmayla ele alınması gereğidir."

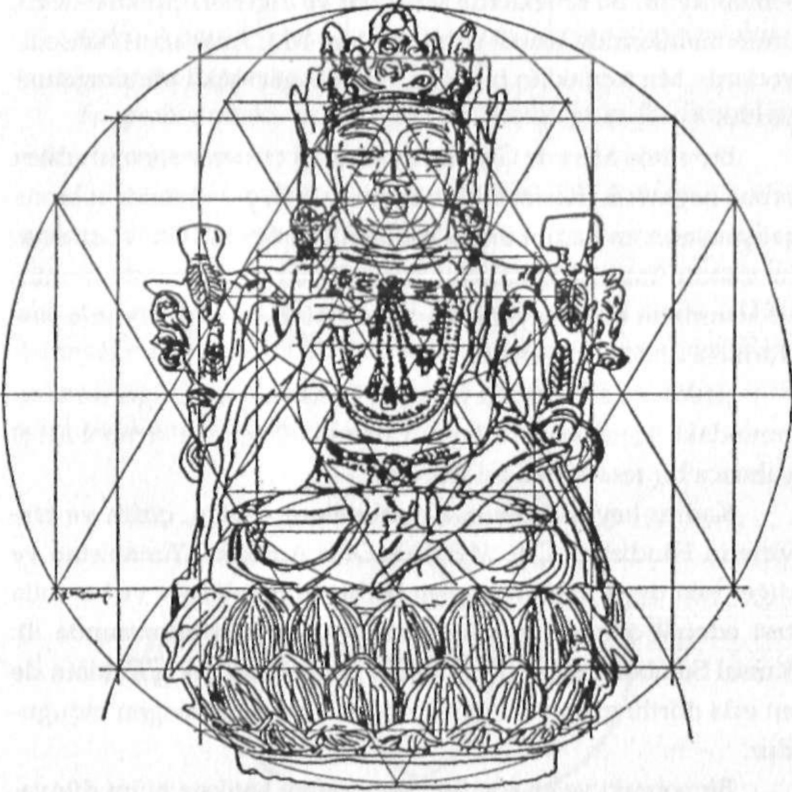
Şekil 4. Ayçiçeği
Pentagon- Tam Ulûhiyct

Yukarıdaki paragrafın yorumlanmasında benim söyleyebileceğim, bu "imaların" yanında, 5.000 yıl öncesinin rahiplik kurumlarınca bilinen ve anlaşılan kadim yazıların ortaya koyduğu "fiili bir hakikatlin varlığıdır.

Orijinalinde Yaradan'ın belli başlı niteliklerinin hemen hepsinin çeşitli sembolleri, yani her niteliğin birden fazla sembolü vardı. Her biri için ana sembol ya bir çiçek veya bir ağaçtı. Çiçekler İlahi Güçleri simgelemek için tercih edilirken ağaçlar coğrafi bölgeler için kullanılıyordu. Dört Büyük İlksel Gücün her birinin simgelenmesinde çiçekler çok popülerdi. Bu İlahi Güçlerin Yaradan'ın emri, arzusu veya iradesi olmalarına bağlı olarak onlara "tanrılar" da deniyordu. Birkaç yerde onlardan "O'nun işleri yürüten çocukları" diye söz edildiğini gördüm. Bu Güçlerin ayrıca belirgin geometrik sembolleri vardı. Geometrik sembolü alır ve onu tanrıların çiçek sembolü üzerine yerleştirirseniz, geometrik sembolün kutsal çiçeğin hatlarıyla uyuştuğunu görürsünüz.

Eskilerin geometrik sembollerin tasarımında model olarak çiçekleri kullandığını Grek ve Roma mitleri de gösterir. Çiçek temel yapı, geometrik figür ise süper-yapıydı; dolayısıyla çiçekleri ilahi bir şeyi simgelemek için kullandıklarından kadim öğretmenlerin bu çiçeklerden ilahi, ruhu veya bir çeşit içsel benliği olan birer varlık gibi söz etmeleri adetten olmuştu: -Eskilerin bununla kastettiği şey çiçeğin kendisi ***değil, onun zihinlerinde temsil ettiği ilahi nitelikti.***

Bunu Hinduların, Mısırlıların, Mayaların ve diğer kadim halkların Anavatan Mu'yu bir Lotus çiçeğiyle simgeledikleri illüstrasyonlarda açıkça görürüz. Sayısız kereler, özellikle Mısır

Viola de Gruchy tarafından çizilmiş ve analiz edilmiştir.

yazılarında Mu'dan "Lotus" diye söz edilmiştir ki onun çiçek sembolüydü. Bu örneklerde Mısırlılar ve diğerleri çiçekten değil, onun zihinlerinde temsil ettiği şeyden -Mu, Anavatan- bahsediyorlardı. Mu toprakları bir ağaç, Hayat Ağacı şeklinde simgeleniyordu.

Buradaki Miss de Gruchy tarafından çizilen ve analiz edilen bronz heykelcik (Resim VII'ye bakın s. 154), yeryüzündeki bronz çalışmaların en kadim örneklerinden birisidir. 18.000 yıldan daha eskidir. Tasarımda hakim tema, eşkenar üçgendir ve bütünün ve kısımların bu temayı matematiksel bir beceri ve istikrarla sürdürmesi dikkate değerdir.

Şimdi, Ana Tanrıçayı (Mu'yu) temsil eden bu figürün tasarımındaki üçgen unsuru (aynı zamanda Cennetin sembolüdür) yalnızca bir tesadüften mi ibaretti?

Kadim heykelciklerin, kabartmaların, resim, çizim ve tasvirlerin Hindistan, Çin, Meksika, Orta Amerika, Yunanistan ve diğer eski uygarlıklardan gelen herhangi birisini alır ve bu yolla test edecek olursak, bulacağımız şey hepsinin tasarımında ilk Kutsal Sembollerden birinin temel alındığı en çok görülenin de en eski dörtlü grup yani daire, üçgen, kare ve pentagon olduğudur.

Bir sonraki ve en son örneğim, saf ve katıksız bilim dünyasına aittir:

Hepimiz modern geometrinin bize Grek matematikçi Oklid tarafından devredildiğini biliriz. Öklid geometri bilgisini Mısır'da öğrenmişti. Mısırlılar da onu Anavatan'dan Mısır'a gelen ilk atalarından teslim almışlardı. Bu bilimin Anavatan'da hangi tarihte geliştiğini söylemek zordur. Hindistan'da 35.000 yıl önce mükemmellik derecesine ulaşıldığını sergileyen çalışmalar vardır. Ve Mu'nun 70.000 yaşındaki Vahyedilmiş Kutsal Metinleri de ilimdeki bu tamamlanmayı açığa vururlar. Bundan ne kadar öncesinden beri öyleydi, bilinmez. Belki 100.000 yıl, belki de da-

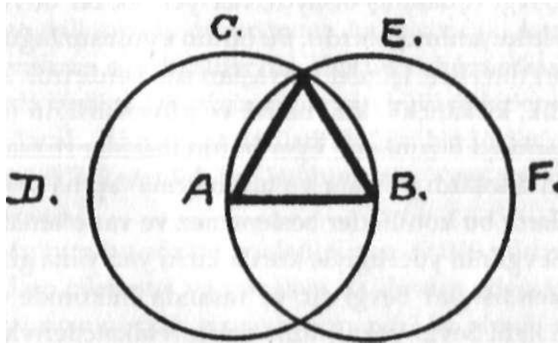
ha çok. Örnek olarak Öklid'in problemlerinden birisini alıyorum.

Birinci Kitap- Problem I- "Belli sınırlı düz bir çizgi üzerindeki eşkenar bir üçgenin tanımı."

Bu problemdeki çizgiler Kutsal Sembollerin ilk ikisinden, daire ve üçgenden ibarettir.

Öklid'in çalışmaları dünyanın İlk Büyük Uygarlığı'nın sönmekte olan közlerinin birisiydi yalnızca.

Modern bilimlerimizin çoğunu içine alan böyle yüzlerce örnek verilebilir. Fakat sanırım bu kadarı Mu'nun batışıyla birlikte ölümcül bir darbe alan İlk Büyük Uygarlık veya zamanında Dinsel ve Bilimsel öğretilerin birbiriyle iç içe oldukları yolundaki tezimi kanıtlamaya yeter.

I. Problem

"Belirli bir sonlu düz çizgi üzerindeki eşkenar bir üçgenin tanımlanması."

Bilim olmaksızın din tamam olamaz, çünkü bilim tabiatın açıklanmasıdır ve Tabiat da Yaradan'ı açığa vuran ve açıklayan O'nun bir sözcüsüdür ve Tanrı'nın varlığının kanıtlarını verir.

Konfüçyus, M.Ö. 556: "Tanrı konuşur mu? Dört mevsim güzergahlarına sadıktır ve tüm varlıklar yaşamayı ve büyümeyi sürdürürler, fakat söyleyin bana, Tanrı konuşur mu?"

Benden bir vaaz vermem istenseydi, ele alacağım metin ***Sevgi,*** tüm evreni yöneten o büyük ***İlahi Sevgi*** olurdu. Onda kükürtlü alevler içinde bir cehennemin yeri olmazdı. Çünkü Tanrı asla bir cehennem yaratmamıştır, bu yalnızca insanoğlunun kendi uydurduğu bir şeydir ve yegane cehennem insanın kendisini kendi elleriyle soktuğu durumdur.

"Özgürlüğe kavuşmuş bir ruhu hiçbir şey korkutamaz
Yanlış itikatlerin beslediği ürperti verici yalan vizyonlar
Ve yanlış şeyler yapmış olmanın insanın içini kemiren
Derin pişmanlığı dışında."

Sevgi ebedidir, cehennem asla var olmamıştır. İnsanın kalbine İlahi Sevgi aşılanmış olsaydı, her yer tek bir büyük Sevgi kardeşliğiyle kuşatılmış olurdu. Bu bütün uyumsuzluğu, karmaşayı ve Tanrı'nın ailesi içindeki savaşları sona erdirirdi. Açgözlülük, bencillik, kıskançlık, kin, nefret ve güvensizliğin neden olduğu bu karmaşa bizimledir. Eğer bütün insanlar ruhsal yaşamı en ön plana alsalardı ve para ve tutkularına tapma yerine Tanrı'ya tapsalardı bu kötülükler beslenemez ve var olamazdı.

İlahi Sevgi'nin yüceliğiyle kurtla kuzu yan yana gelebilirdi. Tanrı'nın kendisi sırf Sevgi'dir ve insanda hükümde sürdüğü yer kalptir. İlahi Sevgi yoksa, tüm çirkin refakatçileriyle birlikte kaos ortaya çıkar. Bugün dünyada kaos hüküm sürmektedir. Dünyasal sevginin bulunduğu yerde büyük İlahi Sevgi'nin bir yansımasını görürüz.

Polinezya Adaları'ndaki cangılların patika yollarında yürürken karşımıza Güneş'in çocuklarından birisi çıkabilir. Yanınızdan geçerken size yaklaşır ve Koaha-E diye hitap ederler, anlamı "Sevgim sanadır." Onlar bizim Günaydın, Nasılsın gibi kelimelerimizi bilmezler. Bu kelimeler onların dillerinde yoktur, çünkü bunlar modern uygarlığın usulleridir, onların dilleri ise onlara eskilerin mirasıdır; kelimelerde değişiklik olmuş olsa bile kastettikleri kavramlar aynı kalmıştır.

Eğer adaların temiz ruhlu kızlarından birisiyle karşılaşırsanız, onun ***Koaha-E'sinin*** flörte davet olmadığını bilmelisiniz. Bu yalnızca ona 12.000 yıl önceki kadim atalarından, Anavatan Mu'nun okyanusun dibini boyladığı zamanların Tanrı'yı Sevin, Birbirinizi Sevin öğretisinden miras kalmış bir selamlama şeklidir.

Mu'da insanlara asla Tanrı'dan korkmak öğretilmezdi. Aksine, onlara Göksel Baba'nın saf Sevgi olduğu ve bu yüzden ona sevgi ve güvenle yaklaşılabileceği öğretilirdi. Kadim din bu esas üzerine oturmuştu. Daha yakın zamanın dinsel öğretileri ise genel olarak bunun tersidir. Bu, dikkate davet eden ve üzerinde düşünmek için elimize malzeme veren bir durumdur, düşünmeye zaman ayırmayacak kadar meşgul ve kafasını yoramayacak kadar egoist olanlar için söylemiyorum tabii. Ra Mu'nun kehanetine inanabiliyorsak, dünyamızın halihazırdaki kaotik durumun sorumlusu materyalizmdir. "Bütün o hizmetkarlarınız ve şatafatınızla birlikte öleceksiniz ve sizin küllerinizden yeni uluslar can bulacak. Eğer onlar da üstünlüğün bir şeyler edinmekle değil, vermekle kazanıldığını unuturlarsa, aynı şey onların da başına gelecek."

Ra Mu'nun bu sözleri söylediği son 12.000 yıldan bu yana kehaneti hep çıkmıştır ve çıkmaya da devam edecektir. 12.000 yılda kaç imparatorluk zirveye tırmandı? Ve şimdi neredeler? Onlara ne oldu? Niçin çöktüler? Ra Mu'nun kehanetindeki tarife uydukları için gitmişlerdir. Şimdi soruyorum: Bizim bugünkü uygarlığımızdan neler çıkacak?

Sevgili yaşlı dostum Rishi'nin öğretilerinden birisi de, bir sohbet sırasında ağzından dökülen şu inci gibi sözlerle somutlaşmıştı: "Oğlum, insanın beyni onun bilgi deposu gibidir, fakat bu deponun yükleme kapasitesi sınırlıdır. Bu yüzden, ötealeme geçişe hazırlanmak için, oraya hiçbir zaman ruhsal gelişim bakımından değer taşımayan veya maddesel bedeninin gelişimi ve bu enkarnasyonun son bulana kadar varlığını sürdürmesi için mutlaka gerekmeyen şeyleri koyma.

Doğanın öğretilerini öğren ve bilgeliğini depola, çünkü doğa bilgeliğe ulaşmanın en büyük okuludur, doğa Tanrı'nın bizimle konuşan sesidir.

Materyalizm, genelde, depolanmaya değmez; ilgin zihninin ve ruhunun yükselmesiyle bağlantılı, seni daha yüksek bir plana çekecek, böylece hayatının ötealemde devamı için seni hazırlayacak şeylerde olsun ki ebedi hayatta bir basamak daha çıkabilesin.

Ve şunu unutma, ötealeme girdiğin zaman tüm materyalizmi arkanda bırakacaksın. Yanına hiçbir şey alamayacaksın, onunla ilgili hiçbir şeyi de hatırlamayacaksın, yalnızca Sevgi'yi hatırlayacaksın, çünkü Sevgi tıpkı ruhun gibi bakidir, ölemez.

Göksel Baba'ya tam bir güven ve sevgiyle yaklaş. Onun sevecen kolları seni kucaklamaya her zaman hazırdır. Eğer ayağın kayacak veya düşecek olursan, yine de O'na yaklaş, güvenle ve pişmanlıkla. Seni affedecek ve kucaklayacaktır. Çünkü O sırf Sevgi'dir. Büyük Üstat İsa, günahkar bir evladın dönüş yapmasıyla ilgili sözlerinde şu açıklamayı yapmıştı: 'Günah işleyen ve tövbe eden bir kişinin Cennet'teki mutluluğu, dürüst ve tövbeye ihtiyacı olmayan doksan dokuz kişininkinden daha fazla olacaktır.' "

Şimdi bir kere daha sormak istiyorum: Acaba bizim uygarlığımızın sonu nasıl olacak?